

Giới thiệu Khi Những Kẻ Ngốc Yêu

Một câu chuyện học đường đặc sắc và cũng là một tình bạn, tình yêu cao đẹp của bọn họ, sống chết có nhau, vì nhau mà nương tựa, đó chính là cái hay trong truyện Khi Những Kẻ Ngốc Yêu.

Câu chuyện xoay quanh những nhân vật chính như: Sunny, lớp 10, đáng yêu, mạnh mẽ, thương mọi người. Rain, bạn thân của Sunny, dễ thương, hồn nhiên nhưng lại rất sợ thằng anh hai của mình vì hắn chính là Kan, nóng tính, đại ca của trường nhưng đẹp trai và lại thương em gái, có điều không thích nói cho nó biết...

Ngoài ra còn có một số nhân vật khác với những tính nết khác nhau đang chờ độc giả tìm hiểu, bọn họ mỗi người một tính cách nhưng vì thế nên một câu chuyện hài hước cũng đã được mở đầu!!

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Một buổi sáng đẹp trời, mây trong xanh, ông mặt trời mỉm cười rạng rỡ với vạn vật thanh bình... Từ 1 ngôi nhà bé xíu xinh xinh, 1 giọng nói đánh thức ai đó buổi sáng nhẹ nhàng tới mức ông trời rụng tim, mọi vật giật nảy mình, chim chóc bay ngang va vào cả cột điện... =,=!!!

_Mây có dậy ko hả con kia, hay đợi tao vác mây quảng vào toilet hả - Kèm theo tiếng gọi “địu dằng” đó là 1 tiếng “bốp” khiến sinh vật đang ở trạng thái yên vị trên giường lăn quay dưới đất

Nó khò sở lồm cồm ngồi dậy, xuyt xoa cái mông tội nghiệp lấm bầm...

_Anh hai, có gì thì từ từ, sao nỡ đánh đứa em gái tội nghiệp này thế...

_Tao cho mây 5p để chuẩn bị, mẹ bắt tao phải đưa mây đến trường trong ngày đầu tiên của mây đấy, thật xui xẻo mà. Còn ko mau đi chuẩn bị đi – Ông anh nó nói xong phóng 1 tia sét về phía nó cảnh cáo, rồi đập cánh cửa phòng 1 cái “rầm” bước ra

Nó lí nhí “Em bít oy” rồi gục đầu lên giường 1 cách khó chịu, mơ màng, lim dim con mắt còn say ke, ngái ngủ...

_Mây còn 4p – Anh nó từ ngoài thò đầu vô phán 1 câu gọn lỏn

_Á!! – Nó nghe xong phóng vào toilet làm vsen với tốc độ ki lục

.....

Vâng!!! Hôm nay là ngày đầu tiên đi học của nó, nó tên Rain, bắt đầu từ nay sẽ là học sinh lớp 10 trường Royal, còn ông anh quý hóa, đáng sợ lúc nãy của nó tên Kan, là học sinh năm cuối, lớp 12, với chiều cao 1m78 và khuôn mặt men đừ dần của ông thì còn nhóc làm em với 1m6 nhỏ nhắn, mái tóc dài cột cao và cặp kính rất ưa tri thức như nó mà đứng kề ông có khi bị ông nuốt luôn ko chừng, vì thế trong nhà nó sợ nhất là anh nó...

_Con chào mẹ...

_Ngồi xuống đây ăn sáng đi con gái, ăn lẹ còn đi học, ko muốn ngày đầu tiên nhập học mà đi trễ chứ hả? – Đây là mami nó, đừng nhìn bà hiền thế mà lầm, một khi mà giận dữ thì anh nó cũng teo lun chứ huống gì nó...

_Con cảm ơn mẹ...

_Con đi học đây – Kan đứng dậy chào rồi vác ba lô bước đi

_Kia, chờ dẫn em con đi học với, dù gì cũng là ngày đầu tiên nó đi học mà – mami nói kèm theo 1 cái chau mày đầy cảnh cáo

Kan quay sang nó tỏ ý “Tao đang sắp đi”, phóng 1 tia nhìn khiến xương sống nó lạnh tới mức thẳng đơ, nuốt ực cục sợ xuống, nặn 1 nụ cười ngu nhất có thể

_Con no rồi, con đi học đây ạ – Nó vác ba lô lạch bạch chạy theo anh nó

_Ê!! Con chưa ăn gì mà – Mẹ nó gọi với theo

“Ăn nôi gì nữa mà ăn, nhìn ông Kan ko là sợ muốn no rồi...” – Nó nghĩ thầm

_Nè con kia...

_Dạ!!! – Nó giật nảy mình trong khi đang miên mang suy nghĩ

_Mày làm quái gì mà hét um xùm thế hả? Muốn tao điếc à? – Kan gầm lên đáng sợ

_Em...xin...lỗi – Nó sợ xanh mặt,co rúm người lại

_Tao có ăn thịt mày đâu mà làm cái trò gì thế hả? Nghe cho rõ đây,ở trường,cầm mày đến gần tao,phải vờ như ko quen biết tao,nghe chưa – Kan vừa nói vừa đưa nắm đấm đe dọa trước mặt nó

_Dạ? sao...sao thế ạ? – Nó mặc dù rất sợ nhưng vẫn ráng hỏi lại

_Mày ko cần biết nhiều.Ko nghe lời thì mày biết tay tao – Kan buông 1 câu đáng sợ đến thấu xương rồi bước đi để 1 mình nó ngẩn tò te

Nó nảo nè bước đến trường. Vừa vào cổng trường...

_Rain ói oi!!!!!!!Mừng quá chúng ta ko những học chung trường mà còn chung lớp nữa...hehehe

Cô bạn thân xinh xắn Sunny của nó bay đến ôm cổ nó nhảy loi choi ,bắn lên cười toe toét đến yêu...

_Ặc ặc,buông...kao...ga...thờ...ổng...hổng đc

Sunny vừa buông nó ra,nó quay lại thờ hồng hộc,gần mất giận dữ...

_Con đin nài,là học sinh cấp 3 rồi mà còn tí tòn thế hả – Nó quát

_Ồ giùi ui,coi bà lão kia,lớn dữ hén,mặt còn búng ra sữa mà bày đặt – Sunny căng mồm chọc nó

Sunny khoác tay nó vớ về mặt hớn hờ đến nham nhở...

_Này,bít chi rứa ko mắt? trường này có bộ 3 hot boy,là Hoa Vương của Royal cực kì đẹp giai,họ còn là đại ca trường này nữa á

_Hả?cái gì,đại ca á? cái trường hay cái chợ mà còn có đàn anh với đàn chị thế hở?lại còn tới 3 người cơ á – Cái mặt nó nhăn nhó

_Ồi giời!!! Quan trọng là mí chàng ý đẹp tợn...hehehe – Sunny cười nham hiểm

_Này!! ở đó là gì mà bu đen bu đỏ thế nhi...Ý da...Hình như nhóm bộ 3 Hoa Vương trường Royal kia,đi qua đó xem đi Rain – Sunny nhảy tung tung lên

_Thôi,mải đi y,tao ko ham hở – Nó phẩy phẩy tay con bạn mặc dù nhỏ đã khuất dạng trong đám đông

....

Phía sân sau trường Royal...

_@#\$,tụi con gái đó có điên ko?bộ đó giờ chưa gặp trai đẹp hay sao vậy hả?

_Bình tĩnh đi Bìn,chuyện này đâu phải lần đầu

_Anh Gen,sao lúc nào anh cũng dịu dàng với tụi nó thế,hèn chi tụi con gái nó cứ lừng vậ – Bìn giậm chân tức giận hét ầm lên

_Tụi bây câm hết coi!!! Nhức cả đầu,bực cả mình – Kan giận dữ gầm gè

_Làm gì mà hôm nay mày cộc thế hả Kan – Gen khoác vai thẳng bạn hỏi

_Phải đó,từ sáng đã thấy mặt anh giống quỷ thấy ón... -Bìn ngó mặt Kan trêu

_...Á....á... !!! Tha cho em – Bìn la oai oái

_Mày chán sống rồi hả thẳng kia,nhỏ mà hỗn hờ mại – Kan kẹp cổ kí liên tục vào đầu Bìn

_Tụi bây thôi làm trò đi,Kan,có chuyện gì vậy? – Gen thờ dài nhìn 2 thẳng như con nít lên 3

_hjk,chuyện là...@#%^&^ -Kan rầu rĩ

_Hả,em mày học ở đây á hả? – Gen hét lên ngạc nhiên

_Anh giỡn hả anh? – Bin ngạc nhiên ko kém

_Tại bây làm gì hét lên như 2 thằng điên thế hả? – Kan quát

_Haiz, lỡ nó biết mày là đại ca thì sao? – Gen xoa cằm như vẽ đám chiêu

_Ay da, em đại ca hả, chắc xinh lóm nhỉ, đại ca xinh thía cơ mà – Bin cười nham hiểm

.... Bốp...Đầu Bin nổi 1 cục như trái ổi...

_Mặt tao thế này mà mày bảo là xinh á hả thằng khi kia, mày dám đụng tới cọng tóc con em tao thì... – Kan nắm áo Bin gầm gừ như mún ăn thịt, giờ nắm tay nghe rôm rốp đe dọa Bin

_Em xò rí anh... – Bin nhăn mặt

_Ê!!! Đi đâu đấy? – Gen gọi với theo khi thấy Kan bỏ đi

_Tao mệt, về lớp...ngủ – Kan giờ tay chào bái bai ko thèm quay lại nhìn

_Ồ, em anh Kan à, chắc xinh lóm – Bin vẫn còn chìm trong suy nghĩ... Bỗng giật mình hét lên – Ê!!! Anh Kan... em gái anh là đứa nào? sao biết con nào mà ko đụng vô?

_Ừa? anh Kan đâu anh Gen? – Bin quay qua quay lại hỏi Gen

_Nó phấn mất rồi. Còn mày, ko về lớp à. Hình như hôm qua mày ko về nhà hả?

Bin ngả người xuống nền cỏ của khu khuôn viên trường, đưa mắt nhìn bầu trời 1 cách xa xăm, đôi mắt trong veo đen láy ánh lên tia buồn và lạnh vô sắc làm gương mặt baby của cậu cũng sẫm xuống... Cậu buông 1 lời nhưng chứa đầy nỗi ưu tư

_Ko

.....

“Mẹ ơi, cái trường gì mà rộng như quý vậy trời, nãy giờ mình lạc ở cái xứ mô nào mà chưa ra đc nữa... huhuhu... Con Sunny vào lớp nên tắt máy mất goy’... Còn ông anh... mình thà chết chứ ko dám gọi cho ông đâu, biết thế hồi nãy đi theo con Sunny cho rồi... huhuhuh... sao mới ngày đầu tiên đi học mà xui dữ vậy nè”

Sau khi Sunny chạy mất, ko biết nó ngớ ngẩn kiểu gì mà đi lạc nãy giờ chưa tìm đc đường lên lớp...

...Rain ơi... có điện thoại của bé Sun nak... tỉnh tỉnh tỉnh

_Alo!!! Sunny mày đang ở đâu dạ? Tao bị lạc goy’ – Nó meo meo

_Con kia, mày đi ăn giỗ hay seo mà giờ này chưa tới lớp, hậu đậu kiểu gì mà đi lạc vậy mói? Mày đang ở đâu? nhanh lên đi, cô sắp zô goy’ đó pà- Sunny mún hét zô mặt nó nhưng ko đc vì đang trong lớp

_Á!!! Tới ngay...

Nó hết hồn chạy như con điên mà ko biết đang chạy đi đâu và cũng chẳng đả ý gì xung quanh...

“Trời ơi, ta đang ở đâu vậy nè?” ... Bốp...A... “Giờ đi đâu?... ủa mà khoan, hình như mình vừa giẫm phải cái gì ế? Nó biết kêu nữa...” – Nó nghĩ và quay lại nhìn cái vật gì mình vừa giẫm phải biết kêu ý... thì...

_Ồi mẹ ơi

Nó nhìn thấy 1 gương mặt rất chi là kute, dễ xuong cực kì và... đang bùng lên như ngọn lửa, ám khí hùng hực ko thua gì anh hai nó... Tên đó đang vo tay thành hình nắm đấm kêu rắc rắc tiến về phía nó. Hắn nóng tới đâu thì nó lạnh toát tới đó...

_Con kia, mày chán sống hay sao mà dám giẫm lên người ông mại đây hả?

Người mà nó giẫm phải ko ai khác chính là...Bin... dấu chân vẫn rõ mồn một trên ngực áo của anh chàng... Nó sợ héo cả người, mặt cũng tái mét, run run giọng lắp bắp...

_Em...em...xin...xin...lỗi

_Cô nghĩ xin lỗi là xong hả? Hôm nay cô chết chắc...

Bin vừa nói vừa tiến tới chỗ nó...Hắn càng tiến thì nó càng lùi...Bin nắm xốc cổ áo nó nhấc lên, mặt nó từ xanh chuyển thành trắng rồi tím đỏ, chuyển màu

liên tục như con tắc kè... Nó hoang mang,ko biết làm thế nào, mà như phản xạ tự nhiên nhất để trốn thoát...Nó phập vào tay Bin 1 phát...

Sau 1 tiếng la thất thanh,Bin ném nó huych xuống đất,mặt hấn tức đỏ như gấc,người hấn như bốc lửa thiệt sự,nó đứng lên run rẩy,mặt xây xẩm,nhưng cũng tức giận vì lỗi đầu hấn của nó...

_Nè!! Anh vô lí vừa thôi,bộ nhà ko có giường hay sao mà nằm giữa đường ngủ để tôi đập,bộ anh là bao rác hã mà vứt giữa đường thế!!! Đáng đời

Vừa nói xong,nó lấy tay bịt lên miệng,nó biết nó vừa chầm đầu vào lửa,minh chứng cho điều đó là khuôn mặt “báy bĩ” của anh chàng đẹp giai hiện lên 2 cục than ,răng nghiến vào nhau nghe ken két... Nó thấy tình hình có vẻ ko đc êm,toan co giò đánh bài chuồn thì Bin chỉ thẳng vào nó hét lên

_Bắt con đó lại

Nó chạy lẩn quẩn,luôn qua mấy thằng đang cố tóm lấy nó,bất giác nó chạy lại đằng sau 1 người nãy giờ vẫn đang đứng im xem phim. Ko hiểu sao nó cảm thấy tên này an toàn nhỉ?chắc tại anh chàng này có tướng giống ông anh nó,nhưng quả đúng thiệt,mấy tên lẩn quẩn đó khựng lại khi nhìn thấy người đó,ko dám bước tới hay hó hế miếng nào,còn Gen thì ngớ người khi bị nó lôi vào cuộc...

_Anh,đưa con nhỏ đó cho em... – Bin hằm hực chỉ

vào nó hét rống lên

_Ko,ko năn nỉ anh,đừng đưa em cho tên hà bà đó... – Nó ôm chầm lấy Gen lắc đầu nguầy nguậy

_Cái gì? Mới nói gì đó hã con nhỏ kia? – Bin ngày càng nổi điên hơn...

“Trời,nhỏ này sao thế nhỉ?Dám ăn nói với nhóc Bin thế,nó ko biết trời cao nữa hay sao” – Gen nhìn nó nghĩ thầm rồi nhìn xuống thấy nó đang vòng tay ôm anh cứng ngắc,mặt anh hơi đỏ

_Thôi,bình tĩnh đi Bin, dù gì cô ấy cũng là còn gái mà – Gen dịu dàng nói

_Cái gì? Nó là gì mà anh bênh nó... Cái thứ con gái kiểu gì mà ôm con trai như thế hã? Đồ ko ra gì – Bin gầm lên quá sức chịu nổi

_Nè!!! Nói gì đó hã? Đồ rác kia,tại ai mà tui thảm thế này hã? Tôi mách anh tôi cho anh biết tay đó

“Mẹ ơi,nhỏ này...hết biết” – Gen tròn mắt cứng họng luôn,lần đầu tiên anh thấy có đứa con gái dám cả gan chọc Bin điên tiết như vậy...Đã vậy còn dám trả treo mắng Bin là đồ rác nữa... “Ay da,số nhỏ này chắc tàn rồi”

_Á...á...Con nhỏ này... – Bin bị máu dồn lên não nên nói ko nổi nữa,tay nắm chặt hằn dấu móng tay trên da đồ tầy

Ko khí sau khuôn viên trường hực lửa mùi chết chóc,lũ đàn em của Bin nhìn hấn mà tái người, còn Bin hằm hực đầu đầu nhìn nó núp sau lưng Gen mà trào máu họng...Cả 1 vùng trời chìm vào im lặng,cô đọng đến mức chỉ cần 1 cái chạm nhẹ cũng khiến nó vỡ òa ra thô bạo...

...Rain...Rain...Nghe đt... Anh Hai gọi kìa...nhanh lên Rain...tính tình tang

Đt nó nó reo lên,nghe thấy nhạc chuông của ông anh la sát,nó buông tay khỏi người Gen móc đt ra nghe tính bơ...

_Alo!!! Anh hai ơi...em... – Nó đang thút thít

_Mày chết ở cái xó nào mà giờ này còn chưa vô lớp đấy hã con kia?

_Em...em đi lạc... – Nó lí nhí

Gen đi hết ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác nhìn nó... “Con nhỏ này có biết đang trong hoàn cảnh nào ko mà còn nghe đt tình như ruồi vậy,mà anh nó là ai mà nó còn sợ hơn cả Bin thế nhỉ?”

_Ở đâu hã? em ko biết nữa,để em hỏi – Nói rồi nó quay lên hỏi Gen – Đây là đâu vậy anh?

Gen tròn mắt nhìn nó,ko 1 từ nào diễn tả nổi cảm xúc của anh lúc này,hay chỉ gói gọn lại 1 từ dễ hiểu là “Shock”

_Ồ...Khuôn viên sau trường – Anh ngăn ra trả lời nó

_Anh!!!em đang ở khuôn viên sau trường á. Giờ đi đường nào? – Nó hỏi Kan

_Mày thấy cánh cửa màu vàng phía bên tay phải ko?mở cù đi qua là tới hàng lang,đi hết hàng lang quẹo phải đứng đó đợi tao dẫn mày đi lên lớp – Kan quát

_Cánh cửa,em thấy oy’

Nói xong nó chạy lon ton về phía cửa,rồi đi 1 nước mà quên mất nó đang bị gì,để lại sau lưng nó những gương mặt thộn ra rất ư là ngu

Gen ngêch mặt ra nhìn theo nó “Hà? con nhỏ này... nó... mẹ ơi... vô tư dữ vậy trời? thú vị thật”

Bin cũng ngẩn tò te đứng hình như trời trồng” Ủa?... Hà??... Nó đi... đi rồi hà... Zậy là sao... nó giỡn mặt hà. Ko đúng, nhìn mặt nó ko giống đóng kịch, nó ko biết sợ sao? Anh nó là thằng nào mà vừa nghe là run rẩy quên luôn mình đang ở đây vậy?... Á... á... Minh bị gì vậy nè... Để nó đi dễ vậy á?”

Sau 1 tràn shock toàn tập, hoàn hồn về, Gen nhìn bộ mặt ngu người của Bin mà ko nhìn đc, anh ôm bụng cười sặc sụa, Bin kéo hồn đang vất vèo trên cành cây về nhìn Gen ngượng đỏ mặt, quay lưng hậm hực bỏ đi thì đá trúng thứ gì đó, thì ra là cái bản tên học sinh “Chắc của nhỏ đó, Rain, HS 10a4... Cô chết chắc với tôi rồi, con nhóc kia, hãy đợi đây...”

Nó chạy học hơi tới cuối hàng lang thì thấy Kan đang đứng đợi nó, mặt anh bây giờ nhìn ko thua cái mâm bị hâm nóng trên bếp... nhìn thôi cũng đủ sợ rồi huống gì là đụng vô... =. =!!!

_Mày làm cái quái gì mà lâu thế hả? sao ko chết luôn đi cho rảnh mắt... – Kan nạt 1 hơi khi vừa nhìn thấy nó

_Em xin lỗi, tại... tại có người chặn đường đánh em – Nó thút thút nói

_Cái gì, thằng nào to gan vậy hả?... Để tao dạy nó 1 bài học coi... – Kan xắn tay áo hùng hổ – Mà thôi, có gì tối về nói, đưa mày lên lớp đã... – Kan lôi nó đi xềnh xệch như kéo bao tải =.

... Đó là lớp mày, Kan hát mặt về phía cửa lớp nó rồi bỏ đi 1 nước... Nó lủi thủi zô thì đụng ngay bà cô...

_Mới ngày đầu đã đi trễ vậy hả? cô tính chơi nổi à?

_Em... em... ko...

_Thưa cô, bạn ấy ko đi trễ đâu ạ... Nãy giờ bạn ấy đi lạc đấy ạ – Sunny đưa tay cứu bồ nó

_Vậy tôi tha lần này đấy, tìm chỗ ngồi đi – Bà cô chanh thế là cùng

Nó le te xuống chỗ Sunny...

_Này, mày lạc cái thiên đường nào mà giờ mới xuống vậy, làm tao lo muốn chết... Mà mày có quan hệ với anh Kan à? hồi nãy anh tới lớp kiếm mày đó – Mắt Sunny long lanh, rực rỡ...

_Hèn chi... Haiz... Ủa? mà sao mày biết anh tao? Tao nhớ chưa kể gì về anh tao cho mày nghe mà? – Nó ngạc nhiên

_Hà, Kan là... á... ày... á – Sunny hét lên nhưng nó kịp bịt cái mồm to như cái loa của nhỏ lại

Mọi ánh mắt đổ dồn về phía chúng nó như sinh vật lạ... Nó cười trừ...

_Dạ, xin lỗi cả lớp, bạn Sunny bị... kiến cắn – Rồi nó quay lại Sunny

_Móa mòi, be bé cái mồm lại coi, làm gì mà như con đỉn vậy? Mà sao mày bít anh tao?

_Trời, anh mày nổi tiếng thế mà ai ko biết – Sunny háo hức

_Ghê vậy à? – Nó hơi bị ngạc nhiên thầm nghĩ “Ồ, ko ngờ ông anh mình thế mà lại có giá quá chứ, vậy ít ra cũng đỡ sợ... Ủa? mà hình như mình quên cái gì thì phải” – Ngẫm 1 hồi vẫn chưa nhớ ra, nó quay lên bảng chăm chú nghe giảng bài.

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

_Alo, Gen hả? đang ở đâu vậy? trong lớp hả? chuẩn ra đây đi, hôm nay bực quá ko học nổi... Xách đầu thằng Bin ra luôn... – Kan dựa người vào tường, phì phèo thổi thuốc alo cho Gen

5 phút sau Gen và Bin cũng lết xác ra tới nơi...

_Có chuyện gì vậy anh? – Bin cau có hỏi

_Chú mày làm gì mà cái mặt như cái mâm vậy hả? – Kan nhìn Bin quát

Gen bùm miệng cười tí tòn.....

_Chuyện là !@#\$\$%^...bla bla bla

_Há há há há... Thiệt á hả? con nhỏ đó thế nào,tều đã man vậy – Kan nghe xong ôm bụng cười ngặt nghẽo

_Cười quái gì mà cười – Bin cau có nạt Kan

....Bốp...

_Thằng này mày lão à? Hôm nay dám hỗn với anh à? – Kan đập Bin 1 phát

_Thế nhóc biết nhỏ đó lớp nào ko mà kiếm – Gen nhin cười hỏi

_Nó đánh rơi bản tên lớp,nó học 10a4... – Bin đáp

“Ủa? 10a4,vậy là cùng lớp với con Rain nhà mình rồi” – Kan trầm nghĩ nhưng cũng nhanh chóng gạt phăng mọi ý nghĩ

_Tối nay đi Bar đi,rồi 9h đến trường Hinda,tụi nó dám đụng tới đàn em mình,coi như là tuyên chiến đấy – Kan nói

_Hay quá,em đang stresst – Bin cười nhếch mép

Rồi cả 3 im lặng...Mỗi người theo đuổi 1 ý nghĩ riêng mình...

“Ngày mai mình sẽ xử con nhóc hỗn lão đó cho biết tay” – Bin nghĩ

“Nhỏ chọc tức Bin thú vị thật,mình phải điều tra xem nó thế nào..” – Gen trầm nghĩ rồi cười

“Ngày mai coi bộ có phim xem rồi...” – Kan khoái chí nghĩ thầm

.....

9h...Tại trường Hinda

3 Chiếc mô tô bóng loáng xé tan bầu ko khí âm tĩnh của trường , 3 chàng Hoa Vương Royal bước xuống như bùng sáng 1 góc trời

_Hahaha, nghe đồn mấy đại ca trường Royal ghê gớm lắm,hóa ra chỉ là mấy thằng công tử bột thế này thôi à... – Tên đại ca trường Hinda vừa dứt lời... thì...

...Bốp... hần thấy mình bay lên rồi tiếp đất chẳng mấy nhẹ nhàng,và hàm thì vĩnh biệt răng...Mặt hần trắng dã ra,miệng ko gùm hét lên giận dữ

_Đánh...Giết hết tụi nó cho tao...

...Bốp...bốp...bình...bình...

Những tiếng gậy gộc,rụng vỡ đến lạnh xương sống...5p sau tiệc đã tàn...

_Thế thôi sao? Vẫn chưa đã tay gì – Bin tiếc nuối

_Thôi,về nghỉ thôi – Gen nói

Cả 3 lên xe phi thẳng về nhà...

.....

Nó đang học bài thì Kan đập cánh cửa phòng nó đánh rầm mún rụng cửa rồi nằm ịch ra giường nó

_Mày xuống pha cho tao ly nước chanh coi. Mệt quá – Kan nói mệt mỏi

_Hey!! Anh uống rượu đấy hả? Tại sao lại sai em chứ,em đang học mà? -Nó lấy tay bịt mũi khó chịu

_Á,hôm nay dám trả treo tao nữa hả,nói đi làm là làm,muốn ăn đòn hả? – Kan hét vô mặt làm nó hoảng hồn chạy vù xuống bếp...

5p sau lệt đệt bung ly nước chanh lên...

_Nè,anh hai... – Đưa ly nước chanh cho Kan rồi nó lại ngồi vào bàn học

_Nè,hôm nay,thằng nào dám đụng tới mày thế hả? – Kan hỏi nó

_Em ko nhớ rõ mặt lắm,hắn có mái tóc hơn gọn,mặt trông cũng dễ thương...

_Hả? mày nói thế làm sao tao tìm,cả cái trường to như vậy cũng phải cả ngàn đứa như thế đó con ngu...Cái mặt thằng đánh mày mà mày ko nhớ à?

_Lúc đó em sợ gần chết,tâm trí đầu nũa mà ngắm trai,ở đó sao em nhớ... TT ^ TT

_Mẹ mài!!! Ít rạ cũng phải biết tên hay lớp nó chứ?

_À!!! Hình như học khối 11,là 11a1 đó anh...

_Tên gì mới đc chứ?

_Em bán quá nhìn đc cái lớp hà =.=... hông nhớ cái tên... – Nó lí nhí,mếu máo...

_Đồ vô tích sự... – Kan nói rồi bỏ về phòng – “Hình như 11a1 là lớp của thằng Bin thì phải...Ngày mai lên lớp nó kiểm là đc...”

.....

Một buổi sáng đẹp trời dành cho những người vô tư như nó...

...Bốp...

_Con kia!!! Mày dậy chưa? Nếu ko tao hất mày vào toilet đấy – Kan gọi nó dậy 1 cách “dịu dàng” như thường ngày kèm theo cú đập lộn giường chào buổi sáng

...

_hik!!! Con chào mẹ – Nó thiếu ngủ xuống ăn sáng sau khi chuẩn bị xong... – Ủa? anh hai đâu mẹ?

_Nó đi rồi,nó bảo hôm nay nó có việc gấp gì đó ở trường ý – Mami nói

_Con chào mẹ đi học – Nó chào mami sau khi đánh chén bữa sáng với ki lục mới là 5 phút

....

_Rain!!! Chào buổi sáng – Sunny từ phía sau tán thẳng vào lưng nó 1 cú ná thờ

Bằng tất cả xung điện trong cơ thể,nó phóng xoèn xoẹt vào Sunny,nhưng nhìn cái nụ cười thiên thần của nhỏ thì... Điện xẹp luôn...haizzzzz

_Cái coan nhí nhảnh này,mấy tuổi rồi hả mẹ – Nó căng phồng mồm lên ong ong

Sunny phụng phịu cười trừ dễ thương chịu ko nổi...

Chiến đấu với 3 tiết toán chán như con gián,nhưng nó phải cố nhét vào đầu vì nó là 1 học sinh gương mẫu và chẳng muốn đánh mất danh hiệu học sinh giỏi...Vốn dĩ nó luôn nghĩ phải cố gắng học vì bản thân và...học luôn phần ông anh của nó,mỗi lần phiếu điểm 2 anh em về thì lại có đả chiến giữa mẹ và anh nó,nếu ko có cái phiếu điểm rạng ngời của nó cứu vãn thì chắc sập nhà

_Rain!!! Xuống căn-tin đi -Sunny rủ rê khi thấy cái thân nó trườn trên cái bàn,trông thảm phải biết

_Tao phê goy'!!! Mãi đi y!!!Mưa sữa choa kao nhóa -Nó nhìn Sunny năn nỉ,mắt long lanh nai đến chết người

_Quý'!!! ở đó đi, kao mua choak!!!

...Haiz...Người ta thường nói cuộc đời ko phải lúc nào cũng êm xuôi...Nó đang hưởng thụ những giờ giải lao ít ỏi chưa đầy 5 phút thì...

...Rầm... cánh cửa lớp bật tung...Với cái tiếng chói tai đó nó khá quen nên cũng chẳng mấy giật mình...nhưng...nhìn ra hướng kẻ đã gây ra cái tiếng thô bạo ấy thì nó hoảng thiết sự...Bin bước vào lớp nó khiến cho mọi người ai cũng ngạc nhiên,tụi con gái thì bắn lên khi thấy

hot boy tề gĩa tới lớp mình,có đứa mém xỉu khi bị anh chàng đảo mắt ngang qua...Còn nó,với cái điệu bộ ko thể đáng nghi hơn,nó cầm quyển sách toán ngược mà cầm đầu che đi cái khuôn mặt ngu ko thể tả...Dây thần kinh trong não nó hoạt động ngày 1 căng theo tiếng bước chân của Bin tiến lại gần...Hắn thật biết cách hành hạ tâm lý người khác,ko quát mắng hay sấn lại đập 1 trận như tụi cho xong,đằng này,hắn đến chỗ nó,rồi kéo ghế ngồi đối diện phía trên nó,dù cách 1 cái bàn nhưng âm khí từ Bin toát ra cũng đủ đốt lụi nó...

_Ay da!! Tôi ko ngờ cô có nhiều khả năng dữ vậy,sách ngược mà cũng đọc đc áh? – Bin giật cuốn sách trên tay nó cười thật đều

_Y da!! Anh...sao lại đến đây vậy? hình như đi lộn lớp hả? Tui nhớ đâu có quen anh – Nó cố tạo cho mình 1 nụ cười tự nhiên... như xác chết...nói mà

mặt tái mét ko dám nhìn Bin

_ Cô nói gì? Ko quên hả? Vậy thì nhìn cho kĩ đi – Bin đứng dậy, 1 tay chống lên bàn nó, 1 tay nắm lấy tay nó...

_ Hồng, hồng nhìn... – Nó lắc đầu, nhắm nghiền mắt lại

_ Cô ko mở mắt ra nhìn tôi cho kĩ xem quen ko? Hay cô muốn tôi móc mắt cô ra? – Bin gầm lên tức giận

_ Nhìn thì nhìn, làm gì dữ vậy – Nó nheo mắt, đầu tiên hí hí mắt phải, rồi mở từ từ, cả mắt trái... và cuối cùng là ánh mắt ko thể nào rời khỏi khuôn mặt baby rất kool của Bin – “Thì ra tên gây sự với mình hôm trước xinh zai thế nhỏ” – nó trầm nghĩ 1 cách vô tư

_ Sao nhìn kĩ chưa? Quen ko hả? – Bin nhìn chòng chọc ném từng chữ zô nó

_ Ủ!! Thấy oy’!!! công nhận anh đẹp trai – Nó thật thà nói

... 1 giây... 2 giây... ... 3 phút... Ko gian chìm vào im lặng... Bin lẫn tui đàn em rơi vào trạng thái “shock tự do”, đó giờ chưa thấy ai như nó =,=!!!!
... bắt đầu... 1... 2... 3 và cuối cùng cả lớp cười ầm lên với câu trả lời ngô ngê của nó...

_ Cảm miệng, chúng mày cười cái gì hả? Đứa nào cười tao bẻ hết răng – Đúng là tiếng nói của đại ca uy lực có khác, vừa dứt lời mọi thứ ãc trả về ko gian của trước đó 3 phút

_ Cô giỏi lắm, ko biết sợ là gì nhĩ? Tôi sẽ cho cô biết thế nào là sợ hãi nhé – Bin tiến sát mặt nó nói nghe sồn gai óc – Lôi nó đi – Bin hất hàm ra lệnh cho tui đàn em

_ Ấy ấy, ko cần lôi vậy đâu, tui biết anh ghê gớm rồi, trước sau gì cũng chết, vậy thì đi theo anh là ãc goy’ chứ gì? – Nó xua tay, mặt sầu thảm...

_ Cô cũng khí phách ghê gớm lắm, vậy tôi sẽ nhẹ tay với cô 1 tẹo – Bin cười nhếch lên tỏ vẻ thương hại...

_ Anh mới phải cẩn thận ý – Nó ngược lên nhìn Bin 1 tia cùng nụ cười cực chất “nham hiểm”

Vừa dứt câu, nó co giò đạp chiếc bàn trước mặt trúng ngay... “điểm yếu” của hần làm hần choáng váng ngã lăn ra đất, còn bọn đàn em thấy đại ca nó đang quằn quại dưới đất hoảng hốt đến đỡ Bin lên mà quên mất nó... Chớp thời cơ dịch sơ hờ, nó luồn lách rồi chuồn thẳng ra khỏi lớp mà còn quăng lại 1 câu tức điên hồn...

_ Đáng đời, coi chừng tui mách anh tui là anh chuẩn bị quan tài và lo ma chay đi đó

_ Bắt nó lại cho tao, bọn vô dụng... Ay da – Bin gào lên điên máu =,=!!

Nó cũng hoảng hồn khi kịp nhận ra mình đang rơi vào hoàn cảnh nào... Chạy...

....

Trong khi đó ở khối 12...

_ Gen, đến đây – Kan đập cửa lớp Gen gọi như ra lệnh

Gen đang bị tui con gái vây quanh, thấy Kan mừng hóm, mặc dù có hơi hách dịch nhưng cũng mừng vì thoát khỏi trận địa và cũng phần vì quen cái kiểu bố láo ý của Kan goy’

_ Đi đâu vậy? – Gen hỏi

_ Đến lớp thằng Bin – Kan đáp gọn lỏn

_ Chi vậy, mún kêu nó thì call 1 cú là ok mà – Gen hơi ngạc nhiên

_ Bắt thằng nào hôm qua dám đánh em tao – Kan bực bội

“Chà, thằng nào tận mạng vậy nhĩ” – Gen ngẫm

... Rầm... Kan bật cửa bằng 1 cú đá như trời sập... Phải công nhận là cửa lớp của Gen, Kan, và Bin luôn mới, vì ãc thay liên tục... hần mấy tên này ko dám dùng tay mở cửa sợ cửa đau nên dùng chân cho... “nhẹ”, sẽ vô phước lắm cho ai ko biết mà đứng sau cánh cửa... =,=!!!!

Kan nắm cổ áo 1 tên gần anh nhất xốc lên... hỏi thăm

_ Bin đâu?

_ Dạ... dạ em ko biết, vừa có chuông ra chơi là anh dẫn theo vài người rồi đi mất – Tên xui xẻo run như cày sậy...

_Hừ!!! thật vô tích sự... – Nói đoạn,Kan quay sang những tên tóc hơi gọn,mặt coi đc đc như Rain mô tả – Mày,mày... cả mày,tất cả theo tao

Cả đám bị Kan chỉ điểm tãi mét mặt mày,ko biết chúng đăt tội gì với đại ca của trường nữa...

....

Cả lũ đứng xếp hàng 1 lượt,cuối gằm mặt,đứa nào cũng trắng bệch,mồ hôi vã ra như tắm,có thằng sợ quá,mới nghe giọng Kan quát đã lăn đùng ra xỉu luôn

_Nói !!! Hôm qua thằng nào chặn đường đánh em gái tao...

Cả bọn căng tròn mắt nhìn nhau,phần vì ngạc nhiên khi biết kan có em gái,phần vì tự hỏi đứa nào cả gan đụng tới công chúa nhà Kan...

1 phút...2 phút...3 phút... Tất cả cứ chìm vào im lặng ko 1 lời...Kan nổi máu xung thiên lôi xệch 1 thằng ra,tặng 1 đấm vào mặt tới ngất xỉu...

_Tụi bây nói hay để tao đập hết chúng mày?

_Lạy anh tha cho tụi em,tụi em có biết em gái anh ra sao mà dám đụng vào – 1 thằng quỳ xuống,nước mắt nước mũi là chả cầu xin Kan

_Ồ há!!! Quên mẹ nó lun – Kan ngêch mặt ra,ho 1 tiếng chữa ngứa.

Còn Gen thì chỉ biết bó tay nhìn cái mặt ngu của thằng bạn mình “Cái thằng này!!!xoắn quá hóa ngu luôn rồi!!!”

_Ờ!!! Nó cao cỡ 1m6,tóc dài cột đuôi ngựa,đeo kính,học lớp 10a4 ... – Kan mô tả Rain

“Đến ngu với thằng đĩ này,nói vậy đồ biết con nào,cả trường này cả tá con như vậy... Ủa? mà sao... giống...giống...” – Gen đang miên man suy nghĩ thì bị 1 tiếng động dồn dập cắt ngang...

Cả lũ ngoái lại nhìn cảnh tượng lạ kì đã phát ra âm thanh như giặc đuổi...

....

....Rầm...rầm...bịch... bịch...

Rain chạy như con đĩn,phía sau nó là bụi tung mù mịt,cũng phải gần chục tên đang dí theo ko chừng...Nó vừa nhìn thấy Gen thì chạy bay tới ôm lấy anh mà ko để ý là quanh đó còn có ai,miệng ko ngừng kêu la

_Cứu,cứu mạng

Kan và Gen ngêch mặt ra nhìn nó,khó hiểu đến ngu người...Kan nắm cổ áo nó lôi ra khỏi người Gen quát

_Nè!!! Mày có phải là con gái ko? Thấy con trai tươm tướp thế hả? còn ôm nữa chứ,muốn chết hả?

...

Vừa lúc đó,Bin và tụi đàn em chạy đến nơi,thở hồng hộc mà mặt vẫn còn tức đỏ...Bin chỉ tay vào nó hét lên

_Anh,anh đưa con bé đó cho em,hôm nay em phải giết nó với thằng anh chết dịch của nó,đem xác 2 anh em nó quăng cho chó gặm mới hả dạ

....

_Anh Hai ơi,cứu em,hắn muốn giết em...huhuhu... hắn là thằng hôm qua kiếm chuyện với em á...Anh hai oy...oaaaa – Nó sợ quá ôm tay Kan khóc rống lên...

.....

...kết..t...kết tt...rẹt..tt...rẹt...

Chú thích cho âm thanh trên ^^! . Sau khi nghe nó rống lên “Anh hai ơi,cứu em...”,tất cả bỗng dừng lại như phim đang xem bị bấm “Pause”(Tạm dừng),mọi thứ rơi vào khoảng im lặng tới mức 1 con chim bay ngang có thể nghe tiếng kêu chirp chirp giữa ko khí đang giờ ra chơi này...Và giờ chúng ta “Rewind”(Tua lại) những khúc gây cản trở nhân vật nhá...

Gen – “Anh Hai?...Hèn chi,lúc đầu nhìn nhỏ này mình thấy giống giống ai đó...Lúc này nghe Kan nói mình thấy nghi nghi rồi...”

Bin – “What???...hả???hả???...Con nhỏ đó vừa kêu anh kan bằng gì ý nhỉ?... Anh Hai áh...Hình như mình nghe nhầm...Nếu ko...chết chắc rồi...Ặc ặc”

Kan -” Hả? thì ra thằng mà Rain kể là thằng nhock Bin à? Mẹ ơi,1 thằng đẹp trai như thằng Bin mà no ko nhớ mặt sao,làm đi kiểm thí bà nội...Ủa? mà

khoan,lúc này thằng khi này nói gì ấy nhỉ?Còn dám đánh em mình á...Đợt này mày chuẩn bị ma chay là vừa Bin ơi...”

... “Play” về hiện trạng...

_Anh...anh...đó...đó ko phải là...là... ặc ặc- Bin ngu người hốt hoảng,lấp bắp

_Mãi vừa nói gì đấy thằng kia -Kan ném cho Bin 2 cục lửa – Mãi mún làm gì anh nó hả? -Kan tiến lại gần Bin

_Á...á...á!! Tha cho em...em đâu biết nhỏ đó là em của anh đâu,ai ngờ anh đẹp thế mà em anh xấu dữ vậy...

Bin vừa dứt lời thì 1 ngọn lửa bốc lên ko thua kém gì Kan...

_Nói gì tên kia? Dám nói ta xấu hả? – Rain nổi đóa,bốc hỏa ngùn ngụt

_Ặc...Chết rồi... -Kan lùi lại,thái độ sợ thấy rõ

“Kan mà cũng biết sợ à?” -Gen nhìn Kan ngạc nhiên – Sao vậy?

_Nó...Con em tao mà bị ai đụng zô lòng tự ái của nó thì... - Kan vừa dứt lời quay lại thì...

_Oaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!! Anh hai ơi!!!!!!huuuuuuuuuuuuuuuuuuu

Nó ngồi khóc rống lên...Để lại 2 bộ mặt ngêch ra ngu nhất có thể của Gen và Bin...Kan thờ dài đến vỗ nó như trẻ lên 3

_Đc rồi,anh biết rồi!!!Nín đi...Anh sẽ trị thằng đó...Nín nhé...

_U’...ư ư... Huuuuoooooooo -Nó ôm Kan nức nở rồi im dần...

...1p...2p...10p... 20p... Vẫn chìm vào yên lặng,mọi người nhìn nó và Kan “shock” đứng cả hình...

“Hóa ra đại ca mình thương em gái dữ” – 1 thằng đàn em nghĩ

“Mẹ ơi,lần đầu tiên thấy anh Kan hiền dữ vậy,mà con nhỏ đó quái thế...hik...nhưng ko có gì xảy ra là hên rồi...hú hồn,mém nữa đập nó 1 trận thì chắc giờ này đi bán muối với ông bà quá” -Bin nghĩ

...Tất cả vẫn rơi vào trạng thái im lặng...Kan hết sức chịu nổi,đẩy nó ra thì...

Khò...khò...Nó khóc đã mệt quá nên ngủ mất trời đất...Lại tiếp tục để lại những gương mặt “shock” khủng theo từng cấp độ do nó gây ra...

_Cái con nhỏ này,mày chán sống hả? -Kan nổi điên quát

Nó ngái ngủ lơ mơ mở mắt,mắt long lanh lên như muốn khóc nữa khiến kan hết hồn vội ôm nó lại vỗ vỗ...

_Ấy...thôi em ngủ đi...Anh xin lỗi...

Rồi nó tiếp tục lăn ra ngủ 1 cách vô tư...

_Đại ca,gì thế nào? – 1 tên đàn em hỏi kan

_Haiz...Tụi bây về lớp đi,tao đưa nó lên phòng y tế cho nó ngủ -Nói rồi Kan bế nó đi thẳng tới phòng y tế

Mọi người tản đi hết,bỏ lại cảnh vật yên ắng mà quên mất có 2 tên hồn còn vất vẹo trên cành cây chưa lòi về...

Bin – “Con hỏ đó quái dữ vậy trời...Còn tưởng nó làm gì...ai dè...”

Gen -” Từ thuở cha sinh mẹ đẻ tới giờ lần đầu tiên thấy có đứa con gái vô tư dữ vậy đó trời... Em của thằng Kan thú vị thật...” – Nghĩ thầm xong,Gen phá lên cười,bất giác lôi Bin về thực tại luôn...

_Anh...Anh sao vậy? bị con nhỏ đó lây bệnh hả? – Gen vẫn cười – A...a Thật ko chịu nổi mà...Em về lớp đây – Bin hần học bỏ đi để lại gen 1 mình

Sau khi cười đến nổi ko thở nổi...Gen tựa người vào tường,đôi mắt lạnh lẽo ngược lên nhìn xa xăm...

“Đã bao lâu rồi mình ko đc cười như thế này nhỉ?...Từ cái ngày đó...Đúng rồi...là từ lúc đó...”

...Rain ơi...có điện thoại của bé Sunny nak...tính tình tính...

Lơ quơ cái đt... mắt nhắm mắt mở...

_À lô,...

_Lô cái đầu mày,chết bờ chết bụi ở đâu rồi hả?Tối giờ về rồi đó má...- Sunny hét vào đt muốn nổ loa

_Hả???? Mẹ oy,5 giờ rồi áh hả??? ...huk huk...Sunny ơi,tao đang ở phòng y tế thì phải,mày

đem cặp xuống đây giùm kao y goy ‘ cùng zà... – Nó i ôi con bạn

_Hả???Sao mày ở phòng y tế – Sunny chuyển từ thể tức giận sang trạng thái lo lắng .=cứ như hóa học

_Xún đây zòì nói choak nghe,lèm bèm quố – Nó nhăn nhó

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

...5 phút sau...

_Em “êu”, ăn cái giống gì mà xuống đây nằm vậy – Sunny thấy nó có vẻ ớn nên trên nó

_Ăn đấm đấy – Nó trừng mắt nhìn Sunny đáp lại

_Mịa, com ko ăn,ăn cái giống đó no ko? – Sunny đùa dai

_No,mày mún thử ko? – Nó giờ nắm đấm lên đe dọa

_Thôi,bình tĩnh,tôi tao dẫn mày đi đến 1 nơi,zui lóm – Sunny nheo nheo mắt gian thấy rõ

_Đi đâu móa – Nó nhìn mặt con bạn mà chột dạ

_Tèn tèn ten – Sunny cầm 2 tấm vé hươ hươ trước mặt Rain

_Bar á?? mại đin à?? Tuổi của mại ai choak zô... – Nó trợn mắt lên nhìn Sunny

_Hế hế,khòì lo... Queen Bar này đã lắm,toàn dân đại gia,hum bữa đi với bà chị họ,bà chơi Vip nên đc phiếu ưu đãi này cho kao. 7h qua nhà tao,tao make up choak – Nhoèn 1 nụ cười,mặt Sunny càng hiểm ác....

.....

7h tối...Tại nhà Sunny...

_Mẹ ơi,mặc cái này á hả? – Nó thét ầm lên

_Xuyn là lị

_“Mớ” oi!!! Áo gì có phân nửa như cái áo yếm zậy má,đã vậy còn cái váy chó tấp ko tới nữa,cúi xuống lùm tiền chắc “bán hết bánh bao” quá... – Nó nháy đong đong

_Moá,áo cúp ngực hở lưng xéch – xi zậy mà chê.Mày mún mặc gì mặc đi,nãy giờ cả chục bộ rồi mà ko chịu bộ nào hết,ngựa đòi àh... – Sunny nhăn nhó

_Đồ của mại thí gê,hở từa lưạ – Nó xị mặt lục lọi tanh bành cái tủ của Sunny

_Xi,đó gọi là thời trang đó

_A!!!tao mặc bộ này – Nó chìa ra chiếc áo Pull tay dài trễ vai sọc màu hồng nhạt và đậm xen kẽ nhau kèm ghi lê phọt dài,kết hợp với sort đen jean rách bụi

_Xi,đi bar mà mặc đồ đi picnic vậy bà lị,thôi,muốn mặc gì thì mặc đi goy’ wa đây tao make up choak – Sunny trề môi chê nó

....

Sau khi “ngựa” hết 1 tiếng đồng hồ, 2 đứa nó cũng đến Bar Sunny kéo nó vào trong, nhạc đập vào đầu nó muốn bật ngựa, mùi rượu xộc vào mũi phát ốm, nói chung nó tởm rất gọn lại 1 câu “Mình ko thích nơi này, cứ như chè thập cẩm ỹ”

_Này, mày đứng đây đợi tao lấy gì cho ủa nhá – Sunny hét lên với nó

_Hả? mày nói gì? – Nhạc xập xình nó chưa kịp nghe gì thì Sunny đã biến mất dạng

Đang đứng lóng ngóng như trời trồng... thì...

...Bộp...

Một thân người như trái núi va vào nó khiến nó chúi nhào....

_Này, làm quái gì mà đứng giữa đường thế hả? – 1 giọng nói cộc cằn vang lên

Nó tức điên lên quay sang bóp chặt lại hần...

_Nè, rõ ràng là anh đụng... – Nó nhìn người vừa va vào nó rớt cả tròng mắt lẫn long lóc, đứng hòng...

“Á...á...ét ttttt...ét ttttt...éc...c...éc...ặặ” - 1 âm thanh thất thanh như heo bị chọc tiết vang lên trong đầu nó, tiếp theo là nó quay lưng, co giò bỏ trốn... Nhưng xui xẻo thay tên đó đã tóm đc cổ áo nó xách lên như con mèo, mặt mếu xệch, nó nhăn nhó van xin...

_A!!! Anh, anh tỉnh rồi hả? – Nó thấy Kan tỉnh lại reo lên um xùm

_Ay...ay da...chuyện gì xảy ra vậy...ui...sao trời đất quay mòng mòng vậy, đứa nào tốt bụng tán tao 1 cái cho tỉnh coi bây...- Kan ngồi dậy, đầu vẫn còn lao đao...

...Bộp... Sau hi Kan dứt câu, 1 cái tán như trời giáng khiến Kan nổ đom đóm... 1s...2s...3s...Trời đất bắt đầu cố định lại...

_Con kia, mày làm gì thế hả? – Kan quát

_Thì anh kêu ai tốt bụng tán giùm 1 cái cho tỉnh mà - Sunny trả lời như ruồi

_Đồ con ranh, mày chán sống hả, lúc này còn dám đánh ông...Ay da...đập bằng cái quái gì mà xây xập vầy nè... – Kan xuýt xoa

_Đập bằng cái ly thôi làm gì ghê vậy, tại tưởng ah sàm sỡ Rain chứ bộ – Sunny trề môi đáp lại

_Á...Con này ta gan, hôm nay tao cho mày đi bán muối luôn – Kan vo nắm đấm lao thẳng về Sunny

_Hừ, tưởng là hot boy thì ghê lắm hả? tui khoái thì khoái chứ làm quá...chị đểch thêm nhin nhé – Sunny cũng hùng hổ lại ko kém

Tình hình căng thẳng, ko khí trong phòng nóng lên dù máy điều hòa đang chạy hết công suất...Bin và Gen đang ngồi kế bên nó thấy Kan nổi cơn thịnh nộ cũng tái mặt đứng dậy...định can...thì...Nó nắm lấy vạt áo của Gen giật giật nhẹ...Gen thấy nó cuối sầm mặt, có vẻ như đang có tâm trạng lắm, anh nghĩ chắc tại nó đang sợ lắm...bằng chứng là nó ngước lên nhìn anh với đôi mắt lóng lánh như con cún tội nghiệp...Anh định đưa tay xoa đầu nó trấn an... thì...

_Anh gì oi, em ăn cái đó đc ko anh? – Nó chỉ tay vào đĩa trái cây đc gọt đẹp để ướp lạnh để trên bàn

...Đùng...Gen và Bin như bị sét đánh, chết đứng như...Từ Hải...Trình độ shock của nó quả là ngày càng lợi hại...Tất cả bị nó làm há hốc, tò te nhìn nó dù người vẫn còn đang trong tư thế nhào lên ngăn cản cuộc tử chiến sắp nổ ra...Ko thấy Gen trả lời mà cứ há hốc nhìn nó, mặt nó xiu xuống bần đến thương tâm...

_Ko đc à? hjk hjk...lúc này đi chưa kịp ăn gì, đói quá...

Gen trong trạng thái shock lấp bắp trả lời mà chính anh cũng ko biết mình đang nói gì...

_Ko...ko...em ăn đi

_Dạ, cảm ơn anh – Nó mừng rỡ bung đĩa trái cây lên, ngoàm 1 miếng táo to rồi quay sang Sunny

_Bấy bi oi, cố lên, dạy cho ông anh la sát của tao 1 bài học đi...

Sau khi nghe nó cổ vũ, tất cả cũng hoàn hồn trở về hiện tại, mọi người dồn hết ánh mắt về phía 2 nhân vật chính...Kan dơ nắm đấm bay thẳng vào Sunny...Gen tái đi, vì anh biết lãnh phải cú đó, nhẹ nhất cũng rụng hàm mà nặng nhất là châu ông bà luôn...

...Gen la lên...

_Binh tinh đi Kan, dù gì nó cũng là con gái...

Kan có vẻ khựng lại khi nghe lời của Gen...Sunny chớp thời cơ xoay người đá móc thẳng vào bụng Kan khiến anh chàng choáng váng bỏ nhào xuống đất...Nó tay cầm đĩa trái cây,tay cầm nĩa dơ lên reo tung bùng...

_Hoan hô,đẹp lắm bé Sun,cổ lên...

Hàng động của nó khiến mọi người trong phòng cứ há hốc ngạc nhiên liên tục,thước đo độ “shock” của nó cũng chạm vạch 9/10 rồi

...Kan tức tối nhảy phốc lên bàn co giò đá vào Sunny thì...

_Ấy!! Anh Hai coi chừng...-Nó hét lên,1 lần nữa mọi người tỉnh mộng quay lại hiện tại – coi chừng...Đĩa trái cây dưới chân kia

...Rầm... tiếng động vang lên từ 2 phía...1 là Kan shock quá té thẳng từ trên bàn xuống đất...1 là tất thấy những khán giả còn lại té xỉu vì...”Shock”

“What? Con nhỏ này có điên ko?Nó có biết đang trong hoàn cảnh nào ko hả?...Hồn nhiên đến phát điên á...”-Bin hóa đá nhìn nó á khẩu

Mọi người đơ như cây cơ đồ dồn ánh mắt về nó mà nó vẫn vô tư thưởng thức đĩa trái cây ko hay biết gì...

_Hay quá,ko hổ danh là tuyển thủ karate quốc gia...Cổ lên bé Sun – Nó cười tít mắt

Tiếng nói của nó quả là uy lực,mọi người lập tức trở lại với 2 nhân vật chính,kẻ đánh người né kịch liệt như xem phim hành động...1 phút...10 phút...1h... Sau 1 tiếng long tranh hổ đấu,vẫn chưa phân thắng bại,Sunny và Kan thờ dốc nhìn nhau...đấu mắt

...1p...5p...9p...10 phút trôi qua...mắt cũng chịu hết nổi,cả 2 ngồi xuống ghé ko quên lườm nhau 1 cái sắc như dao

“Hừ,con bé này trông thế mà dữ dằn thật,con Rain có bạn lợi hại thế sao mình ko biết nhỉ?” – Kan thờ hồng học liếc xéo Sunny

“Hừ,nghe danh Kan là trùm đánh nhau của Royal,hôm nay diện kiến quả lời đồn ko sai” – Sunny gườm Kan nghĩ

Nó bò lại gần chỗ Sunny khều khều,mặt ngây ngô nũng nịu nói với con bạn...

_Mệt lắm hả Sun,bộ ko có cách nào ngồi đầu cho khỏe hồ mỵ...Trông mỵ tàn quá xá...

Một tia sáng lóe lên chạy xuyên qua đầu tất cả mọi người,trừ nó =.!!!!

_Thi uống!!! – Kan hét lên

_Thi thi,sợ à? – Sunny sung ko kém

...5p sau...

Trên bàn la liệt các ly rượu nhỏ...1 tên đàn em cầm đồng hồ bấm giờ đứng giữa bàn vừa hô...

_Bắt đầu...

Từng li rượu trên bàn thi nhau voi đi,Kan và Sunny liên tục nốc cạn tất cả với tốc độ nhanh nhất mà 2 mắt vật ko thôi phóng lửa xoèn xoẹt vào nhau...

_Hết giờ -Thằng đàn em kêu lên – Giờ chúng ta đếm ly để phân định thắng thua...

_1..2..5..10...Woak – lũ đàn em bu nhau đếm rồi cùng òa lên...

_Sao? Kết quả thế nào? – 3 thằng đại ca số ruột hỏi

_Hòa ạ!!! 23 -23 thua đại ca -cả bọn reo lên

_Cái gì? Sao lại thế đc – Kan bức tức gất lên

_Hòa à,cũng đc đấy... Bịch...-Vừa dứt lời,Sunny ngã gục vào người nó ngủ ngon lành

_Á...Sunny...Sunny,mày sao vậy...- Nó lo lắng lay con bạn réo inh ỏi

_Hình như cô bé ngủ rồi,chắc xin rồi – Gen nhìn nhìn

_Hahaha,vậy mà cũng bày đặt đấu với ta,còn khuya nhé... – Kan cười đắc thắng

_Anh...Rõ ràng là hòa chứ bộ... – Nó bất bình lên tiếng

_Ồ!!con này,hôm nay mày ăn gan hùm à? Tao còn chưa hỏi tội mày đấy – Kan quát nó

Nó phụng phịu phồng mồm nuốt cục tức ko dám hó hé thêm

_ Vậy giờ làm gì với cục nợ này hả? -Bin chỉ tay vào Sunny hỏi

_ Này,anh nói ai là cục nợ vậy hả đồ rác kia? – Nó tức giận tọt vào mặt Bin

_ A...Con nhỏ này...dám gọi ai là rác hả? -Bin giận dữ tính sẵn lại gần nó thì bị gạt ngược lại

_ Mày định làm gì đây thằng kia -Kan nắm cổ áo Bin nhỏ nhẹ hỏi han khiến Bin lạnh xương sống

_ A...dạ...có gì đâu ạ...hề hề – Bin cười trừ

_ Để Sunny ngủ 1 lúc cho tỉnh rượu rồi đưa về nhà nha anh,nhà nó hôm nay ko có ai hết... – Nó năn nỉ Kan

_ Đành vậy thôi,toàn lũ báo đòi – Kan bực bội cần nhả ngồi huych xuống ghế

_ Ể Kan!!! Trên đầu mày có gì lấp lánh vậy – Gen nhìn nhìn đưa tay lên sờ sờ

_ Gì vậy – Kan khó chịu

_ Yên nào,để tao coi – Gen lấy tay dò dò rồi nắm lấy thứ lấp lánh,cứng cứng giật mạnh

...Bóc...Sau cái tiếng rất chi là nhẹ đó, 1 thứ chất lỏng màu đỏ chảy dài xuống trán,chảy dọc xuống mũi nhỏ giọt như Kan...

Mọi thứ chìm vào im lặng,mọi người diện bộ mặt ngu đơ như đóng phim hài, ngêch ra nhìn Kan như sinh vật lạ... bệ bệ..Kan le lưỡi liếm liếm thứ chất lỏng như tương ớt đó...

_ Máu – Kan phán gọn và dễ hiểu nhất có thể

_ Ấc ặc, mày...mày bị mảnh thủy tinh cắm này giờ đó hả? – Gen nỏ da gà đưa tay lên che miệng sợ hãi

Bin lấy khăn chèn lên vết thương – Bộ này giờ anh ko biết hả?

_ Ồ!!! Hèn chi thấy ngứa ngứa – Kan xoa xoa đầu nói tỉnh hơn ruồi

_ Mày...mày...là người hả? – Gen xanh mặt lấp bắp

_ Anh...anh là...quý hả? – Bin hết hồn nói với gương mặt ngu vô đối

Cả 2 nhìn Kan với con mắt nghi hoặc...

_ hi hi!!! Bình thường mẹ phan tô zô đầu anh ko àh!! Cái ly nhằm nhò gì – Nó cười hờn nhiên nói rất ư chuyện bình thường ở Huyện

Bin và Gen miệng đóng đá,mặt thộn ra,mồm há cứng ngắc...

“Hơ...hơ!!! Nhỏ nói giỡn phải ko nhi...hèn chi...nó trâu bò dữ,quen nó lâu thế mà giờ mới biết...” -Gen

“Anh em nhà này quái thật...từ nay mình phải cẩn thận vs anh Kan mới đc ...huk huk” -Bin

_ Nói gì thế 2 tên kia,mún chết à? – Kan thấy 2 thằng bạn ngu ngơ ngơ ngẩn nhìn anh như quái vật n

ồi điên quất lên

_ Thôi...thôi,nhập cuộc đi,mất thời gian quá – Gen thờ hất 1 cái mà nãy giờ shock quá quên thờ

Tụi đàn em cũng hoàn hồn vâng dạ rồi chạy ra ngoài,lát sau 1 đám con gái chừng 5,6 đứa chân dài sòng sọc,áo quần thì hờ ko còn chỗ hở thêm đc,mặt dác phấn như trác xi măng,môi quánh son như bị ai đầm phủ mỗ vậy...Cái đầu nhuộm xanh xanh,đỏ đỏ,vàng vàng choen choét,mí con này mà ra đường thì chắc ko biết đâu là nó đâu là cột đèn giao thông quơ =.= – Đó là những miêu tả của nó đối với người đơn giản ko thích make up lòe loẹt như nó ... Vừa bước zô là cái lũ ** đôn đò xà cái ào về phía 3 chàng hoa vương như thiếu hơi zậy =.=!!!!...Do là phòng Vip nên đc cách âm và có trang bị dàn Karaoke nên mí má đó giành nhau hét với rống,ông a ông ọo với mí chàng làm nó nhột mắt trái chột mắt phải gì đâu... Máu đang hơi bị sôi thì mấy tên đàn em bung vào 1 đồng thức uống đủ thứ màu,mắt nó lấp lánh nhìn mấy ly nước uống sáng lên như đèn neon trên cây thông noel...Bi nhieu khí thái xẹp xuống,thích thú bụng 1 ly màu đỏ gần trái đầu lên,nó ngửi ngửi – “Uống đc ko nhi? Hình như nước trái cây” – lấy ngón tay chấm vào nút chẹt 1 cái,mắt rục rồ “Woak!!!vừa ngọt vừa thơm” – Khoái chí, nó nốc 1 hơi cạn queo rồi cười tùm tùm...

3 nhân vật chính mặc dù ngồi cạnh mấy nàng “rái cá” nhưng dường như mất và tâm hồn gắn “Tag” đầu đó rồi...

“Con nhỏ này lúc nãy còn dữ dằn lắm,gìu ngủ như chết...nhưng mà... nó ngủ vậy trông dễ thương hơn nhieu” – Kan nhìn Sunny nghĩ thầm

“Cô bé này thú vị thật, ở cạnh nhỏ chắc từ nay cuộc đời mình sẽ bớt nhàm chán đây...” – Gen nhìn nó cười thầm

“Hừ...bực mình quá,cứ gặp nhỏ này quai,xui xẻo thật... Mà hình như đây là lần đầu mình thấy nó mặc đồ thường thì phải,còn make up nữa cơ đấy,cũng xinh đó chứ...” – Bin quan sát nó mà ko hay rằng miệng anh cong lên 1 đường cong tạo thành nụ cười nửa miệng “so hot” khiến mấy mắt xung quanh chết sạch

....

...Rầm...

Mọi người giật mình quay sang nhìn nơi phát ra tiếng động...Còn Bin và Gen thì giật nảy mình khi thấy hành động đó của nó...

_Mà điên hay sao mà tự nhiên đập bàn cái rầm thế hả con kia? – Kan quát nó

Nó liếc nhìn Kan rồi chỉ tay vô mặt anh quát...

_Anh câm mồm lại ko hả? ồn ào,còn mấy cô,biến đi,hát như vịt mà cứ hò hét quơai nhừc cả đầu...

_Con kia,mày uống nhầm thuốc rồi phải ko? Tao đập cho mày tỉnh – Kan học mấu sấn về phía nó

_Ấy!! bình tĩnh coi Kan,hình như con bé say thì phải? -Gen ôm cản Kan lại

_Huk? Say? Nó uống gì mà say? – Kan đập hả quay lại nhìn về phía bàn

_Hình như cô ấy uốn cocktail pha rum – Gen quan đồng ly tàn tích trên bàn rút ra kết luận

_Má ơi,7 ly...Có voi còn xin hưởng gì nó,con này mày gan nhĩ,dám uống cả rượu – Kan hét lên

_Chắc cô ấy tưởng nước trái cây – Gen cười cười nói

_Câm hết,ngồi xuống đó hết cho tôi – Nó hét lên uy lực

Ko hiểu sao cả bọn nghe nó nói xong co rúm lại ngồi bẹp xuống ghế,ko ngoại trừ Kan, tất cả ngồi xép re nhìn nó... Một con nhỏ trong phòng bất chợt tỉnh mộng hùng hồn đứng dậy ***** nó...

_Mày là cái gì mà bảo bọn tao phải nghe lời...

Vừa dứt câu,1 cái ly bay thẳng vô mặt con đó khiến nó bất tỉnh nhân sự luôn...Cả phòng há hốc,bọn đàn em tự nhiên ôm nhau run lập cập “Hjk,đúng là chị hai,em anh Kan,nhìn mà lằm,”Con nhà tông ko giống lông cũng giống cánh”

_Cái con nhỏ này,quậy đủ chưa hả? – Kan cũng hoàn hồn

....Cốp...

Kan sung máu cú vào đầu nó 1 cái choáng váng,lửa trong người nó bốc ngàn ngút,xung khí 2 anh em đủ đốt rụi cái quán Bar này...Mọi người bất động,nín thở,tím đập dồn dập khi thấy nó nhìn Kan trừng trừng dữ tợn,chưa lúc nào thấy nó đáng sợ đến vậy...

_Anh...dám đánh... – Nó gằn từng tiếng kinh hồn

Tất cả đổ dồn mắt vào nó...thì...

_Oaaaaaaaaaaaaaaaaa.....aaaaaaaaaaaaaaaaa.... hu huhuhuhuhu

Nó khóc rống lên với tần số >2000Hz mún vỡ cái phòng...Còn mọi người đang rơi vào trạng thái chết đứng...

Kan bắn lên ko biết làm gì,vỗ về loa xòa...

_Thôi,cho anh xin lỗi, anh sai rồi,nín đi...

_Sao vậy Kan? – Gen vừa bịt tai vừa hỏi

_Hik!! Bình thường thì ko sao,mỗi lần nó khóc tao ko biết làm thế nào nữa,sợ lồm

_Sợ gì? Mau bịt cái mồm nó lại đi,em sắp lũng màn nhĩ rồi – Bin la oai oái

_Mày im đi ko hả? – Kan nổi điên kí vô đầu nó cái nữa...và...

_Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa...oooooooooooooooooooo.aaaaaaaaaaaaaaaa

Tần số đc tăng gấp đôi...

_Mày điên hả? -Gen hét lên

_Giờ mày bảo tao phải làm sao,từ đó đến giờ tao sợ nhất cái nước khóc này củ nó đó – Kan hét lớn hơn nhưng ko bằng đc tiếng khóc của nó

_Mấy anh làm gì đi chứ – Bin cũng rống lên

Kan ôm lấy nó vỗ vỗ...

_Thôi,anh hai xin lỗi,đừng khóc nữa...Anh hai sai oy’ -Kan năn ni

Tiếng khóc nhỏ dần...nhỏ dần...rồi thành tiếng nấc...hjk hjk...huk huk...rồi thành...Khò khò...

Kan kéo nó ra,đầu nó ngoe 1 bên ngủ ngon lành,trên đầu Kan hiện hình cục tức,máu tụ lên não...

_Cái con đin này...

Chưa dứt lời,nó lơ mơ mở mắt,ươn ướt như sắp khóc... Kan hoảng hồn ôm nó lại vỗ nhẹ

_Á...xin lỗi...Bé Rain ngủ ngoan nhá...à ời...

Hành động của Kan khiến Bin,Gen và lũ đàn em ngẩn tò te,nhìn lờì trông mắt...1s...2s...3s

_hahahahaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

1 tràng cười phá lên do Bin khởi sướng vì ko nhịn đc khi thấy ông Kan ngày nào cũng đánh nhau,cộc cằn giờ lại dịu dàng như papa phải biết...

_Tụi bây câm hết ko hả? – Kan nổi điên

_Giờ làm gì? Tới những 2 cục nợ rồi? – Bin nhìn Kan hỏi

Kan đặt nó xuống ghế nhìn 2 cục nợ ngán ngẩm...

_Gen,mày ở lại xử lý đồng nghiệp – Kan chỉ tay về phía mấy má cột đèn giao thông – Bin mày cõng Rain theo tao về nhà – Kan chỉ vào Bin ra lệnh

_Cái gì? Sao em phải vác cái cục này chứ,anh làm gì? – Bin bất bình hét lên

_Thế mày mún vác con nhỏ này ko? Nó cao bằng mày đấy – Kan chỉ tay vào Sunny nói

_Thôi,em biết rồi – Bin ngoan ngoãn cõng Rain theo Kan về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Hứ,con gái kiểu gì thế ko biết...thật tức ko chịu nổi mà...Tôi vứt cô xuống đường cho biết” – Bin bực bội

_Mày bỏ ngay cái ý nghĩ đó đi nhá – Kan như đọc đc suy nghĩ của Bin đe dọa

_Ố...em...em cóa nghĩ gì đâu!!! – “Ông có thiệt là người ko trời” – Bin thờ dãi

_Tới nhà rồi,em về đây – Bin nói

_Ê!! Mày đem nó quăng vào phòng hộ tao chứ,giờ vứt đây tao làm thế nào với 2 cục này – Kan xoắn lên

...

_Ủa? ba mẹ anh ko có nhà à? – Bin ngạc nhiên

_ Òk!!! Đi công tác hết rồi – Kan vừa nói mở cửa

Đôi mắt Bin xiu xuống, dường như cảm nhận đc 1 mối cảm thông “Phải rồi, con cái của những kẻ kinh doanh có thể lực lớn thì làm gì biết đến gia đình”

_ Ư ư !!! Anh...oi – Nó cựa quậy

_ Cô tỉnh rồi hử? – Bin thấy nó lên tiếng hỏi

_ Anh...em...em khó chịu...ạ...ạ!!! – mặt nó xanh mét rồi lấy tay che miệng khó chịu

_ Ế...ê...Đừng giỡn...từ từ đã... – Bin cuốn lên

_ Á!! đợi...đợi tao, vào nhà đã... -Kan cũng xoắn lên, mở hoài ko đc cái ổ khóa

...ợc...ợc...

Ay da...việc gì tới thì nó tới...mặt Bin méo dờ, Kan cũng cười méo xẹo...lùi lùi ra xa gần 1 mét...

_ Anh...h!!! – Bin nổi điên nhìn Kan la ó

_ Chú...chú mày đứng...đứng yên, đừng tới gần tao – Kan cười đơ đơ nói với Bin – Mày đưa nó lên phòng giùm tao ...

Kan mở cửa phòng nó rồi đứng né 1 bên cười huề với Bin ngỏ ý mời vào...

...Bịch...

Bin thô bạo ném nó phịch lên giường, mặt nổi lửa nhìn nó, Kan cũng nhẹ nhàng đặt Sunny bên cạnh...

_ Sao nó đụng 1 cái là khóc rống lên thế, thật là rắc rối quá... -Bin bực mình nói

_ Từ nhỏ đến giờ nó luôn sống 1 mình, ba mẹ tao hay đi công tác, tao là con trai nên ko thể hiểu đc nó thế nào, ngoài việc chỉ biết bảo vệ nó thì cũng chẳng làm thế nào đc nữa... Từ nhỏ nó đã cố gắng mạnh mẽ, nhưng thật chất lại yếu đuối lắm... – Kan thờ dãi 1 hồi, nhìn em gái

Bin cũng lặng nhìn Kan...đôi mắt buồn vô hạn trườn lên nó, anh hiểu cảm giác cô đơn mà nó phải chịu...

_ Bin này...Tao có chuyện muốn nói với mày – Kan nghiêm mặt nói – Mày...

_ Sao? Có gì anh nói đi... -Bin théc méc

_ Mày... -Áp úng – ... đi tắm đi. Người mày hôi quá...

Bin bùng lửa cháy phừng phực...

_ Thế á!!! nhờ phước ai thế hả??? -Bin vừa nói vừa tiến đến gần Kan

_ Á...Tránh xa tao ra... – Kan vừa la bài hải vừa chạy, 2 tên như con nít

....

Một buổi sáng đẹp như mơ...Mây giăng đầy trời đen kịt, gió cuốn cây ào ào...với cảnh trời long đất lở đó đã khiến cho 1 con heo đang ngủ gật mình tỉnh giấc...Nó choàng bật dậy, mặt mày nhăn nhó như có cái gì đó khiến nó bức xúc và cần phải tổng ra ngay trước khi quá muộn...Chạy ngay đến WC thì thật quái là cửa khóa mất cha nó goy’...Nó dùng hết sức giựt cửa thì trong vọng ra giọng nói lãnh lết của Sunny

_ Rain hả? tớ đang dùng toilet, cậu chịu khó xuống nhà đi

_ Tớ cần...Ặc... vào gấp – Nó đập thùm thụp vào cửa

_ Ko đc!!tớ chưa ra đc!!! Cậu xuống dưới nhà đi – Sunny tức khí

“Ặc...Ặc...A...” – Nó hét bung não chạy xoẹt xuống nhà nhanh hơn vận tốc ánh sáng...

...Nó lao đến cái bồn cầu...gương mặt giãn ra dần 1 cách dễ chịu sau khi xả hết mọi thứ khó chịu trong bụng ra...nó hươ tay với lấy cái khóa vòi nước thì đồng thời chạm vào cái gì đó...giống...tay người...

Để miêu tả hoàn cảnh bây giờ ta có thể sử dụng nhiều cách như sau... Đầu tiên ta mô tả theo hướng văn học lãng mạn thì... trong màn sương hơi nước mờ ảo, 2 người chạm vào tay nhau...tiếp theo mô tả theo hướng khoa học ta có: Theo phản xạ của con người khi chạm vào tay nhau, mắt sẽ đưa từ dưới lên và 4 mắt sẽ chạm phải nhau...cảnh tiếp theo mô tả theo tính chất vật lý ta lại có : Khi con người bị kích động...con người của con người sẽ giãn nở gấp 7 lần so với bình thường...và...quay lại với thực tại chúng ta sẽ có...

_Aaa aaaaa –những tiếng la thất thanh ^^!

Miêu tả quang cảnh từ ngoài vào trong chúng ta sẽ có thể nói như thế này, 2 giọng trầm ấm vang lên, chim chóc bắt nháo như động rừng, còn Kan đang ngồi ăn sáng nghe tiếng la thất thanh lọt ghế, Sunny đang xúc miệng giặt mình nuốt luôn hòng kem đánh răng... và quay lại với 2 nhân vật chính, Bin hoảng hốt vớ lấy cái khăn che những chỗ cần che, còn nó thì nhảy tung tung chạy ra ngoài... Kan và Sunny chạy xuống thấy nó từ toilet lao ra nức nở, cả 2 ngăn tò te nhìn nhau ko hiểu cái mô tê gì ráo thì thấy Bin từ trong toilet bước ra...

_Tụi bây...tụi bây làm gì trong đó vậy hả? – Kan sùng người lấp bắp

_Anh hỏi nhỏ em yêu quý của ông ấy – Bin chỉ vào nó hét âm lên

_Anh nói cái gì? Anh ở trong đó

sao ko khóa cửa lại à? ? Tại sao anh lại ở đây chứ? – Nó đang ôm Kan khóc nhe, nghe Bin nói nổi đóa ngóc đầu ra cãi

Nhưng cả 2 vừa chạm phải mắt nhau thì mặt đỏ au lên như gấc...Kan nhìn thái độ nó và Bin ngu ngơ khó hiểu theo...

_Cậu vào WC khi Bin đang tắm hả? – Sunny quả là nhạy cảm

Mặt cả 2 nóng bừng...Kan hiểu chuyện đơ hòng, trợn mắt nhìn nó lấp bắp...

_Mây...Sunny nói đúng ko hả?... – Kam nhìn nó chằm chằm nó khi thấy nó chỉ đỏ mặt ko trả lời – Mây...mày nhìn thấy gì ko? – Kan hỏi 1 câu ngu như heo khiến ko những nó mà cả Bin và Sunny cũng đỏ mặt theo

_A...aaaaaaaaa!!! Anh nói gì vậy? thấy...thấy cái gì chứ hả? – Nó khua tay hét lên

_Cô...cô thật sự...ko thấy gì chứ hả? – Bin xám mặt lấp bắp nhìn nó như tội phạm

_Anh điên hả? Tôi phải hỏi anh câu này mới đúng chứ – Nó ghen hòng

_Sao... tui biết...rõ ràng tui thấy ánh mắt cô đi từ dưới đi lên...huk huk...đòi trai gìn giữ bao nhiêu năm của tui – Bin buộc tội nó

_Ặc...Ặc...Đồ...đồ điên...Cho tui cũng ko thêm...ông tương ông ngon lắm hả...ót hiem mà tương ớt sùng trâu hay sao mà khoe... ẹo – Nó tức lên bản quá tấp lại Bin mà ko kịp suy nghĩ mình đang nói gì

Nó vừa phun xoẹt 1 tràng xong 4 con mắt nổi lửa lóe lên...

...cốp...cốp...

Bin và Kan tặng nó 1 rổ chanh trên đầu khiến đầu choáng mặt ván mắt nổ đom đóm rồi bỏ xô phòng ăn sáng

_Huhuhu...sao đánh em...Em nói giỡn thôi mà...huhuhu – Nó thút thít oan ức...

_Tội nghiệp...đau lắm ko mắt- Sunny xoa đầu thương xót, cúi xuống hỏi nó – Ê...bộ mày thấy hết thiệt hả?

_Á.....á aaaaaaaaaa!!!Con quý,hôm nay mày chết chắc rồi – Nó rượt Sunny chạy bình bịch...

_Tụi bây thôi ko? Ăn lẹ rồi còn chuẩn bị đi học nữa – Kan bực mình quát lên

“Thiệt là chưa thấy gì ko trời...hông lẽ thấy hết thiệt goy?...aaaaa” – Bin trầm nghĩ rồi đỏ mặt lên vò đầu bứt rút...

...

Sau khi ăn sáng,Kan chở Sunny về nhà,Bin cũng về nhà thay đồ lấy cặp đi học...nó lết thếch đến trường... Vừa vào đến cổng trường, 1 lũ vịt cái như ong vỡ tổ bỏ nhào về phía nó, mà nói đúng hơn là về phía 3 chàng hoa Vương cũng đang bước vào trường...

“Hik,lại mấy đứa hám troai,chen chúc mệt quá...Mà rốt cuộc mình cũng chưa biết mặt 3 tên thần tượng trường này ra sao mà tụi vịt này ham hồ dữ...” - Xua đi ý nghĩ nó bước nhanh vào trường

Nhưng xui xẻo thay, đi đc 2 bước thì bị tụi nầm zai kia ủa ra cuốn nó theo,xô đẩy kịch liệt làm nó té bịch,thậm hơn là chẳng ai để ý rằng nó đang ở dưới chân,chúng cứ thi nhau chen chúc vô tình giẫm lên cả nó

...

_Tránh ra hết coi!!! – Bin quát lên giận dữ khiến cái lũ cạp cạp đang bắt nháo hết hồn đứng im ru

Gen rẽ trong đám đông bước về phía nó, đi sau là Bin và Kan...Thì ra Gen và Bin thấy nó ngã nhưng ko tài nào đến đỡ nó đc vì đang bị bu kín mít...

_Em ko sao chứ? -Gen đỡ nó dậy ân cần hỏi han

_Mày có sao ko nhỏ – Kan thấy nó bị thương cuống lên như ông bố lo cho con ý

_Ừ...ko sao? – Nó nhăn mặt nói

_Ko ngờ em cũng là Fan của bọn anh đấy – Bin châm chọc

_Fan?...Fan quái gì? – Nó ngu ngếch ra hỏi

_Hà hà!!! Nếu là em thì bọn anh có thể ưu tiên đặc biệt mà,cần gì phải chen chúc thế – Bin cười ranh ma

_Điền hà tên kia,tại mấy con mắm zô nài mê cái lũ Hoa Vương gì gì đấy mà tui bị xô ngã đó,đúng là lũ nhàn hoi – Vừa dứt lời,điện và lửa từ mắt mấy nhỏ mắm zai phóng zô nó xoèn xoẹt...

_Con dám nói gì hả? Cô là ai mà đc các anh Hoa Vương ưu tiên thế hả? – 1 nhỏ nữ sinh chỉ vào mặt nó quát lên

_Hoa Vương?...ưu tiên?... -Nó ngớ ra

Giật mình quay lại 3 người,nó chỉ tay vào Kan,Bin và Gen lấp bắp...

_Ý cô là 3 người này á hả?

_Cô giả ngu đấy hả?ko phải các anh ấy thì còn ai nữa? – Nhỏ nữ sinh hét lên giận tím mặt

_Anh...vậy anh là...là hoa vương á hả?... vậy cũng là đại ca...hả?...hả???? – Nó hỏi Kan trong trạng thái hóa đá nói ko nên lời

_=.=!!! Ồ...thì... – Kan hồng bít trả lời thế nào luôn,gãi gãi đầu

_Ặc...Ặc... – Nó shock quá lẩn quay ra xiu lun

_Rain...Rain...em sao vậy? – Tự nhiên thấy nó đơ cứng ngắc như Từ Hải,Gen hết hồn lay lay nó

_Mẹ ơi,nó shock quá xiu lun goy’ – Kan xoa cằm lắc đầu nói...

Gen bế xốc nó lên chạy thẳng đến phòng y tế,Bin vội vợ lấy cái cặp nó chạy theo sau nhưng bị Kan giật ngược lại...

_Mày đi đâu vậy,để thằng Gen đưa nó lên phòng y tế đc oy’,mày ko học hả?

Thấy Kan nói đúng nên Bin đành lết đệt đi về lớp mà lòng thấy khó chịu.bực bội gì đâu...

...

_Ừ...ừ – Nó rên rên,lơ mơ mờ mắt

_Em tỉnh rồi hả?Em thấy trong người thế nào rồi? – Gen hỏi han nó

_Đây là đâu ạ? -Nó mơ hồ hỏi

_Đây là phòng y tế – Gen trả lời

_Phòng y tế á? – Nó bật dậy như lò xo

_Ừ!! Em bị ngất nên anh đưa em đến đây – Gen dịu dàng trả lời

_Bị ngất á – Nó xoa xoa đầu ngẫm ngẫm – Á...phải rồi – Mặt nó sầm xuống rồi ngóc dậy phóng tia sét về phía Gen khiến chàng giật mình lạnh xương sống – Sao mấy anh là hoa Vương và là đại ca mà lại giấu em?

_Ừa? thế anh tưởng em biết chứ -Gen ngạc nhiên hỏi nó

_Ko nói sao biết đc -Nó xịu mặt phụng phịu

_Thôi,vậy cho anh xin lỗi -Gen cười xoa đầu nó

_Haiz...Em về lớp đây,trễ giờ rồi – Nó lắc đầu

_Em khỏe chưa? Hay nghỉ thêm đi,anh nhờ Kan xin phép cho – Gen lo lắng cho nó

_Ko sao,em khỏe mà – Nó cười nhăn nhăn rồi bước xuống giường – Á... -Nó thốt lên khựng xuống

_Em ko sao chứ – Gen chạy vội lại đỡ nó

_Huk huk... sao chân đau dữ vậy? – Nó mèu mèu

Gen nhìn xuống chân nó...sưng chù vù lên,chắc là do bị giẫm lên lúc nó ngã...

_Em ngồi im đi,anh lấy khăn lạnh chườm cho – Gen dìu nó ngồi lên giường lại rồi chạy biến

5 phút sau anh quay lại với thau nước và khăn...

_Em ngồi yên nhé... – Gen cẩn thận nhẹ nhàng nâng chân nó lên lấy khăn chườm vào chỗ sưng,cứ như vậy...Nó ngồi nhìn anh ngạc nhiên,tin đập thành thịch,mặt hơi đỏ “Quái,tim mình bị sao thế nhỉ...” – Nó ngẩn ngơ rồi nhìn Gen – “Công nhận anh Gen đẹp trai thật,con trai mà da trắng ghê,mí cong vút,và nụ cười thì như thiên thần ý” – Càng nhìn càng thấy Gen đẹp giai,ko hổ danh là hot boy,nó nhìn anh chây cả nước dài...

_Đc rồi,em thấy đỡ hơn chưa? -Gen bắt chột ngược lên nhìn nó hỏi

Nó đang ngắm chàng với cái vẻ mặt ngu ko tả nổi bị anh bắt gắp,lấy tay quẹt miệng,mặt nó đỏ như trái dâu,hươ tay hươ chân chừa ngượng lờ chân đá phăng cái thau nước bay thẳng zô Gen làm anh chàng như con chuột lột...

_Á!!! em...em xin lỗi TT ^ TT – Nó rưng rưng

Gen thấy bộ dạng nó thay đổi liên tục từ ngu ngơ tới ngượng ngùng hài ko chịu nổi khiến anh phì cười thành tiếng

_Haaaaaa,ko sao...Anh còn đồng phục thể dục,đi thay là đc rồi,em đợi 1 chút anh đi thay đồ rồi đưa em về lớp – Gen cười dịu dàng xoa đầu nó

_Za – nó lí nhí đỏ chín mặt

Thấy Gen vừa khuất sau cánh cửa, nó hét ầm lên...

_Trời ơi,con bị điên rồi hả trời... – Nằm bẹp xuống giường lấy gối úp zô mặt cho đỡ ngượng – “huk...huk... Có cái lỗi nào cho con chui xuống ko trời,mắc cỡ gì đâu”

....

Hành động đó của nó đc Gen thau hết vào mắt...

“Cô bé dễ thương thật...” – Gen vừa đi vừa cười mím môi,tâm trạng anh lâng lâng khó tả

....

...10p sau...

_Anh xong rồi,để anh đưa em về lớp – Gen bước vào phòng y tế nói sau khi đã thay đồ xong

Thấy phòng yên ắng lạ,anh nghĩ nó về lớp rồi nên cười buồn 1 cái rồi quay đi,ai dè vừa quay lưng chưa kịp bước thì...

_Á...á anh hai tha cho em

Gen quay lại,vén tấm màn lên thì thấy nó đang phè cánh gối,mồm ngoác ra ko thôi la oai oái,anh bịt miệng cười khúc khích sợ nó dậy” Sợ anh hai dữ vậy sao?”...Anh đứng lặng ngắm nó,hàng mí cong vút nhắm nghiền,2 má hồng hồng khá xinh,lại còn cặp kiếng khiến nó rất ưa tri thức và thuộc dạng người nghiêm túc,nhưng ai biết đc nó trẻ con thế nào,đôi môi nhỏ cong lên lén nhếch xinh xắn...Gen nhìn nó mà thấy lòng bình yên hẳn,đã lâu anh ko có cảm giác này...Rồi 1 mê lực nào đó khiến anh cúi xuống sát mặt nó...anh đặt lên môi nó 1 nụ hôn nhẹ tựa gió thoảng và thì thầm...

_Em đừng lo,từ nay anh sẽ bảo vệ em...

Gen mỉm cười rồi bước về lớp để yên cho nó ngủ...Ai ngờ đâu anh vừa đi thì có 1 đứa mặt đỏ rùng rục,thân nóng bừng,nó quay mặt vào trong,2 bàn tay ôm lấy mặt như ko tin đc chuyện gì vừa xảy ra nữa...

.....

Ở 1 lớp khác,có kẻ đang chột dạ,dù ngồi trong lớp nhưng đầu thì bay tuốt đâu mất ơy” “Con nhỏ hậu đậu đó có sao ko nhỉ?Mà sao anh Gen quan tâm nó thế nhỉ?Hay là...Ko,ko thể thế đc...Nhưng sao mình lại lo cho nó làm gì chứ...”...Mọi suy nghĩ hỗn độn quần trong đầu Bin khiến anh điên lên...

_Aaaaaa.....Mình điên rồi hả trời – Bức rút,bức dọc bộc phát,Bin hét lên đập bàn cái rầm...

...Vèo...cốp...

1 Viên phấn bay thẳng vào trán Bin chuẩn ko cần chỉnh...

_Em điên rồi đó,ra ngoài đứng điên 2 tiết cho tôi... – Bà cô hét lên giận dữ

Mọi ánh mắt dồn vào hành động quái dị của Bin...

_Cô ơi,tha cho bạn ấy đi cô,chắc bạn ý có tâm trạng gì bức xúc thôi – 1 nữ sinh lên tiếng

_Đứng rồi đó cô,tha cho Bin đi cô,để bạn ý đứng tội nghiệp lém – 1 nữ sinh khác hòa theo

_Đứng...đứng đó cô...tha cho Bin đi cô – cuối cùng là đám con gái trong lớp chò hùa theo lun

_Các...các em... – Bà cô nghệt hợm (tội nghiệp,hot boy có khác =.=)

_Cám hết đi...nhức đầu quá,cám ơn cô!! Em cũng chịu hết nổi goy'...nhức đầu quá...- Nói goy' Bin đi thẳng ra khỏi lớp trước bao ánh mắt của nữ sinh và bà cô đang bị mấu điên dồn não sùi bọt mép ko nói đc gì nữa...=!!!!

....

Lang thang cho khuây khỏa đầu óc,ko hiểu sao khi dừng lại thì ảnh đã đứng ở phòng y tế goy' =.=...

“Quái,sao mình lại đến đây?” – Bin ngạc nhiên chính mình... – “Thôi,lỡ tới goy' thì vào coi nhó hậu đậu này thế nào rồi” – Bin nghĩ rồi kéo cửa vào

.....

Nó ngượng ngùng một lúc nghĩ nghĩ rồi chìm vào mộng tiếp từ lúc nào ko hay... Bin đến gần thấy nó đang say giấc,ngồi xuống cạnh nó nhìn chăm chăm... “Con nhó này công nhận nhìn kĩ cũng xinh đó chứ...”

....

Bin cứ ngồi vậy nhìn nó đến khi gục đầu trên giường ngủ lúc nào ko hay...Nó lơ mơ tỉnh giấc,ngồi dậy nhìn đồng hồ thấy cũng gần giờ ra chơi rồi,nhấn nhó quay sang thì thấy Bin đang ngủ ngon lành,ngạc nhiên vô độ – “Ủa? sao anh ta lại ngủ ở đây?” -Nó định lay anh chàng dậy thì ko nỡ khi thấy khuôn mặt baby ngủ trong thật đáng yêu,sợ rằng khi anh thức giấc thiên thần sẽ biến đâu mất vậy,vậy là nó ngồi nhìn anh say giấc,anh cũng có hàng mi cong dài,làn da như em bé và đôi môi mọng,1 sự kết hợp hoàn hảo ý chứ...Đang nhìn Bin thì chuông báo giờ chơi reo lên khiến g

ật bản mình,Bin cũng từ từ mở mắt,ngước lên thì thấy nó đang ngồi quay mặt đi...

_Em thấy sao oy'... – Bin hỏi nó giọng ngọt nhất mà đó giờ nó chưa từng nghe khiến nó cũng ngạc nhiên

_Em...em...uhm...đờ nhiều rồi – nó ấp úng đáp vói vẻ như kẻ trộm bị bắt quả tang vậy – Mà sao anh lại nằm đây ngủ? – nó cũng chần chừ hỏi lại

_Àh!! Anh ghé xem em thế nào goy',hổng hui sao ngồi 1 hồi ngủ ko hay -Bin dụi dụi mắt trông iu quá chừng khiến nó nhìn đỏ cả mặt

_Àh ờ!!! Ra chơi rồi,chắc em cũng phải về lớp thôi,em bỏ 3 tiết tội – Nó lay hoay định đi về lớp

Lúnh quính quên mất cái chân đau,nó té nhào... “Ay da...huk huk...ủa? mà sao té ko đau gì hết nhì?” – Nó mở mắt ra thì thấy Bin đang ôm lấy nó

Thì ra lúc nó té xuống anh chàng hoảng quá đỡ lấy nó,và kết quả anh ko cẩn thận té theo,với tư thế hiện giờ là nó đè lên anh...Nó giật mình bật dậy... quay mặt sang hướng khác,đỏ lựng, lấp bắp xin lỗi...

_Chân em bị đau hả? – Bin lồm cồm ngồi dậy xoa xoa cái đầu hỏi

_Oh!!! Nhờ phước mấy anh nên sung chù vù oy'

Nó đáp mĩa mai,ai dè quay lại thấy Bin xụ mặt xuống như kẻ tội đồ...

_ừ!!! Anh xin lỗi

_Trời,giong thôi,tại em ko cẩn thận đó mà -Nó gỡ rối

_Vậy để anh đưa em về lớp coi như xin lỗi hén – Bin nói rồi bế xốc nó lên bước đi

.....

_Á...á...Em tự đi đc,anh cho em xuống đi – Nó ngo nguẩy mắc cỡ

_Em yên xem...tê bây giờ – Bin gần lên khiến nó teo luôn

Đi qua hàng lang,tất cả đổ dồn mắt vào nó,điện phóng xoẹt,lửa bốc hừng hực khiến nó đỏ mặt hồi hộp...Bin ẵm nó đến lớp,đặt nó yên vị vào chỗ ngồi trước hàng trăm cặp mắt ngạc nhiên...

_Ra về đội anh đưa em về... – Bin quay sang dặn nó

...

Bin vừa đi khuất dạng,Sunny đang ngồi trơ trố mắt nhìn nãy giờ mới quay sang hỏi...

_Woak!!!sao đc các hoàng tử quan tâm dữ vậy?nghe đồn lúc sáng anh Gen ẵm mày đi,gờ tới anh Bin ẵm về,sướng thế... – Sunny tí tòn

Nó quay mặt như dao nhìn nhỏ bạn...

_Mày biết anh Kan và mấy người đó là Hoa Vương của trường này đúng hông?

_Ừa!!! – Sunny đáp gọn lỏn

_Sao ko nói cho tao biết hả? Bạn bè thế đấy,tao giết mài – Vừa nói nó vừa bóp cổ Sunny giật khí thế

_Ặc...ặc..a..tha...ch.o...ao..kao – Sunny le lưỡi

Nó buông Sunny ra ko quên lườm 1 cái bén ngọt

_Ừa...thế tao tưởng mày biết – Sunny thở hồng hộc

_Biết cái đầu heo mài- Nó giận dữ

_Ồ!! Thế thì xò rí...

“Ừa? mà hình như thiếu cái gì thì phải...ừa?...ừa?...cặp mình đâu?”- Sực nhớ nó ngoác mồm,mặc tối sầm...

Còn ông Bin đi 1 đoạn cũng lăm ngẫm – “Ừa? hình như mình quên cái gì rồi thì phải...”

.....

2 tiết còn lại trôi qua chán phèo...Vì đầu nó cứ rón leng beng đủ thứ,từ lúc ở nhà đến giờ ko biết xảy ra biết bao nhiêu là chuyện rồi nữa...nghĩ tới mà ngán ngẫm...

...Chuông hết giờ cũng cứu nó khỏi mớ bùng bùng...

Bỗng lớp nó nháo nhào lên,tụi con gái thì nhảy dựng...Sunny đứng dậy quay sang nó...

_Mày tính ngồi đó luôn hả? Mấy anh đội đưa mày về kìa

Nó hướng mắt ra cửa,thì ra đây là nguyên do mà cái lũ vịt kia tung tăng lên như bị bắt làm tiết vậy...Sunny dìu nó ra chỗ mí chàng...Nó thấy Bin đang cầm cái cặp thì há hốc...

_Sao...sao...anh lại giữ cặp tui

_À?Lúc em xỉu anh nhặt lên,ai dè quên luôn... – Bin tỉnh bơ đáp

...Cốp...

Nó cóc 1 phát khiến Bin muốn Viêm xo nao...

_Vậy sao ko cầm qua lớp cho tui,đi học mà ko có tập thì ngồi làm cảnh hả? – Nó càu

_Nè con nhỏ hậu đầu kia,tui có lòng tốt giữ cặp giùm cô ko cảm ơn thì thôi mà còn dám đánh tui hả? -Bin quát lại

_Hừ!!! ko thèm – Nó giật lấy cái cặp đưa Kan

Bin tức ọc máu đứng hình,Gen vòng tay dìu nó đi trông tình tứ ác,để lại sau lưng 1 cục lửa bốc ngàn ngút...Nhưng ko biết là đang tức vì phải làm ơn mắc oán hay là vì thấy nó tay trong tay đi cạnh Gen nữa

“Hừ,thế thì tôi mặc kệ cô,thấy trai đẹp thì tom tốp,lại còn nắm tay nữa á...Hừ,bực thật đúng là...” – Nghĩ rồi Bin nổi máu đi luôn 1 hơi

....

Bữa nay thiệt là ngộ,nó tới trường mà bình an dữ lắm. . .bọn nữ sinh thấy nó lết đến trường thì mắt sói mắt hổ nhìn nó muốn ăn tươi nuốt sống,tụi nó còn tốt bụng rì rầm nhỏ to khiến nó lạnh xương sống . . .Đang thiếu não bước vào trường thì nghe nhốn nháo như cái chợ,ko cần xem chắc cũng biết nguyên do,chán nản nó lết đi luôn. . .Gen từ ngoài thấy nó,rẽ đám đông đi thẳng chỗ nó. . .

_Em chân em sao rồi? -Gen ân cần quan tâm

_Hi!!! Đờ nhieu rồi,em tự đi đc oy' nak – Nó cười thiệt tươi khiến cho 1 kẻ tức tức

_Ok!!! Anh tiễn em về lớp 1 đoạn nhá!!! – Thế là cả 4 đi chung 1 đoạn,mỗi người 1 tâm trạng.

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Giờ chơi. . .

_Ê!! Xún kiém gì ăn đê – Sunny réo nó

_Huk!!! Sunny iu vầu. . .chân tớ đau quá. . . – Nó rung rung như cún con

_Hừ,bít goy',ở đây đi má. . . – Sunny nhăn nhó

“Hí hí, Sunny dễ dụ thiệt,bởi zì mới xương nó quá xá” – Nó trầm nghĩ khoái chí

Sunny vừa đi khuất thì. . .

_Ê Rain, ra ngoài này nói chuyện chút đi – 1 toán con gái lại gần hằm hằm ló nó đi

Nó bị lôi đi đến bãi đất trống sau trường,xô nó vào tường,1 con nhỏ tóc quăn,mặt tàn nhan,phải nó là nhìn cái mặt *** pà cổ =.!!!!!!

_Con kia,mày biết mày đắc tội với ai ko hả?

_Tui đụng gì tới mấy người – Nó hùng hồn gan góc

_Mày. . . – Nhỏ *** tài giờ tay định tát nó 1 phát

_Dừng tay. . . – 1 giọng nói chan chất chua như dấm. . .

_Can. . .Candy. . .Sao vậy? ko phải cậu muốn tụi tớ xử lý nó à?- Con nhỏ mặt *** lên tiếng

“Ừa? nhỏ này học chung lớp mình thì phải. . .” – Nó nhìn Candy nghĩ

_Từ từ, phải nói cho ra lẽ để nó hiểu chứ – 1 đứa con gái tóc mái ngố,mặt cũng xinh phết,nhưng nghe cái giọng mà nổi sãi =.!!!

_Nhỏ kia,mày biết mày tội gì chưa? – Candy lên tiếng

_Tội làm tội gì sao tui ko biết nhì? – Nó nói khinh khỉnh ko thua kém

...Bốp. . .

Một bạt tai bất ngờ giáng xuống khiến nó xay xằm. . .

_Đồ con nhỏ ngu xi kia,mày có biết 3 chàng Hoa Vương là của bọn tao ko hả? – Candy quát ầm lên

Nó đứng dậy,miệng nhếch lên. . .

_Hừ!!! cô nói ai ngu xi,cái thứ đầu đội sỏ như cô có quyền nói gì nói tôi ngu xi,ai là đồ của các cô vậy? có gì phép sở hữu ko? – Nó lạnh tanh đáp lý ko cãi đc

Tụi quỷ thấy nó thay đổi thái độ lạnh tanh đến đáng sợ,cả bọn đứng hình cứng đờ. . .

_Mày...mày...- Candy lấp bắp – Tụi bây,đánh nó – Candy hét lên khiến cả đám giật mình hoàn hồn...

Nguyên 1 tụi chó hùa kéo nhau đũa đâm,đũa đá,giữt tóc nhéo tai...Do chân đau và các vết trầy xước hôm qua chưa hết, giờ nó cũng ko đỡ nổi...

_Dừng lại – Candy lên tiếng

Con Canndy đến nắm đầu nó xách lên buông lời đe dọa...

_Từ nay,mày còn hỗn láo đến gần các anh Hoa Vương thì coi chừng tao...

Vừa nó Candy giờ tay tẩn nó 1 cái nhưng...

_Các người đang làm trò di thể hả? – Bin nắm tay Candy,mắt lạnh lùng toát lên sự đáng sợ

Candy tái mặt buông tay khỏi nó khiến nó té cái bịch... Bin ném con Candy huych vào tường,cả đám chó hùa tái mặt sợ run cầm cập...Bin nhìn nó te tua ngồi dưới đất tức giận tay vo nắm đấm tay kêu răn rắc...

_Khoan... – Nó hét lên

Bin và cả lũ quỷ nhìn nó ngạc nhiên...

_Anh à,anh đánh tụi nó bần tay,mất hình tượng lắm – Nó cười nhếch mép khiến lũ vẹt cái và Bin cũng lạnh xương sống

...Bốp...

Nó đến tẩn con Candy 1 phát trước con mắt ngạc nhiên của Bin và tụi con nhò mặt *** tại...Rồi quay sang tụi chó hùa đang run như “Cày” sậy...

...Bốp...bốp...bịch...bịch...

Nó đâm thẳng vào mặt tụi nó,đập huỳnh huych... Bin há hốc trơ mắt nhìn nó đơ người...

:

“Quả là em của Kan có khác...Nó nổi điên đáng sợ ko thua gì Kan...Huk huk” -Bin nghĩ

_Biến... – Nó hét 1 tiếng nguyên đám sợ hãi phần như bay lủi theo mí đũa bị nó đập chết giắc

Bin thấy tụi kia đi rồi mà nó cứ đứng tòng ngòng,mặt cúi sầm...

_Này!!! Em có sao ko? – Bin đến lay vai nó...

Ko thấy nó trả lời,cứ bất động cúi đầu,Bin hết kiên nhẫn quay phắt nó lại...

_Huuuhuhuhuhuuuuuuuuuu...oaaaaaaaaaaaa...Sợ quá,sợ quá...Tại mấy người,tại mấy người đó...huhuhuh...đau...đau quá à – Nó khóc rống lên làm Bin há hốc lủi trông nhìn nó...

“Hả?...sợ...sợ hả? ai...ai...sợ???...” – Bin nhếch người ngu vô đối

Nó khóc nức nở khiến Bin luyến quỳnh như gà mắc tóc, và có chút thương thương, bất giác anh ôm lấy nó vỗ vỗ như Kan...

_Anh xin lỗi...xin lỗi...Tại tụi anh,tại anh ko đến sớm hơn – Thật ra thì ngay lúc

Sunny quay về lớp và nghe bạn bè nói Rain bị 1 đám con gái lôi đi,Sunny học tốc tìm 3 chàng trai cứu viện,họ chạy đi tìm nó đến điên cuồng...

Nó ngạc nhiên trước hành động dịu dàng của Bin cũng im bật...gục mặt vào lòng Bin nấc nhẹ,anh ôm nó trong tay mà cảm giác rồi rồi,có chút nhẹ nhàng,có chút ấm áp,chút chút đau lòng...mọi thứ cứ trào dâng chìm vào khoảng im lặng...

...1p...2p...3p...

Thấy nó vẫn lặng thinh...

_Từ nay anh sẽ bảo vệ cho em,anh sẽ ko để ai đụng đến em hết... hình như anh đã... – Bin nói rồi áp úng đẩy nó ra – ...thích...em...

_Khò khò khò – Nó nghèo cổ ngủ mất đất

Mặt Bin từ trạng thái đơ,chuyển sang đỏ ửng tím bầm...

_Aaaaaa...aaaaa!!! Con nhỏ kia,giỡn với ta hả?... – Bìn nắm nó giật giật tức điên,còn nó thì ngủ ngon lành chắc là do mệt quá rồi

Bìn thờ dài chán nản,bế nó lên phòng y tế,nhìn nó ngủ môi đang nở 1 nụ cười xinh xắn mà lòng chàng cũng nhẹ nhõm

Sau khi đc Bìn thông báo tình trạng của Rain, 3 pé còn lại vác giò lên cổ phi xuống phòng y tế,mở cửa bước zô,Sunny thấy nó bị băng bó,mặt bầm tím,mắt nhắm nghiền mà lòng nhỏ đau nhói,Gen cũng xám mặt lặng đi,thế giới quanh anh có vẻ trở nên đen đầy mùi thù hận,Kan xót xa nhìn nó nằm bất động,tay nắm thành quả đấm kêu rần rắc lạnh xương...

_Sao...sao ra nông nỗi này hờ con quý,tao đang lo lắng mà nằm ngất ở đây hả – Sunny ko thể kiềm lòng nữa mà khóc thành tiếng,chạy đến ngồi rập cạnh giường khóc tức tưởi khiến 2 chàng kia nhìn mà khóe mắt xon xớt...

Quang cảnh thê lương đang bao trùm thì...

_Khò khò khò... – Nó ngáy e é lên

3 chiến hữu đực mặt ra,mặt ghêch ngu như heo...Cùng lúc Bìn bước vào nhìn tụi nó mặt ngu ko kém...

_Mấy người làm trò gì vậy?

_Nó...nó ngủ hả? – Kan chỉ zô Rain hỏi Bìn

_Anh có mù đâu hông thấy? – Bìn tỉnh rụi

_Hổng... hổng phải... bị đánh xiu hả? – Kan lấp bắp

_Ai đánh!!! Kia mới gọi là xiu – Bìn chỉ tay về phía mấy con nằm giường bên cạnh bị nó đánh tơi bời xúc hồn mất đầu rồi

Cả bọn thêm 1 phen té xiu...

_Con...con nhỏ này...- Kan sùng khí tức nghẹn họng – Dậy ngay cho tao – Nói xong anh co giò đạp cái bốp nó lọt thẳng xuống giường khiến cả bọn tròn mắt há hốc

hóa đá

_Đau...đau quá – Nó rung rung xoa xoa cái mông

_Mày...mày làm gì vậy -Gen lấp bắp

_Anh...sao...-Bìn cũng xám hồn ko lên tiếng đc

_Anh dám đối xử với Rain thế đó hả...Nó đang bệnh đấy...Đồ chết giấm – Sunny nổi quạu,vừa nói tay giáng vào đầu Kan 1 phát ngay đơ

Giờ đây kẻ ngất xiu ko phải là nó mà là... Kan

_O!!! Sunny,mày đánh kiểu gì mà ổng ngất luôn vậy? – Nó khều khều Kan đang bất động trên sàn

_Ý chít mịa,tao quên,cứ nhắm tằm gỗ tập Karate... – Sunny giật mình hoảng hốt

_Woak!! Mãi ngày càng lợi hại nhak,chắc phải mạnh lóm ổng mới xiu ak – Nó thán phục

_Trời,bữa nay lên tay rồi,1 lần tao bữa đc 2 miếng ván gộp lại lận...- Sunny cười

Hai đứa vô tư ngồi 8 dưới 1 cái xác ko hồn và 2 chàng ko ăn đòn mà hồn cũng bay mất

“Tụi...tụi nó...đang diễn kịch phải...phải ko nhì?” – Gen run run,shock óc quá ko thốt lên đc

“Mấy...mấy con nhỏ này...ở gần tụi nó có ngày chết ko hay quá...” – Bìn xanh lè mặt mày, người đóng băng

....

_Ui...ui da...Thiên lôi mới đánh tao hả? – Kan lom côm tỉnh lại xoa xoa đầu

_Ko!! Nó đánh – Rain quay qua chỉ zô Sunny trả lời tỉnh rụi

_Cô!!quá quất lắm rồi nhè...-Kan hầm hập quát vào Sunny

Cả 2 chí chóc như chim chích chòe...Bìn thờ dài lăm bầm...

_ Cô đúng là rắc rối, ở đâu có cô là ở đó có chuyện

_ Cái gì? Tại ai mà tôi bị thâm thê này hả? – Nó nghe đc quát vào Bin

Ko biết máu ở đâu sôi ùng ục lên đâu... Bin ko thua...

_ Ai mượn ngu đi theo tui nó, mà cô có phải vừa gì đâu mà la thê thảm...

_ Anh... anh dám nói tui ngu áh

...CÓP...

Nó kí 1 cái muốn lũng đầu Bin khiến anh chàng lao đảo 2 vòng mới kéo ngược hồn về...

_ Cô... cô nghĩ tôi ko dám đánh cô hả... - Bin đằng đằng sát khí

_ Tôi sợ sắc gì anh...

2 Đứa bay vô cẩu xé mà quên mất trận chiến giữa Sunny và Kan... Kan và Sunny đang đấu thì quay sang thấy nó và Bin đang đánh ầm ầm

_ Ô là la...!!! Em gái của anh lợi hại thế mà anh ko biết thế nhỉ? – Kan huyết sáo...

_ Đúng rồi Rain, tớ dạy cậu đánh thế đó... Xoay người đá đi – Sunny hào hứng

_ Woak!! Hay thế, 1 cú đá choáng ván đấy, linh cú này chắc xây xảm... – Kan góp phần

_ Mấy người điên hả? Đang coi đá banh hay sao mà ngồi đó bình luận – Gen hét chịu nổi mấy đứa điên này nên hét lên

Đúng là lời nhại đại ca... Tất cả dừng ngay mọi hoạt động hướng mắt về phía Gen...

_ Hai người nghĩ cách giải quyết cho gọn đi, lộn ngoằng quá... - Sunny xoa cằm nói

Lập tức, 2 con hổ quay phắt lại nhìn nhau trừng trừng...

_ Đc, giải quyết nhanh thôi – Bin nắm xoa tay bẻ rôm rốp

_ Đúng vậy, ít ra chơi lâu ngày với tuyến thủ Karate thì học đc ít nhiều để giải quyết đồ rác như anh chứ... – Nó cũng bùng bùng lửa.

Quang cảnh lúc này có thể ví dụ như 2 cao bồi miền viễn tây đang giáp đấu, cùng 1 lúc ra tay để phân định thắng thua... Mọi thứ trở nên nóng hơn như đốt rụi tất cả, sự căng thẳng bao trùm tất cả, khí thái 2 người khiến người ta nín thở, mắt ko thể rời... Bin và nó đồng loạt giơ nắm đấm lên cao lao thẳng về phía trước và...

_ Oản tù xì...

...Rầm...

Tất cả đồng loạt té xỉu chổng vó... Hóa đá đơ cứng ngắc...

_ Cái... cái tui điên này... – Sunny nổi máu chỉ tay về phía 2 đứa nó hét lên

Còn 2 nhân vật chính vẫn niềm nhiên lao vào cuộc chiến...

_ Oản tù xì... Anh thua

_ Cô ăn gian làm lại...

_ Sợ anh chắc... oán tù xì... huề... lại

_ Tao pó tay 2 con đĩ này, tao zìa lớp đây – Kan lắc đầu zìa lớp

Sunny cũng ngán quá bỏ đi luôn, chỉ riêng Gen vẫn còn đứng đó nhìn nó mỉm cười, thấy nó khỏe mạnh trong anh cũng trút đc chút ít muộn phiền...

Một ngày đẹp trời... Bão 12 đang đổ bộ về trong nó khi chết đứng trước thái độ của ông anh hai iu vấu...

_ Hôm nay còn mệt thì nghỉ ở nhà đi, có gì tao xin phép cho – Kan quan tâm

_Anh...anh hai...Anh bị ám đầu hà – nó ngạc nhiên vô độ ko tin vào tai mình nữa

...Cốp...

_Tao quan tâm mà dám nghi ngờ lòng tốt của tao huk? -Kan nổi quạu phát vào đầu nó 1 cú tình cả người

_Em giỡn thôi mà...hik hik – Nó xoa xoa cục u – Em đi học, nghỉ học mất bài làm sao -Nói goy’ nó đi chuẩn bị

Hôm nay Kan đợi cùng đi với nó... Vừa đến cổng trường,nó đc nhiệt liệt chào đón bằng 1 màn phóng dao từ mắt của bọn nữ sinh...

_Hừ!!! Hôm nay lẽo đẽo theo anh Kan nữa kia -Nữ sinh A nhui chiện

_Sao anh Kan lại đi chung với nó vậy? – Nữ sinh B hùa

_Nhìn churong mắt quá – Nữ c khinh lên

_Bla bla bla – Mí con mén còn lại cũng tám xú theo

_Rain...Kan-Gen và Bin vừa vào trường thì thấy nó và Kan nên gọi với lại

_Em sao rồi? sao hôm nay ko ở nhà nghỉ mà lại đi học? – Gen quan tâm sốt sắn hỏi nó

_Em...em...em khỏe – Nó thấy Gen nhìn nó mà đỏ mặt,ngượng ngiu,chềnh hiu vì seo nóa lại thế nhĩ

Vừa thấy 3 chàng hot boy,nguyên lũ vệt cái quần quạc xộc đến, 1 con nhỏ cổ tình ngán chân xô nó ngã ra ngoài...Ay da!!!té cú này đau dữ

3 anh chàng hoảng hồn...

_Tránh ra!!! – Gen quát àm lên giận dữ

Tất cả im bật đầy ngạc nhiên,cả Bin và Kan cũng ko ngoại lệ,vì bình thường Gen là Kool boy rất ư điềm đạm và dễ gần,anh tử tế và lịch sự nhất trong 3 người...Gen đẩy lũ loi chơi ra đi về phía nó...

_Em ko sao chứ? – Mắt anh sụp xuống buồn buồn lo lắng hỏi nó

_Em nghĩ...ko sao – Nó nhăn mặt đáp

Gen đỡ nó đứng dậy,kéo nó vào lòng làm nó cũng bất ngờ ko biết phải phản ứng thế nào...

_Tất cả nghe đây,từ nay,ai đụng đến cô bé này coi như đụng đến tôi -Gen đảo mắt lạnh buốt vào lũ vệt giòi

Tất cả ngạc nhiên tột độ,tụi con gái xoắn lên lao nhao...

_Anh,sao anh lại bảo vệ nó? Nó là gì của anh chứ? Sao anh đối xử với tụi em như vậy?tụi em là Fan hâm mộ của anh mà... - 1 con nữ sinh giả vờ...ngư rưng rưng như sắp khóc hỏi Gen.

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Cả đám nín thở hướng mắt về phía Gen chờ đợi câu trả lời...

_Đây là bạn gái của tôi – Gen phán 1 câu như sét đánh ngang tai

...bịch...

Có mấy con sóc quá xiu luôn tại chỗ,mấy con khác đứng hết vững...Còn nó ngờ ngác há hốc nhìn anh...

_Anh...anh...sao...sao...-lấp bắp ko nên lời

_Anh nói thật đấy,em có thể làm bạn gái anh ko? – Gen thì thầm vào tai nó

Nó đỏ mặt,người nóng ra lên,đơ đơ như điện giật...Thấy nó ko trả lời,Gen xiu mặt hỏi nó...

_Em ko muốn làm bạn gái anh à?

Nó á khẩu,lắc đầu nguây nguậy...Gen phì cười...

_Vậy là chịu rồi nhé – Gen cười 1 nụ cười xém làm nó phụt máu chết tại chỗ

Kan gần phát vào lưng gen 1 cái rồ to làn anh chàng nỗ đom đóm

_Há há!!! Mãi iu em tao mà ko nói nhá!!! Chơi thế kia àh thềng quý? Từ nay gọi tao là anh hai nghe chưa? – Kan cười khoái trá

_KO!! Ko thể dc,ko thể vậy dc,tụi em ko chịu đâu,ko thể bỏ qua dc – 1 con nữ sinh khóc thảm thiết rống lên

_Đứng,đứng,ko thể bỏ qua dc – Nguyên đám còn lại chó hùa theo

Kan quay ngoắc lại,tay vo hình nắm đấm,người bốc sát khí...

_Ko bỏ qua các người làm gì? Nghe cho rõ đây,ai dám đụng tới 1 sợi tóc em gái tôi thì coi chừng,lo mà chuẩn bị hậu sự đi

...Đùng...Rầm...

Thêm 1 tiếng sét bồi thêm shock...

_Cái...cái...gì? Nhỏ...nhỏ đó...là...là em...em gái anh...Kan ư? -Cả đám xảm mặt lấp bắp...

...

Nãy giờ quan cảnh nhộn nhịp dường như ko ảnh hưởng gì đến ai kia,đôi mắt lạnh tanh,bầu ko khí quanh anh trở nên đặc lại đến khó thở,lòng khó chịu vô vàn,Bin quay bước bỏ đi 1 mạch...

—

Từ phía xa,1 đôi mắt đầy căm giận ko rời khỏi đám đông...

_Alo!!! Chị ạ? Ko ổn rồi,chị về mau đi...Anh rể đang bị con quỷ cái khác cướp lấy đấy...

.....

_Ê con mên kia...Đáo để thật,chuyện tày trời vậy mà giấu tao nghe... – Sunny vừa vào tí tòn xấn lên

Nó vẫn cò treo hồn trên 9 tầng mây ko thèm để ý đến con bạn iu vầu

_Ê...ê...Mày nghe tao nói gì hông koan kia...hik hik -Sunny đến pó tay

Sunny ngáp dài lệch mắt ra cửa rùi cười ranh mãnh thì thầm vào tai nó...

_Tình yêu mài tìm kìa

Nó giật bản mình nhìn ra cửa,Gen vẫy tay ra hiệu nó ra gặp anh...Nó ngượng ngịu lon ton đi ra...

_Xì nữa ra chơi xuống căn – tin với anh nha – Gen thì thầm là lỗi tai heo đỏ quét

_Zạ...ạ... – Nó lấp bắp

_Sướng rồi nhé!!có tình yêu goy’,người ta là hot boy đấy nhé !!!giờ cần quái gì bạn bè nữa...hehehe – Sunny trêu nó khi nó vừa an vị

_Xì,vớ vẩn,thầy zô goy’ kia móa – Nó đánh trống lãn

... Reng...reng...

Tiếng chuông reo lên làm nó giật mình,tim múm thót ra chạy lảng tảng ,chưa bao giờ nó iu và cảm thấy hồi hộp bỏ tiếng chuông như ngày hôm nay như vậy

_Ê!!! Đi xuống...

—phiu—vèo

Sunny chưa nói hết câu nó phấn với tốc độ ánh sáng ko kịp thấy bóng,hơi bị bức bối Sunny đành đi 1 mình xuống căn – tin...Sunny đi đến quầy bánh...

“Ồ!!! Hôm nay có Hamburger gà...”

Nhưng mọi người đang hỗn chiến để có đc bánh,nhỏ cũng ko thua,xông vào trận mạc,gần 5p người mua thừa dần thì cô bán hàng phấn...

_ Còn cái cuối cùng...

Nhỏ mắt kiên nhẫn dùng ngón vô hạ gục địch thủ xung quanh và hiên ngang tiến đến chiếc bánh Hamburger gà cuối cùng, nhưng vừa với tay lấy chiếc bánh thì 1 bàn tay khác cũng vừa đặt vào chiếc bánh,nhỏ cố tình giật về phía mình nhưng đối thủ kia hình như ko có ý định nhường... kéo qua...kéo lại...kéo tới...kéo lui...5p trôi qua...Hết kiên nhẫn Sunny quay lên quát, ko ngờ kẻ kia cũng hết chịu nổi quay phắt qua nhìn nhỏ...

_ Buông... Ồ!!! Cô/anh – Cả 2 đồng thanh

_ Này nhóc,phải biết “kính lão đắc thọ” chứ – thì ra đối thủ nặng kí này giờ chính là Kan.

_ Này anh,thế anh ko biết “Kính trên NHƯỜNG DƯỚI” àh? – Sunny ko vừa đáp lại và nhấn khá mạnh

_ Buông ra mau nhóc con – kan nói với giọng sắc mùi sát khí

_ Ồ!!! Sợ quá,anh buông ra thì có – Sunny cũng bốc khí giận ngụt

_ Cô...cô- Máu dâng tới não bốc khói giận ngụt,Kan lấp bắp

...Pặt...

Lợi dụng Kan sơ hở,Sunny giật phắt mất cái bánh,chóng nạnh cười đắc thắng... Kan nỗ bung con tức...

_ Hôm nay tui sẽ...giết cô... -Kan phát máu nắm tay thành nắm đấm xông lên Sunny

_ Sunny né người,tien tay thụi luôn cho Kan 1 cái vô bụng,Kan giật mình gập người xuống ôm bụng thì bất ngờ ko biết sao choáng váng ngã rầm...thì ra nàng Sun nhà ta sán 1 chưởng như bữa vắn gỗ vào cái đầu bò của Kan...nhưng có lẽ lần này có rút kinh nghiệm nên nhẹ tay hơn xí ko để Kan bất tỉnh nhân sự...Kan xoa đầu,máu đóng cục cũng ko vừa,anh xoay người đá vào chân khiến Sunny té chổng vó với cái tư thế hài bà cổ,nhìn cô nàng ai cũng phải ôm bụng cười...Sunny đứng dậy,phui phui...cười 1 nụ cười...đáng sợ...

_ Anh dám... -Nói rồi Sunny chạy lấy đà bay đá thẳng về phía Kan

Anh chàng theo phản xạ và kinh nghiệm lâu năm cúi người xuống né ngoạn mục

...Bốp...

Sunny

tiếp đất nhìn Kan nhăn nhó... “Trời,tức thật,vậy mà hựt...Ủa? hựt mà sao nghe cái “bốp” ta”...nghĩ rồi Sunny quay lại nhìn thì cứng họng...Ông thầy giám thị nằm chèo queo sùi bọt mép...”Hớ hớ,thì ra vậy,hèn chi nghe tiếng ai la om xòm...Đợt này chít mịa thiệt goy’,trùng ai hồng trùng trùng ngay cha giám thị vậy trời...”

_ Các...các em dám...-Ông thầy giám thị tỉnh mộng ngồi dậy chỉ tay zô Kan và Sun hét

_ Úi mịa oy!!! Sao ông trâu vậy? ai lĩnh cú đó cũng nằm cả ngày ý chứ -Nhỏ cứng người lắm lắm...bỗng bị lôi giật đi

_ Còn đứng tòng ngòng đó làm gì,muốn bị bắt hả? – Kan lôi Sun chạy phấn

...

Sunny chạy theo Kan muốn học hỏi,thấy ông thầy bị bỏ mất dạng rồi mà Kan cứ lôi nhỏ chạy hoài,nó cũng lết đệt chạy theo ko hui vì sao,bất giác nhỏ nhìn tay Kan đang nắm chặt tay nhỏ,rồi khẽ nhìn mặt anh chàng đang thờ hồng học cảm đầu chạy “Ồ!! Lúc một trông anh ta Menly phết nhỏ,ko hổ danh là hot boy Royal” tự nhiên nghĩ tới đây mặt Sunny đỏ hồng lên...

Lôi dc Sunny ra phía sân sau,địa bàn của mí đại ka rui,lúc này Kan mới đứng lại thờ hồng học,lấy tay quẹt mồ hôi,Kan quay sang Sunny...

_ Cô ghê thật,lần đầu tiên tôi gặp đứa con gái như cô đây,hờ chút là thượng cẳng tay hạ cẳng chân...

_ Anh hơn gì tôi...Con trai gì mà...vũ phu... -Sunny gườm lại

_ cô...thật là... – Kan dơ tay lên

Vô tình giờ mới phát hiện này giờ anh chàng vẫn còn nắm tay nhỏ cứng ngắt...Anh đỏ mặt vội buông ra mặt đỏ ửng ửng...

_Haiz...mệt thật...vô tiết luôn oy'!! lười học quá – Sunny ngã người xuống nền cỏ

Kan thấy Sun có vẻ ko muốn khiêu chiến nữa nên cũng lặng ngòi bên cạnh nhỏ...Bỗng...Sun bật ngồi dậy làm Kan giật mình thủ thế...Cô lòi trong chiếc áo cái Hamburger gà...Kan há hốc ngạc nhiên tột độ...

“Ặc,hết biết,giờ còn ăn nổi nữa hả?” -Kan ngẫm

Đang miên man nghĩ,Sun chìa ra trước mặt Kan nửa cái Hamburger...

_Nè,chia cho anh,coi như cảm ơn anh đã giúp tui..._Sunny cười đến iu khiến cho ông Kan nhìn ngàng người

_Này,làm gì nhìn tui ghê thế,có ăn ko – Sunny lay lay giúp Kan tỉnh mộng giữa ban ngày...

_Ăn chứ,đồ chùa mà...kakakaka – Kan giật phắt cái bánh tránh mặt sợ Sun thấy cái mặt như *** khi của hấn ==))

_Xi,bộ ko nói đc câu nào nghe hay hơn chắc,cảm ơn 1 câu ko chết đc đâu... – Sunny lè lưỡi trêu Kan nhìn đáng iu phải bít

Cả 2 ngồi ăn ngon lành,lâu lâu Kan lại liếc trộm qua nhìn Sun rồi...tim đánh lô tô thùm thụp ==))

...

Đang ăn ngon lành thì...trời đánh...

_Hai em kia,trốn tiết hả? – Giọng ông thầy giám thị từ đằng xa khiến cả 2 phun hết mớ bánh trong mồm ra

_Ặc!!!Sao hôm nay bít mà mò ra tới đây vậy? – kan than vãn

_Giờ làm sao? -Sunny hỏi

_Lỡ rồi thì trốn luôn chứ sao giờ? -Kan cười ma thấy ón

_Hả? giờ sao ra? – Sunny thắc mắc

Kan nhếch mép cười nham hiểm chỉ tay về phía bức tường cái đường rồi lòi tọt Sunny chạy...Đến nơi,Kan nhún người trèo qua 1 cách dễ dàng...nhưng...

_Này!!! Còn làm gì trong đó mà ko ra? – Kan từ ngoài tường gọi vọng vào

_Ko!!!ko đc,sao tôi trèo đc? – Sunny lo lắng

_Trèo lên đi!! Tui ở ngoài này mà – Kan trấn an

Trầy trật 1 lúc Sun leo lên đc bức tường thì sượng lại,người run lập cập,mặt xanh lét,mồ hôi vã ra...

_CÔ...cô sao thế,nhảy xuống đi chứ -Kan hỏi

_Tôi...tôi...tôi sợ...độ cao – Sunny lắp bắp

_Hả?...Ko sao đâu,tôi sẽ đỡ cô,nhảy xuống đi – Kan nhìn Sun nói

_Tôi...tôi...- Sunny đắn đo

Tiếng ông giám thị 1 gần khiến Sunny hoảng hơn...

_Tôi dưới này mà,tôi sẽ đỡ cô,nhảy đi – Kan dịu giọng nói dang 2 cánh tay ra

Sunny nhìn Kan chằm chằm rồi nhắm mắt lao xuống...

...phịch...

Cú tiếp đất khá nhẹ nhàng...Nhỏ ko hề thấy đau...có lẽ tốt rồi...nhưng 1 tai nạn đã xảy ra...Từ từ hé mắt ra...Cả 2 người nhìn nhau ko chớp mắt...nhỏ Sun đang nằm đè lên người Kan,Kan thì vòng tay ôm nó thật chặt...còn...môi thì đang...chạm vào nhau

...1p..2p...3p...

Chết sững bất động,Sun giật mình bật phắt dậy,Kan cũng hoảng hồn buông tay ra,2 đứa lồm cồm ngồi dậy,mặt đỏ tía ko dám nhìn nhau...

_Này!!! 2 em kia!!!đứng yên đó... – Ông thầy giám thị chạy ra tới nơi...

Kan 1 lần nữa nắm lấy tay Sun kéo nhỏ chạy bán sống...nhỏ vừa chạy 1 đoạn thì bật cười ngắc ngoe,vừa chạy vừa cười như con đỉn...Chạy đến khu trung tâm thành phố...Kan mới đứng lại thở,nhìn Sun khó hịu...

_Cười quái gì thế hả? – Kan quạt vào Sun khi thấy nhỏ vẫn còn cười điên cuồng

_Mặt...mặt anh? Hahahahahah

Lục trong túi vấy cái gương mini đưa cho Kan. Hóa ra lúc đỡ Sunny mặt anh chàng lấm lem như con mèo... Lôi bịch khăn giấy ra,Sunny vừa cười vừa lau mặt cho Kan mà ko hề để ý anh chàng đang nhìn nhỏ chăm chăm...Sunny bất giác nhìn Kan thấy hấn nhìn mình mà then thùng đổ mặt “Quái,sao mình vô duyên thế nhỉ,tự nhiên đi lau mặt cho hấn...”

_Thôi,dầu gì cũng tới đây rồi,đi đâu chơi đi... -Kan giả vờ ho khan 1 cái rồi nói

_Yeah!!! Đi khu vui chơi đi... -Quên luôn tâm trạng khó xử,mắt Sun lấp lánh,long lanh lên nhìn Kan làm người ta ngại quay mặt đi...

_Ừ...thì đi...

Chưa kịp phản ứng...Sun đã kéo Kan đi xềnh xệch...

_Ok!!! Anh tiễn em về lớp 1 đoạn nhá!!! – Thế là cả 4 đi chung 1 đoạn,mỗi người 1 tâm trạng

.....

Giờ chơi...

_Ê!! Xún kiếm gì ăn đê – Sunny réo nó

_Huk!!! Sunny iu vầu...chân tớ đau quá... – Nó rung rung như cún con

_Hừ,bít goy’,ờ đây đi má... – Sunny nhăn nhó

“Hí hí, Sunny dễ dụ thiệt,bởi zì mới xương nó quá xá” – Nó thẳm nghĩ khoái chí

Sunny vừa đi khuất thì...

_Ê Rain, ra ngoài này nói chuyện chút đi – 1 toán con gái lại gần hằm hằm lôi nó đi

Nó bị lôi đi đến bãi đất trống sau trường,xô nó vào tường 1 con nhỏ tóc quăn,mặt tàn nhan,phải nó là nhìn cái mặt *** pà cổ =,=!!!!

_Con kia,mày biết mày đắc tội với ai ko hả?

_Tui đụng gì tới mấy người – Nó hùng hồn gan góc

_Mày... – Nhỏ *** tài giờ tay định tát nó 1 phát

_Dừng tay... – 1 giọng nói chan chất chua như dấm...

_Can...Candy...Sao vậy? ko phải cậu muốn tui tớ xử lý nó à?- Con nhỏ mặt *** lên tiếng

“Ừa? nhỏ này học chung lớp mình thì phải...” – Nó nhìn Candy nghĩ

_Từ từ, phải nói cho ra lẽ để nó hiểu chứ – 1 đứa con gái tóc mái ngố,mặt cũng xinh phết,nhưng nghe cái giọng mà nổi sãi =,=!!!

_Nhỏ kia,mày biết mày tội gì chưa? – Candy lên tiếng

_Tội làm tội gì sao tui ko biết nhĩ? – Nó nói khinh khỉnh ko thua kém

...Bốp...

Một bạt tai bất ngờ giáng xuống khiến nó xay xảm...

_Đồ con nhỏ ngu xi kia,mày có biết 3 chàng Hoa Vương là của bọn tao ko hả? – Candy quát ầm lên

Nó đứng dậy,miệng nhếch lên...

_Hừ!!! cô nói ai ngu xi,cái thứ đầu đội sỏ như cô có quyền nói gì nói tôi ngu xi,ai là đồ của các cô vậy? có gì phép sở hữu ko? – Nó lạnh tanh đáp lý ko

cãi đc

Tụi quỳ thấy nó thay đổi thái độ lạnh tanh đến đáng sợ, cả bọn đứng hình cứng đờ...

_Mây...mây...- Candy lấp bắp – Tụi bây, đánh nó – Candy hét lên khiến cả đám giật mình hoàn hồn...

Nguyên 1 tụi chó hùa kéo nhau đũa đâm, đũa đá, giết tóc nhéo tai... Do chân đau và các vết trầy xước hôm qua chưa hết, giờ nó cũng ko đỡ nổi...

_Dừng lại – Candy lên tiếng

Con Candy đến nắm đầu nó xách lên buông lời đe dọa...

_Từ nay, mây còn hồn láo đến gần các anh Hoa Vương thì coi chừng tao...

Vừa nó Candy giờ tay tán nó 1 cái nhưng...

_Các người đang làm trò di thế hả? – Bìn nắm tay Candy, mắt lạnh lùng toát lên sự đáng sợ

Candy tái mặt buông tay khỏi nó khiến nó té cái bịch... Bìn ném con Candy huych vào tường, cả đám chó hùa tái mặt sợ run cầm cập... Bìn nhìn nó te tua ngồi dưới đất tức giận tay vo nắm đám tay kêu răn rức...

_Khoan... – Nó hét lên

Bìn và cả lũ quỳ nhìn nó ngạc nhiên...

_Anh à, anh đánh tụi nó bản tay, mắt hình tượng lắm – Nó cười nhếch mép khiến lũ vịt cái và Bìn cũng lạnh xương sống

...Bốp...

Nó đến tán con Candy 1 phát trước con mắt ngạc nhiên của Bìn và tụi con nhỏ mặt *** tại... Rồi quay sang tụi chó hùa đang run như “Cây” sậy...

...Bốp...bốp...bịch...bịch...

Nó đâm thẳng vào mặt tụi nó, đập huỳnh huých... Bìn há hốc trơ mắt nhìn nó đơ người...

“Quả là em của Kan có khác... Nó nổi điên đáng sợ ko thua gì Kan... Huk huk”

_Biến... – Nó hét 1 tiếng nguyên đám sợ hãi phần như bay lòi theo mí đũa bị nó đập chết giắc

Bìn thấy tụi kia đi rồi mà nó cứ đứng tòng ngòng, mặt cúi sầm...

_Này!!! Em có sao ko? – Bìn đến lay vai nó...

Ko thấy nó trả lời, cứ bất động cúi đầu, Bìn hết kiên nhẫn quay phắt nó lại...

_Huuuhuhuhuhuuuuuuuuuu... oaaaaa... Sợ quá, sợ quá... Tại mấy người, tại mấy người đó... huhuhuh... đau... đau quá à – Nó khóc rống lên làm Bìn há hốc lòi tròng nhìn nó...

“Hả?... sợ... sợ hả? ai... ai... sợ???...” – Bìn nhếch người ngu vô đối

Nó khóc nức nở khiến Bìn luyến quỳnh như gà mắc tóc, và có chút thương thương, bất giác anh ôm lấy nó vỗ vỗ như Kan...

_Anh xin lỗi... xin lỗi... Tại tụi anh, tại anh ko đến sớm hơn – Thật ra thì ngay lúc Sunny quay về lớp và nghe bạn bè nói Rain bị 1 đám con gái lôi đi, Sunny hộc tốc tìm 3 chàng trai cứu viện, họ chạy đi tìm nó đến điên cuồng...

Nó ngạc nhiên trước hành động dịu dàng của Bìn cũng im bất... gục mặt vào lòng Bìn nấc nhẹ, anh ôm nó trong tay mà cảm giác rồi rồi, có chút nhẹ nhàng, có chút ấm áp, chút chút đau lòng... mọi thứ cứ trào dâng chìm vào khoảng im lặng...

...1p...2p...3p...

Thấy nó vẫn lặng thinh...

_Từ nay anh sẽ bảo vệ cho em, anh sẽ ko để ai đụng đến em hết... hình như anh đã... – Bìn nói rồi áp úng đầy nó ra... thích... em...

_Khò khò khò – Nó nghèo cổ ngủ mất đất

Mặt Bìn từ trạng thái đơ, chuyển sang đỏ ửng rồi tím bầm...

_Aaaaaa...aaaaa!!! Con nhỏ kia,giỡn với ta hả?... – Bin nắm nó giật giật tức điên,còn nó thì ngủ ngon lành chắc là do mệt quá rồi

Bin thở dài chán nản,bế nó lên phòng y tế,nhìn nó ngủ môi đang nở 1 nụ cười xinh xắn mà lòng chàng cũng nhẹ nhõm

...

Sau khi đc Bin thông báo tình trạng của Rain, 3 pé còn lại vác giò lên cổ phi xuống phòng y tế,mở cửa bước zô,Sunny thấy nó bị băng bó,mặt bầm tím,mắt nhắm nghiền mà lòng nhỏ đau nhói,Gen cũng xám mặt lặng đi,thế giới quanh anh có vẻ trở nên đen đầy mùi thù hận,Kan xót xa nhìn nó nằm bất động,tay nắm thành quả đấm kêu rần rắc lạnh xương...

_Sao...sao ra nông nỗi này hử con quý,tao đang lo lắng mà nằm ngất ở đây hả – Sunny ko thể kiềm lòng nữa mà khóc thành tiếng,chạy đến ngồi rập cạnh giường khóc tức tưởi khiến 2 chàng kia nhìn mà khóe mắt xon xớt...

Quang cảnh thê lương đang bao trùm thì...

_Khò khò khò... – Nó ngáy e é lên

3 chiến hữu đực mặt ra,mặt

nghech ngu như heo...Cùng lúc Bin bước vào nhìn tụi nó mặt ngu ko kém...

_Mấy người làm trò gì vậy?

_Nó...nó ngủ hả? – Kan chỉ zô Rain hỏi Bin

_Anh có mù đâu hông thấy? – Bin tỉnh rụi

_Hồng... hồng phải... bị đánh xỉu hả? – Kan lấp bắp

_Ai đánh!!! Kia mới gọi là xỉu – Bin chỉ tay về phía mấy con nằm giường bên cạnh bị nó đánh tụi bời xúc hờn mất đầu rồi

Cả bọn thêm 1 phen té xỉu...

_Con...con nhỏ này...- Kan sùng khí tức ghen hòng – Dậy ngay cho tao – Nói xong anh co giò đạp cái bốp nó lọt thẳng xuống giường khiến cả bọn trợn mắt há hốc hóa đá

_Đau...đau quá – Nó rung rung xoa xoa cái mông

_Mày...mày làm gì vậy -Gen lấp bắp

_Anh...sao...-Bin cũng xám hờn ko lên tiếng đc

_Anh dám đối xử với Rain thế đó hả...Nó đang bệnh đấy...Đồ chết giẫm – Sunny nổi quạu,vừa nói tay giáng vào đầu Kan 1 phát ngay đơ

Giờ đây kẻ ngất xỉu ko phải là nó mà là... Kan

_O!!! Sunny,mày đánh kiểu gì mà ổng ngất luôn vậy? – Nó khều khều Kan đang bất động trên sàn

_Ý chít mịa,tao quên,cứ nhầm tám gỗ tập Karate... – Sunny giật mình hoảng hốt

_Woak!! Mãi ngày càng lợi hại nhak,chắc phải mạnh lóm ổng mới xỉu a1k – Nó thán phục

_Trời,bữa nay lên tay rồi,1 lần tao bữa đc 2 miếng ván gộp lại lận...- Sunny cười

Hai đứa vô tư ngồi 8 dưới 1 cái xác ko hồn và 2 chàng ko ăn đòn mà hồn cũng bay mất

“Tụi...tụi nó...đang diễn kịch phải...phải ko nhỉ?” – Gen run run,shock óc quá ko thốt lên đc

“Mấy...mấy con nhỏ này...ở gần tụi nó có ngày chết ko hay quá...” – Bin xanh lè mặt mày, người đóng băng

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

_Ui...ui da...Thiên lôi mới đánh tao hả? – Kan lôm côm tỉnh lại xoa xoa đầu

_Ko!! Nó đánh – Rain quay qua chỉ zô Sunny trả lời tỉnh rụi

_Cô!!quá quất lắm rồi nhè... -Kan hằm hập quất vào Sunny

Cả 2 chỉ chóc như chim chích chòe...Bin thở dài lẩm bầm...

_Cô đúng là rắc rối,ở đâu có cô là ở đó có chuyện

_Cái gì? Tại ai mà tôi bị thê thảm thế này hả? – Nó nghe đc quất vào Bin

Ko biết máu ở đâu sôi ùng ục lên đầu...Bin ko thua...

_Ai mượn ngu đi theo tụi nó,mà cô có phải vừa gì đâu mà la thê thảm...

_Anh...anh dám nói tui ngu áh

...CÓP...

Nó kí 1 cái muốn lũng đầu Bin khiến anh chàng lão đảo 2 vòng mới kéo ngược hồn về...

_Cô...cô nghĩ tôi ko dám đánh cô hả... -Bin đằng đằng sát khí

_Tôi sợ sắc gì anh...

2 Đứa bay vô cẩu xé mà quên mất trên chiến giữa Sunny và Kan...Kan và Sunny đang đấu thì quay sang thấy nó và Bin đang đánh ầm ầm

_Ồ là la...!!! Em gái của anh lợi hại thế mà anh ko biết thế nhĩ? – Kan huyết sáo...

_Đúng rồi Rain,tớ dạy cậu đánh thế đó...Xoay người đá đi – Sunny hào hứng

_Woak!! Hay thế,1 cú đá choáng ván đấy,lĩnh cú này chắc xây xầm... – Kan góp phần

_Mấy người điên hả? Đang coi đá banh hay sao mà ngồi đó bình luận – Gen hết chịu nổi mấy đứa điên này nên hét lên

Đúng là lời nhị đại ca...Tất cả dừng ngay mọi hoạt động hướng mắt về phía Gen...

_Hai người nghĩ cách giải quyết cho gọn đi,loãn ngoằng quá... -Sunny xoa cằm nói

Lập tức,2 con hồ quay phắt lại nhìn nhau trừng trừng...

_Đc,gải quyết nhanh thôi – Bin nắm xoa tay bẻ rôm rốp

_Đừng vậy,ít ra chơi lâu ngày với tuyển thủ Karate thì học đc ít nhiều để giải quyết đồ rác như anh chứ... – Nó cũng bùng bùng lửa

Quang cảnh lúc này có thể ví dụ như 2 cao bồi miền viễn tây đang giáp đấu,cùng 1 lúc ra tay để phân định thắng thua...Mọi thứ trở nên nóng hơn như đốt rụi tất cả,sự căng thẳng bao trùm tất cả,khí thái 2 người khiến người ta nín thở,mất ko thể rời... Bin và nó đồng loạt giơ nắm đấm lên cao lao thẳng về phía trước và...

_Oản tù xì...

...Rầm...

Tất cả đồng loạt té xiêu chổng vó...Hóa đá đơ cứng ngắc...

_Cái...cái tụi điên này... – Sunny nổi máu chỉ tay về phía 2 đứa nó hét lên

Còn 2 nhân vật chính vẫn niềm nhiên lao vào cuộc chiến...

_Oản tù tỉ... Anh thua

_Cô ăn gian làm lại...

_Sợ anh chắc...oản tù xì... huề...lại

_Tao pó tay 2 con đĩn này,tao zĩa lớp đây – Kan lấc đầu zĩa lớp

Sunny cũng ngán quá bỏ đi luôn,chi riền Gen vẫn còn đứng đó nhìn nó mỉm cười,thấy nó khỏe mạnh trong anh cũng trút đc chút ít muộn phiền...

....

Một ngày đẹp trời...Bão 12 đang đổ bộ về trong nó khi chết đứng trước thái độ của ông anh hai iu vầu...

_Hôm nay còn một thì nghỉ ở nhà đi,có gì tao xin phép cho – Kan quan tâm

_Anh...anh hai...Anh bị ấc đầu hà – nó ngạc nhiên vô độ ko tin vào tai mình nữa

...Cốp...

_Tao quan tâm mà dám nghỉ ngơi lòng tốt của tao huk? -Kan nỏi quạu phát vào đầu nó 1 cú tỉnh cả người

_Em giờ thôi mà...hik hik – Nó xoa xoa cục u – Em đi học,nghỉ học mất bài làm sao -Nói goy’ nó đi chuẩn bị

Hôm nay Kan đợi cùng đi với nó...Vừa đến cổng trường,nó đc nhiệt liệt chào đón bằng 1 màn phóng dao từ mắt của bọn nữ sinh...

_Hừ!!! Hôm nay lẽo đẽo theo anh Kan nữa kia -Nữ sinh A nhũu chiền

_Sao anh Kan lại đi chung với nó vậy? – Nữ sinh B hũa

_Nhìn churóng mắt quá – Nữ c khìn lên

_Bla bla bla – Mĩ con mén còn lại cũng tám xú theo

_Rain...Kan -Gen và Bin vừa vào trường thì thấy nó và Kan nên gọi với lại

_Em sao rồi? sao hôm nay ko ở nhà nghỉ mà lại đi học? – Gen quan tâm sốt sắn hỏi nó

_Em...em...em khỏe – Nó thấy Gen nhìn nó mà đỏ mặt,ngượng ngịu,chềng hịu vì seo nóa lại thể nhi

Vừa thấy 3 chàng hot boy,nguyên lũ vệt cái quần quạc xộc đến,1 con nhỏ cổ tình ngán chân xô nó ngã ra ngoài...Ay da!!!té cú này đau dữ

3 anh chàng hoảng hồn...

_Tránh ra!!! – Gen quát ầm lên giận dữ

Tất cả im bật đầy ngạc nhiên,cả Bin và Kan cũng ko ngoại lệ,vì bình thường Gen là Kool boy rất ư điềm đạm và dễ gần,anh tử tế và lịch sự nhất trong 3 người...Gen đẩy lũ loi chơi ra đi về phía nó...

_Em ko sao chứ? – Mắt anh cụp xuống buồn buồn lo lắng hỏi nó

_Em nghĩ...ko sao – Nó nhẩn mặt đáp

Gen đỡ nó đứng dậy,kéo nó vào lòng làm nó cũng bất ngờ ko biết phải phản ứng thế nào...

_Tất cả nghe đây,từ nay,ai đụng đến cô bé này coi như đụng đến tôi -Gen đảo mắt lạnh buốt vào lũ vệt giòi

Tất cả ngạc nhiên tột độ,tụi con gái xoắn lên lao nhao...

_Anh,sao anh lại bảo vệ nó? Nó là gì của anh chứ? Sao anh đối xử với tụi em như vậy?tụi em là Fan hâm mộ của anh mà... - 1 con nữ sinh giả vờ...ngư rưng rưng như sắp khóc hỏi Gen

Cả đám nín thở hướng mắt về phía Gen chờ đợi câu trả lời...

_Đây là bạn gái của tôi – Gen phán 1 câu như sét đánh ngang tai

...bịch...

Có mấy con sóc quá xiu luôn tại chỗ,mấy con khác đứng hết vững...Còn nó ngo ngác há hốc nhìn anh...

_Anh...anh...sao...sao...-lấp bắp ko nên lời

_Anh nói thật đấy,em có thể làm bạn gái anh ko? – Gen thì thăm vào tai nó

Nó đỏ mặt,người nóng ra lên,đơ đơ như điện giật...Thấy nó ko trả lời,Gen xù mặt hỏi nó...

_Em ko muốn làm bạn gái anh à?

Nó á khẩu,lắc đầu nguây nguây...Gen phì cười...

_Vậy là chịu rồi nhé – Gen cười 1 nụ cười xém làm nó phụt máu chết tại chỗ

Kan gần phát vào lưng gen 1 cái rồ to lùn anh chàng nỗ đom đóm

_Há há!!! Mà iu em tao mà ko nói nhá!!! Chơi thế kia àh thềng quý? Từ nay gọi tao là anh hai nghe chưa? – Kan cười khoái trá

_KO!! Ko thể dc,ko thể vậy dc,tụi em ko chịu đâu,ko thể bỏ qua dc – 1 con nữ sinh khóc thảm thiết rống lên

_Đúng,đúng,ko thể bỏ qua dc – Nguyên đám còn lại chó hùa theo

Kan quay ngoác lại,tay vo hình nắm đấm,người bốc sát khí...

_Ko bỏ qua các người làm gì? Nghe cho rõ đây,ai dám đụng tới 1 sợi tóc em gái tôi thì coi chừng,lo mà chuẩn bị hậu sự đi

...Đùng...Rầm...

Thêm 1 tiếng sét bời thêm shock...

_Cái...cái...gì? Nhỏ...nhỏ đó...là...là em...em gái anh...Kan ư? -Cả đám xàm mặt lấp bắp...

...

Nãy giờ quan cảnh nhộn nhịp dường như ko ảnh hưởng gì đến ai kia,đôi mắt lạnh tanh,bầu ko khí quanh anh trở nên đặc lại đến khó thở,lòng khó chịu vô vàn,Bin quay bước bỏ đi 1 mạch...

—

Từ phía xa,1 đôi mắt đầy căm giận ko rời khỏi đám đông...

_Alo!!! Chị ạ? Ko ổn rồi,chị về mau đi...Anh rể đang bị con quỷ cái khác cướp lấy đấy...

.....

_Ê con mên kia...Đáo để thật,chuyện tày trời vậy mà giấu tao nghe... – Sunny vừa vào tí tòn xấn lên

Nó vẫn cò treo hồn trên 9 tầng mây ko thèm để ý đến con bạn iu vầu

_Ê...ê...Mày nghe tao nói gì hông koan kia...hik hik -Sunny đến pó tay

Sunny ngáp dài lệch mắt ra cửa rùi cười ranh mãnh thì thăm vào tai nó...

_Tình yêu mãi tìm kìa

Nó giật bản mình nhìn ra cửa,Gen vẫy tay ra hiệu nó ra gặp anh...Nó ngượng ngịu lon ton đi ra...

_Xì nữa ra chơi xuống căn – tin với anh nha – Gen thì thăm là lỗ tai heo đỏ quết

_Zạ...ạ... – Nó lấp bắp

_Sướng rồi nhé!!có tình yêu goy’,ngươi ta là hot boy đấy nhé !!!giờ cần quái gì bạn bè nữa...hehehe – Sunny trêu nó khi nó vừa an vị

_Xì,vớ vẩn,thầy zô goy’ kìa móa – Nó đánh trống lãn

... Reng...reng...

Tiếng chuông reo lên làm nó giật mình,tim múm thót ra chạy lảng tảng ,chưa bao giờ nó iu và cảm thấy hồi hộp bởi tiếng chuông như ngày hôm nay như vậy

_Ê!!! Đi xuống...

—phiu—vèo

Sunny chưa nói hết câu nó phấn với tốc độ ánh sáng ko kịp thấy bóng, hơi bị bức bối Sunny đành đi 1 mình xuống căn – tin. . . Sunny đi đến quầy bánh. . .

“Ồ!!! Hôm nay có Hamburger gà. . .”

Nhưng mọi người đang hỗn chiến để có đc bánh, nhỏ cũng ko thua, xông vào trận mạc, gần 5p người mua thừa dần thì cô bán hàng phán. . .

_ Còn cái cuối cùng. . .

Nhỏ mất kiên nhẫn dùng ngón vô hạ gục địch thủ xung quanh và hiên ngang tiến đến chiếc bánh Hamburger gà cuối cùng, nhưng vừa với tay lấy chiếc bánh thì 1 bàn tay khác cũng vừa đặt vào chiếc bánh, nhỏ cố tình giật về phía mình nhưng đối thủ kia hình như ko có ý định nhường. . . kéo qua. . . kéo lại. . . kéo tới. . . kéo lui. . . 5p trôi qua. . . Hết kiên nhẫn Sunny quay lên quát, ko ngờ kẻ kia cũng hết chịu nổi quay phắt qua nhìn nhỏ. . .

_ Buông. . . Ố!!! Cô/anh – Cả 2 đồng thanh

_ Này nhóc, phải biết “kính lão đắc thọ” chứ – thì ra đối thủ nặng kí này giờ chính là Kan.

_ Này anh, thế anh ko biết “Kính trên NHƯỠNG DƯỚI” àh? – Sunny ko vừa đáp lại và nhấn khá mạnh

_ Buông ra mau nhóc con – Kan nói với giọng sắc mùi sát khí

_ Ố!!! Sợ quá, anh buông ra thì có – Sunny cũng bốc khí giận

_ Cô. . . cô- Máu dâng tới não bốc khói giận, Kan lấp bắp

. . . Pắt. . .

Lợi dụng Kan sơ hở, Sunny giật phắt mất cái bánh, chóng nạnh cười đắc thắng. . . Kan nổ bung con tức. . .

_ Hôm nay tui sẽ. . . giết cô. . . -Kan phát máu nắm tay thành đấm xông lên Sunny

_ Sunny né người, tiện tay thui luôn cho Kan 1 cái

vô bụng, Kan giật mình gặp người xuống ôm bụng thì bất ngờ ko biết sao choáng váng ngã rầm. . . thì ra nàng Sun nhà ta sán 1 chưởng như búa ván gỗ vào cái đầu bò của Kan. . . nhưng có lẽ lần này có rút kinh nghiệm nên nhẹ tay hơn xí ko để Kan bất tỉnh nhân sự. . . Kan xoa đầu, máu đông cục cũng ko vừa, anh xoay người đá vào chân khiến Sunny té chổng vó với cái tư thế hài bà cổ, nhìn cô nàng ai cũng phải ôm bụng cười. . . Sunny đứng dậy, phì phì. . . cười 1 nụ cười. . . đáng sợ. . .

_ Anh dám. . . -Nói rồi Sunny chạy lấy đà bay đá thẳng về phía Kan

Anh chàng theo phản xạ và kinh nghiệm lâu năm cúi người xuống né ngoạn mục

. . . Bốp. . .

Sunny tiếp đất nhìn Kan nhăn nhó. . . “Trời, tức thật, vậy mà hựt. . . Ủa? hựt mà sao nghe cái “bốp” ta” . . . nghĩ rồi Sunny quay lại nhìn thì cứng họng. . . Ông thầy giám thị nằm chèo queo sùi bọt mép. . .” Hớ hớ, thì ra vậy, hèn chi nghe tiếng ai la om xòm. . . Đợt này chút mịa thiệt gory, trư’ng ai hồng trướng trướng ngay cha giám thị vậy trời. . .”

_ Các. . . các em dám. . . -Ông thầy giám thị tỉnh mộng ngồi dậy chỉ tay zô Kan và Sun hét

_ Úi mịa oy!!! Sao ông trâu vậy? ai lĩnh cú đó cũng nằm cả ngày ý chứ -Nhỏ cứng người lăm bắm. . . bỗng bị lôi giật đi

_ Còn đứng tòng ngồng đó làm gì, muốn bị bắt hả? – Kan lôi Sun chạy phấn

. . .

Sunny chạy theo Kan muốn học hỏi, thấy ông thầy bị bỏ mất dạng rồi mà Kan cứ lôi nhỏ chạy hoài, nó cũng lết đệt chạy theo ko hiểu vì sao, bất giác nhỏ nhìn tay Kan đang nắm chặt tay nhỏ, rồi khẽ nhìn mặt anh chàng đang thờ hồng học cắm đầu chạy “Ồ!! Lúc một trông anh ta Menly phết nhờ, ko hổ danh là hot boy Royal” tự nhiên nghĩ tới đây mặt Sunny đỏ hồng lên. . .

Lôi dc Sunny ra phía sân sau, địa bàn của mí đại ka rùi, lúc này Kan mới đứng lại thờ hồng học, lấy tay quẹt mồ hôi, Kan quay sang Sunny. . .

_ Cô ghê thật, lần đầu tiên tôi gặp đứa con gái như cô đấy, hờ chút là thượng cẳng tay hạ cẳng chân. . .

_ Anh hơn gì tôi. . . Con trai gì mà. . . vũ phu. . . -Sunny gườm lại

_cô...thật là... – Kan dơ tay lên

Vô tình giờ mới phát hiện nãy giờ anh chàng vẫn còn nắm tay nhỏ cứng ngắt...Anh đỏ mặt vội buông ra mặt đỏ ửng ửng...

_Haiz...mệt thật...vô tiết luôn oy'!! lười học quá – Sunny ngã người xuống nền cỏ

Kan thấy Sun có vẻ ko muốn khiêu chiến nữa nên cũng lặng ngồi bên cạnh nhỏ...Bỗng...Sun bật ngồi dậy làm Kan giật mình thủ thế...Cô lòi trong chiếc áo cái Hamburger gà...Kan há hốc ngạc nhiên tột độ...

“Ặc,hết biết,giờ còn ăn nôi nữa hả?” -Kan ngẫm

Đang miên man nghĩ,Sun chìa ra trước mặt Kan nửa cái Hamburger...

_Nè,chia cho anh,coi như cảm ơn anh đã giúp tui... _Sunny cười đến iu khiến cho ông Kan nhìn ngẩn người

_Này,làm gì nhìn tui ghê thế,có ăn ko – Sunny lay lay giúp Kan tỉnh mộng giữa ban ngày...

_Ăn chứ,đồ chùa mà...kakakaka – Kan giật phắt cái bánh tránh mặt sợ Sun thấy cái mặt như *** khi của hấn ==))

_Xì,bộ ko nói đc câu nào nghe hay hơn chắc,cảm ơn 1 câu ko chết đc đâu... – Sunny lè lưỡi trêu Kan nhìn đáng iu phải bít

Cả 2 ngồi ăn ngon lành,lâu lâu Kan lại liếc trộm qua nhìn Sun rồi...tim đánh lô tô thùm thụp ==))

...

Đang ăn ngon lành thì...trời đánh...

_Hai em kia,trốn tiết hả? – Giọng ông thầy giám thị từ đằng xa khiến cả 2 phun hết mớ bánh trong mồm ra

_Ặc!!!Sao hôm nay bít mà mò ra tới đây vậy? – kan than vãn

_Giờ làm sao? -Sunny hỏi

_Lỡ rồi thì trốn luôn chứ sao giờ? -Kan cười ma thấy ón

_Hả? giờ sao ra? – Sunny thắc mắc

Kan nhếch mép cười nham hiểm chỉ tay về phía bức tường cúi đường rồi lòi tọt Sunny chạy...Đến nơi,Kan nhún người trèo qua 1 cách dễ dàng...

_Này!!! Còn làm gì trong đó mà ko ra? – Kan từ ngoài tường gọi vọng vào

_Ko!!!ko đc,sao tôi trèo đc? – Sunny lo lắng

_Trèo lên đi!! Tui ở ngoài này mà – Kan chán an

Trầy trật 1 lúc Sun leo lên đc bức tường thì sượng lại,người run lập cập,mặt xanh lét,mồ hôi vã ra...

_CÔ...cô sao thế,nhảy xuống đi chứ -Kan hỏi

_Tôi...tôi...tôi sợ...độ cao – Sunny lắp bắp

_Hả?...Ko sao đâu,tôi sẽ đỡ cô,nhảy xuống đi – Kan nhìn Sun nói

_Tôi...tôi...- Sunny đắn đo

Tiếng ông giám thị 1 gần khiến Sunny hoảng hơn...

_Tôi dưới này mà,tôi sẽ đỡ cô,nhảy đi – Kan dịu giọng nói dang 2 cánh tay ra

Sunny nhìn Kan chằm chằm rồi nhắm mắt lao xuống...

...phịch...

Cú tiếp đất khá nhẹ nhàng...Nhỏ ko hề thấy đau...có lẽ tốt rồi...nhưng 1 tai nạn đã xảy ra...Từ từ hé mắt ra...Cả 2 người nhìn nhau ko chớp mắt...nhỏ Sun đang nằm đè lên người Kan,Kan thì vòng tay ôm nó thật chặt...còn...môi thì đang...chạm vào nhau

...1p..2p...3p...

Chết sững bất động ,Sun giật mình bật phát dậy,Kan cũng hoảng hồn buông tay ra,2 đứa lồm cồm ngồi dậy,mặt đỏ tía ko dám nhìn nhau...

_Này!!! 2 em kia!!!đứng yên đó... – Ông thầy giám thị chạy ra tới nơi...

Kan 1 lần nữa nắm lấy tay Sun kéo nhỏ chạy bán sống...nhỏ vừa chạy 1 đoạn thì bật cười ngặc ngẽo,vừa chạy vừa cười như con điên...Chạy đến khu trung tâm thành phố...Kan mới đứng lại thở,nhìn Sun khó hiểu...

_Cười quái gì thế hả? – Kan quạt vào Sun khi thấy nhỏ vẫn còn cười điên cuồng

_Mặt...mặt anh? Hahahahahah

Lục trong túi vấy cái gương mini đưa cho Kan. Hóa ra lúc đỡ Sunny mặt anh chàng lấm lem như con mèo... Lôi bịch khăn giấy ra,Sunny vừa cười vừa lau mặt cho Kan mà ko hề để ý anh chàng đang nhìn nhỏ chăm chăm...Sunny bất giác nhìn Kan thấy hần nhìn mình mà thẹn thùng đỏ mặt “Quái,sao mình vô duyên thế nhỉ,tự nhiên đi lau mặt cho hần...”

_Thôi,dầu gì cũng tới đây rồi,đi đâu chơi đi... -Kan giả vờ ho khan 1 cái rồi nói

_Yeah!!! Đi khu vui chơi đi... -Quên luôn tâm trạng khó xử,mắt Sun lấp lánh,long lanh lên nhìn Kan làm người ta ngại quay mặt đi...

_Ừ...thì đi...

Chưa kịp phản ứng...Sun đã kéo Kan đi xềnh xệch...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Góc Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Sáng hôm sau...

_Ê!!!Sunny – nó cùng Kan tới trường thì thấy Sun cũng đang lững thững đi vô gọi với theo

Cùng lúc Gen và Bin cũng đến...

_Chào em – Gen cúi xuống nhìn vào mắt nó mỉm cười chào

_Chào...chào anh – Nó ngượng ngùng nhìn Gen đáp

_Ghê chưa,mới sáng sớm đã làm trò...ọ -Sunny trêu làm nó quê độ ác hơn

_Tao giết mãi... – Nó túm lấy Sunny thọt lét làm nhỏ cười như con điên

_Thôi...hahaha...xò rí...tha cho tao...hahaha – Sunny cười nắc nẻ

_Ủa? môi mày bị gì vậy,sao trầy ghê vậy? – Thả Sun ra nó nhìn nhỏ bạn hỏi

Sunny giật mình lấp bắp ko biết trả lời thế nào ...

_Tao...tao...

_Ủa Kan,hôm qua tự nhiên trốn đi đâu mắt luôn vậy? mà miệng mày bị gì vậy?

Nghe Gen hỏi,nó bật ngược quay qua nhìn anh nó rồi quay lại nhìn Sunny với cái mặt nham nhở...

_Hê!!! bị thương kiểu gì hay thế,mà hôm qua mày cũng phẩn đi đâu để tao học 1 mình buồn thảm sâu sậy? Đừng nói 2 người trốn đi hú hí nhak... -Nó nheo nheo mắt cười gian xảo làm cho 2 nhân vật chính nhìn nhau mặt đỏ như xôi gấc

...Bốp...

Kan kí nó 1 cú lũng sọ...

_Aaaaa!!! Đau...đau quá...sao đánh em – Nó meo máo xoa cái đầu

_ Cho mày chờ tội nhiều chuyện – Kan gầm nó 1 cái rồi quay phắt đi

_ Đáng đời... khà khà – Sunny cũng trêu nó rồi bỏ về lớp lun

_ Huk huk... mấy người ác lắm... – Nó vẫn đứng xoa cái đầu tội nghiệp mếu mếu trông cái mặt đến bùn cười

_ Có sao ko – Gen đến xoa xoa cục u ân cần hỏi han

Mặt Gen áp gần mặt nó quá khiến cục u văng đầu mất, nó đỏ mặt mún nỏ đầu...

_ Ý!!! Em hông sao... em... em zia lớp – Nó quay lưng đi như con rô bốt, đầu óc thăng 9 tầng mây khiến nó va vào cái cột “cốp” 1 phát sung vù thêm cục nữa...

Gen đứng nhìn cái bộ dạng hài ko chịu nổi của nó mà mỉm cười... Đằng sau lưng anh là 1 ánh mắt ghen tị buồn đến nao lòng...

...

_ Đại ca, đó con nhỏ đó là em gái Kan và là bạn gái của Gen đó...

_ Tụi bây biết phải làm gì rồi chứ hả? – Hấn nhếch miệng cười gian xảo

.....

Thấy nó vào lớp với cái mặt ngu đúng chuẩn. Sunny chọc...

_ Ý trời, mày bán cà hả? sao mặt mày như trái cà chua vậy má?

Nó ko thèm trả lời, lườm nhỏ 1 phát toát mồ hôi hột... Hiểu ý nó còn giận, Sunny cầu hòa...

_ Thôi mà, đừng giận, cho xò-ri đi... Chút zia zăn cung đi ăn kén nhá... -

Sunny nhe răng cười nham nhở khiến nó ko nhịn dc cười nhưng nuốt zô làm bộ mặt nghiêm...

_ Hừm, vậy thì còn nghe dc... Bỏn cô nương cũng ko hẹp hòi từ chối...

_ Xì!! Xạo pà cổ... – Sunny nguyền nó 1 cái rồi dài

.....

Giờ ra về...

_ Đi lẹ lên mắ... – Nó hỏi Sunny

_ Mày ra công đội tao y... Tao tạt qua phòng giáo viên nộp bài cái...

_ Lẹ nhok mía, đợi lâu tao bóp cổ... – Nói rồi nó lon ton phấn ra cổng trường...

Đang đứng lơ ngơ đợi Sunny thì...

_ Á!!! Các người là ai? Làm gì vậy? B...uô...ng...r...a

_ Rain !!!!! – Sunny vừa ra thì thấy nó bị 2 tên đồ con nào đó vịn tay, chưa kịp ra tay thì nó đã bị chụp thuốc mê lôi lên chiếc xe tax-xi vụt đi mất

Sunny xanh mặt mày chạy ngược vào trường

_ Anh Kan... !!! – Sunny mở tung cửa thờ hồng hộc, mặt tím xanh vì lo lắng và mệt...

Do lớp 10 dc về sớm hơn 11, 12 một tiết nên lớp Kan đang trong giờ học thì bị cắt ngang, mọi ánh mắt nhìn Sun khó hiểu... Kan chạy đến Sunny...

_ Cô làm gì vậy, tính làm loạn à – Kan ko bít gì nên hỏi trêu

_ Học... học... Loạn cái đầu anh... Rain... Rain bị bắt cóc... học học – Sunny thờ dốc nói

_ Cái gì???? – Lúc này Kan mới thật sự hoảng hốt nhìn Sun

_ Em vừa ra thì thấy nó bị chụp thuốc mê lôi lên xe, em ko kịp trở tay... – Sunny lo lắng nói

_Đi mau ... – Kan nắm Sunny lôi đi

...Rầm...

_Gen!!! ra đây nhanh ... – Kan đập tung cửa làm tim muốn rớt ra ngoài

Thấy Kan, Gen hơi bị ngạc nhiên nhưng cũng bước ra trước bao nhiêu ánh mắt mọi người...

_Mày làm trò gì vậy? – Gen nhăn mặt hỏi

_Gọi cho thằng Bin và tụi đàn em đi tìm Rain...Con nhỏ bị bắt cóc rồi – Kan vừa thở vừa nói

_Mày nói gì cơ? Đc rồi,biết rồi... – Gen tròn mắt nhưng kịp chấn tỉnh gọi điện cho Bin

Đúng 5p sau tất cả đã tập hợp đông đủ ở sân sau trường...

_Giờ sao? – Sunny lo lắng khơi màu

_Là băng nào làm chuyện này? – Gen lên tiếng

_Tao ko biết...Vậy nên lúc đầu tao lo chuyện này sẽ xảy ra nên dặn nó phải giả vờ ko quen tao,vậy mà...sợ hờ quá – Kan lo lắng hơi run sợ

Bầu ko khí đang chìm ngập trong sự lo lắng thì...

...Rìng..Rìng...

_Alo – Kan hần giọng...

_Hê hê!!! Kan... chắc ko quên tao rồi chứ? – Đầu dây bên kia trả lời

_Mày là thằng quái nào? – Kan lạnh giọng đáp

_Đừng nói nhiều,tao đang giữ em mày,khôn hồn thì đến Hinda đi,chúng ta sẽ có 1 giao kèo sòng phẳng... há há há...

Kan giật dử tất máy,mắt vẫn lên những tia giận dữ,Sunny và mọi người vô cùng lo lắng...

_Rain đang ở đâu vậy a

nh? – Sunny hỏi

_Lũ rác trường Hinda bắt nó rồi -Bóp chặt chiếc điện thoại,từng lời nói của Kan sặc mùi chết chóc

_Đi – Gen nói vồn vện toát khí lạnh băng đáng sợ

Nhìn Gen và Bin lúc này cũng đáng sợ ko kém gì Kan,Sunny rùng mình 1 cái “Giờ mình mới hiểu vì sao mọi người lại sợ đại ca trường Royal đến vậy”

3 Chiếc mô tô gầm rú lao vút đi...

.....

Trong khi đó,nó ...

_Ư ư!!! – Nó rên

_Tĩnh rồi hả cô em – 1 tên nhìn nó hỏi

_Tui đang ở đâu ạ? – Nó nằm trên 1 chiếc giường trong 1 căn phòng rộng lớn với những thứ tiện nghi cần thiết giống 1 căn phòng chuyên hội họp đồng người thì phải,tên này coi bộ cũng ko phải xoàng,trong phòng còn nhiều tên khác...

_Các...các người là ai? – Nó sờ sờ hỏi

_Cô bé sẽ biết thôi,anh cung cũng sắp đến rồi...- tên đó nhìn nó nói

_Ủa? hóa ra mấy anh là bạn anh tui hả? Trời,làm hết hồn,tướng dân chó mèo ngoài đường ko? – Nó cười nói vô tư

_Cái gì.Con nhỏ này – 1 tên nghe nó nói tức giận đứng dậy giơ tay tính tẩn nó 1 cái

_Mày làm gì vậy hả? – Tên kia hét lên,chắc hẳn là đại ca nên vừa nghe giọng tên kia quéo như bao ni lông bị đốt quéo ý...

_Ừ... Là bạn của anh em đấy, bắt em đến đây để dụ nó tới tính sổ – Tên đại ca cười nhếch mép nói giọng hơi chế giễu, mà nó thì chềnh hui

_ Thế à? – Nó tỉnh rụi, đảo mắt nhìn khắp phòng 1 vòng và phát hiện ra 1 thứ, mắt nó ngập ngừng rồi quay sang tên đại ca – Anh này, em ..em. .

_ Chuyện gì? – Tên đại ca hỏi

Nó ngược mặt lên hơi ấp úng nhìn nai chịu ko nổi – Kia là tù lạnh hả? có gì ăn ko? Đói quá – Nó chỉ tay về phía cái tù lạnh

... Rằm ...

Nguyên đám côn đồ như sét đánh chết trùng im bật, mặt nheo nheo cứng họng. .

_ Cô có biết mình đang trong tình cảnh nào ko? Cô đang là con tin đấy – 1 tên sốc quá lên tiếng

_ Ủa? Đói thì ăn, ko cho thì nói đại, keo kiệt, bộ con tin ko đc ăn sao, lỡ chết rồi lấy gì cho mấy người làm con tin. . – Nó phồng mồm cãi lại ko thua

_ Cô ... cô -thằng đàn em cứng họng lun. .

Nó mặc kệ tên đàn em dở hơi đó quay sang nhìn tên đại ca bằng gương mặt cún iu cực xuy. .

_ Ăn đc ko?

_ Ờ ờ!!! Đc – Tên đó thấy nó vậy ngẩng ngơ sốc óc chưa tỉnh hồn trả lời như quán tính. .

_ Yeahhhhh!!! – Khoái chí nó phóng ào tới mở cái tù lạnh trước những ánh mắt ngu ngếch của tụi trường Hinda

_ Woak, tù lạnh nhieu đồ ăn quá ta – Nó loay hoay

3p sau nó ôm 1 đồng hồ thứ món ra như : Kem, khô mực, bánh, kẹo, nước ngọt. . để 1 nui trên giường rồi chắp 2 tay lại như lễ phép mỉm cười típ mắt nhìn – Em xin phép, ko khách sáo ... – Dứt câu nó lao vào cuộc chiến

... 15p sau ...

_ Ợ!!! – Nó xoa xoa cái bụng có vẻ thỏa mãn. .

Bọn người trường Hinda vẫn rơi vào trạng thái “Shock” toàn tập chưa định thần đc vẫn chăm chăm nhìn nó

...

_ Đại ca... Tụi trường Royal đến rồi. . – 1 thằng đàn em chạy vào la lên làm cho cả lũ nai vàng ngơ ngác hoàn hồn

_ Hừm. . Trói con nhỏ đó vào ghế đằng kia đi. .- Tên đại ca ra lệnh

Bọn đàn em khiến nó trói vào ghế. .

_ Á. . aa!!! Tui ko chịu đâu, thả ra đi. . – Nó mèu meo

_ Chịu khó chút đi cô em. . – tên đại ca cười nhếch mép

Nó cúi đầu ko nói... Thằng đại ca thấy thế nhảm rằng nó biết sợ ngoan ngoãn nghe lời thì. .

_ Oaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa..... aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa..... aaaa – Bỗng giàn karaoke 4 loa, nó rống lên muốn sập nhà khiến lũ Hinda vắng mặt lỗ tai. .

_ Cái. . cái gì ... vậy??? – thằng đại ca điếng hồn lắp bắp- Đứa nào bật mồm con đó lại coi -Hắn cố hét lên nhưng ko thể nào bằng đc 1 loa của nó. .

Nguyên đám đàn em cuống quýt xoắn lên đồ nó. . Nhưng vô í, tụi nó làm gì bit chiêu =)). . Vừa lúc nhóm Kan, Gen, Bin, Sunny chạy vào... Tụi đàn em Hinda dàn 1 hàng gần 30 thằng trước mặt thằng đại ca... Thằng đại ca nhìn Kan cười đều. .

_ Em tao đâu – Kan ko kiên nhẫn hỏi

_ Bình tĩnh, chỉ cần mày đồng ý nhường Star lại cho tao thì đưa em gái bé nhỏ của mày sẽ an toàn thôi – Hắn nói giọng thúu đắc

_ Hừ!!! Thứ chó a nài mà cũng đòi làm đại ca à? Hèn chi bị đánh rụng răng mà vẫn chơi bản. . – Sunny nhìn cái hàm răng sún mà đọt trước bị nhóm Kan đánh rụng móc họng hắn

_ Lũ lão lêu. . Hãy nhìn cho kĩ đi, con nhỏ kia đang run sợ khóc lóc đấy, nếu ko muốn tao hành hạ thêm thì giải quyết cho lẹ đi – Hắn tức sục máu nhưng

vẫn điểm tình nhắc khéo về con tin trong tay chỉ tay về phía nó

_Khò khò khò khò – Nó khóc xong một quá nghèo đầu ngu ngon lành

Thằng đại ca Hinda hóa đá,hằm dưới rớt đưng đất,mắt ko thua con chì hua hua,nhìn như cá ngư đông lạnh...Còn mí anh chị nhà nó thì ngẩn tò te,ko biết nên cười hay nên khóc đúng là dở khóc dở cười mặc dù đã đc nó huấn luyện ko ít...

_Con...con nhỏ kia...kia – Thằng đại ca còn shock quá nói ko nổi...

_Đại...đại ca...nhỏ thôi...Nó dậy ko khóc nữa ông nội em ko đỡ nổi đâu... – Hai thằng đàn em của hắn giữ lại nhắc khiến hắn cũng chợt nhớ cái dàn loa chất lượng cao mà im bật mồm lại

_Giờ mày thế nào? Giao địa bàn hay nhận xác con em mày – Tên thôi Hinda đi vòng ra phía sau nó rồi hát hàm hời Kan

Kan có vẻ nao núng nhiều,phần vì lo lắng cho nó...

_Đầu cần thế,hạ hết cả lũ này rồi dẫn Rain đi...Lũ ăn hôi này có gì mà phải thỏa thuận cho nhọc sức chứ – Sunny lên tiếng phá tan bầu ko khí

Trông nhỏ bị giờ cứ như dân đàn chị ý...Nghe giọng Sunny,thằng đại ca Hinda giận bầm mặt...

_Đánh chết hết lũ đó cho tao... – Hắn gầm lên,30 thằng trâu bò xông lên và... ăn tiệc

Bữa tiệc hoành tá tràng diễn ra đc 15p thì tàn trong sự nuối tiếc của...anh chị nhà Royal

_Haiz...chưa đã,chán phèo... – Sunny bần thiêu

3 Anh thì dẹt mặt cười đơ như khi... “Chưa...chưa đã...” – Nghĩ thầm rồi ngoái lại chiến tích của Sunny,kha khá cũng gần chục tên mà nhỏ còn chưa nhỏ 1 giọt mồ hôi,đợt này Kan có chị đại trị rồi =.=

_Tất cả tụi bây đứng yên đó... – Thằng đại ca nhìn tàn tích lũ đàn em đang la liệt dưới sàn hết ầm lên

Tất cả bị cắt ngang dòng suy nghĩ hoàn hồn về thực tại xoay qua nhìn nó...Tên đại ca trưởng Hinda đang 1 tay giữ nó 1 tay cầm dao chia thẳng về phía anh chị trưởng Royal đe dọa...Lúc này thì thật sự ko đùa giỡn đc nữa,ko ngờ sự việc lại đi xa vậy,ko khí nóng lên căng thẳng,mồ hôi bắt đầu túa ra chảy dài trên khuôn mặt 4 người...Nhìn thấy Kan,Bin,Gen và Sun sợ thấy rõ...Hắn cười khoái trá...

...Nó lờ mờ mờ mắt...hi hí mắt trái,rùi mồ dần mất phải và cả 2 mắt...Nó thấy Kan và mọi người đang đứng nhìn về phía nó...nó mừng rỡ reo lên...

_Anh hai,Sunny,cả anh Bin và Gen nữa...sao mọi người ở đây

Nó tí tòn đứng phất dậy...vô tình đầu đập thẳng vào mặt tên đại ca Hinda đang đứng giữ nó làm hắn nổ đom đóm,loáng choáng mún xiu...Nó đứng lên thấy ko nhúc nhích gì đc liền cúi xuống xem cho rõ mô tê khiến chân ghé theo đà phan thẳng vào chỗ “Hiểm hóc” của thằng đại ca khiến mất trọn ngược bay phần mất cả trùng đen,ôm lấy vết thương như búa đập ngã vật xuống...Trông hắn lúc này có thể tóm gọn cụ thể dễ hiểu trong 2 từ ”Thê thảm”...

_A...aaaa!!! Anh hai,em bị bắt cóc... -Nó thấy bị trói nên tỉnh ngộ,giờ mới nhớ mình đang ở là con tin...Mặt meo máo nhìn Kan

Cả đám lại 1 phen chết dở,cười ko nổi mà khóc ko xong, con nhỏ này mà đóng phim hài chắc chắn ẵm giải Oscar...

_Các người sao vậy,còn ko mau cứu em – Nó thút thít làm cả đám tỉnh mộng

_A...tụi anh xin lỗi... – Gen chạy đến tháo dây trói,nói giọng trĩu mến dỗ nó...

_Mày ko sao chứ,tao lo quá... – Sun chạy lại ôm chầm nó

_Sao mày ngu quá vậy,là thế nào mà để bị bắt thế hả?... Ái da... – Kan vừa **** xong thì lãnh 1 cước của Sun xô chân nhảy chơi chơi

Riêng chàng Bin chỉ lạng phía sau nhìn nó...

_Đi thôi – Bin nhắc mọi người rồi quay lưng đi,ko biết có còn lí do nào khác hay ko...

Mọi người cũng nôi gót theo sau Bin...

_Á – Nó hét lên thoảng thốt

Mọi người giật mình hoảng hốt quay lại...thằng đại ca Hinda tỉnh lại vừa lúc mọi người sơ xuất bỏ đi,hắn nhặt con dao và túm luôn nó kẻ thẳng dao vào cổ nó...

Tất thấy cả đám xám mày xám mặt,và mồ hôi,con dao sắc lẹm kẻ sát cổ nó,túra 1 đường trầy nhỏ, chảy 1 dòng máu đỏ ra...

_Tụi bây, hôm nay tao sẽ trả hết nợ cho tụi bây, dám xem thường tao... -Tên khi chơi bắn găm lên

_huhuhuhu!! Thà tôi ra...huhuhuh – Nó sợ hãi khóc thảm

_Câm miệng,tao cắt lưỡi mày bây giờ... – hấn hét lên làm mặt nó xám ngoét

Còn Kan,Bin và Gen thì nghiêng răng chèo chèo vì tức giận,Sunny đưa tay quệt 1 giọt nước mắt lo lắng làm lòng ai đó xót thêm...

_Đc rồi!!! Star là của tụi bây,thả em tao ra – Kan hét

_Há há há!!! Đầu dễ thế,mày phải quỳ xuống xin lỗi tao thì tao sẽ tha cho – Hấn cười hô hô nghe mà thối tai,nhục ko gì bằng

_Huuu!! Anh ơi!!! Cứu em...

Kan bấm môi đến bật máu,mắt tóe lửa nhìn con chó đang cắn em mình mà muốn bay vô “giã cây” nó...Uất ức ghen ngào....

_Nhanh lên!! Nếu ko tao cắt cổ con ngu này đó...

Bỗng nó im bất,đầu cúi gằm,mặt tối sầm...Còn mặt Kan và Sun thì chuyển từ hệ cô đặc chuyển sang thể lỏng,miệng nhoén lên hình trăng khuyết cười giống thẳng điên mất to sáng rực rỡ đầy tà gian...

_Mày vừa nói gì...? – Kan hỏi lại

_Tao nói mày ko quỳ xuống cầu xin tao,tao sẽ cắt cổ con em ngu ngốc của mày đấy – Hấn găm lên khi thấy thái độ quay ngoắt 180 độ của Kan

Kan và Sun ngồi chồm hồm xuống vẫn dán nụ cười như bệnh trên môi khiến Bin và gen cũng ngáo trước cái thái độ đó ko thua thằng chó Hinda

_Tụi bây... làm... trò... gì...vậy?- Gen lắp bắp hỏi

Kan chỉ nhoén miệng cười nhìn hau hau như chờ xem phim sắp chiếu,Gen và Bin cũng dò mắt về phía nó...Cả 2 giật mình...nó đã nín bất từ lúc nào,người nó giống như bốc lửa...Thằng Hinda cũng lạnh xương sống trước cái khí thái của nó...Bất ngờ nó ngẩng đầu lên khiến tên chó kia giật mình co giật như thẳng mắc bệnh giật kinh phong...

_Ngươi vừa nói gì? – Nó rít lên khe khẽ nhưng đầy sát khí

Thằng Hinda tay cầm dao run run...

_Ngươi nói ta ngu? – Nó phóng 1 đôi mắt điện xẹt làm hấn tê rần

_Con...con nhỏ này?...mày...mày...Ủ!! Tao nói mày ngu đó – Hấn cất tiếng ko nổi nữa nhưng cũng ráng si điện

Nó bất chợt nắm lấy tay hấn,quật qua vai...Tên Hinda bay bị bay bỗng lên trời ngã vật xuống 1 cú chắc cũng gãy xương sống...Hấn nằm quần quạy la lối như heo bị chọc tiết...

_Cho mày chết,cái mặt của ngươi mà dám bảo ta ngu hả? nói cho ngươi biết,suốt 10 năm qua ta luôn là học sinh giỏi đó biết ko hả

Nó vừa **** vừa đập hấn bồm bộp,chưa ép phê nó vớ luôn cái ghế phan lĩa lĩa zô người tên chết bầm đó

Bin và Gen lại 1 phen chứng kiến nó đảo ngược tình thế đến lộn ruột...

_Há há há há – Kan ôm bụng cười nghiêng ngả ra nước mắt

_hahaha!! Cú đó quá đẹp,ko uống công tao dạy mày bấy lâu nay... – Sun cổ vũ.

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

_Giỏi lắm pé iu của anh... kakaka... thẳng đó ngu như heo... – Kan đốc zô

_Chuyện... chuyện này... – Gen thộn ra chỉ tay về phía nó

_Khắc khắc...Con nhỏ thế đấy,bình thường đụng trúng lòng tự ái của nó là nó khóc rống lên...nhưng... – Kan kể

_Nhưng **** nó ngu thì xui xẻo chọc trúng ngòi nổ của nó rồi,nó giận lên thì dai đen như tở cũng ko dám chơi đâu – Sun tiếp lời

Bin và Gen chỉ còn cách... đứng hình...

Nó mệt thở hồng hộc mới thôi buông cái ghế...Gen lúc này mới tỉnh hồn chạy tới đỡ chiếc ghế trên tay nó,kéo nó lại vỗ về trấn an

_Ồ...Đc rồi, hần là tên ngu, đc rồi, cứ thế sẽ đau tay em đấy...

Cả bọn nghếch ra trước hành động của Gen

“Hớ??? Người đánh bị đau á?...Thằng này ở lâu với con Rain bị lây bệnh nó rồi” – Kan xệ mặt bày ra cái bồn mặt hết hiểu nổi

_Mày ko sau chứ? – Kan và Sun đồng thanh chạy đến hỏi nó

_Ồ ồ!! Hồng sao,chỉ hơi...hơi ngứa ngứa – Nó đưa tay lên gãi cổ

Cổ nó ươn ướt...Dòm xuống... tay dính cái chất lỏng đó...

_Á.....á á á...aaaaaaaaaaaaa!!! Anh hai...anh hai...anh...hai...máu...máu...chảy máu – Nó meo máo cái mặt như bánh mì nhúng nước – Chảy máu...máu đỏ...a..a... em bị...chảy...máu – Nó lăn ra xiu mất đất...

Gen hoảng quá bẽ bối nó lên nhìn Kan

_Sao vậy? chỉ là vết trầy thôi mà – Gen hỏi

_Ầy da!! Chắc nó tưởng bị cắt cổ rồi á mà – Kan tỉnh hơn con ruồi trâu bau đĩa thịt cay=))

“Hà!!! Quoaánh người ta bầm dập mà sợ... Mình có cảm giác ngày càng sợ nhỏ này” – Bin đàn ra nhìn nó nghĩ thầm,nhưng thấy nó trong vòng tay Gen lòng chàng lại se nhói, vết máu đọng trên cổ nhỏ làm hần căm phẫn...

Kan,Gen,Sun đưa nó về,Bin nán nã lại bảo về sau...

_Ư ư ư!!! – Thằng đại ca trường Hinda rên lên sau 1 hồi bất tỉnh nhân sự

Vừa mở mắt ra,đập vào mắt hần là 1 gương mặt chàng trai vô cùng baby nhưng đáng vẻ trông như ác quỷ với đôi mắt sọc vân đỏ chóa,sát khí tỏa ra khiến những người ở gần có thể đóng thành băng,tóc gáy dựng lên...Những đàn em của hần vừa bị dằn thêm 1 trận đến nỗi sống dờ chết dờ ko nhắc nổi ngón tay...

_Mày... Sao...sao...mày? – Hần tái xanh lấp bắp

Bin đá thẳng vào mặt hần 1 cú xay xầm,choáng cả óc...

_Đây là bàn tay mày cầm dao phải ko? – Bin nắm lấy bàn tay hần đè xuống đất

_Mày...mày muốn làm gì? – Mặt hần cắt ko còn hột máu

Bin cười lạnh đáng sợ,anh cầm con dao lên

_Chúng tay chơi 1 trò chơi nhé... – Bin cười khẩy

Anh dùng dao bắt đầu di chuyển,đâm giữa những ngón tay...chậm chậm...chậm chậm từng nhịp từng nhịp...rồi...nhANH...nhANH...nhANH dần...tốc độ ngày 1 nhanh,cảnh tượng rợn gai óc nổi da gà mà gương mặt Bin vẫn lạnh toát ko 1 chút cảm xúc,tốc độ chóng mặt đến độ ko còn thấy rõ,chỉ có bóng dao bén ngọt lướt véo véo,mặt đất loang lổ...hình ảnh nó trong tay Gen và cái cổ ứa máu hiện lên trước mắt Bin và...

AAAAaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Một tiếng thế thất thanh từ cái phòng kho của trường Hinda phát ra khiến cảnh vật u tịch của ngôi trường giật mình tỉnh giấc,trong màn đêm đen,1 người con trai với gương mặt đẹp lạnh lùng,đôi mắt buốt giá như đóng băng mọi thứ anh lướt qua...tựa như thân chết...

Từ chap này của chúng ta sẽ xuất hiện một số nhân vật mới...Sau đây xin giới thiệu với các bạn...

+Boo: Em họ của Sunny,dễ thương,đáng yêu,nghịch ngợm, du học sinh, học sinh lớp 9...

+Gun: Em ruột của Gen, hot teen boy trường cấp 2,tính tình giống anh mình,hơi lạnh lùng ,học sinh lớp 9

Và 1 nv có giới thiệu lúc đầu chưa xuất hiện cùng 1 vai phụ đã lộ diện nhưng chưa ra mắt đó là...:

+Mary: Kiều căng,thủ đoạn,rất thích Gen,du học sinh lớp 11

+Candy: Em của Mary,rất thích 3 chàng Hoa Vương,đặc biệt là Bin,hồng hách,khó ưa y chang chị

Next.....Play...

Nó chớp con mắt mở ra...trước mắt nó là căn phòng quen thuộc, “Ừa? mình ngủ từ lúc nào vậy nhỉ...ui ui da”

...Rầm...

Đang suy nghĩ,tiếng đập cửa quen thuộc bật tung cất ngang dòng suy nghĩ của nó...

_Ồ là là!! Bão lớn ghen,bữa nay ko cần kêu dậy luôn ta...

_Bộ em ngủ tới qua tới giờ hả?

_Chứ còn gì nữa,mau xuống ăn sáng đi

Nó mệt mỏi đưa tay lên bắt giắc chạm vào cổ,chợt nhớ đến điều gì khiến nó méo xệch cái mặt meo máo...

_Hai ời,em...em bị cắt cổ...

_Cắt cái đầu này,tụi nó chưa kịp cắt đã đc mây ban phước nằm trong bệnh viện goy' ka'. Mau chuẩn bị lẹ đề còn đi học...

Nói xong Kan gãi đầu bước ra... “Quái,con Rain phan có gãy cái ghế thôi mà,làm gì mà phải nằm viện dữ ta =.” -Lão ngấm mà khùng ít có bèo

...

_Sunny – Nó hét om xòm khi vừa vào tới trường...

Sunny cười với nó tươi rói rồi khẽ liếc qua Kan thấy chàng cũng đang nhìn nhỏ...Nó nhún 1 nụ cười tà gian,huýt vào tay Sun,nó đánh 1 tiếng huýt sáo trêu...

_Ay da!! 2 người thật là...chị dâu à,gấu kị quá ghen

Sun và Kan mặt như 2 trái mận chín...

...Bộp...

Đầu nó mọc lên 2 trái...Ồi=))

_Nè!! Ăn hiếp Rain quơai nhá... -Gen lên tiếng khi vừa vào,xoa đầu nó cười nhẹ ầm ập

_Trùi ui!! Mới sáng sớm mà diễn rồi, trông muốn bựa, bênh nhau dữ há...GỐm – Sun làm mặt “ạ”

_Xì!! Ghen há...xí...Vậy qua mà đóng với anh Kan kia...há há – Nó chạy tới khoác tay Gen

_Mây...chết chắc rồi – Kan và Sunny đồng thanh rít lên=))

_Ê ê!!! Anh Gen cứu em – Nó chạy núp sau Gen

Anh nhìn nó nhí nhảnh, gương mặt thanh tú nở một nụ cười thật rạng ngời làm rụng rời biết bao nhiêu trái tim...

Cả 3 chàng hào hoa đứng chung làm sáng bừng cả 1 góc trời,chỉ có nó và Sun là cái gai trong mắt bọn nhỏ con gái trong trường... Bỗng...lao xao

_Anh Gen lâu quá ko gặp anh...

Cả 3 chàng hoa Vương ngạc nhiên tốt độ,hình như người quen... Nó quan sát thái độ 3 người rồi nhìn người đang rẽ đám đông tiến đến cả bọn... Một cô gái với mái tóc dài xoăn,gương mặt trái xoan,chiếc mũi thẳng và đôi môi gợi cảm,đặc biệt đôi mắt sắc lém như dao...sải từng bước uyển chuyển,cô tiến tới gần 3 chàng hot boy,1 tay đặt lên vai Gen,miệng mỉm cười,nhìn Gen trêu mếu

_Chào anh Kan,chào Bin mọi người vẫn khỏe chứ?

Chào tổng thể 3 chàng,con nhỏ nhìn xoáy vào nó 1 luồng khí lạnh lạnh xương sống,rồi chuyển mắt xuống cái tay nó đang ôm chầm lấy Gen như ngụ ý “Còn ko mau buông ra”

_Mary – Cả 3 chàng đồng thanh

Đôi mắt Gen sụp xuống tỏ vẻ khó chịu, anh gạt tay cô ả ra rồi nắm tay kéo nó đi thẳng

_Anh... – Mary gọi toan chạy theo thì bị ai đó giữ tay lại

Kan cười khẩy 1 cái níu tay Mary lại...

_Sao em lại ở đây? Về lúc nào thế??? – Kan hỏi lạnh lùng

Mary khoanh tay trước ngực, lúc này cô ả mới lột bỏ cái vỏ dịu dàng và khoác lên cái bộ mặt hống hách...

_Em về sáng nay, em về đây phải hỏi ý kiến ai sao? Em nghe đồn chồng em sắp bị con “đ.ỉ.ế.m” nào giật mất nên chạy về đây xem đấy, trả lời vậy anh chịu chưa. Hừ, em sẽ cho con nhỏ đó thân tàn ma dại...

Con Mary vừa dứt lời... Sunny tái tím mặt phùng phùng đỏ gò cao tay và...

... Bốp...

Mọi ánh mắt đổ dồn về hướng âm thanh giòn tan vừa vang lên đó... Mary té khụy xuống đất, tay ôm mặt, khoe môi rỉ 1 giọt máu nóng hổi...

_Anh... anh... sao... sao anh dám

Sunny ngạc nhiên trở mắt nhìn Kan, Kan phát đầy khí sát thương, bàn tay Kan còn rát bỏng sau khi tát vào mặt Mary... Anh ngồi xuống dí sát mặt vào Mary...

_Cô còn dám si nhục Rain 1 lần nữa thì tôi cắt lưỡi cô đấy – 1 hơi âm khí phả vào Mary khiến ả đóng băng

_Cô coi chừng cô với tôi – Sunny cũng buông 1 câu rồi theo Kan bước đi

_Các người... các người – Mary bất ngờ trước hành động của Kan thốt ko nên lời – Tôi sẽ cho các người biết tay, tôi sẽ cho con nhỏ đó sống ko bằng chết – ả rít qua kẽ răng

_Cô thử đụng vào 1 sợi tóc cô ấy xem, tôi sẽ cạo sạch tóc của cô đấy – Bin đứng sau nghe ả nói, bước lên buông 1 câu nhẹ nhàng với đôi mắt lạnh băng khiến ả tái mặt trắng bệch...

Nói rồi Bin dứt tay vào 2 túi quần đi thẳng để lại 1 trận địa thê thảm

_Chị, chị ko sao chứ – Candy từ đâu chạy đến đỡ Mary dậy

_Em nói rồi, chị thấy chưa? Con nhỏ đó ghê gớm lắm, nó ko những bỏ bùa mê anh Gen mà còn dụ dỗ cả anh Bin của em – Con Candy nói ko biết ngượng miệng

_Hừ!!! Nợ này chị ko trả, chị ko phải là Mary, chị sẽ đòi lại công bằng cho em – Mary rít lên que kẽ răng

_Nhưng chọ phải cẩn thận, nó là em gái của anh Kan đó chị – Candy nói

Mary giật mình quay sang nhìn Candy...

_Em nói sao? Sao ko nói chị biết trước – Mary chau mày giận dữ

_Em... em... em – Candy lúng túng, run run trước chị gái nó

_Hừ!! đồ vô dụng... – Mary hừ lạnh 1 tiếng rồi bỏ đi 1 mạch...

.....

_Hừ!!! á aaaa... Bực mình quá

_Mày bị gì vậy móa – Nó nhìn con Sunny trước hành động chấp mặt của nhỏ hời

_Haizzz!! Thôi!! Ko có gì – Nhỏ bực bội ngồi vào chỗ

_Àh!! Mà mày biết cái chị lúc nãy là ai ko, trông đáng sợ quá – Nó hỏi rồi nhớ lại ánh mắt của Mary mà khẽ rùng mình

_Là chị gái tao, cũng là vị hôn thê của anh Gen – Con Candy từ đâu bước vào nói chen vào

Nó mở to tròn đôi mắt, tai nó như ù đặc... nhìn gương mặt nó, con Candy nhòa miệng cười quỷ dị...

_Mây biết thân biết phận thì tránh xa anh Gen ra...

_Mây biến nhanh, trước khi tao cho mây bay về chỗ mà ko cần đi ko – Sunny liếc xéo con Candy, buông lời hăm dọa làm con nhỏ cụp đuôi biến thẳng

_Mây đừng để ý lời nó, nó khùng rồi – Sun quay sang chần an nó

_Ừ!! Tao biết rồi!! – Nó cười gượng gạo

Cả tiết hôm đó nó chẳng save vào đầu đc chữ nào vào CPU của nó...tâm hồn vất ngược cành cây đến nỗi chuông reo ra về mà cũng ko biết...

_Ê!!! Ko tính về hả? – Sun vỗ vào lưng của nó làm nó giật mình tỉnh mộng

_Ừ!!! Về – nó khoác cặp đi

_Ê!! Qua nhà tao chơi đi – Sun rù rê

_Ừ!! Cũng đc!! Dù gì cũng đc về sớm 2 tiết

Hai đứa nắm tay tung tăng về nhà Sun...

_Mây lên phòng trước đi, tao lấy gì lên tắm... – Sun nói với nó khi mới bước vào nhà

_Oh!!!!

Nó bước lên phòng Sun mà tâm trạng rối bời, đầu óc nó ko thôi nghĩ về Gen, tai nó cứ phảng phất giọng nói của Candy “Chị tao là vị hôn thê của anh Gen, mây từ bỏ đi”... Bận suy nghĩ mà nó ko để ý rằng từ phía sau lưng, có 1 bóng đen đang lù lù phía sau nó và chợt bóng đen đó lao về phía nó...

_Á á á – Nó hét lên thất thanh

Sunny cũng hoảng hốt chạy lên...

_Chuyện gì vậy? – Sunny vừa hỏi tay vừa bật công tắc đèn

Cả 2 ngạc nhiên cùng thốt lên...

_Boo

Một cô bé với mái tóc màu nâu đỏ xoắn búp bê cột 2 bên nhí nhánh, đôi mắt sáng to, chiếc miệng nhỏ hồng và đ

ôi má hồng phúng phính dễ thương

_Boo, em về lúc nào vậy? – Rain tròn mắt nhìn nó hỏi

_Em vừa đáp máy bay 1 tiếng trước, muốn làm cho chị bất ngờ – Boo cười ngúc ngoắc cái đầu đáng iu

_Thế còn học hành thế nào? -Sunny ngạc nhiên hỏi

_Em xin mẹ cho chuyển về đây học lun ừ

_Hehehe!! Đc đc – Sunny nhảy cẫ lên ôm Boo

Hai chị em ôm nhau zui zẻ nhảy tung tung, vốn ở 1 mình mà ba mẹ đi suốt nên nhỏ Sunny rất vui khi có Boo, nó cũng cười buồn, lúc này nó ko có tâm trạng lém...

_Chị Sun, chị Rain sao zợ? – Boo nhìn thấy Rain bùn bùn nên hỏi

_Ra đây chị nói choak nghe – Sunny kéo Boo ra ngoài – Bla bla bla – Sunny kể

_Hả????? Con mẹ nào dám đụng tới chị iu của em thế hả? – Boo thốt lên

_Suyt!! vậy nữa ... bla bla bla – Sunny tiếp tục

_Á à!!! Em sẽ cho com mắm đó lên đĩa – Buông 1 câu phán xanh ròn, đôi môi nhỏ nhếch lên mưu mô

“Hê hê!! Sắp có trò hay rùi” – Sunny ngấm cười tà gian thích thú, bởi vì Boo mà ra tay thì....

Sự trở về của Mary làm cho nhiều người cảm thấy khó chịu ko riêng gì nó, nhất là Gen...

...phịch...

Ném thô bạo chiếc cặp lên giường, Gen gieo mình xuống ghế ngồi đăm chiêu mặt hầm hầm. . . Mọi hành động đó đều do Gun, em trai Gen thau tóm vào mắt “Chà!! Lâu rồi ko thấy anh hai giận đến mức này” – cười nửa miệng thú vị, Gun bước vào phòng Gen

_Ay da!!! Ai làm cho ông anh quý hóa của tôi giận thế này nhỉ?

_Hừ – Gen ko thèm trả lời, chỉ hừ 1 tiếng là Gun đã đủ hiểu ý

_Haizzz!!! Em giúp đc gì ko? – Gun nhăn mặt hỏi

_Mary về rồi – Gen trả lời gọn lỏn

_Hả? con phù thủy đó áh? – Gun giật gân thật sự trước cái tin này – Sao tự nhiên về đây á anh vậy?

_Ko biết!!! Nhưng anh lo... – Gen bỏ lửng

_Lo cho chị dâu em hả? – Gun trêu

Gen hoắc mắt liếc xéo Gun như muốn xé Gun ra làm 2...

_Ok ok!! Em xò ri!!! Hehehe... Thế anh có tính cách gì chưa, cô à là 1 người xảo quyết đấy, em e chị dâu em sẽ mệt đấy... – Gun trầm giọng nghiêm túc lạ

_Anh biết, anh sẽ ko đề cho à đụng đến Rain dù là cọng tóc – Gen dăm chiêu, mắt lạnh đăm nhìn về khoảng ko vô thực tuyên bố

_Em biết mà... Và lại, như anh kể về chị ý thì chắc đợt này mẹ Mary lao đao áh!! Mà anh Kan ko lẽ để yên cho người khác đụng vào em gái mình sao? Anh yên tâm đi... – Gun nói rồi dứt tay vào túi quần, ung dung bước ra khỏi phòng

“Gun nói cũng phải, mình cũng yên tâm phần nào...” – Gen đánh 1 hơi thở dài chán nản

....

_Oke Rain!! Tao thay mặt mày xin ông Kan cho mày ở lại nhà tao chơi, sáng mai về sớm chuẩn bị đi học là đc – Sunny cười toe toét

_Hura!!! Partty nào ooooooooo – Boo hét lên vui sướng

1 cuộc partty nho nhỏ mở ra chào đón bé Boo về nước diễn ra rộn ràng đến tận khuya, 3 đứa mệt lử mới chịu ngưng...

_Tao đi rửa mặt cái – Nó lủi xủi vào toilet

_Chị Sun, chị Rain vẫn ko vui gì thì phải? – Boo hỏi

_Haiz... Sao chị muốn vật đầu con Mart đó quá – Sunny cau

_Chị Sun nè!!! Ngày mai chị cho em... Hè hè – Boo nói nhỏ

Ko biết 2 chị em nhà Sun nói gì mà khi nó quay lại chỉ thấy 2 cái mặt gian tà và nụ cười đầy gian xảo của 2 chị em nhỏ... Nó chỉ lết lên giường ngồi, mắt có vẻ hơi nhoe, đầu óc nó cứ lảng lảng buồn vô độ...

_Chị Sun ơi!! Em nghỉ tối nay chị Rain mất ngủ quá – Boo nói nhỏ

_Haiz!!! Tội nghiệp con nhỏ, mình qua an ủi nó đi – Sunny đưa ra ý kiến

_Ok – 2 chị em đồng thanh

_Rain này!!! – Cả 2 quay sang nó tiếp tục đồng thanh

...khò khò khò... Nó ôm gối ngủ mất trời, để lại 2 bộ mặt quê độ cười muốn vỡ bụng

_Chị Rain vẫn thế nhỉ, vô tư thấy ớn – Boo thở dài mỉm cười nhìn nó

_Hà hà!! Mình lo xa quá rồi, đi ngủ thôi – Sun cũng cười xòa.

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

_Mây vô chuẩn bị đi!!! Tao đi học trước nghen – Sunny nói khi đưa nó về nhà

_Ồ!! Ko đợi tao đi cùng luôn – Nó ngăn ngợ

_Hôm nay tao có việc đi trước, gặp lại ở trường hén – Nói rồi Sun phấn luôn,nhìn nhỏ đích thị là có chuyện mờ ám=))

Nó nhìn khuất bóng Sun rồi thờ dãi lắc đầu vào chuẩn bị cùng Kan đến trường... Vừa đến trường,nó đã gặp ngay Bin và Gen đang bước vào,còn có à Mary đang níu tay Gen cứng ngắc ổng a ổng ọ mà nhột con mắt trái ngựa con mắt phải.=.=”

_Chị!!! – Con Candy thấy chị nó đang đi cùng mí anh chàng hoa vương nên cũng giả vờ sà vào ăn hỏi

Nó bẽn lễn đi sau Kan vào,trong khi mắt Kan như con hổ dữ thì nó ngây ngô như thỏ con...thấy Kan phùng phực sát khí, à Mary ngừng nguẩy lại chỗ nó,nhím cười giả tạo...

_Chào em, em là em gái của Kan phải ko? Chị tên Mary

_Dạ!!!Chào chị...em tên Rain

_Hi!!! Nghe nói mí anh chàng hoa vương ai cũng rất quý em,coi em như “em gái”,vậy từ nay cũng hãy coi chị là chị em nhé, vì chị là ...”Hôn thê của anh Gen” – Mary nhấn mạnh những vấn đề quan trọng

Mặt nó xám ngoét,tai ù đặc,khoé mắt cay cay,nó trộm nhìn Gen với đôi mắt buồn rười rượi...Trái với gương mặt đáng thương của nó và gương mặt găm găm đầy khí âm của Gen,Kan và Vin là gương mặt đắc thắng, xảo huyệt của Mary và Can

_Ay da da!! Mới sáng sớm mùi thối của con chồn nào mà bốc thum thum thế này, thật là ô nhiễm ko khí

Một giọng nói trong vắt cắt xoẹt bầu ko khí đặc kẹo và thu hết ánh nhìn tất thấy mọi người...

_Boo – Nó ngạc nhiên nhìn Boo đi bên cạnh Sun thốt lên

_Hi!!! Trường em gần trường chị nên em tạt qua thăm chị íu của em và chào hỏi “anh rể” – Boo nhấn từ và liếc nhìn Gen cười tủm tỉm

_Thế à? Chào em,em là em gái Sunny à? – Gen cười hiền nheo mắt nhìn Boo như hiểu ý

_Dạ... Còn đây chắc là anh Bin và anh Kan,anh trai chị Sun...hân hạnh – Boo cười thật xinh tổng chào

_Chào em – Bin và Kan cũng niềm nở đáp lại

Boo cố tình làm lơ Mary, làm cô à Mary nãy giờ nổi máu sùng sục, nếu ko có Gen chắc à đã bay vào câu xé Boo thành từng mảnh rồi=))

_Chắc em có gì nhầm lẫn rồi, anh Gen có vợ rồi em à? Chị íu của em cũng nên ngừng cuộc chơi đc rồi, trước khi ko có hồ chui – À cất giọng châm chọc nghe thú vị tại

_Cái gì? Chị...-Sunnt sùng cò khi nghe à xiên xỏ nó...

_Ấy ấy chị yêu,... Bình tĩnh,tự tin đừng cay cú... để em, giữ hình tượng đi chị – Boo ngăn Sunny

Boo cười đáng yêu nhưng toát ra 1 vẻ lạnh lạnh tà ma =))...

_Ồ ồ, em xin lỗi, nãy giờ chị đứng đây à? Vậy chị là vợ anh Gen ý à? Chào chị – Boo “cười”

Cô bé đưa tay lịch sự chia tay ra như thể hiện 1 cung cách lịch sự trong chào hỏi, nhớ Mary vì ko muốn mất hình tượng nên cũng chia tay ra...nhưng... vừa đưa lên thì Boo trở bàn lật ngựa theo kiểu kêu chó làm à đồ mặt phùng phùng, 3 chàng hot boy cô nhìn cười trông cái mặt khoái chí tợn, Sunny thì ôm bụng cười bỏ lẩn...

_Ồ ô!!! Anh Gen, vợ chưa cưới của anh đây hở? – Boo quay sang hỏi Gen

_Y da!!! Vợ anh nè, nhà anh ko thích động vật... – Gen nhe răng cười hùa rồi kéo nó vào lòng

Gen khoác vai làm nó đỏ cả mặt...À Mary thấy cảnh đó mà phùng cháy như ngọn đuốc xông xộc đến chỗ Gen...ai dè...

...Bộp...

Một tư thế đẹp đến nỗi cả nhà đều khắc nỗi tiếng cũng ko tặc nỗi đc Mary phô bày trước toàn trường...mông chổng lên trời,váy tóc cả lên,mặt thì cạp đất khi thế...Sunny bật cười mở màn sau đó lan truyền mạnh mẽ như bệnh đại dịch...

_Chị...chị ko sao chứ? – Candy đợ Mary dậy

Mặt ả lúc này đất cát be bét,tóc tai rối xù,quần áo xộc xệch,mặt thì đỏ như trái gấc...

_Mày...mày gạt chân tao – Ả nhìn Boo rống lên

_Nè!! Chị lớn mà còn chơi đồ thừa,đi ko nhìn vấp té đồ thừa tui – Boo cười mỉa nói

_Tao thấy mày gạt chân chị Mary rõ ràng – con Candy cũng hùa theo

_Hey!!! Cô là em pả,muốn nói sao chả đc, vậy hỏi mọi người ở đây xem, có ai tận mắt thấy tui gạt chân pả ko? – Boo đảo đẽ – Anh Gen,Bin,Kan, chị Sun,Rain, có ai thấy ko?

_Ko!! Anh thấy Mary vấp hòn đá té ý – Gen lên tiếng nhưng vẫn chưa thôi cười

_Con gái gì mà... hực hực... đi đứng ko cẩn thận gì...hức...mà còn đồ thừa – Kan vừa nhin cười vừa nói đến đỏ mặt

_Té ngoạn ngục lắm...Rất đẹp – Bin cười mỉa mai tán dương

Mary què độ 1 cục chà bá gờ ko nổi đành ngậm bồ hòn bỏ đi 1 mạch...

_Ủa? bé Boo, em học trường Sky àh? – Gen nhìn đồng phục Boo hỏi

_Dạ, sao anh biết – Boo ngạc nhiên

_Em trai anh cũng học ở đó, mà ko phải 5p nữa trường đóng cửa sao?

_Á!!! Chết cha tui goy',mèn ơi, sao ko nhắc sớm... Em đi học đây,chào mí anh mí chị... – Boo chào tạm biệt

_Oke!! Pp bé iu... Mở màn cho cánh ra mắt very good lắm...hắc hắc – Sun nháy mắt

_Hà hà!! Boo mà lì, thôi em dong đây, ngày đầu tiên đã chơi nổi rồi,khổ- Vẫy tay chào mọi người rồi phấn thẳng với tốc độ ánh sáng

.....

Tất cả trở về lớp mà tâm trạng tươi tỉnh hẳn, chắc là nhờ Boo...Ai cũng bít Boo cố tình, chỉ có 1 người hơi khó tiêu là chưa hiểu gì ráo...=))

...

Trở lại với nàng Boo nhà ta 1 tẹo...

Vừa chạy đến cổng trường thì cánh cổng sắp khép lại hết...

_Á!! Khoan khoan... – nhỏ vẫy tay rồi rít hét lên

Lão bảo vệ cùng mấy nhò sao đỏ hình như điếc hay sao mà ko thèm đoái hoài đến nó,tức mình,nó lấy đà phi 1 cú nhảy lên phía trước cao gần hơn 1 mét ý chứ, ko hồ là vận động viên giỏi, coi bộ nhà Sun có máu thể thao, tất cả học sinh,bảo vệ và sao đỏ đc chứng kiến 1 màn đẹp mắt...

_Á...á...á, ở dưới tránh ra...

...Bốp...

Yeah!!! Chết mịa chưa con... hik... Tua chậm lại cảnh tượng ngoạn mục của pé Boo nhà ta như sau

...Nó phi 1 cú cực đẹp như diễn viên múa bale...đang lơ lửng với niềm vui chiến thắng trên ko trung,nó phát hiện, 1 kẻ đang đứng ngay tầm đập cánh của mình...Sau khi nghe tiếng la oai oái của nhò...nạn nhân ngay thơ quay mặt lại và...lãnh đủ=))

Trên sân trường bỗng im bập,mọi người há họng cứng đờ trước cảnh tượng vừa rồi... gió thổi vi vu...cả sân trường thanh tĩnh dù người thì đứng đầy ra đó...1...chiếc là rụng...xoạc...phá tan bầu ko khí=))

_Nè...nè... anh bạn ko sao chứ...xin lỗi – Boo ta neho neho cái mặt nặn 1 nụ cười dờ người, nhắc chân ra khỏi mặt nạn nhân lấp bấp xin lỗi mặc dù nạn nhân vẫn còn trong tình trạng trời đất “đung hòa”=))

_Á á á á á aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa – Boo vừa dứt lời, lũ nữ sinh bỗng đồng thanh hét lên man rợ...

_Anh Gun...á á...anh Gun...

_Anh...Anh có sao ko

_Anh anh

_bla bla

Lũ bán cá đó cứ thay phiên nhau làm rùm trời như gặp khách hàng vip...Còn Boo thì bị đẩy văng ra 1 bên ngồi nhìn ko hiểu trời đất gì ráo...

_Ư ư...ư ! Trời sập hả? – Nạn nhân của bé Boo lơ dờ tỉnh lại trong khi còn nguyên dấu giày trên mặt

_Anh...ko sao chứ ạ? – 1 con ông ẹo nhào nhoẹt nói

_Anh...Con nhỏ kia thật quá đáng... nó dám giẫm vào mặt anh thế đấy, còn gì là gương mặt toàn mỹ nữa ... huk huk hik hik – 1 má giả

đồ sụt sịt mún nổi da gà chỉ vô Boo

Gun hoặc con mắt tóe lửa đốt Boo phừng phực, hấn nắm áo Boo kéo xốc lên thô bạo...Boo lúc đầu có cảm giác tội lỗi,nhưng cái hàng động của thằng quỷ sứ này thì ko chấp nhận đc...Boo vận người nhanh nhẹn thoát khỏi bàn tay của Gun,nhỏ phui phui,chỉnh sửa lại áo váy rồi mới đưa mắt dòm kẻ bắt lịch sự kia...

_Tôi có cố ý đâu,anh đâu cần phải quá đáng thế – Khẽ liếc nhìn nạn nhân của mình – Chà, đẹp trai mà sao chẳng có tẹo lịch sự gì ráo trọi?

_Nói...nói gì? – Gun tức sùi bọt mép

_Tôi cũng đã xin lỗi rồi,đâu cần phải thô bạo vậy, ai mượn anh đứng ngay dưới chỗ tui đáp làm gì... thôi!! Đẹp trai đừng hẹp hòi, bỏ qua đi hén... – Nó vẩy tay chuồn thẳng,trước khi đi còn ráng ngoảnh lại ném cho Gun 1 nụ cười khuyến mãi cực kute khiến cho kẻ nào đang đứng chôn chân tức xì khói giật mình đánh thót đồ mặt...Thật lợi hại quá đi =. =!!!

.....

_Hôm nay,cô giới thiệu với các em 1 học sinh mới – Cô giáo lên tiếng

_Chào các bạn, mình tên Boo, mong các bạn giúp đỡ – Boo tự tin đồng dặc

_Á!! Cô là con nhỏ hồi nãy đập anh Gun – Con quý nhào nhoẹt lúc nãy điểm Boo cho tên man rợ hết lên

Boo liếc ả 1 phát đóng băng ả như cá ngừ đông lạnh...Bỗng 1 luồng điện chạy dọc sống lưng,báo hiệu 1 điềm chẳng mấy tốt lành... Nó đảo mắt tìm nơi đang phát tán điện trường...bỗng giật nảy mình...

_Huk huk!!! Đúng là oan gia ngõ hẹp mà...huk – Nó khóc thầm nảo ruột khi chạm mắt phải Gun và ẻm rùa thầm

_Em ngồi bàn cuối nhé,vì em vô sau nên ko còn chỗ nào khác,chịu khó nhé em – Cô giáo cười hiền

“Éc éc éc... Mợ ời TT ^ TT, koan ăn ở có đức lóm mà,sao nỡ hành con dữ vậy...Ở đâu ko ở,sao lại phía sau hấn chứ” – 1 tiếng heo chọc tiết thâm hại cho cái sô đen như mực...

Boo đi ngang hấn mà người lạnh tê vì hàn khí của hấn phát ra...Nhỏ nặn 1 nụ cười thân thiện cứng đờ với “bạn mới”... Gun cũng đáp lại tấm chân tình của Boo bằng 1 nụ cười nửa miệng “thân thiện” rét run...

Ngày đầu tiên của pé Boo tại trường mới lớp mới cũng thật hoành tráng như cuộc ra mắt với Mary,thật là khâm phục quá đi...

....

Hôm nay được chứng kiến kịch hay của Boo,tâm trạng Gen coi bộ zui zẻ gớm,anh chàng phấn ngay đến lớp nó khi tiếng chuông ra về vừa vang lên...

_Anh... – Nó thấy hoảng từ lòng nó liền sà tới liền

_Hôm nay mình xé lẻ đi,đến nhà anh chơi... – Gen thì thầm nhỏ vào tai nó làm mặt đỏ ửng đáng yêu

Thế là cả 2 chùn thẳng căng...

Về đến nhà Gen...Tìm nó như đánh lô tô khi bước lên phòng anh,phòng cậu chàng thật giống với chủ nhân,gọn gàng, trang trí đơn giản tạo cho người ở cảm thấy thoải mái...Nó hít 1 hơi thật sâu mùi thơm nhẹ nhàng của phòng anh,ngắm nhìn mãi mọi thứ mà ko chán, mặt nó nóng bừng,khẽ đưa 2 tay ôm lấy đôi má ngượng ngùng...

_Em làm gì thế... – Gen đem nước lên cho nó mỉm cười dịu dàng hỏi

_Em...em.em -Nó giật bắn người như kẻ trộm bị chủ nhà phát hiện lén bấp

Gen như hiểu tâm trạng nó,anh cười nhẹ xoa đầu nó...

_Em biết ko? Đã lâu lắm rồi căn phòng này ko có khách đến thăm – Gen bỗng lên tiếng tâm sự

_Vậy em ko phải là người con gái đầu tiên vào phòng anh sao – Nó giả vờ giận hờn

_Hi!!! Em là người con gái thứ 2 đấy – Gen cười

_Vậy người con gái đầu tiên là ai? – Nó tò mò

Gương mặt Gen bỗng đượm buồn,đôi mắt sâu hút lạnh lẽo nhìn về 1 nơi vô thực...Nó tuy ko biết chuyện gì đã xảy ra nhưng có lẽ là chuyện ko vui nên Gen mới có thái độ đó,vì vậy mà nó cũng ko hỏi thêm mà chỉ im lặng ngồi nhấp từng ngụm nước,đôi lúc liếc trộm nhìn anh...

_Em là người con gái mang lại cho anh nụ cười sau bao nhiêu năm anh tưởng chừng như đã mất vĩnh viễn,1 nụ cười thật,em đã mở cửa lại trái tim anh 1 lần nữa, nên đối với anh...em là người con gái quan trọng nhất – Gen bất giác lên tiếng,gọng anh trầm trầm, những lời nói từ trái tim bật ra

Nó nhìn anh với cảm xúc chực tuôn trào,trái tim đập dồn dập,đôi mắt nó cứ bị xoáy hút vào đáy mắt anh như mê lực... Hai đôi mắt cứ gần dần,khuôn mặt anh ngày càng sát mặt nó đến độ nó có thể cảm nhận được hơi ấm đôi môi đang kề...Thời gian như dừng lại để đón nhận giây phút thiêng liêng,ko gian im ắng cô đọng

...Cạch...

Một tiếng mở cửa khiến mọi thứ như nổ tung...

_Ồ...em xò ri...hề hề...cả 2 cứ tiếp tục -Gun bất ngờ bước vào chạm phải cái cảnh “lẽnh mệnh” đó ngượng ngượng cười xòa bước ra

Nó và Gen xoay mặt nhìn 2 hướng,gương mặt tựa rở cầ chua

“Ồi!!! Giật cả mình...” – Nó hết hồn thờ hồn hên

“Thằng quý sứ trời đánh,về lúc nào ko về,biết lựa lúc thật,còn 1cm nữa mà cũng phá...tức thật...” – Gen rủa thầm,có vẻ tiếc nuối=))

_Em muốn xuống nhà chơi ko? – Gen lên tiếng phá đi bầu ko khí ngượng ngao

_Dạ...ạ -Nó đồng tình theo gót Gen

Vừa xuống đến phòng khách,nó thấy Gun đang ngồi cười tí tởn, Gen liếc xéo, phóng cho hấn một tia nhìn rực lửa, còn nó ngượng ngượng cúi đầu đỏ chín mặt.

_Chào...chào cậu.

_Em chào chị, chị là bạn gái anh Gen ạ? Em tên Gun,em trai anh Gen – Gun nhe răng tặng nó 1 nụ cười cực chất hot boy pha chút gian gian

Nó thần thờ trước nụ cười của Gun,đứng là anh em, đẹp giai đều lun áh

_Ồ ờ!!! Chị tên Rain – Nó sượng sùng

_Ko ngờ chị xinh thế

Mặt nó bây giờ đỏ ”đúp- pò”=))...Gen ko biết từ đâu bay tới kéo nó khỏi tầm nhìn của Gun như sợ đứng lâu nó bị dụ hàng đi bán đâu mất ko bằng... anh chàng đắm đắm vào Gun tóe lửa như con nít giành đồ chơi đến đáng iu... nhìn thái độ trẻ con của anh mình mà Gun cười thầm thích thú, nhóc cũng vui khi thấy anh mình như vậy sau bao nhiêu năm... , cậu cũng mừng thầm...

_Ồ,cũng trẻ rồi,anh đưa em về... -Gen chịu hết nổi thẳng em trời đánh...

_Dạ – Nó cũng cười trước cái đáng yêu của Gen.

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

Nó bước cạnh anh mà lòng rạo rức, con đường mọi ngày đầy bụi và xe cộ ồn ào đối với nó giờ đây sao mà đẹp thía, gió thổi hiu hiu mát mẻ, đi bên anh nó hạnh phúc như đang bay trên chín tầng mây... Nhìn nó má cứ ửng hồng, miệng tủm tỉm cười đáng yêu mà Gen cũng trộm cười vui vui trong lòng, anh khẽ chạm tay rồi nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của nó, tràn ngập niềm hạnh phúc, nó và anh ko nói gì, nhưng cả 2 đang cùng thốt chung 1 tiếng nói của lòng...

_Đến rồi!!! em vào đi – Gen mỉm cười nhìn nó

Nó vẫn còn nắm tay anh tiếc nuối... Anh nhìn nó đáng yêu không nhẽo cũng ko đành lòng cho nó vào nhà...

_Rain này – Anh gọi nó

_Dạ... _ Nó ngược lên thì...

Đôi môi anh chạm khẽ trên môi nó, mọi thứ bất ngờ ngưng lại, 1 luồng vị giác ngọt ngào tràn vào miệng, nó nhắm mắt thưởng thức hương vị của nụ hôn tuyệt vời...

_E hèm!!! Tụi bây xong chưa? Ko cần thờ hả? đc 3 phút rồi đó

Một giọng nói quen thuộc cất lên phá cái râm quang cảnh lãng mạn, 2 nhân vật chính giật mình bật ngược nhau ra...

_Anh..anh... hai- Nó lấp bắp, mặt đỏ ngầu

“Hum... thằng quý quá đấm vô duyên chết tiệt... Hôm nay bộ mình bước chân trái ra khỏi giường hay sao mà xui xẻo thế ko bít” – Gen rủa thầm=))

_Còn ko mau vào nhà, tính diễn phim tao coi tiếp hả – Kan lườm

_Anh... – Nó hét lên ngượng ngùng – Em... em chào anh, mai gặp lại -

Quay sang cúi đầu chào Gen mỉm cười yêu

Gen vẫy tay chào nó cười hiền ái ái... nhưng khi nó vừa khuất sau cánh cửa thì Kan nhận ngay 1 tia sét sáng lóe từ đôi mắt hình viên đạn và bộ mặt hình trụ đạn của Gen... Kan cười đều đều trêu trêu làm cậu chàng tức điên máu tiết

_Hừ, tao về đây – Gen “hừ” lạnh 1 tiếng giận dỗi bước đi...

_Khoan đã thằng quý – Kan nhìn Gen nhin cười, cổ phát ra tiếng ư ừ buồn cười chết đc

_Cái gì nữa – Gen cau

_Mày thật lòng với em tao đúng ko? – Kan bỗng nghiêm giọng hẳn

_Rain bây giờ rất quan trọng đối với tao, mày cũng biết đã lâu lắm rồi tao chưa từng đc cười như vậy, Rain đã đến và cho tao 1 lần nữa biết thế nào là hạnh phúc 1 lần nữa... Tao sẽ ko để ai đụng đến Rain dù là 1 sợi tóc – Gen đáp lạnh 1 cách chắc nịch

_Vậy còn chuyện... – Kan bỏ lửng

_Mày yên tâm, tao có thể ko quên đc, nhưng bên cạnh Rain, tao có thể yên lòng – Gen cười nhạt nhưng là 1 nụ cười hạnh phúc

_Tốt, tao giao em gái tao cho mày... khà khà... từ này phải gọi tao là anh rể nghe chưa? – Kan cười vui mừng cho thằng bạn chí cốt trêu

_Cái con khi á – Gen nhăn mặt hề như khi

_Đi uống vài ly để em rể, hôm nay mày thâu nhá... há há – Kan khoác vai Gen vui vẻ

_Xi... em cái đầu mo mày, muốn uống rượu chùa thì nói đại đi – Gen thùng thảng bước đi, lòng anh hôm nay rất nhẹ

Nó từ trên phòng nhìn xuống nhìn Gen nói chuyện với Kan mà lòng nao nao “Anh ấy có chuyện gì mà ko thể giấu mình nhĩ?... Nhưng mọi ý nghĩ đã mau chóng thả những suy nghĩ đó tan biến khi thấy anh vui vẻ đi cùng Kan... Nó ngồi phịch xuống giường, đưa tay sờ lên môi như đang cảm nhận lại dư vị của nụ hôn đầu... Đầu óc nó bấn lên, tự nhiên nó lăn ra giường lấy gối chèn lên mặt hết ầm lên như bao nhiêu cảm xúc dồn nén đang nổ tung... Nó đang hạnh phúc...

.....

Một ngày nắng đẹp trời cho kẻ mới yêu

...Râm...

Một tiếng đập cửa như mọi ngày, nhưng hôm nay ko phải là cửa phòng nó... mà là...

_Anh hai!!! Anh hai!!! Dậy đi, dậy chuẩn bị đi học đi anh hai – Là nó, ko phải Kan

Chuyện lạ có thật, nó đang kêu Kan dậy đi học =))

_Cái... cái quái gì vậy- Kan đang say giấc nồng thì nghe nó gọi dậy đi học mà tỉnh luôn... – Bữa nay chắc bão lớn, mày kêu tao dậy đi học hả? – Kan hỏi nó với bộ mặt ngu vô đối

_Dậy đi anh hai, chuẩn bị mau còn đi học – Nó trèo lên giường thúc Kan bằng cái giọng nũng nịu

_Ồ ờ – Kan vẫn còn trong tình trạng nửa mê nửa tỉnh ko hiểu cái mô tê gì

“Con này hôm nay quái thật, gọi mình dậy nửa cơ đấy... Đùng là yêu có khác... Haiz...” – Kan úp mặt xuống gối thờ dài nhưng cũng thông cảm trước cái cảm xúc dễ thương của nó... Thật là 1 thằng anh xương em gái...

Kan vớ tay chụp cái đồng hồ tính tắt chuông báo giờ trước khi nó kêu...

_Hả? Cái con điên này, mới 5h sáng, mày tỉnh đi học với ma hả??? – Kan hét lên và kèm 1 cú sút tuyệt đẹp... nó bay thẳng ra khỏi phòng Kan

Kan khè lữa nỏ điên đóng sầm cửa lại lăn ra ngủ tiếp... Nó tiêu ngầu lết thây về phòng – “Hứ, đi sớm hơn bình thường chút mà làm thấy ghê”

Chỉ mà người ta muốn gặp ấy thôi chứ bộ... Haiz... Dễ thương tới ngu... Vừa nghĩ tay vừa mân mê chiếc điện thoại, ko hiểu sao nó lại bấm gọi chó Gen mà ko hay, đến khi trong điện thoại vang lên 1 giọng nói khe khẽ đang say ngủ...

_Alo... Alo...

“Á!!! Sao mình lại bấm gọi cho anh Gen vậy nak... nói gì... nói gì bây giờ?”- N

ó lynch quỳnh ko biết nói gì

_Alo!!! Em hả Rain... – Gen dịu dàng hỏi

_Dạ..dạ... Chào anh buổi sáng... hi hi

_Hum!!! Em dậy sớm thế à? – Gen cười hiền nói ầm ập mặc dù vẫn đang trong tình trạng say ke

_A... hjk... em xin lỗi... em đánh thức anh rồi... – Nó khẽ sụi sụi nói với cái giọng bít lỗi

_Hi hi!!! Ko sao, anh cũng đang tỉnh dậy rồi, nhờ có em, nếu ko ngủ quên mất... Giờ anh qua đi học với em nhé – Gen khẽ nói vỗ về nó

_Dạ... – Nó vui hớn hờ

“Hình như hơi sớm thiệt, giờ mới 5g mà trường mình tới 7h mới tập trung lận... Thui kệ, đc đi học với anh Gen là vui rồi” – Nó thầm trách bản thân nhưng chưa đầy 3 giây đã tự biên 1 lí luận chính đáng cho bản thân rằng nó ko hề có lỗi =))

30p sau, nó thấy thấp thoáng bóng ai đứng trước cửa, nhận ra chàng, nó phấn với tốc độ ánh sáng xuống cửa... đi học cùng chàng... Nghe tiếng cửa rào đóng... Kan ngán ngẩm – “2 đứa bệnh... haiz...”

Nó và Gen thùng thẳng đi bộ trên con đường đến trường, nắng nhẹ len trái trên mặt đường dịu dàng, gió sớm chớm lạnh thơm mùi sương làm nó thoải mái hẳn, Gen khẽ nắm lấy bàn tay nó, mặt hơi ửng nó nhìn anh mỉm cười tủm tỉm... Cảnh sắc lại chìm vào “lẽnh mệnh” như thơ Nguyễn Du tả nàng Kiều ý... Rột... rột... ột ột... ột ột – âm thanh vĩ đại này tới đại thi hào Nguyễn Du còn chưa lòng nổi vài cảnh thơ ngụ tình của ông mà nó có thể làm điều vĩ đại này =.=...

_Con gì vậy nhi – Gen quay ngược quay xuôi ngu ngơ hỏi

Nó đỏ mặt cuối đầu và... ột ột ột – Âm thanh dị thường lại réo lên

Gen hướng mắt về... cái bụng của nó...

“hi... Bình thường cô bé đã kì lạ rồi mà ko ngờ ngay cả... đôi cũng ko giống ai thật” -Gen quay mặt cười thầm trước cái đáng vẻ đáng yêu của nó...

_Ay da!!! Anh đói bụng quá, mình đi ăn sáng đi – Anh chàng khéo léo phá tan bầu ko khí ngưng đọng

Thía là cả 2 thông dong tạt vào Lotte bên đường xoi bữa sáng... Chè chén no nê cũng vừa kịp giờ tập trung...

_Rain... – Sunny gọi với theo khi thấy nó đang bước vào trường- Ghê nha, hôm qua tới giờ 2 người xé lẻ quòai nhoak – Sun ghẹo

_ Trùi!! Ko có mới sợ, nắm tay tình tứ thế cơ mà - Boo từ sau lưng Sun nhảy ra hùa theo

_ Xì!!! Ko đc như tui tức hả? – Nó ôm lấy cánh tay Gen hình mũi trêu lại

_ Á à!!! Con nài hum ni gan te, phải trị – Sun vừa dứt lời, 1 tay nó bị Sun vịn, 1 tay nó bị Boo ôm lấy cứng ngắc, cả 2 thọt lét là nó la oai oái

_ Cứu e... khặc khặc... cứu cứu em anh Gen – Nó vừa cười vừa la

Gen cười ngặt nghẽo... Vừa lúc Bin và Kan bước vào

_ Tụi bây có điên ko? Mới sáng sớm đã lên con thiếu thuốc vậy hả? điếc cả tai – Kan cầu nhàu

...Cốp...

_ Dám nói ai điên hà tên kia? – Sun chào buổi sáng Kan bằng quả ổi trên đầu

_ Ặc... Làm gì thế hả nhỏ kia? Tưởng đầu người ta là miếng ván hả? - Kan gầm lên

_ Ủ đây? làm gì đc nhau

_ Ngon lắm!!! Hôm nay cô chết chắc rồi

Thế là bỏ lại chiến trường của nó, cả bọn chuyển sever sang Kan và Sun

_ Ô là la!!! Chị Sun với anh 2 chị Rain lúc nào zà? – Boo huýt sáo hứng thú

_ Ôi giời... lâu oy’ – Nó hí hửng dõi theo trận đấu

_ Hik!! KO biết chị Sun đấu nổi ko, nhìn anh chị Rain coi bộ ko cân sức gì hết áh – Boo lo lắng

_ Chị cược 10K cho chị Sun đấy... há há – Máu cò bạc của nó nổi lên

_ Em cược 10k cho anh Kan – Boo cũng đồng tình

_ Anh cược 10k cho Sun – Gen cũng tham gia – Máy chơi ko Bin – Gen quay sang hỏi Bin

_ Em cược 10K cho anh Kan

_ Có cần thêm ko nhĩ? – Nó chau mày suy tư

_ Hay anh cược thêm 10K đấy – Gen tiếp lời

_ Vậy em cũng tăng – Boo theo luôn

Cả đám chụm đầu hú hí đặt cược thì 2 đương sự nhà ta đang bùng cháy như 2 cây đuốc...

_ Máy người này... hừ hừ – Kan và Sun đồng thanh, tay vo thành nắm đấm nhưng ko hướng về nhau mà hướng về mấy kẻ chít tiết kia

_ Ý Gen ơi, sao em thấy lạnh xương sống dữ – Nó rùng mình

_ Em cũng xì sát khi ở đâu nặng dữ – Boo ko kém

_ Anh thấy nóng toát mồ hôi hột – Gen nuốt khan đồng tình

_ Em cũng rứa – Bin theo

Cả 4 quay mặt nhìn về phía cội nguồn nguyên nhân và đã bít kết quả... Sunny thắng tay trị cho 2 con thân yêu của mình 1 cú lên đầu bự bằng trái banh... còn Kan thì thân tặng 2 thẳng bạn chí từ 1 cú văng dính vách

_ Máy người vừa vừa phải phải phải thôi nhá – Cả 2 đồng thanh

_ Đây, đừng có nói theo tôi – lại đồng thanh

_ Rõ ràng anh/cô bắt chước tui – tiếp tục đồng thanh

_ Im mồm đi – Cả 2 chỉ tay vào nhau chugn tiếng nói

_Ồi giỏi, 2 người này giỏi diễn nhi – Boo pó tay

_Chị về lớp đây, hết cả zui – Rain chán phèo

_Anh cũng zì, để 2 đứa đó làm trò đi – Gen ủng hộ

_Em cũng zô lớp đây – Bin theo gót

Cả 3 người bỏ đi để lại 2 tên ngốc cứ ở đó hợp sướng song ca...

_Ét, trẻ học rồi – Boo hốt hoảng nhìn đồng hồ khi 3 người kia quay lưng về lớp

...

“Huk huk, trẻ hơn hôm qua nữa,... sao bị giờ trôi” – Boo khóc thầm

Vừa chạy tới cổng thì thấy tình trạng là gần khép như hôm qua, nếu phát 1 cú bale như hôm qua thì vẫn qua vô tư, nhưng Boo chợt giật mình khi thấy Gun đang đứng ngay cổng, miệng nhếch lên 1 nụ cười quỷ dị khi thấy nó đang học hơi chạy, hấn quay sang nói nhỏ gì với con sao đỏ mà nhỏ cười tủm tỉm xong thì quay mặt sang nhìn nó cười đều... Sau nụ cười là cánh cửa sập lại nhanh hơn bình thường... Nhỏ hóa đá trước cánh cửa sắt to đùng, máu dồn lên não, tức muốn cạch hông, giờ nó đã hiểu ngụ ý của nụ cười tên chết dẫm đó...

“Haiz... giờ sao chời, giám thị bắt dc là tiêu lun... Để xem nào...” – nhỏ bắt đầu dò xét bức tường xung quanh trường... và... ẻm đã phát hiện ra... 1 nhánh cây to từ trong tường chìa ra ngoài... “Hí hí... trúng nghề của mình goy” – Khoái chí, Boo đu ngay lên nhánh cây, nhỏ lẹ độ bàn chân để kiểm chỗ leo xuống, cuối cùng trời thương cũng có hòn đá ở đầu chơi vui vừa tầm cho nó leo xuống... hạnh phúc thật, vượt rào an toàn... khả khả

_Con khi kia, có mau leo xuống khỏi đầu ta ko?

“Hà? Á miệ oi, đá biết nói...” – nhỏ giật mình giật mình lao đảo té phịch xuống... – “Á,,, kiểu này ko bẻ cái bàn tọa thì cũng bán vài cái 3 sừn chứ ko ít... huk huk”- nhỏ nhắm mắt rơi tự do chấp nhận số phận... 1 phút trôi qua êm đẹp, Boo mở hé hé con mắt... lấy tay sờ lên mặt rồi sờ khắp người mình...

_Ồ!! Ko thiếu miếng nào, cũng ko đau tẹo nào.. kakak, công nhận cô trường mình êm thiết – Nó mừng tí tòn ra mặt

_Ngồi đã chưa? – lại giọng nói của “đá”

Nhỏ hơi run run, quay sang thì thấy gương mặt lạnh như tiền rất chi đẹp troai, và ko ai khác đó chính là... Gun nhà ta... và ẻm đang ngồi trong lòng của Gun, còn trên đầu chàng là đầu gối của nó... Boo ngẩn 4 mắt nhìn nhau... trào máu họng... Gun tức khí tê người, ném nó sang 1 bên làm nhỏ té cù lẩn cù lốc tội nghiệp...

_Này, quá đáng vừa thôi nhá, cái thứ gì, ko biết thương hoa tiếc ngọc sao... xí – Nhỏ ị mặt nhăn nhó

_Thương hoa tiếc ngọc á, còn cô thì sao, sao cứ lừa đầu tui mà chà đạp thế hả? đồ con khi – Gun gằn lại

_Chứ ko phải ông cứ lực chỗ tui... đáp cánh mà đưa đầu cho tui đập hay sao, ngu ráng chịu – Boo đánh đá đáp lại

_Cái... cái gì... Cô... cô – Gun tức nghẹn họng mà ko nói dc gì

_Cô gì mà cô, tui ko già tới vậy đâu – Boo lờm

_Hừ!! tôi xem thầy giám thị sẽ xử lý thế nào với kẻ đi trẻ trèo tường vào – Gun cười đều

Nhỏ giật mình...

_Ông... ông

_Ông gì mà, tui ko già tới vậy đâu – Gun tạt ngược câu nói bùa nhóc Boo

_Tôi... tôi cũng muốn xem kẻ trốn tiết sẽ bị xử lý thế nào – Boo phòng má đáp lại

_Ồ ơ – Gun lúng túng

“Ủa? mình nói đại mà cũng trúng hả?... hờ hờ... sao ta hay thế nhờ” – Nhỏ nghĩ thầm mặt hớn ra cười đều ác

_Cái đồ khi, đi trẻ còn trèo tường

_Đồ cúp tiết còn la làng

_Cái đồ...

_Cái đồ...

!@#%&^&...bla bla bla

_Cái đồ học sinh hư hỏng – 1 giọng nói khác vang lên

_Câm miệng!!! cái đồ nhiều chuyện – Cả 2 chẳng mấy quan tâm quay sang đồng thanh áp đảo kẻ thứ 3, rồi quay lại cuộc chiến...

_Cô...

_ông...

_Ừ!! Cả 2 đi theo tôi... – Giọng kẻ thứ 3 lại vang lên

_Cái... – Cả 2 sừng cổ quay sang tính xử lý kẻ phá đám – _Ồ...Thầy...giám...thị... – Cả 2 chưng ra bộ mặt như bánh trắng nhúng nước

_Mời 2 cô cậu theo tui lên phòng... “Uống trà” nhé -Thầy cười rất... “giống quỷ” chào mời

_Hừ...tại cô ko đẩy – Gun rút nhỏ qua kẽ răng

_Hừ!!! tại ai mà ra nông nổi này...ở đó đồ thừa... tiểu nhân – Boo gầm lại ko kém

_Cái gì... – Gun tức trào máu

_Cả 2 im ngay ko hả, quỳ xuống đó giờ 2 tay lên cho tôi, chừng nào tôi cho nghỉ thì mới đc nghỉ

Ông thầy khó tính đầu hồi bức dọc bỏ đi để lại 2 tên học trò trời ơi...

.....

Giờ chơi tại trường Royal...

_Cô có gì muốn nói với tôi? – Gen lạnh lùng

_Anh,sao lại nói thế,dù gì em cũng là...

_Câm ngay – Gen gần lên đáng sợ cất lưng câu nói của Mary

_Anh... – Mary run sợ tái đại

_Cô nghĩ tôi sẽ chấp nhận cô sau những gì cô gây ra 5 năm về trước ư? – Mặt Gen xám đen,đôi tay nắm chặt run lên tức giận,đôi mắt lạnh toát đầy sát khí như muốn nghiền nát Mary

Mary bủn rủn,tay chân cứng đờ như ko còn chút sức lực,đôi mắt sợ hãi,thân hình run lên từng cơn... Gen nhìn bộ dạng ả nhếch mép cười khẩy đầy khinh bỉ quay bước đi...

_Khoan đã... Em...em chỉ muốn tốt cho chúng ta...Anh cũng biết em yêu anh mà... – Ả run giọng chống chế

_Chúng ta? Yêu? Cô có liêm sỉ ko mà thốt lên câu đó vậy hả?- Gen quay lại,ánh mắt anh có thể thiêu trụi cả, nhưng nụ cười và gương mặt thì có thể đóng băng cả thế giới,giọng nói anh có thể cắt đứt mọi thứ nó chạm tới

Người vẫn run lên bần bật trước khí thái của Gen,nhưng ả vẫn đủ bình tĩnh nuốt khan cục nghẹn ở cổ họng để lấy lại lợi thế của mình...

_Nhưng anh đừng quên,anh và em đã có hôn ước và cuộc hôn nhân này anh ko thể từ chối, đúng ko? – Ả cười xảo huyệt – Chiều này anh phải đi với em

_Cô đang mơ hả? – Gen giận run,tay siết chặt, những đầu ngón in hằn trong lòng bàn tay tím bầm

_Anh ko từ chối em đc đâu? Bởi vì hôm nay... – Mary đặt 1 tay lên vai Gen,kề sát thì thâm vào tai Gen rồi nhòe miệng nở 1 nụ cười đắc thắng bỏ đi

Gen lặng đứng chôn chân,người run từng cơn như những đợt sóng cuộn,con tức trào dâng nhưng ko thể bật tung ra...

...

Nó tìm Rain từ lúc đầu giờ ra chơi tới giờ vẫn ko gặp,lòng nó rộn ràng xen lẫn lo lắng,lăn xăn chạy qua chạy lại trước cửa lớp của Gen mà ko để ý, vô tình đụng phải Mary

_Ồ...ơ...em xin lỗi chị... – Nó nhìn Mary lí nhí khi thấy gương mặt tà quỷ của ả

_Tìm Gen hả? – Á hỏi... “thừa”

_Dạ...dạ

_Hừ!!! Anh ấy ko có đây đâu...Mày hãy chia tay đi, anh ấy là của tao – Mary kẻ sát mặt nó phả từng luồng khí âm binh

N

ó chết lặng,nặng nề từng bước về lớp mà lòng nhói đau...

....

_Mày sao vậy? – Sunny lo lắng khi nhìn cái mặt như tàu lá chuối của nó

_Ko...ko...ko có gì? – nó gắng gượng nặn 1 nụ cười trấn an con bạn

....

3 tiết học thật dài mà nó chẳng nhét được gì vào đầu,tiếng Mary văng vẳng bên tai khiến nó nhức nhói...

..

_Ê!! Ko về hả mắt? – Sunny vỗ vai gọi khiến nó giật cả mình

_Ờ ờ!!! Đi

_Mày sao vậy? ẹ đi, mấy anh đợi kìa – Sun hất mặt về nhóm Kan

Nó nhanh chóng đảo mắt tìm Gen nhưng thất vọng tràn trề khi ko thấy bóng anh đâu...

_Anh Gen đâu anh – Nó hỏi Kan ngay khi ra cửa

_Ko biết, nó nói nó có việc gấp về trước rồi.

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

Đánh 1 hơi dài chán nản,nó cùng nhóm Kan đảo bước ra về... Ở cổng trường rộn ràng,nhồn nháo thu hút ánh nhìn nhiều người...Nó cũng tò mò đưa mắt về hướng nguyên nhân gây sự chú ý, mắt nó chạm phải 1 chiếc limo đen công,bóng lộn nhưng quan trọng hơn là Gen đang bước lên xe và theo sau là Mary... Người nó sững lại,chân đông băng,ánh mắt tối sầm,hàng nghìn câu hỏi bắt đầu vây kín...Mary thoáng nhìn thấy nó,ả nở 1 nụ cười đắc thắng hống hách tăng nó rồi chui tọt vào xe, nó lạnh nhìn bóng dáng chiếc xe khuất dần cuối đường đến khi chỉ còn 1 chấm rất nhỏ rồi tan biến mất hẳn..

_Sao anh Gen lại đi với con quỷ đó vậy? – Sunny bực mình lên tiếng

_Chắc là có chuyện rồi – Kan lắc đầu nhìn Bin

Kan và Bin nhìn nhau đầy ngụ ý... Nó đứng lặng nhìn vào khoảnh ko

_Ko sao đâu Rain...chắc có việc gì thôi,mày phải tin anh Gen chứ – Sunny vỗ về trấn an

Kan nhìn nó buồn buồn lắc đầu, chỉ riêng Bin lặng lẽ nhìn từng giọt nước mắt của nó rơi vỡ mà lòng anh đau nhói...

.....

Tối hôm đó...Tại nhà Gen...Chiếc xe limo đen tuyền đỗ trước cổng nhà Gen, anh chàng bước xuống với bộ mặt ác quỷ, đen đặc, âm khí vằn quanh...

_Em về đây, anh ngủ ngon – Mary nói vọng từ trong xe ra với khỏe môi nhếch nhếch ngạo mạn của kẻ đang tiến về vạch đích chiến thắng

Gen lạnh lùng sập cửa xe rồi quay gót vào nhà với cái nhìn khinh bỉ...

...

_Anh...về rồi à? – Gun ngồi trong phòng, nhìn bộ dạng gen là cậu chàng bít đã có chuyện xảy ra

Cũng chẳng có chuyện gì tốt đẹp khi ba của ả Mary đòi gặp Gen... Chắc ả mẹ nheo gì nên ông già ả hỏi thúc việc kết hôn đây... Gen mệt mỏi gieo mình lên chiếc ghế sofa, tay nhay nhay vắn thái dương, đánh 1 hơi dài mệt mỏi

_À ta làm khó dễ gì anh nữa phải ko – Gun có vẻ hiểu anh mình chỉ cần nhìn qua điệu bộ

_Ừm, ả đem ông già ra đe dọa, nếu anh ko nghe thì... – Gen bỏ lửng câu, 2 tay siết chặt, mắt vắn đỏ, răng nghiến vào nhau phát ra tiếng nghe lạnh óc – Anh sợ...Rain sẽ... như...

Tuy Gen ko nói hết câu, nhưng Gun hiểu anh mình muốn nói gì... Trên cái đất nước này, ko ai ko biết thế lực nhà Mary, chỉ cần làm họ gai mắt thì chỉ cần trong 1 đêm kẻ đó sẽ tán gia bại sản, sống ko bằng chết...và gia đình Gen cũng ko ngoại lệ khi Mary chằm Gen ngay từ cái nhìn đầu tiên...

_Ko sao đâu anh, chúng ta sẽ có cách giải quyết mà, chúng ta sẽ ko để ả đụng đến chị Rain đâu... – Gun trấn an anh mình

_Uhm... – Gen mệt mỏi nhắm nghiền đôi mắt, đánh 1 hơi dài thườn thượt

.....

Lại 1 ngày mới,mọi thứ bắt đầu như mọi ngày,nhưng khác ở chỗ nó ko có trong phòng khi Kan lên gọi,căn phòng trống đã cho câu trả lời về sự rời đi từ sớm của chủ nhân nó... Sốt ruột pha chút lo lắng,Kan gọi cho Sunny...

_Boo, Rain có chuyện rồi, nó bỏ đi đâu từ sớm rồi...- Sunny thông báo với Boo ngay sau cú điện thoại của Kan

_Cái gì chứ, chỉ là vua ngủ nướng mà,làm sao đi đâu được – Boo tròn mắt hỏi Sun – Có chuyện gì phải ko?

_Ừ!! Hôm qua...bla bla bla... giờ làm sao? – Sunny kể Boo nghe sự tình

_Còn sớm, giờ em theo chị đến trường xem chỉ có tới trường chưa rồi tính – Boo đề nghị

_ok!! Đi ngay thôi...

Cả 2 chị em Sun học tốc lên đường...Về phần nó, một đêm ko ngủ với hàng trăm câu hỏi dồn dập khiến nó phát điên, dần sáng nó rời khỏi nhà thật sớm đến trường vì muốn đợi gặp Gen...

_Rain... – Sunny và Boo gọi to khi thấy nó đang đứng ở cổng trường

Vừa lúc đó Kan và Bin cũng chạy đến nơi...

_Con kia, mày đi mà ko nói với tao câu nào làm kiếm muốn chết vậy hả? – Kan nạt

_Em...xin lỗi, em chỉ tới trường sớm chút thôi mà – Nó lí nhí

...Bỗng... 1 chiếc xe limo đậu xích ngay trước mặt nó...Mary ngao nghể bước xuống cùng... Gen. Mặt nó tối tăm,đen thắm,đôi mắt đại như ko tin vào những gì nó đang chứng kiến,Gen và Mary như 1 đôi tình nhân bước xuống trước mặt nó

_Anh...- nó bất chợt gọi Gen

Gen chỉ rầu rầu nở 1 nụ cười hiền pha chút gương gao... Nó vừa nhích chân muốn bước đến chỗ Gen thì...

_Mình đi thôi anh – Mary khoác tay đầu tựa lên vai Gen tình tứ kéo Gen đi

Lạ thay, Gen ko có chút gì khurut từ, kháng cự hay khó chịu như mọi hôm, anh chỉ lạnh lùng bước theo ả...Nó ngẩn ngơ nhìn Gen, trái tim đánh 1 nhịp mạnh đau nhói...khó thở, khóe mắt se se cay, ngân ngán 1 giọt lệ chỉ chờ chực trào ra... Nó quay vội bước đi về lớp mặc cho Sun gọi theo ý ới phía sau

_Có chuyện gì vậy? – Boo hỏi

Bin và Kan ko trả lời, chỉ biết lác đầu rầu rầu bước đi... Mỗi người 1 tâm trạng, sợ rằng cái viễn cảnh của 5 năm về trước lại tái diễn...Nhưng tất cả đều có cùng 1 nỗi lo đó là sự an toàn của nó

....

Bỏ lại Boo ngơ ngẩn 1 hồi...cũng chẳng còn biết làm gì, nhỏ lặng lẽ bước đi đến trường mà đầu ko thôi nghĩ, lòng hậm hực tức thay cho Rain...Vừa đi vừa nghĩ mà ko chú ý đường xá, Boo va vào 1 ai đó đang đứng 1 cú ko nhẹ

_Ay da...Xin... – Nhỏ ngẩng lên chưa kịp xin lỗi hết câu thì cứng đờ

_Ay...Lại là cô hả? sao gặp cô là y như rằng xui tận mạng, thương tích đầy người mà? – Gun bực dọc

_Chứ ko phải có thằng bệnh đứng trời trông giữa đường cho người ta đụng hả? – Săn lửa trong người, Boo “chém thót” luôn

_Thế mắt cô để chừng chơi hả? – Gun ko kém phần

Kê 8 lạng ngường nửa cân, đầu khâu giữa đường giữa xá nổi cộm cộm thu hút khá nhiều người “nhieu chiện” và nhất là lũ con gái mám troai khi thấy hot boy như Gun...

...bíp...bíp...bíp

Một tiếng chuông reo lên cắt ngang cuộc chiến, đưa cái vật đang réo òi òi đó lên thì Boo xệ mặt, hồn bóc đi mất...

_Á – hét lên 1 tiếng ồm co giò phấn mắt, để lại phía sau 1 làn khói với cái cột theo đúng nghi “trời trông”...phải mất gần 1 phút chung ra cái bộ mặt “Con bò CUỒI” mới liếc nhìn cái đồng hồ thì đã hiểu vì sao Boo như thía... Cò giò Gun chạy cũng ọc máu lên xuống đuối ngang với Boo

_Chơi đẹp quá nhì, phần 1 mình thế đấy – Gun hờn liếc Boo

_Mạng ai nấy lo, tui ko quòn – Boo đá lại khiến Gun cứng họng

Cả 2 dù “Đã cố gắng hết sức” nhưng cũng muộn... Cánh cửa đã đóng sầm trước mắt 2 em...

_Đúng là gặp cô thì toàn gặp xui xẻo – Gun bực bội nhìn cái cửa sắt đã khép kín

_Đồ tiểu nhân chuyên đồ thừa kia, làm như tui ko như ông hà...hừ – Boo bực bội nạt lại 1 tiếng rồi bỏ đi

_Đầu đấy – Gun hỏi với theo

_Vào trường – Boo cụt lùn

Gun cũng lết dẹt theo Boo... hóa ra... ồm lại... làm tazan =)) ...

_Cô tính zô đường này hả? – Gun ngó hỏi

_Chứ ông tìm cho tui cái lỗ chó nào đi, khỏi leo – Boo nói móc

_Hừ... vậy lẹ đi kéo thầy zô lớp – Gun bực dọc thúc

Nhỏ đu lên liến thoát như 1... “tên trộm có nghề”...

_Này, leo lên đây đi – Boo gọi đưa tay ra chiều giúp đỡ

Gun lúc này mới ngược mặt lên nhìn Boo...thì...

_Cô...cô...cô xuống trước đi – Gun bỗng đỏ mặt như xối gác

_Cái tên này... – Boo cẩu với cái thái độ vô ơn của Gun...nhưng hình như động não 1 tí thì – Á... cảm ông nhìn lên đấy – Ay da...thì ra từ dưới nhìn lên, chàng Gun chạm phải cái ko nên nhìn...bởi em Boo nhà ta mặc váy mok =))

Boo nhảy vọt xuống thì Gun cũng đáp đất theo sau...Bỗng... Boo quay mặt lại nhìn Gun với ánh mắt hình dao găm

_Lúc này, ông nhìn thấy cái gì vậy hả? – Boo giờ như 1 nữ ma vương, nhìn kĩ đám trên đầu còn có 2 cái sừng nữa ý

_Đâu...đâu...đâu có...- Gun chín mặt lấp bắp

_Như vậy mà nói ko có hả – Boo bóc khí

_Cô...vừa phải thôi, đừng thấy tui nhìn làm tới nhá, bộ cô tưởng tui muốn nhìn hả...ạ...Lớn rồi mà còn khoái Kitty – Gun giả vờ mún ỏi, nhưng ko ngờ vô tình chọc trúng huyết pé Boo...

Chà là bé Boo dễ xuong mặc “chip” hình kitty và vô tình nhóc Gun phát hiện =))....ngu sao buộc miệng văng ra chằm ngồi phát hỏa...Ay da!!! Đợt này có án mạng...tội nghiệp cho em nó trót đại...hik hik...Trông cái lúc này có thể ví Boo như đồng lửa cháy rừng rực còn Gun như...con chim cú bị xiên nướng =))

...Bốp...

Boo thường cho đôi mắt tinh ý của Gun 1 cú lên màu mà khỏi cần xài phấn mắt cũng giữ dc độ tím hoàn hảo =))

_ Cô... cô dám đánh tôi – Gun bắt ngờ ăn chương lão đảo hết mấy phút hồn với xác mới nhập lại làm 1

_ Ông là cái thá gì mà tui ko dám – Boo dữ dằn

Gun nóng nảy giờ cao nắm đầm phi thẳng đến Boo, nhưng vốn là người hoạt động nhiều giờ thể thao thì cái vỗ mề của Gun xi nhê gì, nhỏ cười nhếch lên mĩa mai nhẹ nhàng lách người...

...Bốp...

Ồ!!! Trúng rồi... thật thê thảm cho... ông thầy giám thị hời... Do nhiều chiến, tự nhiên lon ton lại chỗ người ta đang gây lộn nên pé Boo né người “sang” lại cú đầm cho ông, vậy là ông và Gun là 1 cặp “mất tím” đôi ghen...

_ Lại... lại là 2 em... - sau 1 hồi chán an hồn phách ông bùng nổ găm lên mún bể nhà lầu

Quá sức chịu đựng, ông già hời nắm lỗ tai 2 đứa lôi thẳng lên phòng giám thị ko cần mời như hôm qua...

_ Ay da!! Thầy ơi, đứt lỗ tai em bị giờ, tai người chứ đâu phải tai heo, đứt rồi đem bỏ hũ ngâm đầm đường dc đâu, ko mọc lại cái khác đâu thầy... hìk hìk – Boo tha vãn

_ Ày!!! Cô ko bít àh? Thầy là người ăn chay, hông có ăn lỗ tai heo đâu mà bít – Gun hùa

_ hèn chi!! ăn rau riết tóc ko mọc nổi – Boo nói nhỏ

_ Ồ!! Thế ra ăn rau nhũ thiu thịt cũng hời àh? Giờ tui mới bít àh – Gun cũng lo 8 mà quên mình đang đứng kế ai

...Bốp...bốp...

... Ặc Ặc... Ông thầy béc hỏa khói ngi ngút trên đỉnh đầu, phan cho 2 đứa bắt trị này 1 gậy, thế là 2 con ngồi đếm sao luôn...=))

_ Quý hết 3 tiết cho tôi, tôi ko tha thì đừng hòng đi đâu... – Ông hét lên rồi hăm hăm bỏ đi

_ Hìk!!! Thềng cha nài bạo lực quá y – Boo xoa đầu xuyết xoa

_ Huk huk... trời sáng rồi hả – Gun cũng tỉnh mộng sau khi đếm dc cả 1 dãy ngân hà =))

_ Hừ !!! tại ông đó, ko phải ông gây chuyện thì êm xuôi vào lớp rồi – Boo hậm hực oán

_ Ko phải do tại cô hả? chính cô kiếm chuyện trước để đứng đó cho ông thầy hời đó bắt làm gì – Gun quang quang cái mồm

Tự nhiên mặt Boo giãn ra, 1 nụ cười hình lưỡi

liềm, mặt khác 2 chữ gian ta thấy rõ...

_ Nè!!! Cậu đừng quá đáng vậy? thầy dù gì cũng là chúng ta kính trọng, sao lại nói thầy như thế chứ – Boo mặt nai nói mắt long lanh

Cử chỉ điệu bộ xoay 180 độ của Boo làm Gun ngu ngu...

_ Nay, cô sao thế hả? bị đánh đập đầu hay sao mà thay đổi xoành xoạch vậy? – Gun nheo

nheo mắt nghi ngại

_ Tại bất bình khi thấy cậu nói thầy thế chứ bộ – Boo nuốt cười vào bụng, bày ra bộ mặt ngây thơ

_ Xi... Ông thầy hời đó dữ cộp, nhìn như con cá trê, giọng thì bô bô như cái loa vỡ, hay ho gì – Gun xả 1 tràn

_ Là anh nói đấy nhé – Boo cười đúng xảo trá

Sau lưng Gun, 1 hỏa khí béc lên đầu nường chín cả 1 con heo mị =))...

_ Thế áh? Ko ngờ tôi trong mắt em thế đấy – 1 giọng nói ồn ồn quen thuộc

Gun lạnh sống lưng, người cứng đờ, từ từ run run xoay lại... Ay da da!!! Chít mĩa chưa koan “Thần khẩu hạ sắc phàm” =))...

_ Thầy... thầy... em nói giỡn áh – Gun cười như dán keo 502 cứng ngắt ngu ngếch

_ Bạn ấy thật quá đáng, em nói thế mà ko nghe, còn châm chọc thầy kính yêu thế đấy -

Boo tốt bụng lấy “dầu” dập lửa phụ Gun=))

_Ừ!! Em về lớp đi – thầy nhìn Boo hiền từ dịu giọng

_Em cảm ơn thầy – Boo nói giọng ngọt như mía lùi

_Còn em!! Quý tới giờ chơi cho tôi

Boo hí hửng về lớp, ko quên ngoái lại thè lưỡi “an ủi” Gun 1 cái tức trào đồm=))

....

3 tiết đầu trôi qua với nó quả là cực hình, bóng ảnh của Gen cứ lờn vờn trong tâm trí khiến nó ko thể nào tập trung đc...

_Rain...Rain...em sao vậy? – Cô giáo gọi 2,3 lần mà nó vẫn thần thờ

_Rain, cô gọi kìa – Sunny thúc nó

_Ờ...ơ...Em...em – Nó giật mình bật dậy

_Em sao vậy? mệt trong người à? – Cô quan tâm học trò cung hỏi

_Ờ...ạ...em hơi nhức đầu – Nó đành nói dối

_Thôi!! Em lên phòng y tế nghỉ đi... – Cô vẫn ân cần

_Dạ...em xin lỗi cô...- Nó cúi đầu bước đi từng bước mệt mỏi

....

Nó bước xuống phòng y tế thì...Trước mắt nó là 1 chàng trai với gương mặt lạnh lùng và 1 cô gái với mái tóc dài xoăn buông đến tận eo màu nâu đỏ... họ đang hôn nhau... và 2 người đó ko ai xa lạ lại là Gen và Mary...

...

Tiếng mở cửa cùng tiếng chuông ra chơi vang lên làm 2 nhân vật trong căn phòng phải giật mình quay hướng mắt về phía cánh cửa...Ko gian chìm vào khoảng lặng, nó đông cứng cả người,mắt bắt đầu dâng sóng, vụn vụn như nhoe đi hết trước mắt... bước chân nặng nề nhấc lên, nó quay lưng chạy vút đi...

_Rain... – Gen chói với khi nhìn thấy khuôn mặt trắng bệch giữa nước mắt của nó...

Gen vội vàng đuổi theo nó, nhưng vừa dịch bước thì khựng lại, ả Mary nắm lấy tay anh níu lại, ánh mắt xảo huyết như 1 con rắn, miệng phun ra 1 tràn hơi độc

_Anh ko đc đi, anh ko nhớ những gì em nói à?... Anh mau chóng rời bỏ cô ta trước khi em phải tự mình làm việc đó...

Gen sầm mặt lạnh đen, tay siết thành nắm đấm nổi cả gân xanh, đôi mắt lồng sọc ko giấu nổi vẻ căm hận... Mất gần 3p đấu tranh nội tâm, cuối cùng Gen cũng ko thể chịu nổi khi những giọt nước mắt lạnh buốt của nó theo gió tạt thẳng vào anh chưa chút, anh đẩy ả sang 1 bên chạy theo hướng hàng lang... trong lòng nóng như hơi lửa

...

Nó chạy thẳng vào lớp, sà vào Sunny khóc nức nở, Sun ngạc nhiên khi thấy nó như vậy, nhỏ lo lắng ôm chầm lấy nó...

_Sao? Sao vậy Rain?

Nó ko trả lời mà chỉ khóc...khóc thật nhiều, nước mắt như đê vỡ cứ trào ra... Sun cũng ko nói gì, lặng lẽ ngồi ôm lấy nó mà mắt cứ tối sầm, nhỏ là người nhạy, trước giờ ngoài Kan luôn lo lắng cho em mình ra thì Sun là người thứ 2 luôn bên cạnh bao bọc, bảo vệ nó nhiều nhất...

Nó khóc đến lã người, sức lực dường như theo dòng nước mắt trôi đi hết...Sun dìu nó lên phòng y tế, đặt nó lên giường nằm nghỉ...may mắn là phòng y tế đã trống trải, nếu bắt gặp Mary ở đây chắc cú Sun sẽ cho ả lên đũa...Cảm giác mệt mỏi do thiếu ngủ đêm qua cộng với trận khóc như mưa bão cấp 12 mau chóng lôi tuột nó vào trong giấc ngủ...Sun ngồi bên cạnh nó cho đến khi đã chắc chắn nó ngủ say rồi, nhỏ mới nhẹ nhàng bước ra khép cửa lại... Bước ra đến ngoài, Sunny móc đt ra bấm số...

_Boo hả? Có chuyện rồi... – Sunny trầm trầm kể lại tình tiết của nó cho Boo nghe

Đầu dây bên kia, khuôn mặt đáng yêu hồn nhiên của Boo như bị lột bỏ, lộ nguyên 1 bộ mặt nghiêm túc, giận dữ như 1 nữ vương...

_Chắc chắn có liên quan tới con Mary, giờ về em sẽ đến trường chị – Boo lạnh đáp

Cúp máy, tay bóp siết chiếc điện thoại trong tay, Boo nghiêng răng giận dữ “À tiện nhân, dám đụng đến chị ta, ta sẽ trả gấp 10”

...

Sun cũng lạnh lùng cúp máy, nhỏ bây giờ cũng đồng tâm trạng như Boo, nhìn nhỏ thật đáng sợ... nắm chặt chiếc điện thoại trong tay, nhỏ bước thẳng đến...

_Anh có gì muốn nói chứ? – Sunny hỏi lạnh tanh

Gen buồn rầu hướng mắt nhìn vào cánh cửa phòng y tế, lòng sục sôi lo lắng cho người nằm trong đó...

_Lúc này, Mary hẹn anh đến phòng y tế nói chuyện, ko ngờ Rain bước vào, do Mary đứng chắn trước anh nên anh nghĩ góc độ của Rain nhìn vào thì tưởng Mary và anh đang hôn nhau

_Anh có chuyện gì giấu nó đúng ko? – Sun vẫn lạnh giọng ko 1 chút cảm xúc

_Chuyện này... có lẽ giờ chưa phải lúc nói ra, vì sự an toàn cho Rain, anh phải như vậy...

_Hừ, tôi ko cần biết anh có chuyện gì, nhưng nếu làm nó tổn thương hay gây nguy hại cho nó, tôi sẽ lấy cái mạng của anh đây – Sun “Hừ” lạnh đánh 1 tiếng cảnh cáo rồi bỏ đi

Để lại Gen đang dựa vào tường rồi trượt dần xuống trên nền gạch lạnh buốt...gió chồm đông lạnh lạnh se vào lòng Gen nhói đau...

.....

Kể lại chàng Gun tội nghiệp, bị ông thầy cá trê bắt quỳ đến tận giờ về...chân anh bị giờ run lên bần bật, phải mất gần 30p mới có thể đứng vững để đi lại, cũng may là dân có chơi thể thao nên sức đề kháng hơi bị trâu bò mới đi lại đc, chứ như người thường thì chắc quỳ kiểu đó xong là nằm 1 đồng lun... Vừa đi dọc hàng lang hướng ra cổng trường, miệng Gun ko thôi rủa Boo ko thương tiếc...Đúng là “Oan gia ngõ hẹp”, vừa ra tới cổng trường, Gun cũng thấy Boo đang vội đi ra... Máu tiết lồng lộn dâng tới não, Gun chạy lại nắm kéo Boo lại, toang cho nhỏ 1 đấm cho bỏ tức thì suỵt lại...Đôi mắt như muốn giết người và khuôn mặt lạnh căm ko chút sắc thái biểu cảm khiến Gun có chút nghi ngờ nghĩ rằng mình nhầm người, anh chàng ngẩn ra, tay chân cứng ngắc do hàn khí lạnh lẽo từ Boo toát ra, cho đến khi Boo hất tay Gun ra, cất lên cái giọng trong trẻo thường ngày nhưng khiến người nghe buốt dọc sống lưng...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

_Buông ra, bây giờ tôi có việc, ko mất thời gian với ông đc – gằn tay Gun ra, Boo chạy thật nhanh

Gun vẫn còn thần thờ trước con người khác của Boo, nhưng cũng mau chóng định hình lại và đuổi theo, lo lắng sợ Boo sẽ giết người thật mất...

...

Boo chạy đến nơi vừa lúc chuông ra về trường Royal cất lên... Gun đi hết từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác... “Quái!! Đây ko phải là trường anh Gen sao nhĩ?”... vừa dứt ý nghĩ Gun trông thoáng thấy bóng Gen và ả Mary đang lờ đờ theo sau... Bất ngờ, Boo chạy đến nắm lấy cổ Gen lôi ghịch xuống...

_Đồ chết tiệt!!! Tôi tưởng khi chị Rain quen anh sẽ hạnh phúc lắm, giờ thì cái gì đây hả? – Boo gầm lên hét vào mặt Gen

Gun có hơi bất ngờ, ko hiểu sao Boo lại quen biết gì anh Gen và chuyện gì xảy ra khiến Boo có thái độ như vậy với Gen, nhưng anh chàng cũng mau chóng chạy đến lôi Boo ra...

_Buông ra, sao lại là ông, tui giết ông luôn bây giờ – Boo nhìn Gun nạt

_Bình tĩnh, có gì từ từ nói – Gun nhẹ khuyên

_Tránh ra, tôi giết luôn ông bây giờ – Có vẻ Boo giận quá mất cả bình tĩnh rồi

...

...Bốp...

Bất ngờ ...một tiếng tát tai vang lên giòn tan... mặt Boo in vằn 5 dấu ngón tay súng phồng đỏ ửng lên...

Đoán già đoán non một ... xem kết quả nhá... Ai đáp đúng cho 1 điểm+..kekeke

_ Con kia, mày dám đụng tới anh Gen hả?

Thì ra nguyên do chủ nhân cái tát là ả Mary... thế mà tớ cứ tưởng=))... Phải công nhận con Mary ko biết lượng sức mình, chọc trúng ổ kiến lửa...

...Bốp...

1 tiếng bạt tai nữa vang lên, mặt Mary sưng lên rất tề... và cú đáp trả đó là do... Sunny thay mặt Boo đáp lễ... lại 1 phen “cứ tưởng”=))

_ Mày...mày dám – Mary ôm mặt, giọng run lên lắp bắp ko nên lời

_ Mày dám đụng tới em tao hả?- Sun gừ lên phùng phùng sát khí

_ Mày... – Mary cầm phần gờ cao bàn tay tính sổ lại Sun

Boo giật tay ra khỏi Gun hay Gun cố tình thả ra ko biết mà Boo cho thêm ả 1 phát trời giáng vào mặt khiến ả ngã nhào ra đất

_ Có phải chính cô làm cho chị Rain khóc ko hả – Boo gần

Mary cười khẩy đứng dậy phủi quần áo, lấy lại dáng vẻ cao ngạo hách dịch, liếc mắt về phía nó đang núp sau Bin và Kan...

_ Tao chẳng làm gì hết, chỉ là “của ai” thì hoàn người đó, kẻ dư thừa mãi mãi là kẻ dư thừa

_ Mày – Boo và Sun đồng thanh, tính bay lên hội đồng thì...

_ Các em đang làm gì đó – Cô giám thị cất tiếng

Hỗn chiến xảy ra thu hút khá nhiều kẻ ăn ko ngồi rồi bu lại như rùi bau hột xoài=))... Khi trận chiến bắt đầu giáp thì...bà già khó ưa bay zô đập mắt hứng...Mary ko thêm nói gì, khoác tay Gen, dùng hết sức lôi đi...Nhưng Gen vẫn lặng lại nhìn đôi mắt u dột đang ngân nước của nó xót xa...

_ Anh ko muốn ba em đợi chứ – ả rì rầm vào tai Gen

Gen lúc này mới chịu dời mắt khỏi nó, quay sang nhìn Mary cầm phần, nhưng cũng ngoan ngoãn cất bước theo ả bước vào xe

_ Anh đứng lại cho tôi... – Boo hét lên giận dữ

Gun bắt giắc ôm Boo lại...

_ Đừng Boo, anh Gen có nỗi lòng riêng, tất cả ko phải do anh ấy muốn đâu... – Gun nói thều thào hơi nghẹn

_ Sao...sao ông biết – Boo bị Gun ôm có hơi giật mình, nhưng khi nhìn vào đôi mắt buồn da diết của Gun khiến tim Boo chột đánh sai 2 nhịp, run lên bồi hồi

_ Nó là em trai của Gen – Kan lên tiếng

Boo và Sunny tròn xoe mắt nhìn Gun...

_ Hèn chi nhìn ông lúc đầu thấy có nét quen quen... vậy rồi cuộc đã xảy ra chuyện gì – Boo lấy lại bình tĩnh đối chất với Gun

_ Ba ả Mary gây áp lực với anh Gen, nên anh ấy mới phải chịu đựng nghe theo ả như vậy, thật sự trong lòng anh vẫn luôn hướng về chị Rain

Nghe đến đây, nước mắt nó trào ra... ân hận... xấu hổ vì đã ko tin tưởng anh, nó thật có lỗi...

_ Chị, vì anh lo cho chị nên mới phải thế, xin chị hãy cố chịu đựng thêm 1 thờ gian nữa thôi, mọi chuyện sẽ đc giải quyết

Nó gật đầu lia lịa, nước mắt nghẹn bứ ở cổ họng khiến nó chỉ có thể nấc lên ko nói nên lời, Kan và Sun diu nó về...

Bin đau đớn nhìn nó rơi lệ mà ahn thêm đc chạy tới ôm nó vào lòng... nó đau... Gen đau... và anh cũng đau ghê lắm...

Boo v

ả Gun đứng lặng nhìn bóng 3 người đó khuất dần, mỗi người đều có 1 nỗi lo riêng...

_Hóa ra Rain là chị của cô àh? – Gun lên tiếng phá tan bầu ko khí yên tĩnh

_Ko, là em chị Sunny, nhưng tôi vẫn xem chị Rain như chị của mình, tình cảm tôi dành cho chị Rain ko thua gì chị Sun cả... – Boo thờ dài buồn chán đáp

_Chúng ta tạm đình chiến đi...Tôi sẽ là đồng minh của cô – Gun đề nghị

Boo tròn mắt nhìn Gen...

_Tại sao?

_Tôi ko muốn nhìn anh mình như vậy...Ả Mary... – Gun nói lấp lửng

_Hừm!!! ok...hiểu rồi – Boo thông minh tinh ý ngay câu nói lửng chừng của Gun

Boo chìa bàn tay nhỏ nhắn đáng yêu ra hiệu 1 cái bắt tay gia hào... Gun cũng vui vẻ đáp lại...Mặt của cả 2 nở 1 nụ cười sắc lẹm đầy gian xảo báo hiệu đợt này má Mary tới số rồi=))

...

Chiếc xe limo đèn ngòm của ả Mary dừng lại ở 1 nhà hàng sang trọng, ả bước xuống xe khoác tay Gen bước từng bước điệu đà tình tứ, trái hẳn với ả, khuôn mặt lãnh băng, đôi mắt sâu đen ngầu ko cảm xúc gì ngoài sự giận dữ

_Chào bác – Gen cuối đầu chào kính cẩn nhưng ngữ điệu vẫn buốt lạnh

Ba ả Mary mỉm cười gật đầu đầy uy nghiêm, đôi mắt hoắc lên sắc bén như chim ưng, khoe miệng cười sâu xảo huyết, chắc ả Mary thừa hưởng nụ cười trời phú này từ tía nó...

_Bác có việc cần gấp cháu? – Gen vào thẳng vấn đề

_Ta muốn con và Mary mau chóng làm đám cưới – Lão rất thích tính cách này của Gen nên cũng ko phải vòng vo nhiều, lão nheo mắt nhìn con gái đang chưng bày nụ cười như con linh dương giống quý phải bít =))

Gen chau mày tỏ ý khó chịu, tay khế nắm chặt, điệu bộ như đang phải cố chịu đựng cái mùi gì thối nát lắm từ cha con ả Mary phát ra...

_Cháu cần thêm thời gian suy, mong bác hiểu cho, việc học năm cuối bận bịu, cháu cũng đang tập làm quen với công việc ở công ty ba cháu, việc kết hôn chưa phải vội ạ... – Gen khéo léo khuróc từ

_Hahaha!! Hào, có chí khí, đàn ông phải biết đặt sự nghiệp làm đầu...tốt lắm, tốt lắm – Lão gật gù khoái chí...

Lúc đầu, khi Mary về bắt lão 1,2 phải sắp đặt hôn sự cho ả và Gen, lão khá nghi ngại về anh, nhưng tiếp xúc dần, lão biết anh ko phải tầm thường, tương lai sẽ là 1 doanh nhân lớn tài ba, lão rất hài lòng về sự lựa chọn của con gái cưng của mình, vì vậy đã ko từ thủ đoạn đe dọa, ép hôn với ba Gen, buộc ông phải gả con zai cho mình...

_Thức ăn lên rồi, dùng bữa đi – Lão khăn giọng

_Dạ – Mary nũng nịu “giả vờ yêu” nhão nhoẹt đáp

Bữa ăn chỉ vang tiếng 2 bố con ả Mary, Gen chỉ lặng lẽ ngồi ăn như 1 cử chỉ đc lập trình, mọi thứ qua cuống họng xuống bao tử khô khan như đang nuốt sỏi...

Bữa ăn nhàm chán đầy sự gò ép cuối cùng cũng tàn, cung kính chào lão già tía bà Mary...Lão cáo từ đi trước, nhượng lại ko gian cho đôi trẻ, nhưng ai ngờ lão chui vào xe đi xong, Gen cũng đứng dậy phui bước đi lun...

_Anh... anh – Mary ngạc nhiên gọi với theo – Anh đi đâu đấy...

Gen hất tay Mary ra, nhìn ả khinh bỉ, đôi mắt và khuôn mặt lúc này phải nói là lạnh hàn như băng khiến bất giác run lên 1 con đông cứng...

_Để tôi yên – Nói rồi anh lạnh lùng bước đi

Con mưa đông bất chợt đổ xuống, gió lạnh thổi tạt vào người đi đường khiến 2 răng của họ đánh vào nhau cập cập... trong cơn mưa buốt giá, lòng Gen còn lạnh hơn mấy lần da thịt, khoác trên người chiếc áo sơ mi trắng, khoác ngoài chiếc ghile cổ vest đen ôm sát người và chiếc quần kaki ống côn cộng với gương mặt tuấn tú lạnh lùng, mái tóc ướt sũng, nước chảy dài xuống đến chiếc cằm thanh tao là anh đẹp 1 cách huyền ảo trong màn mưa khiến tất thấy các bà chị đi đường ko ai ko ngoái nhìn lại...

Gen bước, cứ bước trong màn mưa cho đến khi dừng chân thì đang đứng trước cửa nhà nó...Anh ko hiểu sao mình lại đến đây, có lẽ do nỗi nhớ dành cho nó vô thức đưa anh đến...Gen lặng lẽ hướng mắt nhìn lên cửa sổ phòng nó...

....

Con mưa vui thừa dần, nó buồn bã với nỗi nhớ về Gen, bất giác bước đến gần chiếc cửa sổ, tay vén nhẹ tấm màn, mắt nó xa xăm nhìn vào khoảng trời trắng xóa... nhưng mắt nó bỗng dừng lại, 1 thân ảnh trong màn mưa ảo quen thuộc khiến tim nó nhói lên, neho mắt nhìn thật kĩ, xác định ko phải ảo giá hay mơ, nó bật tung cửa phòng chạy ào ra ngoài...

_Anh...anh... – nó lắp bắp ko nên lời, tay bịt chặt miệng như cổ ngăn cảm xúc đang trào dâng

Gen ko nói lời nào, bước một nhọc đều, ngắm nhìn gương mặt sưng nước mắt đang hòa với mưa của nó... Đôi mắt anh ảm áp lạ thường, dù gương mặt trắng bệch và đôi môi tím đả ra vì mưa lạnh... bất giác, anh ôm nó vào lòng... hơi ấm từ cơ thể của anh bao lấy nó, dưới màn mưa lạnh giá có 1 vòng tay áp áp sưởi ấm lòng...

_Em ko trách anh chứ – Gen thì thầm

_Em sai rồi, là em sai, em đã ko tin tưởng anh? – Nó nức nở ôm chặt lấy Gen

Gen mỉm cười, mấy ngày qua vắng nó anh tưởng mình ko thở nổi huống gì là cười, anh nhẹ lòng lạ

_Anh xin lỗi, ngàn lần xin lỗi em

_Ko, em mới là người có lỗi... – Vó vùi vào lòng Gen lắc đầu nguầy nguậy khóc nức lên, vòng tay siết chặt anh hơn như sợ buông ra anh sẽ biến mất

_Từ nay anh sẽ ko như thế nữa đâu... Anh hứa – Gen nhỏ nhẹ vào tai nó xoa dịu trái tim bé nhỏ đang thổn thức – Em tin anh chứ?

Nó gật đầu lia lịa như gà mổ thóc...Gen nói lỏng vòng tay, áp đôi bàn tay to thon dài lên đôi gò má ấm nước, ngón tay gạt đi những giọt nước lấm lem, anh mỉm cười thật hiền, trái tim nó rung lên hồi hộp...đôi mắt ngân nước và ánh mắt nồng nàn cả 2 chạm vào nhau...trong khoảnh khắc anh cho nó cái vị ngọt mà giống cái lần đầu tiên anh đưa nó từ nhà anh về...Phải mất 1 lúc đến khi phổi chịu hết nỗi họ mới chịu buông nhau ra... Mặt nó ửng hồng ngượng ngùng miệng nở 1 nụ hoa tím tím...

_Đc rầu!!! Tụi bây tính diễn phim hàn tới lúc nào nữa hả? tính đồ bệnh rồi báo tao hả? – Kan từ đầu lên tiếng, đúng là đồ kì đà – Tụi bây vào nhà đi... – Kan thờ dãi ra lệnh

Nó te te vào nhà, phẩn lên phòng tắm rửa thay đồ... ngâm mình trong bồn tắm, mồm mê lộn tóc, miệng cười hết con đĩn... hạnh phúc dạt dào trong êm

Gen từ phòng tắm bước ra trong bộ đồ của Kan, ngồi trên ghế sofa phòng khách, Kan đưa Gen cốc cacao nóng...

_Con Mary lại kiếm chuyện nữa hả – Kan nghiêm giọng hỏi

_..... – Gen chỉ im lặng, đứng sầm mặt

_Liệu Rain có giống...

_Ko, tao sẽ ko để chuyện đó xả ra – Gen ngắt ngang lời Kan

Kan đứng dậy đến gần Gen đặt 1 tay lên vai Gen lạnh lùng nói...

_Tao tin mày, nếu để cho Rain xảy ra chuyện đó, tao sẽ là người đầu tiên giết mày – Kan dậm bước bỏ đi

Bỏ lại Gen vẫn đứng trầm ngâm... Nó tắm xong chạy xuống tìm Gen, từ phía sau, Gen mặc đồ của Kan cầm cốc cacao, nó xốn xác bay vèo lại ôm Gen nũng nịu

_Anh 2!!! Em cũng muốn uống Cacao

Gen giật mình, nhưng thấy nó nũng nịu, anh cười thầm trước cái đáng vẻ đáng iu... Gen đặt cốc Cacao lên đầu nó, mặt kề gần sát mặt nó...

_Ok, anh cho em uống đó...

Nó giật mình hoảng hốt, ngượng chín đỏ mặt...

_Ồ...em...em

_Hi!! Đến đây – Gen ngồi xuống ghế sofa gọi nó

Nó bẽn lẽn đến ngồi cạnh anh... nhấp 1 ngụm Cacao nóng, Gen đưa cho nó, đón lấy cốc Cacao, hơi nóng bốc lên ảm áp thơm nồng, nó nhấp từng ngụm, rồi lui hui đôi mắt mơ màng, tận hưởng cảm giác bình yên Gen đem đến cho nó... Mí mắt trĩu nặng, đầu nó ngã lên vai Gen, anh đỡ lấy cốc Cacao trên tay nó mỉm cười ngồi nhìn cái đáng vẻ hồn nhiên, trong sáng khi ngủ của nó...

Ko gian yên tĩnh...mùi cacao huyền vào ko khí thơm nhẹ... có 2 đáng người tựa vào nhau ngủ 1 cách bình yên...

....

Ánh nắng đầu tiên hắt qua cửa kính phòng khách,gió đông mon mang đùa trên má nó lạnh lạnh, nó he hé mắt ra, 1 hương thơm nhẹ nhẹ và sự ấm áp xâm nhập... nó dịu mắt ngược lên “Quái, sao mình ngủ ở phòng khách nhỉ?” ... -Nó gãi đầu nghĩ mà quên sạch chuyện đêm qua

_oaaaaaaa – Vương vai lấy lại tinh thần.... Bốp...

Đưa 2 lên cao, vô tình quất thẳng vào anh chàng đẹp trai này giờ thích thú ngắm nhìn những cử chỉ đáng iu của nó 1 phát vào cằm bật ngửa

_Huk? Minh quất trúng cái gì áh? – Nó nghĩ thầm xoay lại nhìn

Gen ôm cằm mặt nhăn nhúm xuyết xoa...nó lơ ngơ nhìn Gen mất 1 phút hoàn hồn...

_Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa – cất cao 1 giọng thét vàng oanh

_Cái gì...cái gì vậy...cháy nhà hả? – Kan từ bếp chạy ra hốt hãi

_Em xin lỗi, có sao ko anh – Nó bỏ xó Kan lo lắng hỏi Gen

_Ừ!! Ko sao – Gen cười tựa thiên thần chán an nó

_Hừ!! tưởng động đất cháy nhà gì, mới sáng sớm mà làm quá... mày đi chuẩn bị rồi xuống ăn sáng đi – Kan lườm nó thờ dài...

Nó mau mắn lon ton “y lệnh”... sau khi chè chén no nê bữa sáng, nó và Gen dắt tay nhau đến trường, có thằng kì đà nổi da gà tức phát ách khi buộc phải đi theo dóm cái cảnh ý))

....

_Hey!! Huề rồi hả? – Sun từ phía sau zui zẻ bay lên bá cổ nói nhỏ

Nó cười gât gù...

_Boo đâu? Ko đi cùng mài àh? – Nó hơi ngạc nhiên

_Sáng sớm trai sang rước đi rồi, ko biết tại nó hú hí gì – Sun gian manh cười đều nói

Nó tròn xoe mắt nhìn Sun...

_Anhhhhhhh

_Mẹ ưi!!! Mới sáng sớm lộn ở đâu kêu chưa lẽ vậy – Sun nhăn mặt khó chịu

Mary bay lại chỗ Gen, thấy anh và nó tay trong tay, ả tức ngen hòng, nhưng mà nuốt xuống giữ hình tượng...

_Anh, hôm qua anh đi đâu? Sáng nay em qua nhà anh ko gặp – ả ồng ẹo cố tình gần tay Gen ra khỏi nó

Gen lạnh lùng hất tay ả ra, tay anh choàng vai nó kéo nó về phía anh

_Hôm qua tôi ở nhà cô ấy...

Dứt câu, mặt ả Mary như chảy xệ, mắt Sunny mở to muốn lọt tròng...và lòng 1 người nhói lên...

_Anh!! Sao anh dám... – ả hét lên

_Tôi quyết định rồi, chúng ta hủy hôn, tôi sẽ nói chuyện với ba cô sau – Gen phán

Nó nhìn anh tân trân, niềm hạnh phúc ngập dâng lên đôi mắt...

_Anh...anh dám... – ả điên máu gầm lên

_Ồ ô!! Mới sáng sớm mà đc nghe kịch hay rồi – Boo cất tiếng... Ko biết Boo và Gun từ đâu phía sau đi đến nói vọng lên

Mọi ánh mắt tất nhiên đổ dồn về hướng người xuất hiện bất ngờ...

_Anh hai!! Ghê nha – Gun nheo nheo mắt trêu Gen

_Mới sáng sớm 2 đứa bây đi đâu vậy? – Sun nhìn Boo thắc mắc – Cái quái gì thế – Sun chỉ tay vào cái thùng sơn Boo đang cầm trên tay...

_Àh!! Chà là hôm qua em nhờ Gun sáng nay dẫn em đi mua sơn...chị xem – Vừa nói tay vừa mở nắp thùng sơn

_Hey!! Mà chọn màu gì kì vậy, nhìn hết màu phân chó ý – Sun nheo mắt nói nhỏ

_Áy da da!!! Chị... ko thấy màu này rất hợp...- Boo vừa nói vừa bước lên phía trước

.....

_Ồi!!!!

_Cẩn thận!!!!

_Á aaaaaaaa á!!!!

...

Chú thích các âm điệu cảm thán trên... Boo bước về phía trước, chẳng may

, nhỏ vấp phải...cái lá...té ..._Ồi!!!!!!

Gun vội đỡ lấy eo Boo nhẹ nhàng... _Cẩn thận...

Và cả thùng sơn bay thẳng vào con Mary... Á aaaaaaaa á!!!!

....

Sau tiếng hét thất thanh... ko gian chợt im vài phút... giữa 3 chàng hoa vương rực rỡ là 1 cục to tổ chẳng màu “phân chóá” nhày nhụa...ko biết sơn này đặc biệt thế nào mà lại bóc ra 1 cái mùi y hệt cái màu của nó=))....từ đầu đến chân ả nhuộm màu nhìn như da mọi...

_Ay da!!! Em xin lỗi “Chị”, tại em vấp... – Boo làm mặt nai ngây thơ... “vô số tội vạ”

Ả lông lộn lên định tiến tới xé xác Boo..

_Aaaa !! em sợ... – Boo lém lỉnh núp sau Gen và Gun chung bộ mặt “già vò sợ”

_Kìa, Boo ko cố ý, cô thôi đi, ko mau rửa sơn, tôi nghĩ cô phải cạo đầu lun đó – Gen cười khinh khinh nhìn ả?

Ả tức sặc máu, ko cam tâm bước đi lên xe...zia “tẩy trần”=))

Boo nheo mắt cười khoái trá nhìn Gun...thoảng nhìn là biết trò của 2 đứa nó rồi...Thật là độc quá đề...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

....Renggggggg.....

_Vào lớp thôi – Kan hô hào

_Á!!! Lại trễ nữa rồi – Bo hoảng hốt

_Còn ko mau lẹ đi – Gun nắm tay Boo kéo nhỏ chạy

Mặt pé Boo thoáng ửng hồng, trái tim lại đánh mạnh 1 tiếng “Thịch”...

Chạy 1 mạch tới trường...Gun vẫn còn nắm lấy tay Boo làm cả trường ai cũng nhìn chăm chăm...Còn Boo 2 má đỏ hồng hồng đáng yêu đi theo Gun...

_Nè...Gun – Boo gọi nhỏ

Lần đầu tiên nghe Boo gọi tên, Gun giật mình quay lại nhìn trần trời, khuôn mặt ngượng ngịu đỏ hồng đáng yêu làm Gun nhìn ngẩn ra...

_Cái...cái gì? – Gun lấp bắp

_Ờ...ông...ông buông tay tui ra y...mọi...mọi người nhìn kì quá – Boo mắc cỡ lí nhí

Gun lúc này mới nhìn xuống tay đang nắm chặt bàn tay nhỏ nhắn của Boo...anh chàng mặt từ trắng hồng chuyển sang đỏ gay đến iu... buông vội bàn tay nhóc Gun bước vội vào lớp...mà tìm đánh lô tô muốn bung khỏi lồng ngực...

Tiết học bắt đầu...ai ai cũng tập trung chăm chú nghe giảng...có 1 người hồn xiêu phách lạc 9 tầng mây ở đâu đâu...lâu lâu lại liếc nhìn...Boo...Ồ...ra là Gun...lạ àh ghen...

Tay chóng cảm, 1 mùi hương nước hoa nhẹ nhàng thoảng lên mũi khiến nhóc cảm thấy dễ chịu, hơi ấm từ bàn tay còn lưu luyến, mắt nhóc lơ mơ chạm phải cái đáng nhò, mái tóc hơi xoăn màu nâu đỏ cột cao bay nhẹ trong gió làm tim ai đập thành thịch... “Nhỏ trông kĩ cũng xinh đấy chứ”

“Ax, quái...mình đang nghĩ đi thể này, điên rồi, mình điên thật rồi...” – Gun giật mình bất giác lắc đầu nguầy nguậy

....

Mới sáng sớm đã đuổi tà ác nên coi bộ ko khí trong lành hẳn... cả bọn Kan và nó kéo nhau xuống căn- tin ăn sáng...

....

Sân sau trường Sky...

_Hồi sáng mém trễ rồi, mà công nhận, cô lợi hại thật... – Gun cười khoái trá

_Hê hê, chưa hết đâu – Boo cất tiếng nhưng vẫn đang dáo dác nhìn lên cây như tìm cái gì đó

_Cô tìm cái gì trên cây vậy – Gun thắc mắc đến gần Boo

Boo cười nụ cười tà ko còn có thể tà hơn chỉ tay lên cây...

_Hả? đừng nói cô muốn lấy cái đó nha – Gun nheo nheo

_Ừ!! Tụi leo lên đấy... ông dưới này hứng nghe – Boo vẫn ko giấu ác nụ cười khoái chí cho trò mới của mình ra lệnh

_oke, mà bà leo hả? bữa nay ko mặt Kitty nữa chứ – Gun lơ mồm

...CÓP...

Hik...cú này ko nhẹ nhàng, Gun phải quay mòng mòng hết mấy phút, đầu súng 1 cục bự bằng cái tô à...

_Nè, giỡn thôi mà.. – Gun xuyết xoa...

_Yên tâm, hôm nay tớ mặc quần sort ở trong rồi – Boo hồn nhiên kéo váy lên khoe...

Mặc dù là quần sort hằng ngày lũ con gái mặc hằng hà sa số trên đường nhưng cử chỉ của Boo làm Gun máu dồn lên não...choáng, máu mũi xuyết phụt cả ra...Định thần gắng gượng dậy thì đã thấy Boo nhà ta nhảy thót lên cây như khỉ...

_Ê!!! Làm gì vậy, tui cất là ông lấy túi hứng nha – Boo trên cây vọng xuống

_Ờ...ờ – thần chí chưa phục hồi hết

...bụp...

_Oke, đc oy' nek, kinh quá... – Gun lấy túi hứng thứ Boo cất từ trên cây xuống mặt nhăn nhó

_Á.á... kiển – Boo hốt hoảng nhảy dựng lên mà quên mất nó đang vất vèo trên cây...loạng choạng té nhào

_Aaaaaa – Boo hét lên kinh hãi...chuyến này ko bó như con tôm lăn bột nữa...cùi=))

Gun giật mình, tim đánh mạnh sợ hãi, chạy tới đỡ lấy thân hình nhỏ nhắn của Boo...

1s...2s...3s... Boo từ từ mở mắt “Ồ!! Sao ko đau nhĩ, hay mình chít oy’, giờ đang phiêu diêu chốn bồng lai nhĩ?”...đảo mắt 1 vòng, là sân sau trường chứ ko phải “trên trời”... định hình...thì ra Gun đang ôm chặt lấy nhỏ... nhóc trở thành cái nệm cho nhỏ, vòng tay vẫn còn siết chặt, mặt nhóc lúc này tối sầm, dường như ko cảm nhận đc hấn đang thờ...

1p...2p...3p

_Ne...nè...!!! Ông... ông buông tui ra đc chưa? – Boo ngượng ngùng hỏi

Gun vẫn ko nói gì mà ôm chặt lấy nhỏ... Boo vùng vằng bật dậy...

_Nè tính lợi dụng...hà...??? – Boo đứng dậy đánh đá

Nhưng Gun mặt sa sầm, nhìn rất ư đau khổ, hơi thờ chằm chằm nhưng toát lên vẻ lo lắng như vừa xém mất đi thứ gì đó quan trọng... mắt lờ lờ nhìn nó phần nộ, người bốc hỏa khi

_Nè!!! Ông bị sao vậy? – Boo ngờ ngẩn trước thái độ của Gun

Bất ngờ, Gun kéo sun ôm ghì vào lòng... trái tim đập liên hồi... Boo đỏ mặt cứng đờ trước hành động của Gun...

_Đồ ngốc, cô là đồ ngốc – Gun thều thào

_Cái gì chứ, dám nói tui ngốc – Boo vùng vằng ra khỏi Gun

Yaaaaa!!! Gun 1 lần nữa bất ngờ shock tim nghen, nhóc cuối xuống hôn nhỏ... đôi mắt to đen láy của nhỏ mở hết cỡ, nhưng rồi cũng chằm chằm nhắm lại, dòng vị giác ngọt ngào lan tỏa khắp cơ thể nóng bừng kéo dài đến khi ko khí của cả 2 bị rút sạch, Gun mới nuốt tiếc rồi đi đôi môi mềm mại của nhỏ...

_Lần sau, ko đc làm như vậy nữa... em có biết khi em roi xuống trước mắt tôi, tim tôi đã như nổ tung ra ko hả?...lần này phạt đấy – Gun nói thì thầm...
thằng này công nhận khôn lỏi, hun mà kêu là phạt, kiểu này đợt sau Boo leo lên đợt cau hóng gió luôn quơ =))....mà có ai mún bị phạt chung ko?...

Boo đỏ bừng, đầu gật gật ngoan ngoãn...

_Về lớp thôi – Gun nói rồi nắm tay Boo kéo nhỏ về lớp trước hàng trăm con mắt của thiên hạ làm cho khối con vỡ mộng mà đâm đầu vào tường chết giấc hết...

....

Tại nhà Mary

...Rầm...

_Baaaaaaaa – Ầ hét lên như ai cắt cổ kèm theo tiếng đập cửa thô bạo...thật là mất hình tượng mà

_Kia con gái, ai chọc công chúa của ta vậy? – Lão papa ả lên tiếng

_Ba, ba phải đòi lại công bằng cho con... – Ầ xà vào lòng tía ả khóc réo lên

_Sao vậy con? Tóc con sao thế – Lão ngạc nhiên, nhìn mái tóc ngắn cùn của con gái thắc mắc

Nhờ phước của Boo mà ả Mary có cơ hội đổi một tóc mới nhoak... Do son “đặc biệt” quá, mái tóc dài xoăn mà ả yêu quý đã “ra đi tìm đường cứu... vớt”

_Là con nhỏ đã cướp mất anh Gen của con, ba...ba phải làm chủ cho con, ba phải lấy lại công bằng cho con... – Ầ thút thút, nước mắt giàn giụa điều ngoa bịa 1 đồng chuyện hài kể cho ông già ả nghe

_Hừ!!! quá lắm mà, dám *** hại con gái ta, ta sẽ trị tội nó – Lão nắm tay cầm phẫn

_Ko cần đâu ba, ba thúc hôn cho con đi, chỉ cần con và anh Gen kết hôn rồi sẽ ko ai xen vào đc nữa, chỉ cần ba gây áp lực lên ba anh ấy thì mọi chuyện sẽ nhanh như ý muốn thôi – Ầ thâm hiểm nói

_Ừm!!! Ta sẽ làm như ý con...

_Con cảm ơn ba – Ầ ôm chặt lấy lão tía, miệng cong lên 1 nụ cười nham hiểm báo điềm cho 1 sóng gió đang khởi nguồn

....

_Alo!!! Mai anh nhớ đem cái đó theo nhak

_ok, hìk, giữ nó thế này anh ớn quá

_Ráng y mòak

_Đc rùi, em khỏi cần giờ cái giọng má lùl đó đâu, nổi cả da gà...Ngủ đi, mai anh sang đón đi học

_Ok!! G9

Cúp điện thoại, Boo cười hạnh phúc... mới hum wa còn tui với ông nỏ lửa thế mà hôm nay anh với em nỏ... da gà

_Hey!! Ghê nha, anh với chả em, lẹ dữ há – Sunny từ ngoài bước vào phòng trên

_Xỉ!!! Kệ người ta, chứ chị với anh Kan thế nào chứ, thích người ta thì nói, làm bộ...

_Con nhóc này... chán sống – Sunny tức giận ném gối vào Boo

Nhỏ nhanh nhẩu né tránh chiếc gối... chợt nhớ ra vấn đề chính, nhỏ kéo Sunny lại...

_Àh quên...chị... em nói này.... – Boo thủ thỉ, miệng cười gian xảo

_Ồ là la, em của chị very good quá...oke – Sunny khoái trá miệng cũng cong lên hình trăng khuyết đầy hứng khởi

...

_Rain... – Sunny vẫy tay gọi ý ới

Mới sáng sớm, Sun và Boo đã đứng đợi ở cái cây ngay cổng trường đợi nó... Vừa thấy nó và 3 anh chàng hào hoa bước vào trường là ngoắc vào ngay... Boo đứng bên cạnh tay cầm lon nước ngọt hết lag rồi lại tung hứng, miệng đầy gian tà...

_Ủa Gen? hôm nay ả kia ko ám anh nữa hả? – Sunny nhìn trước ngó sau

_Ờ!! Ko bít nữa, chắc hôm qua bị Boo làm cho chết khiếp oy’ – Gen ko nhịn dc cười khi nhớ lại cái bộ dạng của ả hôm qua

_Anh hhhhhh – 1 giọng chua loét gọi réo tên Gen khi chiếc limo vừa mở cửa

_Móa!!! Sao linh dữ zậy... Mới nhắc tào tháo, tào tháo tới liền... – Sunny khịt mũi khó chịu

_Con này chết linh lóm nak – Boo rủa ko kém

Ả lót tốt chạy lại chỗ Gen ôm chầm lấy tay anh...

_Ôi trời, mùi phân chóá ở đâu mới sáng sớm thum thum zì?... ơ ơ... khặc sặc...phụt...hahahahahaha... “chị” mới đổi mốt hả? ai cắt cái đầu “chị” như cái đám râu mới cây vậy? – Boo đang nói mồm chợt nhìn thấy mái tóc mới của Mary mà nhin ko nổi cười bỏ lẩn

Sau khi Boo khơi màn thì mọi người ai cũng túa ra cười theo làm ả tức đỏ mặt...

_Mày...mày.... – Ả xồng xộc tới chỗ Boo

Boo bình thần nhìn ả nhếch mép cười tà mị...Ả hơi rùng mình với nụ cười của Boo nên dừng bước chợt lùi lại 1 bước đề phòng...

“Hừm... hôm nay có tiến bộ đấy...” – Boo cười khẩy

_Kia... mới sáng sớm mà chị nóng thế... em mời chị uống nước nhé – Boo tiến lại chỗ Mary tay khui lon nước ngọt...

Bao nhiêu khí ga tích tụ nhờ ơn Boo hết lag tới tung hứng nên có bao nhiêu phun thẳng vào kẻ đối diện đó là Mary...

_Á... Con điên này...Hôm nay tao sẽ giết mày... – Ả lồm lộn sấn tới...nhưng chưa kịp đụng tới Boo thì...

... Phạch...

_Á aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa – Mary nhảy căng lên như con khỉ mắc phong...cái tướng nhảy loai choai nhìn mà cười bể phổi của ả... Ả chạy thẳng tới bồn rửa tay sau trường...

Lúc này, từ trên cây, Gun từ từ tuột xuống cười nắc nẻ...

_Arrrrr... Thì ra là trò của 2 đứa... – Gen và Kan vỗ lè

_Haaaaaaaaaaaaa, hơn cả thành công – Boo chạy lại vỗ tay vs Gun nhảy lên cười khoái chí...

Gen chỉ biết pó tay đứng cười lắc đầu thầm cảm ơn thề em iu quý...Còn nó...

_Ủa Gun? Sao em lại ở trên cây zà? – Ngu ngơ

_Trời, ko ở trên cây sao thả ổ kiến xuống đc... – Boo tỏ thái độ với cái đầu óc ngây thơ của Rain

Hóa ra hôm trước bé Boo nhà ta leo lên cây cắt ổ ki

ên lửa... do hôm trước mém đi bán muối nên hôm nay Gun ko cho Boo leo mà chính chàng sẽ làm việc đó, nên sáng sớm Boo, Gun và Sunny đã kéo nhau tới trường sớm thực hiện kế hoạch...chắc... Boo thiệt là tài mà... học ko biết sao chứ bày trò thì khỏi chê ngar ==))

...

_Ui ui!!! Kiến cắn – Gun phải tay nhảy dựng lên, tội nghiệp anh chàng, hôm qua tới giờ phải giữ túi đựng kiến mà còn phải lãnh trách nhiệm thả kiến nên tay bị cắn sưng hết tron TT ^ TT

_Ui ui!!! Đau đau... để em xem... đau lắm hử – Boo suýt xoa, cái mặt phụng phịu lo lắng

_Uk!! Đờ ui... – Gun làm nũng.

_Eo!! tụi bây phản ngay... mới sáng sớm tao chưa có ăn sáng... – Sunny giả vờ mửa trước cái cảnh tình xương mến xương của 2 anh chị

_Xì!!! Ghen hử? vậy kêu chồng pà lo đi – nói rồi nhò lấu cá xỏ Sun về phía Kan làm nhỏ té thẳng vào lòng Kan...

Hai trái tim bỗng đập mạnh 1 cái, cả 2 bật ra quay đi, mặt đỏ ngầu... Nó lấy tay bịt miệng cười khúc khích...

_Mày cười gì đấy con kia – Kan “chém thót” chữa ngượng...

_Lè... xương người ta thì nhận đê, còn làm bộ quái... – Nó núp sau Gen trừu Kan

_Á!! Con này hum nai gan... Mày biết tay kao – Kan tức trào máu...

_Thôi... cho xin đê... Mai chủ nhật, cả bọn đi đâu chơi đi – Gen lên tiếng gỡ vây cho nó

_Em muốn đi khu vui chơi... – Nó háo hức

_Ồ ờ ó!! Lâu oy’ kao hông đi. – Sunny đồng tình

_Có phải con nít đầu mà... – Kan phản bác nhưng vừa nhận đc cái liếc xẹt lửa của Sun thì đành ngậm mồm...

_Em cũng muốn đi, vậy mai 9h gặp nhau ở cổng khu vui chơi nhak... – Boo đồng ý cả 2 tay 2 chân – Tụi em đi học đây, kéo trễ – Quyết định xong Boo nắm tay Gun lôi đi

_Đứng lại – Boo vừa quay lưng đi thì bị 1 giọng nói đánh thép chặn lại... – Mày hại tao ra nông nổi này mà tính chuồn hả? – Hóa ra à Mary quay lại

_Á aaaaaaaaaaaaaa... Gun ơi cứu em... quý – Boo hét lên núp sau lưng Gun

Mọi người ai cũng tròn xoe mắt nhìn Mary...

_Ồ, ko phải quý ah’... ồ ô!! Là chị Mary “cùa em” à? Mịa oy!! Em ko biết là kiến cắn có thể mập đó nhak – Boo thò đầu ra từ sau lưng Gun chọc tức ả

Hik... Boo ác thật, kiến cắn ẻm mặt sưng chù vù như trái banh, cả thân phồng rộp lên sưng tấy... cú này đau thật ==))

_Chính mày, mày bày ra chuyện này... – Mary gầm rú như thú

_Ê, cho nói lại nghe, em chỉ “Vô tình” là bắn nước ngọt lên người chị thôi, còn chị xui xẻo đứng ngay cạnh cây mứt có ổ kiến nên mới bị thế ảh – Boo mồm mép

_Mày... – Mary lại sấn tới

_Chị à? Boo nói sai gì chứ, chị nên về bôi thuốc đi trước khi chị tăng lên thêm chục kí đó – Gun đứng che chở bảo vệ Boo

_Mày tính làm gì em tao? – Sunny cũng hùng hổ đứng cạnh Kan chắn cho Boo

_Em thấy chị quá đáng đó, sao cái gì cũng đổ cho Boo vậy? em nó vô tình thôi mà – Binn bênh vực đứng chắn nốt

_Cô nên đi đi, tụi thấy cô hơi vô lý rồi đấy – Lần này là Gen lên tiếng

Với lực lượng hùng hậu... ả thật sự mất thế, máu hòng muốn trào hết ra nhưng đành ngậm bồ hòn làm ngọt đi về trị thương... Boo lại giúp ả trốn học nữa...

Cả bọn khoái chí cười toe toét nhìn ả đi về rồi ai về việc nấy...

....

_Alo, chị Mary, em nghe tụi nó bàn nhau mai đi khu vui chơi đó chị – Candy mách lẻo

_Thông tin này chính xác ko? – Mary cẩn thận hỏi lại

_Chính tai em nghe mà chị

_Ok!!! Em ngủ sớm đi, mai chúng ta đến khu vui chơi, ko thể để con đó hẹn hò với anh Gen đc – Mary nghiêng răng

_Dạ, mai chúng hẹn nhau 9h đó chị...em ngủ đây...G9

....

Trong khi đang có 1 âm mưu phá hoại thì nó đang...vô tư lăn ra ngủ, lòng nao nức về cuộc hẹn đầu tiên của nó và anh...

....

9h sáng tại công khu giải trí...

_Sunny oi – Nó vẫy tay gọi khi thấy Sunny và Boo

_Ok!! Đồng đủ rồi, chúng ta đi chơi thôi – Boo háo hức

Mọi người vừa cất bước đi thì...

_Ôi, ai thế này, sao trùng hợp thế – À Mary từ đâu lù lù xuất hiện

_Cái gì thế này, ở trường ám chưa đủ, tới chủ nhật cũng ám nữa hả? – Sunny thật thà “chửi”

_Nè!!! Tao với chị tao đi chơi, ai biết đc tụi bây cũng đi đâu – Con Candy cong cớn nói dối ko nhột miệng

_Hừ!!! xạo quần – Sunny khó chịu ****

_Hjk!! **** bậy ghen – nó mắc cười nhưng quen ời

_Mày... – Candy á khẩu

_Anh!!! Em muốn đi chơi – Mary kéo tay Gen lôi đi

_Đành đi chung thôi, có nói sao thì thằng Gen vẫn ko thoát đc tay con Mary đâu – Kan lắc đầu chán nản...

_Anh oi!! Mình đi thôi – Candy xoắn lại ôm tay Bin già lã, nũng nịu

_Buông – Bin khinh ra mặt trừng mắt nhìn khiến con Candy xanh mặt

...

Ko khí lúc đầu hào hứng bỗng vẫn đục khi ả Mary xuất hiện...Ai cũng ko vui ra mặt làm mọi thứ nặng nề...Ả Mary cứ quấn lấy Gen làm nó ko tới gần anh đc nữa bước... đáng lẽ nó mới là người cùng anh đi bên cạnh, là người nắm lấy tay anh mới phải, vậy mà... giờ cứ phải lẽ đéo đi phía sau...cái mặt buồn buồn cúi gằm sải từng bước...

_Ko vui àh? – Mọi hành động của nó đều đc Bin quan sát này giờ, anh tiến đến gần sóng bước cạnh nó hỏi

Nó giật mình ngẩn mặt lên...

_A...à... ko có...em ko sao – Nó cười gượng

Bin ko nói gì, chị chậm rãi đi bên cạnh nó... Anh rất muốn nắm lấy tay nó, dẫn nó đi chơi 1 cách vui vẻ... nhưng tất cả đã đc anh cố nén xuống tận sâu đáy lòng...

....

_Gun àh!! Em gai mắt quá, này giờ chơi chẳng vui gì cả, thấy chị Rain bần bần em mún xé xác chị em nhà con Mary quá...huk huk – Boo bức xúc

_Ko đc em, làm vậy sẽ làm khó anh Gen đó, ráng nhịn đi... – Gun khuyên răn

_Ừ... thật tức quá mà – Boo hậm hực, cái đầu bé nhỏ lăm mru nhiều trò bắt đầu hoạt động – Anh Gun!!! – Boo trông thấy 1 thứ khiến nhỏ thích thú

_Hừm?

_Anh bắt con đó xuống giùm em... – Tay chỉ về hướng con tắc kè đang bò trên nhánh cây to

_Hik!! Em lại tính làm gì vậy, trông con đó ghê quá... – Gun nhăn mặt

_Anh ko bắt thì em leo lên bắt – Boo giận lẫy

_Ay ay, cho anh xin, đc rồi mà – Gun ngăn lại

_Nè, 2 đứa làm gì vậy? đi mau – Sunny ngoài lại gọi

_Anh chị đi trc đi, em cột dây giày rồi theo ngay

“Ủa? mang giày búp bê mà cũng có dây hả ta? Nhỏ lại bày trò gì đây, đợi xem” – Sunny cười thầm

_Nè!! Em phải con gái ko vậy? ko sợ sao? – Gun đưa con tắc kè cho Boo lăm bằm

Boo ko nói chỉ liếc xéo bỏ đi thẳng lăm cậu chàng đủ hiểu lẻo đẹo theo sau...năn ni =))

_Chị Sun, chị Rain, mấy anh oi, em mệt quá – Boo ngồi bẹp xuống ghế đá – khát nước nữa

_Ừ, mình nghỉ chút đi – Kan đề nghị

_Anh đi mua nước – Gen xung phong

_Em đi nữa – Mary loăn xoăn

_Ay, ko phải lúc này cô than mệt sao? Ngồi xuống nghỉ đi -Sunny kéo ả lại

_Em muốn giúp anh mua nước ko? – Gen nháy mắt cười hiền hỏi nó

_Dạ – Mắt nó sáng rờ như bắt đc vàng... lon ton theo anh liền...để lại ả Mary với cục tức nghệt ngang họng

...và 1 người cũng ko vui gì đứng nhìn theo...

....

_Em uống gì? – Gen hỏi nó

_Em muốn uống sữa – Nó cười toe

Gen bấm 1 hộp sữa và 7 chai nước suối...

_Anh xin lỗi, này giờ ko thể bên cạnh quan tâm em... – Gen rầu rầu nói

_Em ko sao...em chơi vui lắm – Nó cố xua đi ý nghĩ tội lỗi của Gen, năn 1 nụ cười dễ thương nhất có thể...

Gen thoáng nhìn là hiểu...anh xoa đầu nó âu yếm rồi cúi xuống khẽ đặt 1 nụ hôn thật nhẹ lướt qua làn môi hồng...

_Chút nữa mọi người về, anh và em sẽ đi chơi riêng nhé... – Gen nháy mắt

Mặt nó đỏ hồng hồng dễ thương phải biết...Nó vui khi anh ko bỏ rơi nó mà anh vẫn để ý đến nó đấy chứ...

_Chúng ta về chỗ mọi người thôi kẻo bị rủa – Gen nhẹ nhàng nắm tay nó đi

....

_Tại bây đi lên núi hứng nước suối hả? có đi mua mấy chai nước suối mà lâu như quý – Kan khó chịu

...Bộp...

_Úi

Sunny đạp Kan 1 cái cho chừa tội zô ziên...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Mọi người đang nghỉ ngơi uống nước thì Boo nheo mắt với Gun. . .Anh chàng lặng lẽ ra phía sau lưng Mary, bỏ tọt con tắc kè vào cái đầm óng cổ rộng quít khoét sâu vòng 1 lộ liễu như mí con gà móng đỏ ý =.

Màn kịch vui bắt đầu. . . Đầu tiên ả nhướn người giật mạnh lên 1 cái, sau đó mặt biến đổi ko thua con tắc kè nhak. . .từ hồng bắt ngờ chuyển sang trắng. . . ả ọ qua phải 1 cái thì mặt chuyển sang xanh lè. . .ả ọ lại bên trái 1 cái thì chuyển sang xám xịt =)). . .sau đó thì. . .

_Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa – Ả hét lên nhảy bật dậy rồi uốn **, quần quai hết con rắn.

Con tắc kè bò tới đâu bà lắc tới đó cho tới khi nó chui tọt xuống chân, ả bắt đầu nhảy chơi chơi như con điên. . .

Hành động tuyệt mĩ đó khiến ai đi qua cũng phải ngoái lại nhìn. . . Tội em tắc kè mãi mới tìm đc đường tẩu. . . Lúc này ả mới thờ hồn hể, đầu tóc và quần áo xộc xệch như mới trốn trại =))

_Lại là mày đúng ko? – Ả chỉ tay về phía Boo quát

_Nè, nãy giờ tôi ngồi đối diện chị, tôi là gì đc? – Boo đáp lại

_Ồ ơ – Ả á khẩu thật, đúng là nãy giờ ả luôn ngồi quan sát Boo ko rời nửa giây thì sao nhỏ có thể giờ trò đc. . .tuy vậy ả vẫn nghi ngờ Boo

_Chắc con tắc kè rớt từ trên cây xuống đấy. . . – Gen sau trợn cười sán khoái lên tiếng bênh vực Boo

_Chúng ta đi tiếp đi – Bin lên tiếng rồi rào bước

_Yeah!!! Em muốn đi nhà ma – Boo đầu tiên

_Ok – Kan và Sunny đồng tình

...

Vừa tới cửa ngôi nhà ma. . .những tiếng rống rên tru trwlo khủng khiếp rợn người, những tiếng la thát thanh để ntoat1 mồ hôi hột. . . Cả đám bắt đầu bước vào. . .

Mọi thứ tối đen khiến ko ai nhìn ra ai. . . Boo ôm lấy tay Gun, Sunny bất giác cũng ôm lấy tay Kan. . .Cả đám đang đi bị 1 cây ma ko biết từ đâu bay ra khiến mọi người kéo nhau chạy tán loạn. . .Gun nắm lấy tay Boo chạy 1 hướng. . .Kan nắm tay Sunny chạy 1 hướng. . . 1 bàn tay nắm lấy nó thật ầm ập kéo đi hướng khác. . .

Tốp Gun và Boo. . .

_Hừ hừ, mọi người đâu hết ơ? – Boo hỏi

_Đừng lo, có anh đây – Gun kéo Boo lại gần. . .

...Bỗng. . . 1 quái vật bật dậy. . .

_A a a

Một tiếng thét thát thanh vang lên rồi im bật. . .

_Ay da. . . Boo, em đánh anh ta chết giấc mất rồi. . . – Gun lác đầu xem xét

_Ai biểu ngu, tự nhiên nhảy ra. . .làm giật mình – Boo bĩu môi làm rầm rủa

Thì ra tiếng thét vừa rồi là của anh chàng giả làm quái vật, vì dọt ra bắt ngờ nên bị Boo đập bầm dập. . . Gun và Boo nắm tay đi hết con đường dẫn đến lối ra mà ko mảy may 1 bóng yêu quỷ gì hết. . .

_Ủa? ra tới nơi ơ? hả? xì, chẳng có gì đáng sợ hết àh, thua xa nhà ma bên Mĩ – Boo chán nản

Hik... ko phải là ko phải là ko thú vị, mà mấy con ma trong đó thấy đồng nghiệp của mình bị Boo đánh thảm quá nên ko trốn sạch... Vậy là cặp này ra an toàn...

Tốp của Kan và Sunny...

Cả 2 lạc vào 1 căn phòng, ở giữa là 1 chiếc quan tài... ko khí rùng rợn...

_Nè!! Bít đường ko mà dẫn đi lòng vòng vậy hả? – Sunny bực mình hét

_Im đi, tôi đang mò cô ko t

hấy hả? – Kan tức giận

_Anh đúng là...

_Cô á...

Bla bla...bla bla

Cả 2 đang đánh đá khí thế...chiếc quan tài mở ra...1 darcula từ từ ngồi dậy,nhe răng đầy máu...

_Hư hư!!! Ta là Dacula...

...Bốp...

_Cầm mồm...biến... ko thấy người khác đang nói chuyện hả?

Kan và Sun đồng loạt đâm thẳng vào mặt Dacula rồi đồng thanh quát khiến tên Dacula rụng răng té vào hòm nằm chèm bẹp...

_Ko biết đường thì tìm người chỉ đi chứ – Sunny mất kiên nhẫn

_Ủ!! Làm gì ghê vậy? – Kan khó chịu gầm lại

Một tên giả ma đối lộn lờ đi ngang bị Kan nắm đầu lại...dí sát mặt gầm gè

_Lối ra ở đâu? – Nhìn mặt Kan lúc này còn hơn cả đại ma vương khiến tên quỷ dọa xoa teo héo...

_Dạ... dạ... để em dẫn anh đi... – Tên quỷ dọa xoa lấp bắp sợ hãi dẫn đường

Và quang cảnh lối ra lúc này cũng trông vánh như Boo và Gunn đi qua...

_Ủa? anh chị ra rồi hả? – Boo và Gun đang ngồi đợi...

_Ồ... Anh “nhờ” người tốt bụng giúp đỡ nên mới ra đc... – Kan vừa nói vừa chỉ tên dọa xoa nói

_Anh nhờ kiểu gì mà tên quỷ vừa đưa anh ra tới nơi đã sợ quá té xỉu vậy – Gun nheo nheo nhìn tên quỷ đối mà nghi ngờ sự “nhờ vả của Kan=))

...

Quay lại với nó...

_Anh ơi, em sợ quá... mình ra đi – Nó nói khi đang đc kéo đi...

Cả 2 bước vào 1 căn phòng đc trang trí như 1 hang động ánh đèn chớp đỏ rùng rợn...Rain nép người ôm lấy cánh tay...Trong ánh sáng lơ mơ, một khuôn mặt điển trai siêu baby hiện lên...Nó giật mình vội buông tay, đó ko phải Gen mà là Bin, vậy mà nãy giờ nó cứ tưởng...

_Ồ!!! Sao anh?...em xin lỗi... – Nó giật mình ấp úng

_Ừm...ko sao – Bin cũng ngượng ngượng

Trong quang cảnh địa ngục mà 2 người đối diện nhau như cặp đôi mới yêu... Con người tuyết quê độ nhảy bổ ra...

_Aaaaaaaa – Nó hét lên – Woakkkkk, gấu bự, dễ xương quá

Nghe nó la lên, Bin thủ thế tính làm thịt con người tuyết thì nó đã nhảy lên ôm ghì làm Bin mún té xỉu...phải công nhận là cái trình độ shock của nó ko hề bị mai một theo thời gian=))

_Mình đi thôi... – Bin thở dài giục nó

_Ko...Em thích gấu – Nó nhõng nhẽo như con nít

_Nè!! Em mấy tuổi rồi hả, mà nó là quý tuyết chứ ko phải gấu – Bin bực bội lôi nó đi

_Á á !! Gấu bự – Nó hét lên còn tên quái vật tuyết vì bị nó hét ôm đến nắm đầu lôi kéo nên vừa đc Bin lôi nó đi, hấn sợ quá phần mất tích...

Nó bực bội hấn học rút tay ra khỏi tay Bin nhưng anh 1 mực nắm càng chặt hơn...Mặt Bin hăm hăm với cái thái độ của nó...

_Buông em ra – Nó hét lên

_Em tính ở trong này luôn hả? – Bin quay lại quát phần nộ làm nó sợ xanh mặt

Nó ngậm miệng cúi đầu lẳng lặng đi theo Bin mà lòng còn hăm hực lắm... Nhưng con ma thấy Bin quát, khuôn mặt rực lửa đôi mắt như 2 hòn than, nhìn còn đáng sợ hơn quỷ nên cũng tìm đệt ra tìm chỗ nấp...thế là trời quan đường đẹp... Từ phía xa, ánh sáng 1 lối ra sáng mờ mờ...

_Ủa? đây ko phải lối vào hả anh? – Nó ngạc nhiên

Bin ngượng chín đỏ cả mặt, ai đòi ko biết đường mà tài lanh dắt người khác đi lòng vòng đã lại về lại lối ra...

_Miễn sao ra ngoài là được rồi, thắc mắc làm gì? – Bin nạt nó chữa ngượng

...

_Thưa quý khách, đây là lối vào ko phải lối ra...Mong quý... – 1 tên giả ma đang nhắc nhở thì chạm ngay ánh mắt nóng như “quỷ” của Bin hấn sợ như tiểu yêu dưới chướng đại ma vương vậy... – Àh...mời...mời anh chị ra

_Mọi người đâu rồi nhỉ? – Bin ngó dáo dác

Nó vẫn còn dỗi nên làm mặt giận ko thèm đáp... Bin nhìn cái mặt phụng phịu đáng yêu của nó mà lắc đầu cười khổ...nhưng anh thích nhìn nó như vậy?

_Chúng...chúng ta đi chơi đi – Bin nói mà ko quay mặt lại vì sợ nó nhìn thấy gương mặt đang đỏ ửng của mình

Nó bị giờ mới chịu ngước mắt lên nhìn anh...đôi mắt long lanh hơi ngăn ngán nước làm tim ai đó đập liên hồi...

_Ồ...em ko thích thì thôi – Bin hơi buồn đáp

_Ko, em muốn đi – Nhìn cái biểu hiện của Bin mà sao tự nhiên tim nó đánh thịch 1 cái, nhìn ánh mắt ấy sao nó ko nỡ từ chối

Bin vui hấn lên, như đứa trẻ lên 3 reo hò khi đc mẹ dẫn đi khu vui chơi... Anh vẫn nắm tay nó kéo đi...Cả 2 bắt đầu tung hoành trong khu giải trí...hết tàu lượn lại đến vòng quay ngựa gỗ, đu quay, xe điện... Cả 2 chơi vui vẻ mà quên mất mọi người đi cùng mình...

.....

_Ủa anh Gen? Sao anh ra 1 mình vậy? – Gun hỏi

_Rain đâu? -Sun và Boo đồng thanh

Do hơi bị đẹp trai nên anh chàng bị mấy con yêu mám trai trong đó “núi kéo”, và vốn là người lịch sự nên anh càng ko thể dùng cách của Kan nên anh chàng vất vả lắm mới ra đc=))

_Ko phải cô ấy đi cùng mọi người sao? – Gen ngạc nhiên

_Thế thằng Bin đâu – Kan mắt ngó dáo dác tìm tìm

_Lúc nãy hoảng quá chạy tùm lùm, chắc Rain và Bin lạc trong đó rồi – Gen nói

_Đội tao “hỏi thăm” – Nói rồi Kan bước vào nhà ma...

_A aaaaa – 1 tiếng hét âm vang sợ hãi vang lên rồi nín bật

Kan bình thần bước ra giải đầu...

_Thằng đó làm gì mà tao mới nắm cổ “hỏi thăm” có 1 câu mà xỉu rồi – Kan nhăn mày khó chịu

Gun và Gen nhìn vào phía trong, thấy 1 lũ thất thần nhìn ra khía Kan run bần bật là đủ hiểu ah dùng thái độ hỏi thăm “mềm” tới cỡ nào...Cả 2 lắc đầu thờ dãi...

_ Thế họ nói thế nào? -Gen hỏi

_ Họ nói có 2 người 1 nam 1 nữ lúc nãy đi ra từ phía lối vào giờ trong đó chỉ còn 2 đứa con gái ở trông thôi... – Kan nó hất mặt vào trong

_ A aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa – 2 tiếng hét choe loét cắt lên

Mọi người nhìn nhau nhún vai...

_ Chắc tụi nó đi tìm mình rồi, chúng ta đi thôi... – Kan nói rồi bỏ đi

Ai cũng nói bước mà ko 1 chút bận tâm tới 2 á còn kẹt trong đó, ko những vậy mà còn thoải mái như vừa vút xong bịch rác hôi thối...

....

_ Hihhi...vui quá... em muốn chơi nữa ghê... – Nó nhảy cẫng lên thích thú

Bìn mặt mày say sẩm, tay bịt chặt miệng như có thứ gì đang muốn trào ra...

_ Sao mặt anh xanh dữ vậy? – Nó quan tâm

_ U...ư...anh ko...sao? – Bìn xua tay nhưng vẫn nói ko nổi

_ Thế mình chơi lại trò tàu lượn đi anh – Nó vỗ tay vào nhau nhảy lên

Bìn nghe xong mặt choáng thật sự và chạy thẳng đến gốc cây đẩy hết mấy thứ khó chịu ra khỏi người...

“Hik...chắc mình chết quá...” – Bìn nghĩ thầm...

Chả là thù nãy tới giờ, nó cứ kéo anh đi hết trò cảm giác mạnh này đến trò cảm giác mạnh khác...cứ hết bị giật lên trời thì tung xuống đất, hết quay tròn tròn lại lượn âm âm...thế mà nó vẫn tỉnh bơ...thật thảm cho anh ấy...

_ Hay mình chơi gì nhẹ nhẹ đi, nghỉ 1 chút, anh mệt quá

Nhìn khuôn mặt tội nghiệp của Bìn nó cũng ch5nh lòng ko thể hành anh thêm đc...

_ Uk!! Em cũng thấy đối rùi – Nó xoa xoa cái bụng, mãi chơi nên giờ nó mới cảm thấy đối...

_ Em ngồi đây đợi anh – Bìn kêu nó ngồi xuống chiếc ghế đá rồi chạy đi

....

5p trôi qua vẫn chưa thấy Bìn quay lại, nó bắt đầu thấy lo...định đứng dậy đi tìm Bìn thì...1 bàn tay đặt lên vai nó...

_ Anh... -Nó mừng rỡ quay lại

Một toán cờ 4,5 thằng mặt mày bặm trợn, cười nham nhở...

_ Đợi người yêu hả cô em? Đi chơi với bọn anh đi – Tên to con nhất nắm lấy tay nó kéo

_ Ko, bỏ ra tôi ko đi – Nó quơ tay loạn xạ hét lên

_ Bỏ cô ấy ra... – Bìn vừa về kịp lúc

Tên đô con nhìn Bìn cười khẩy...

_ Bạn trai em đó hả? cỡ này 1 đám là anh cho đi châu ông bà rồi, ngoan ngoãn đi chơi với anh đi...

...Bốp...

Gã đô con vừa dứt lời thì ngã huỵch xuống đất, trời đất cuồng quay...phải gần 3p hấn mới tỉnh...

_ Mày dám... – Phẫn nộ, hấn ngoác mắt nhìn Bìn, nhưng chưa kịp mở miệng nói hết lời thì cắn lưỡi lại nuốt xuống

Khuôn mặt Bìn như 1 ác ma, lạnh toát, khí thái phát ra khiến những người xung quanh chết ngợp...

_ Đại...đại ca...em nhận ra thằng này rồi, nó là 1 trong bộ ba Hoa Vương của trường Royal... – 1 thằng đàn em của hấn nhận ra Bìn

_ Đồ ngu, sao ko nói sớm – Hấn gầm rít qua kẽ răng **** thằng đàn em

_Hừm!!! đi thôi tội bây, ko ko thích đánh con nít, mắc công mang tiếng ý đông hiệp yếu – Hấn đứng dậy run sợ nhưng còn ráng sĩ diện – Đi, con nhỏ vừa ngu ngốc vừa xấu quốác giành làm chi với hấn cho mất thời gian...

_Tội bây đứng lại đó

1 giọng nói đanh thép vang lên khiến cả bọn dừng bước quay lại...

_Mày vừa nói ai ngu? – Mặt nó sầm xuống, mắt tóe lửa, người nó như ngọc đuốc rực lửa...

_Con...con nhỏ đó sao vậy – Thăng đại ca hơi rùng mình trc khí thái của nó lấp bắp hỏi đàn em

_Mày nói tao ngu hà thằng trâu bò kia – Nó hoắc mắt hỏi lại tên côn đồ

_Ừ...tao...tao **** mày đó...vừa ngu vừa xấu – Thằng này bệnh sĩ bị quá, phen này choak mày chết...

Vừa dứt câu...nó chạy phi lên bay véo đập thẳng vào mặt thằng bậm trợn rưng 2 răng...hấn té ụych xuống, nó đập thùm thụp vào hấn khiến hấn ngất liệm...Lũ đàn em cũng vì sợ quá ôm nhân run rẩy, đứng đơ bất động, Bìn thì hơi bị quen nên cũng ngồi xem hài...Con phần nộ nó từ từ nguôi thì cũng là lúc tên trâu bò kia đã đập như trái cà, lăn ra bất tỉnh nhân sự...Ko biết đã chưa nhưng nó hoắc mắt ra lũ đàn em lăm le...

_Đại tỉ...tha cho tội em... tội em ko có nói gì hết áh – Tội đàn em hét hồn bay lại ôm chân nó van xin

...Bốp...

Nó co giò đập mỗi thẳng cái...cả lũ chung số phận với thằng đầu bu kia...

_Này...chuyện gì đấy... – Bảo vệ từ đâu chạy tới

_Nguy, chạy mau – Bìn bật dậy nắm lấy tay nó kéo chạy

Bảo vệ công viên này thiệt là hay quá đi...để người ta bị đánh chết dờ mới tới dọn xác...Thật là xuất hiện “Hoành tráng”

Cả 2 chạy đc đoạn cắt đuôi đc mấy thằng cha bảo vệ mới dừng lại thở hổn hển...

_Em...thiệt biết cách...gây chiến – Bìn vừa thở dốc vừa mắng nó

_Hừ – Nó giận lấy thờ 1 cái mạt rồi bỏ đi

Bìn cuống lên chạy theo nắm tay nó lại...năn nỉ

_Thôi, anh xin lỗi mà – Bìn bần bần nói

Nhìn mặt anh nó ko thể nào giận thêm nữa nhưng vì sĩ nên giả vờ ko thèm quan tâm chọc Bìn chơi...bổng...

_Á... Bìn – Nó nắm tay anh giật giật reo lên

_Cái gì – Bìn cũng hoảng hốt nhìn nó

_Gấu to quá – Mắt nó sáng rỡ chỉ tay phía con gấu bông to dùng đặt trên quầy quà tặng của khu ném lon

_Gi chứ...Làm anh cứ tưởng – Bìn chau mày đến bó tay

Nhưng nó chẳng nghe mà thích thú nhìn con gấu to mắt rực rỡ...

_Em thích hả? – Bìn cúi xuống hỏi

_Ừ – Nó gật đầu cái rụp

_Đi – Bìn kéo tay nó đi thẳng đến quầy ném lon

Đặt tiền lên bàn, nhận lấy 2 quả bóng... Bìn ném phát đầu nhưng chỉ rớt đc cái lon đầu tiên...

“Quái, ném trúng ở giữa mà sao lại chỉ rớt cái lon đầu tiên thôi vậy...hừ!! thằng cha này “chơi bản” đây mà” – Bìn rửa thầm, miệng nhếch lên cười đều

Dùng hết sức vào tay, Bìn ném 1 cú sượt qua mặt gã quản lí trò chơi, trúng thẳng chồng lon cạnh gã, dù đồng lon đã đc dán keo

nhưng vẫn bị bật tung đổ rầm...

_Tôi muốn con gấu – Bin lừ mắt đầy vẻ cảnh cáo “nhẹ nhàng” nói

_Của...của...của anh... – Thăng cha quản lí trò chơi lắp bắp run run đưa con gấu cho Bin

Nó sung sướng ôm con gấu bự bằng người nó khoái chí...Cả 2 vừa rồi đi thì gã quản lí ném lon cũng lẫn ra xiu vì sợ hãi...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Chiều rồi cũng chập tối...cả ngày hôm nay nó đi chơi cùng Bin rất vui mà nó quên mất cả Gen... Khu vui chơi bắt đầu lên ánh đèn rực rỡ...Hầu như các trò chơi nó đã đc chơi hết, nhưng...sao nó vẫn chưa muốn về...hay nó vẫn muốn đc ở cạnh Bin... “Sao ở cạnh Bin vui thế nhỉ? Vậy mà trước đây mình lại quên mất anh ấy luôn bên cạnh”

Nó lắc đầu nguầy nguậy khi nhận ra cái ý nghĩ kì quái đó, nó như 1 sự phản bội vậy...

_Em ko sao chứ – Bin thấy nó hành động kì quái nên cúi xuống hỏi nó, vô tình mặt anh dí hơi sát vào mặt nó làm mặt nó đỏ bừng...

_Ko...ko...em...em muốn chơi cái kia – Nó ngượng quá tay quơ loạn xạ

_Em muốn chơi vòng quay* à? (*là đu quay lớn ý mà, người ta còn gọi là đu quay tình yêu ý) – Bin hỏi

Ặc, thì ra nó chỉ đại...ai dà...lỡ phóng lao thì đành theo lao vậy...nó gật đầu

...

Cả 2 bắt đầu bước xuống của đu quay...Vòng quay bắt đầu dịch chuyển...ko khí lạnh im...im đến nỗi có thể nghe đc cả nhịp tim đang đập dồn dập...ko khí căng thẳng hẳn...nó ko biết nói gì. Sựong sạo, ập ứng...và 1 chút bồi hồi...

“Kì lạ thật...mình bị sao thế nhỉ” – Nó ôm con gấu bông, mặt hồng hồng đỏ, thậm thối mắ cho cái cảm giá ko tên đang trào cuộn trong lòng...

_Này – Bin gọi

_Dạ – Nó giật mình tìm xém bắn ra ngoài

_Em sao vậy? ko khỏe àh? – Bin lo lắng khi thấy nó trầm ngâm như vậy

_Ko...em ko sao – Nó khua tay miệng lắp bắp

_Nhìn kia – Bin cười chỉ tay ra ngoài cửa sổ

_Woak!!! Đẹp quá – Nó mở to mắt reo lên

Vòng quay đang đưa nó và anh lên đến đỉnh cao nhất, từ đây nó có thể nhìn thấy tất cả...

_Em biết ko, người ta nói, nếu ngồi với cùng mình yêu, khi lên đến đỉnh cao nhất của vòng quay, cả 2 trao nhau nụ hôn sẽ đc mãi mãi bên nhau đấy – Bin mỉm cười hiền, trông mặt anh đẹp như 1 pho tượng thần Hi Lạp

Nó nhìn anh chăm chú đỏ cả mặt...

_Em...em xin lỗi...- Nó cúi đầu lí nhí

_Sao vậy? – Bin ngạc nhiên thối mắ

_Đáng lẽ anh phải ngồi với người con gái anh yêu mới đúng, vậy mà em bắt anh ngồi với em... – Nó thấy có lỗi, mặt hơi phụng phịu

_Có chứ

_Sao ạ? – nó ko hiểu ngẩng mặt lên hỏi

Khi gồng quay đưa nó và Bin lên đỉnh cao nhất... Bin nhưong người về phía nó, anh hôn nhẹ lên làn môi mềm đang ngờ ngàng...

Nó giật mình đóng băng đơ hết cả người... mắt mở to...

_Người anh yêu là em... – Bìn ròi đôi môi nó ròi nói

_Em...em...em – nó ngượng ngừng cất ko lên tiếng

Tất cả lại chìm vào lặng im, nó ko nói gì chỉ ôm con gấu bông giấu mặt vào trong, còn anh thì tay chóng cầm mắt hướng nhìn ra cửa sổ trầm ngâm... trái tim vẫn rung lên từng hồi...

...bỗng...

...Ring...ring...ring...

Tiếng chuông đt reo lên làm nó giật bắn cả mình... tay chân lỏng ngóng dò tìm chiếc đt...

_A...alo – giọng nó hơi run

_Em đang ở đâu vậy? – Gen hỏi

_Em...em...

_Chiều giờ cả bọn tìm em khắp nơi, anh lo quá – Gen cắt ngang khi nó vừa mở miệng

_Em...em ko sao? – nó lắp bắp

_Vậy giờ em ở đâu? Anh đến đón em

Nó thoáng liếc nhìn Bìn...

_Ko...ko sao...ko cần đâu anh... em về nhà rồi – tìm nó chợt nhói và thấy có lỗi

_Ừ...anh biết rồi...

Cúp máy, nó nhướng mắt nhìn Bìn, nó cũng thầm trách đã lừa dối Gen, nó ko hiểu sao...nhưng trái tim nó muốn vậy...có lẽ nó đang ích kỷ...Chiếc đt quay dần đưa cả 2 xuống...trở về với thực tại...

Bên dưới tán cây...1 chàng trai có khuôn mặt điển trai, đứng lặng nhìn vòng đu quay...Đôi mắt anh sụp xuống đượm buồn...1 cảm giác đau nhói, mất mát và... tổn thương... đang xâm chiếm con người anh... Gen quay bước bỏ đi...

Bánh xe chạm đất... tất cả trở về thực tại...nó là bạn gái Gen và anh với nó chỉ vừa trải qua 1 giấc mơ...

_Anh đưa em về – Bìn nắm lấy tay nó dắt đi

Nó 1 tay ôm con gấu bông, 1 tay cú để Bìn nắm kéo đi...Cả 2 bước thềm ko nó nhau câu nào trên con đường đêm ngập trong màu của ánh đèn điện...Càng về gần tới nhà...1 cảm giác tiếc nuối cứ dần trào lên...cho đến khi đến cổng nhà nó thì...Bìn đột ngột khựng lại, buông vội bàn tay nó làm nó đang đi ko thắng kịp chúi vào lưng anh 1 cái đau...

_Sao tự nhiên anh dừng lại vậy – xoa xoa cái mũi nó hỏi

Bìn ko trả lời, chỉ đứng nhìn chăm chăm về phía trước... bắt giác nó hướng mắt nhìn theo...

_Anh...anh...Anh Gen – Nó lúng túng

Mặt nó xám xịt, chân tay lúng ta lúng túng như kẻ ăn trộm bị phát hiện...Gen cười dịu dàng, gương mặt anh vẫn thanh thoát ko vương bận chút lo âu hay hờn giận...nhưng đôi mắt anh lộ những tia kiềm nén đau khổ khó tả...

_Anh...anh...em...em – Nó lắp bắp

Gen kéo tay nó về phía anh làm nó mất đà ngã chúi vào lòng anh... Gen cúi xuống hôn lướt lên làn môi mềm làm nó bất động trước hàng động bất ngờ này của anh...Nụ hôn lướt qua nhưng ko có vị ngọt, nó cảm thấy chua chua của sự ghen tuông, đắng đắng của sự đau khổ và chan chất của vị... phản bội...

_Em vào nhà đi, chúng ta sẽ nói chuyện sau – Gen cười hiền...rất hiền nhưng tim nó chợt nhói

Bìn đứng chết lặng, bàn tay siết chặt, đôi mắt sụp xuống, trái tim như vỡ vụn, anh muốn chạy đến gần tay nó, giành lấy nó về phía mình... Nó lơ ngơ khó xử, mắt ngó chằm chằm quan sát thái độ của Bìn, ko hiểu sao nó lại quan tâm đến tâm trạng Bìn đến vậy... nó sợ...sợ cái gì đó...

_Em vào nhà trước đi – Gen nhắc nó, tay anh siết lấy bờ vai cảm phần...mặt anh lúc này ko còn thiên thần hiền hòa như lúc trước nữa, mà nó toát lên 1

về ác ma kì bí khiến người ta run sợ...

Nó chợt run lên 1 con rồi bước từng bước run rẩy vào nhà... Bóng nó khuất sau cánh cửa, xác định nó đã vào nhà... lúc này 1 bầu ko khí bao trùm lạnh toát... 2 con hồ đang lừ nhau đáng sợ, khuôn mặt Gen lãnh băng và đôi mắt nóng rực lửa... Từ người Bin cũng toát hàn khí lạnh ko kém, đôi mắt cụp xuống tựa vô hồn...

_ Lúc này là anh đứng dưới tán cây? – Bin lạnh lùng hỏi

_ Nhóc thấy anh? – Gen lạnh giọng hỏi ngược

_ Anh đã thấy tất cả? – Bin vẫn phả ra những khí chất đóng băng

_ Coi như chuyện hôm nay chưa từng xảy ra... Cảm ơn nhóc đã đưa Rain về, nhóc về đi... và... từ nay đừng đến gần Rain nữa... – Gen nói rồi bước thẳng vào nhà

... Chiếc cửa sắt đóng lại... Ánh mắt Bin vẫn hướng nhìn chán song cửa lạnh tanh... mà lòng tê tái...

.....

_ Ê Rain!!! Sao sáng nay nhìn mặt ông Kan giống chết rồi quá vậy? – Sunny nhăn mặt hỏi

_ Ồ... thì hôm nay thi học kì mà

_ Ủ!! Thi sao?

_ Àh!! Chắc ông sợ bị mama tao đập tô vào mặt nữa áh – Nó nói chuyện nhẹ như ko

_ Má... má mày làm thiệt hả? – Sunny hết hồn

_ Ủ, thì đợt trước lúc ông đem phiếu điểm về thì mama tao phóng nguyên cái chảo ko dính xô mặt, đợt đó tưởng ông đi “phiêu bong” oy’ – Nó cười khúc khích hồi tưởng

_ hik... hèn chi... – Sunny shock ko nói nên lời

_ Sao dạo này ko thấy anh Bin nhỉ... – Sunny chợt hỏi

Nó giật mình 1 cái, đôi mắt hơi buồn... Nó bồi hồi nhớ lại...

.....

_ Anh... em xin lỗi – Nó vừa vào nhà đc 1 lúc thì Gen cũng vào theo

_ Ko sao, lần sau nếu em muốn ở lại chơi thì cứ nói ở lại chơi, ko cần phải nói dối để làm anh yên tâm vậy đâu – Gen vuốt nhẹ mái tóc nó cười hiền gờ cho nó 1 lí do... anh ko muốn nó khó xử và quan trọng là làm nó phải quên đi chuyện vừa xảy ra...

Nó lặng im... nước mắt bỗng chảy ra, cảm giác tội lỗi dâng lên tuôn ra ngoài, nó thấy xấu hổ... xấu hổ vì anh quá cao thượng, vì anh luôn tin nó... và quan trọng là anh yêu nó rất nhiều...

.....

_ Ê...ê...mãi sao zạ – Thấy nó đứng lặng suy nghĩ mơ hồ Sunny gọi

_ Há? – Nó cũng giật thót choàng tỉnh

_ Sao vậy? suy nghĩ gì mà thờ cả người vậy, ko mau về lớp chuẩn bị còn thi

_ Ủ

Từ ngày hôm đó, nó luôn lánh tránh ko gặp Bin, mà hình như anh cũng ít khi xuất hiện...

.....

45p giờ thi trôi qua...

_ Hey!!! Làm bài đc ko – Sunny hỏi

_ ừ!! Đc – nó vui vẻ gật đầu

_Hỏi thế thôi chứ tao biết thừa – Sunny khoác vai nó cười tươi rói

_2 em làm bài thế nào? – 1 giọng nói ầm ập vang lên

_Ồ!!!tốt, còn mấy anh – Sunny nhe răng cười

_Anh làm bài đc ko? – Nó dịu dàng hỏi Gen

_Ừ!!! Tốt, chắc em cũng thế rồi nhì, làm sao bỏ lỡ hạng nhất khỏi 10 toàn trường nhì – Gen nheo mắt

_Hi!! Dạ...Còn anh...hơ – Nó quay sang Kan giật mình mém té ghế – Anh...anh hai...lại...lại làm bài ko đc àh? – mép nó giật giật cứng đờ

_Tao làm sai 1 câu – Kan xụ mặt như ai ăn hết của

_Gi? Ghê vậy? – Sun và Rain cùng hét lên bất ngờ

_Sao anh hai giỏi vậy, sai 1 câu thôi hả – Nó há hốc khi nghe tin sét đánh

_Tao mà mại – Kan vênh mặt đắc chí

_Vậy 9đ đc oy’, làm gì phải rầu – Sunny nói ngường mộ...nó cũng đồng tình gật đầu

_Sao lại 9đ đc? – Kan ngu ngơ hỏi lại

_Thì sai 1 câu đc 9đ đúng oy’, ko phải sai 1 câu sao? – Sunny nheo nheo khó hiểu thái độ ngu ngu của Kan

_Ừ thì sai 1 câu...còn 9 câu kia chưa làm tới – Kan gãi gãi đầu

_Ặc...Ặc...đến chết với 2 anh em nhà con này

_Hi!!! Tuần sau nghỉ hè em có dự định gì chưa? – Gen hỏi nó

_Ừ, mày tính đi đâu nghỉ hè? – Sunny xen vào

_Uhm...- nó ra chiều suy nghĩ – A...em muốn về quê thăm ngoại

_Ừ!! Hình như lâu rồi ko về thăm ngoại nhì? – Kan cũng lẩm ngẩm – Ế, hay tuần sau cả bọn về quê tao chơi đê – Kan đề nghị

_Ồ!! Nghe đc áh – Sunny hứng khởi

_Uhm, cũng đc, lâu rồi ko đi đâu chơi – Gen cũng đồng tình

_Rủ Bìn đi luôn, sao mấy bữa nay tao ko thấy nó đâu vậy? – Kan thắc mắc ngó dáo dác

Nó chột giật mình 1 cái...cảm giác thật lạ...

_Alo, Bìn, tuần sau 9h có mặt ở nhà tao nhá, cả đám về quê tao chơi – Kan móc đt gọi ngay cho Bìn

....

Tìm nó bỗng đập nhẹ rồi mạnh 1 cái...Chuyến đi chơi này dự báo nhiều điều xảy ra...

9h...Sáng chủ nhật...

_Hey Rain !!! – Sunny và Rain vai vác ba lô to dùng háo hức vẫy gọi nó

_Sunny – Nó cũng mừng ra mặt, coi bộ nó cũng rất mong đợi chuyến đi chơi này

_Còn những người còn lại đâu? – Sunny hỏi

_Chắc chưa đến – Nó cười khi khi

_Cái gì mà chậm như rùa vậy chứ – Boo thiếu kiên nhẫn nhăn nhó

_Ày!! Nói xấu bọn anh đấy à? – Gun cười khi khi trước cái bộ dạng đáng iu của Boo

_Giờ 2 anh mới tới àh – Boo giận dỗi

_Hi!! Anh xin lỗi – Gun cười xòa

_Thằng Bin đâu? – Kan nhìn nhớ bước từ trong nhà ra với 1 đồng đồ linh khinh hỏi

_Anh về quê hay đi tị nạn vậy? – Sun cau mày nheo mắt nhìn Kan tay xách nách mang

_Hihi!! Anh hai quen oy’!! ko sao đâu – Nó ko mấy làm lạ

_giờ này mới tới hả mại – Kan hỏi khi thấy Bin đang đi tới

Sự xuất hiện của Bin làm cho ko khí bỗng ngưng chùn xuống... tìm nó đánh thành thịch... đã mấy hôm ko gặp, hôm nay Bin xuất hiện với chiếc áo thun đen và sơ mi khoác ngoài cùng quần jean bạc đôi chỗ rách kiểu, mái tóc hơi xoăn và khuôn mặt baby làm anh thật ấn tượng... Nó nhìn mà ngẩn ngơ... Hành động đó là cho 1 người ko vui...

_Đi thôi... xe tới rồi – Kan thúc

Cả bọn trèo lên chiếc xe du lịch 16 chỗ... khởi hành...

Chiếc xe ra khỏi thành phố...bon bon trên con đường đất sỏi...Ông bà ngoại nó làm nông, có 1 nông trại trồng táo rộng nhất vùng...ngoài ra, ông ngoại còn là 1 thầy lang hơi bị giỏi, ông trị bệnh hầu hết mọi người trong thôn bằng các thảo dược tự nhiên do chính ông trồng ở mảnh vườn sau nhà...Nói chung!! Nó rất thích đc về ngoại chơi để tận hưởng cảm giác thoải mái, trốn chạy những mệt mỏi sau tháng ngày học tập mệt mỏi...

Nhưng lúc này nó ko đc thoải mái thiết... ông anh Kan mắc dịch xếp chỗ ngồi thiết ư là...ác...Ghế đầu tiên ông dành để ngồi vs Sunny...hàng ghế 2 Boo và Gun thì giành mất tiu...thế là còn băng ghế cuối ông tổng những kẻ còn lại lên...thế là nó bị kẹp giữa...2 hot bot... Bin và Gen khiến nó khóc dờ... Ngồi mà nó ko yên...mắt cứ hết liếc nhìn Gen lại dán vào Bin... cả 2 chống cằm hướng mắt ra cửa sổ nhìn...mắt mông lung, tóc bay trong gió... nhìn 2 chàng như 1 bức tranh tuyệt mỹ...Gió nhẹ nhẹ thổi khiến mí mắt nó nặng dần, nó bắt đầu lác lư như con lật đật,hết nghiêng về phía Gen lại ngã về phía Bin...làm 2 chàng cứ tưởng bờ...Trông cảnh đó mà Bin và Gen cứ che miệng cười suốt... bỗng

...Két...Bộp...

Xe thắng lại làm nó đang trong trạng thái mất đà ngã dúi về phía trước đập đầu vào thành ghế trên sừng 1 cục ko nhỏ...

_Phi...hahahaha – hết nhịn nổi Bin và Gen phụt cười thành tiếng...

_Tối nôi rồi hửm...hik hik – Nó ngượng ngừng xoa cái đầu u 1 cục như trái chanh

Cả bọn bước xuống xe...Nó vương vai hít 1 hơi ko khí trong lành căng tràn phổi...

_Ông ngoại, bà ngoại...

Nó ôm chầm lấy 2 người tóc đã điểm muối tiêu, nhìn ngoài cũng phải hơn 60t...khuôn mặt phúc hậu và nụ cười rất hiền, đôi bàn tay đã nhăn điểm chấm vết đồi mồi nồng mùi hương đất cũng nhẹ ôm lấy đứa cháu thương yêu...

_Con nhớ ngoại quá...hik hik – Nó nũng nịu

_Bạn cháu hả? – Bà ngoại nó hiền từ hỏi

_Dạ

_Còn thằng Kan đâu? Nó ko về hả? – Ông ngoại nó nhìn kiếm thằng cháu đích tôn

_Dạ...ngoại...con...hực...hik...con...đây – Kan lão đảo từ trên xe bước xuống...

...Rầm...

_Á...anh hai – Nó giật mình khi thấy Kan bước cao bước thấp, mặt xanh lè loạng choạng bước xuống xe...đo đất

_Anh sao vậy – Sunny giật mình chạy đến hỏi

_Ông say xe áh – Nó nhún vai

_Thằng này thiệt, vẫn chưa hết bệnh đó à? Thân trai trán thế mà đi xe 1 chút là như cọng bún thiêu – Ông ngoại cười trêu

....

_Cháu chào ông bà – Gen lễ phép đến chào ngoại

_Đây là... – Ông nó hỏi bỏ lửng

_Cháu là bạn trai của Rain...cháu tên Gen ạ – Gen mỉm cười

_Ồ...cháu gái ta hay đấy chứ – Ông ngoại cười ồ lên thích thú

_Cháu khéo chọn thật- Bà ngoại hài lòng nhìn Gen trêu làm mặt nó rục rờ như mặt trời

Lần lượt mọi người cũng túm lại chào Ông bà ngoại...chỉ có Kan vẫn còn như cọng bún ngồi xài lai như “thoát hồn” rồi vậy =))

_Aaaaaaaa- 1 giọng con gái lanh lảnh hét lên làm mọi người đứng tim – Anh Kan...Anh ơi!! Anh sao vậy? anh mệt lắm hả?

_Hi!! Coi nó kìa – Ông bà ngoại cười hiền nhìn cô bé có vóc dáng nhỏ nhắn trong chiếc áo sơ mi tay sọc ca rô nâu đỏ và chiếc quần bò còn lấm lem bùn đất...đứng chặt con gái nhà nông

_Anh!!! Em đi anh vào trong nghỉ – cô bé lo lắng dìu Kan vào trong mà ko thèm chú ý đến những người xung quanh...

Nhất là kẻ bên nó đang có 1 ngọn núi lửa nãy giờ chỉ chực chờ phun trào...

_Ai vậy?

Nó đang cười tủm tỉm thì nghe Sunny hỏi, quay ngoắc qua nó hét vía khi bắt gặp bộ mặt nhìn như nữ ác ma của Sun

_Là...là Myo...hàng xóm của ông bà ngoại tớ – Nó nuốt lạnh cười cứng hàm nói

_Hi!! Con bé đó từ nhỏ đã thích thằng Kan rồi... hôm qua nó nghe tin Kan về mà suốt cả ngày nay cứ mong ngóng đứng ngồi ko yên – Bà ngoại cười nhìn theo cái bong1 cô bé nhỏ đang lúi xềnh xệch 1 cái “thây” cao 1m8 chẳng cân xứng chút nào...

_Hà hà hà, dù gì cũng là cháu dâu tương lai mà, ko phải bà chăm con bé lâu rồi sao – Ông ngoại cười theo đáp

...Phùng...

Nó giật mình khi nộ khí trong Sunny bùng nhưng phùng lên... Ông bà ngoại nó thì vô tư chăm dầu ko hay biết

_Thôi vào nhà đi các cháu – Ông ngoại gọi theo

....

Buổi tối thanh tĩnh... Hôm nay bà ngoại làm rất nhiều món ngon để đãi các cháu...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

_Anh...lại đây ngồi xuống đi... – Myo kéo Kan lại ngồi bên cạnh làm cho ai đó gai gai con mắt cũng ngồi xuống theo

Và tình hình bi giờ là Kan đang đc ngồi giữa 2 cô gái “dễ xuong” đang bắn phá nhau bằng tia mắt xoẹt điện...

_Anh Kan, ăn cái này này – Myo gấp thức ăn vào bát

Sunny ko kém cạnh...

_Cái này ngon nak – Sunny gấp 1 miếng thịt heo cho Kan

Myo lườm mắt nhìn Sunny...Sun cũng ko ngại ngần đáp trả

_Anh ăn cái này đi... -Myo tiếp tục gấp thức ăn cho Kan

_Cái này ngon nè!! Hùi chiều thấy anh ko khỏe, ăn nhiều vào – Sunny cũng bồi zô ko kém

_Anh Kan ăn cái này...

_Ăn cái này đi

_Anh Kan...

_Này...

Trận chiến trên bàn ăn giữa 2 cô gái kịch liệt nổ ra... thức ăn trên bàn thì cứ từ từ voi, còn chén của Kan thì nhìn như trái núi... mà ko hiểu sao bữa nay ảnh hiền dữ... ngồi ở giữa ăn hì hục, ăn ỉ ục mà ko dám nói câu nào...

...Bịch...

Ăn đến choáng kinh mặt mày, Kan lăn ra xỉu luôn...

_Ay da!!! Nó bị bội thực rồi – Ông ngoại nhìn nó lắc đầu tỉnh rụi

_Á...anh Kan... – Myo khóc rống miệng gọi tên Kan bài hải

_Để anh đưa nó vào trong nằm – Gen đứng dậy đỡ Kan

Myo và Sun thì chạy lết đệt theo sau...Boo và Gun ăn xong dắt nhau đi dạo vườn táo đến là “lãng mạn” ý nhằm lãng mạn...Ông ngoại ra sau vườn tìm thuốc cho thằng cháu tội nghiệp, bà ngoại cũng đứng dậy bắt đầu dọn dẹp

...

_Haiz... – Bin lắc đầu buông đũa đứng dậy

_Ơ!! Anh ko ăn nữa àh – Nó hỏi theo Bin

_Tôi no rồi – Bin lạch lùng đáp rồi bỏ đi

Giờ căn phòng còn mình nó vớ đồng thức ăn ê hề...

_Cháu ăn nữa ko? – Bà ngoại quan tâm hỏi

_Thôi!! Cháu no rồi – nó phụng phịu buông đũa...

Sải bước chân ra phía sân sau...nó bắt gặp 1 dáng người quen thuộc đang ngồi trên phỉm ghế đá, mái tóc gọn nhẹ và khuôn mặt baby dưới ánh trăng đêm nôm anh như 1 bức tượng thần Hi Lạp đẹp mê hồn người...Nó thoáng 1 khắc nín thở bất thần ngắm nhìn anh...chân bước vô thức về phía anh

...soạt..

Nghe tiếng động, Bin bắt giắc quay lại nhìn về phía nó...

_Em... – Bin lặng thốt lên

_Em tình cờ đi ngang thấy anh ngồi đây nên... – Nó áp ứng

_Lại đây... – Bin vẫy tay

Nó bèn lên đến ngồi cạnh bên anh...Anh ngược mắt nhìn bầu trời đêm giăng đầy sao, đôi mắt trong hơi mờ sương mang thấp thoáng vẻ buồn miên man... Nó cũng lặng ngắm anh rồi lại ngắm sao...bầu ko khí đêm lạnh mát khiến trái tim cũng đập 1 cách thanh thản...

_Uhm...chuyện...chuyện lần trước – Bin lên tiếng phá vỡ bầu ko khí thanh tịnh

_Chuyện...chuyện lần trước – Nó lấp bắp, bỗng những hình ảnh trên chiếc đu quay lại hiện về rõ mồn một khiến mặt nó ửng hồng lên, nó lúng túng cuối gằm mặt

_Anh...anh xin lỗi – Bin cũng cúi mặt, giọng nói khàn khàn nhưng đủ nó nghe đc

Nó ngẩng mặt lên nhìn Bin chằm chằm... Mái tóc gọn bay nhẹ che lấp nửa khuôn mặt anh nhưng ko thể che hết cái vẻ hoàn mỹ... đôi mắt thấp thoáng chút đau buồn...

_Em...em ko sao...àh...um... em hiểu...chắc chắc lúc đó...có thể...có thể anh nhầm em với ai...hay...hay...tại lên cao quá nên...nên – Nó rối đến loạn ngôn, muốn tìm 1 lí do hợp lí để tháo gỡ tình cảnh...

...Nhưng... nó im bật...Bin đặt lên nó 1 nụ hôn, chèn chiếc miệng xinh xắn lại ko cho bật thốt thêm câu nào...Hành động bất ngờ làm mắt nó căng lên, hơi thở ngưng đọng, mọi khứu giác giờ đây chỉ còn tập trung nơi đầu lưỡi...Nó muốn vùng ra nhưng ko hiểu sau đôi mắt lại từ từ nhắm lại, để mặt cho con tim điều khiển lí trí...Ở 1 góc tối ko xa...1 người với gương mặt điển trai lạnh tựa hồ đông và đôi mắt phủ sương lạnh lẽo như muốn đóng băng những hình ảnh trước mắt... tái tim như bị hàng nghìn mũi kim châm, anh quay người đi...

Sau 1 hồi nếm mật ngọt... nó thờ hờn hờn... nước mắt chực trào ra... nó vội đứng dậy toan chạy đi thì 1 bàn tay áp áp nắm lại... tuy ko quay mặt lại nhìn anh, nhưng nó cũng cảm nhận đc khuôn hình anh đang đau khổ thập phần...

_Anh thật sự lờ yêu em mất rồi... – Bìn trầm giọng hơi run pha phần đau khổ

_Ko...ko đc...chúng ta ko đc...ko thể – Nó nắc nhen, khó khăn tuôn ra từng chữ rồi gằn tay ra khỏi bàn tay anh vụt chạy...để lại sau lưng 1 nhân hình đang bất động lặng chìm trong đêm tối...

Nó chạy...rồi khóc... khóc nhiều... tâm trí nó loạn như tơ vò... trái tim nó đang muốn gì đây? Tại sao? Tại sao nó ko thể từ chối nụ hôn của anh? Nó làm vậy là 1 điều phản bội lớn với Gen...Nó đau...đau khổ lắm...

.....

Lấy tay quệt 2 hàng nước nhỏ giọt trên má, nó lầm lũi bước vào nhà sau gần 1 tiếng khóc cạn nước mắt, đôi mắt nó sưng mọng lên...Vừa bước vào nhà nó đụng ngay Gen...anh đang đứng mất thần, khuôn mặt ko giấu đc nỗi đau buồn...

_Anh... sao anh...? – Nó bỗng chột nhói khi gặp Gen

Khuôn mặt tái nhợt ko giấu đc trong bóng tối, môi anh khê run và bàn tay anh đã bầm vết hằn của dấu những đầu tay siết chặt...

_Anh...anh ko sao chứ – Nó run giọng lo sợ trước thái độ của Gen

_Anh...anh ko sao, em đi ngủ đi, anh hơi mệt – Gen lạnh lùng nói rồi bước đi...

Nó trở về phòng ngủ... Boo và Sun cũng đã ngủ say...khép cánh cửa...nó tựa vào bất lực, tay bịt chặt miệng ngăn ko cho cảm xúc bật ra, cổ họng vang nhẹ tiếng rên nao lòng...nước mắt ko ngừng tuôn chảy...

Trong màn đêm 1 trái tim đau nhói...1 đau đớn...1 đau khổ...tất cả mang 1 nỗi đau riêng nhưng cùng đập 1 nhịp “đau”...

Nó dậy rất sớm, rào bước trong vườn táo...những giọt sương hững hờ đọng trên lá vẫn chưa tan, nắng mai len lỏi qua kẽ lá lấp lánh... Bầu ko khí dễ chịu khiến người ta vui đi đc phần nào cái cảm giác buồn khổ trong người...

_Em dậy sớm thế? – 1 giọng nói trầm ấm vang lên làm nó giật nhẹ

_Anh -Nó quay lại nhìn Gen, đôi mắt có vẻ sợ sệt, lảng tránh

Gen nhướn đôi mắt đục đục buồn

buồn nhìn nó làm nó càng đau hơn...

_Mình cùng đi dạo nhé – Gen cười hiền đẹp tựa thiên thần trầm ấm nói

_Dạ – Nó cuối đầu ko dám ngược nhìn anh thêm 1 khắc...

Cả 2 sánh bước trong vườn táo...gió sớm lạnh lạnh khiến nó rùng mình, run nhẹ... Gen nhẹ cời chiếc áo khoác, khoác lên người nó...Nó bất ngờ trước hành động của Gen, nó đứng lặng im...hơi ấm từ chiếc áo khoác mang 1 mùi hương nam tính nhẹ... 1 cảm giác ấm áp và bình yên...Gen từ phía sau ôm lấy nó gọn trong lòng anh, vòng tay mạnh mẽ như giữ chặt sợ nó tan biến đi mất...Nó mở to đôi mắt trước liên tiếp các hành động bất ngờ của Gen...

_Anh – Nó ngượng ngịu

_Rain...Anh yêu em... – Gen nói nhỏ...thật nhỏ vào tai nó

Hơi thở của anh ấm nồng phả vào tai nó...2 má nó đỏ ửng... cơ thể nóng bừng... Nó cúi mặt... nước mắt lăn dài khi thấp thoáng nụ hôn của Bìn hiện về...trái tim xoắn lại đau thắt...

_Em xin lỗi...xin lỗi... – Nó cứ nắc nhen...bao nhiêu tội lỗi cứ mặc sức dày xéo

_Anh biết... anh biết tất cả – Gen giọng khàn khàn có chút run run thì thầm vào tai nó

Nó giật bản mình, mặt tái nhợt khi từng câu chữ từ miệng anh tuôn ra...Anh biết...anh biết tất cả...vậy mà...anh...

_Em...em – Nó nắc nhen ngào tui hồ ko thốt lên lời

_Ko...em ko cần nói gì cả... anh ko trách em... hãy hứa với anh...đừng bao giờ rời xa anh...anh xin em... – Lời nói cứ như nhỏ dần trong tai nó, lời nói chứa đầy sự uất nghẹn đau đớn

Nó ko nói chỉ gật đầu...có cái gì đó bóp nghẹn cổ họng khiến nó ko nói đc...ko cho nó nói...nó cứ đứng lặng...nước mắt cứ rơi...và anh cứ thế ôm chặt lấy nó...Nắng ngày 1 lên cao...2 chiếc bóng đổ trên vườn táo...lẻ loi

_ Vào nhà thôi – Anh quay nó lại mỉm cười nói

Nó gật đầu, tay gạt đi dòng lệ...lúc này đây nó thấy yêu anh rất nhiều...nó có lỗi với anh rất nhiều...Nắm lấy tay Gen nó bước vào nhà, bàn tay nó siết chặt hơn bao giờ hết, nó sợ chỉ cần nói lỏng bàn tay ấy mọi cảm giác sẽ quay ngoắt lấy nó...Nó tự hứa sẽ ko làm anh tổn thương hơn nữa...

....

Nó và Gen vừa bước vào nhà thì thấy mọi người đang xôn xao trong phòng ngủ của Kan

_ Chuyện gì vậy – Nó hỏi Sunny

_ Ko biết nữa, tự nhiên ông bị vậy, cứ run rẩy, sốt cao lắm – Sunny mắt có vẻ long lanh nơi khóe nhìn nó lo lắng nói

_ Um... Nó bị trúng gió thôi, ko phải lo – Ông ngoại xem xét 1 lúc rồi nói

_ Huhuhuhuhu...anh...anh thấy sao rồi – Myo khòe ầm lên ôm lấy Kan

_ Nè!! Buông anh ấy ra để anh ấy nghỉ ngơi chứ – Sunny quát Myo

_ Cô mới là kẻ nên im đấy, chắc chắn là tại cô, tại cô hôm qua bắt anh ấy ăn nhiều quá – Myo gườm gườm Sun hét lên cấm phần

_ Lỗi tại cô để chung hả? ko nghe ông nói hấn bị trúng gió àh? Mà hôm qua ko phải cô cứ gấp thức ăn cho anh ấy sao – Sunny bực tức xỏ lại

_ AI cho cô gọi anh Kan là hấn, tại cô – Myo đáp lại

_ Tại cô..

_ Tại cô

..... Bla bla bla !@#\$/^&*

Trận chiến giữa Myo và Sun lại nổi ra mà quên mất đang có 1 người bệnh đang nằm 1 đồng châu mày nhưc óc mún nổ tung...

_ Câm hết coi...Nhức đầu quá – Kan hét lên...Coi bộ bệnh mà vẫn ko mất phong độ

_ Rain, cháu ra vườn sau hái ít lá thuốc nấu cho thằng Kan nó xông, nhớ đeo bao tay kéo xước tay nhè – Ông ngoại lắc đầu quay qua nó phân lệnh

_ Dạ – Nó nhanh chóng rời đi

_ Tao giúp mày – Sunny cũng nhanh chân đi theo

....

_ Ê Rain, mày biết lá nào lá thuốc ko? – Sunny hỏi nó khi 2 đứa đang loay hoay xem xét cả mảnh vườn um tùm cây cỏ

_ Ko bít nữa, ở đây ngoại trồng toàn thuốc ko àh, hái mỗi cây 1 ít là ok thôi – Nó nhún vai đáp

_ Đc ko vậy? – Sunny hơi rợn

_ Đc mà – Nó rồi nó hái hái hái – Còn cây nào chưa hái ko ta – Nó lấy tay quẹt trán mắt nhìn dáo dác

_ Cây này cây gì vậy? – Sunny nhìn cây có lá giống mắc cở, bông nhỏ hình cầu rất xinh

_ Ko bít!! Chắc cũng thuốc thôi – Nó nhìn 1 hồi rồi cũng vói tay ngắt 1 bó đem vô nấu

Sunny đứng nhìn cái cây lạ với mí cái bông nhỏ xinh và 1 trái màu vàng nâu như trái me nhưng lại có những sợi lông dài mềm bao quanh như cỏ lau...
“Quái, cây này nhìn quen quen vậy ta...” – đứng ngắm 1 lúc lâu cây lạ mà vẫn ko nhớ ra, Sunny lắc đầu chịu thua...

_ Ủa? Rain đâu rồi cháu – Ông ngoại cũng vừa ra

_ Dạ, Rain đang nấu thuốc, chắc giờ đem vào cho Kan rồi ạ - Sunny mỉm cười lễ phép

_ Ày!!! Sao lại có cây mất mèo ở đây nhì? Hôm qua ông nhớ nhỏ hết rồi mà nhì – Ông ngoại cau mày, tay nhỏ...cây lạ

_ Mất mèo...Á...mất mèo á... chết cha – Sunny chợt nhớ, hoảng hốt hét lên vọt chạy vào nhà

Vừa chạy vô thì đụng ngay nó...

_Thuốc...nồi thuốc đâu – Sunny sốt sắn hỏi

_Đem zô cho ông rồi – Nó chỉ tay vào phòng

_Á...Ngăn ông lại – Sunny vừa cất tiếng

_Á aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa – 1 giọng hét “thảm thiết” vang lên

Sunny lấy tay che mắt... ko dám nhìn tiếp... Còn nó hốt hoảng hét nhìn vào phòng Kan rồi lại quay qua nhìn Sunny

_Sao...sao vậy – Nó vừa lo vừa hỏi Sun

_Cái cây lúc nãy tao hỏi mày ý... là cây mắc mèo – Sunny rặn từng chữ

_Á... chết – Nó giật mình hoảng lên mở cửa chạy vào phòng

Kan lăn lộn trên nền nhà vật vờ, tay gãi như khi...trông Kan trong tình cảnh bây giờ...chỉ có thể tóm trong 1 từ ...”thảm”...kết quả, cả người Kan sưng rộp lên như quả bóng, nói đúng hơn là giống võ sĩ Sumo Nhật Bản=))

_Chuyện...chuyện gì vậy? – Ông ngoại và mọi người nghe tiếng hét “rùng rợn” của Kan vội vàng hội tụ về=))

_Anh Kan...con...con ko biết...mắc mèo... – Nó lo sợ nhìn ông ngoại mà loạn cả ngôn ngữ ko biết đang nói gì

_Rain ko biết cây mắc mèo nên hải đem nấu chung với thuốc cho Kan xông nên... – Sunny bình tĩnh giải bày

_Trời !!! mau đốt lửa hơ cho nó – Ông ngoại vội nói

Nó thút thít ân hận về chuyện nó làm... Gen đến ôm lấy nó vỗ về...

_Ko sao đâu em, ko phải tại em mà, Kan sẽ ko sao

Hình ảnh đó có 1 đôi mắt ồm trợn, buồn bã quay đi...Mọi người cũng lần lượt rời khỏi phòng...Kan nằm bẹp trên giường...Sunny xót lòng ở lại...Nhỏ ở lại chăm sóc cho Kan đến tận tối mịt...

_Sunny ra ăn cơm đi, tao trông giúp anh Kan cho – Nó vào phòng nói với Sun

_Tao ko đói... – Sunny lắc đầu

Nó đánh 1 hơi dài nhìn con bạn...tính nói thêm gì nhưng Gen đến ra hiệu đừng nói thêm gì nên nó cũng lẳng lặng theo anh

_Chúng ta đi dạo đi... Anh biết 1 chỗ rất hay nha- Gen cười đề nghị

Nó gật đầu, cả 2 nắm tay nhau bước đi...Gen dắt nó đến 1 con suối nhỏ cạnh đó là 1 cánh đồng cỏ lau xanh mướt...

_Em nhìn kìa nhé – Gen cười mỉm tinh nghịch giấu điểm 1 điều gì đó bất ngờ lắm

Gen chạy tới chạy lui, tay cầm 1 nhánh cây quất xuống bụi cỏ, tiếp đó là 1 đàn đom đóm đồng loạt vụt bay lên như ngàn ngàn vì sao sáng làm màn đêm rực lên lấp lánh...Nó ngo ngác thất thần...cảnh vật như mộng...Gen lấy tay bịt lại làm loa, quay về hướng nó ...

_Rain, anh yêu em...

Lòng nó cuộn sóng, 2 tay che lên miệng, nó xúc động, trái tim rung lên thành hồi... Trong đêm, gương mặt anh thanh thoát lấp lánh nụ cười như 1 thiên thần giáng thế... Nó vui, mọi cảm xúc thật sự đang kéo nhau tràn ra... nó đã quyết định...

_Em cũng yêu anh – Nó hướng về anh hét thật to...và cười thật đẹp

Dưới bầu trời đêm ngập ánh sao...gió thổi dịu dàng mình chứng cho 2 người yêu nhau đang rất hạnh phúc...

Nó và anh dạo chơi trên đồng cỏ thơ mộng 1 lúc rồi cùng nắm tay trở về... Vừa về đến cửa thì chạm phải Bin...Tim nó đánh mạnh, đầu cúi thấp...Cả 3 đứng lặng nhìn nhau...ko khí ngột ngạt bao trùm... Nhưng nó đã có quyết định rồi, nó chọn anh...nó yêu Gen...nó siết chặt tay anh, đầu ngẩng lên đầy vẻ kiên quyết...

_Mình vào thôi anh – Nó nhắc Gen

Gen nhìn nó mỉm cười rồi sánh bước cùng nó... Cả 2 lướt qua Bin...3 trái tim cùng đánh 1 nhịp thật mạnh... ..

Sunny ngồi cạnh Kan, mắt cứ lo lắng nhìn khuôn mặt nhợt nhạt của anh, tay liên tục thay khăn chườm lên trán cho Kan...nhỏ ngồi như vậy đến tận khuya...rồi ngủ gục ko hay...

Một ngày mới ngập tràn nắng ấm trên trang trại tảo...Nó lơ mơ mở mắt khi bị đánh thức bằng những tiếng ầm ĩ... Nó dụi mắt bước đi tìm nơi phát ra tiếng ồn đó thì dừng lại ở phòng Kan

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA – 1 tiếng hét lãnh lút vang lên – Sao...sao cọ lại ngủ với anh Kan của tôi – Myo run lên vì giận lấp bắp

Mọi người cũng tập hợp lại phòng Kan soi xét tình hình thì thấy Kan và Sunny đang ôm nhau ngủ ngon lành...Kan vòng tay ôm lấy Sunny, còn Sunny đem qua chăm sóc cho Kan một quả ngủ gục bên cạnh giường ko hiểu sao giờ lại leo tọt lên giường gác chân lên đùi Kan ôm chàng như cái gối ôm ngủ ngon lành...

Nghe tiếng hét của Myo, cả 2 liu liu mở mắt ngơ ngác...bỗng mắt căng lên hết cỡ khi mở mắt ra khi dc “Zoom gần” khuôn mặt của đối phương...1...2...3...

_Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa – Sunny hét lên buông Kan ra, loạng choạng tẹt ịch xuống giường – Ay...ay da...chết cái mông của tui

_Có...có sao ko – Kan vẫn còn ngượng ngịu lo lắng hỏi

_Này!! Sao cô lại ở đây hả? sao lại ngủ với anh Kan...đồ con gái mất nết – Myo công công nạt phà phà vào mặt Sun

_Câm miệng trước khi tôi đập vỡ mặt cô ra vì ăn nói hàm hồ – Sunny giận hét cỡ rít lên 1 câu khiến Myo buốt xương sống im bật

_Myo nói đúng đấy, sao cô lại ngủ ở đây chứ – Kan nhăn mặt, má còn ửng đỏ

_Anh...anh – Sunny giận dữ nhìn Kan nói ko nên lời...Nhỏ chạy xô ra ngoài

_Anh... – Nó hét lên

_Cái gì – Kan cũng hét lên tức giận sau cái nhìn làm anh nhói tim của Sunny

_Anh có biết vì sao hôm nay anh mới khỏe mạnh mà hét lên như vậy ko hả – Nó giận ko kém

_Thì ông ngoại cho uống thuốc chứ gì – Kan nhăn nhó

_Là nhờ chị em đó, chị Sunny cả ngày hôm qua bên cạnh chăm sóc cho anh đó – Boo đứng bên cạnh Gun tức khí khi thấy chị iu của mình bị bắt nạt

_Nó ko ăn ko ngủ cả ngày hôm qua để chăm sóc cho anh đó – Nó tiếp lời Boo

_Uổng công chị tui lo lắng cho anh, đồ đáng ghét – Boo giậm chân hồng hộc bỏ đi, Gun cũng lắc đầu rồi bước theo sau

Kan mặt mày đỏ tía, vò đầu bứt tai...lòng bồi hồi xen lẫn chút chút áy náy hối hận...

_Chết tiệt – Kan bức xúc phun ra 2 từ rồi hất tung mền chạy theo hướng Sunny lao ra

_Á...Anh – Myo gọi với theo

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Sunny uất tức chạy vèo ra vườn tảo...miệng đang lẩm bẩm rửa thắm Kan... Kan thì chạy mãi miết mới bắt kịp dc dáng hình của Sunny...anh với tay giữ lấy vai Sunny kéo lại...bất chợt tim run lên bần bật, đau nhói khi thấy 2 giọt nước mắt lăn dài trên má nhỏ...

_Buông ra – Sunny tức tối quát lên

_Tôi...tôi...xin lỗi – Kan bối rối lấp bắp xin lỗi nhỏ

_Huk...huk... Anh là đồ tồi, tôi ko muốn nhìn thấy anh – Sunny trách móc,

tay đánh liên hồi vào Kan

_khụ khụ khụ – Kan ăn liên tiếp cước của Sunny ho sù sụ

_Á!!! Anh ko sao chứ – Sunny hoảng hốt lo lắng đỡ lấy Kan

_Ừ!!! Ko sao – Kan nhắm mắt nheo mắt cười cười

_Anh... -Sunny tức khí bỏ đi hùng hồn

Kan cười thầm cái điệu bộ hơi bị dễ xương của nhỏ, tái tim anh đập rộn ràng... Kan kéo tay nhỏ lại làm nhỏ bất ngờ té nhào vào lòng anh... vừa mở miệng tính “xả” cho Kan 1 trận nữa thì... Anh chàng lấu cá bịt miệng nhỏ lại bằng môi của mình... đôi mắt Sun tròn tròn ngạc nhiên... người cứng đờ trong vòng tay Kan... đôi mắt nhỏ từ từ nhắm lại cảm nhận cái vị mật trên đầu lưỡi...

Gió sớm quẩn lấy như buộc chặt 2 người đang hạnh phúc... trong lùm cây gần đó có mí tên rình trộm cũng hạnh phúc giùm ko kém=))

_Á!!! Hun oy’ kìa – Boo khoái chí thốt lên

_Suyt nhỏ chứ em – Gun bịt Boo lại

_Oaa!! Anh hai khá quá ta – Nó hí hửng ko kém

_Suyt – Boo, Gun và Gen là hiệu bảo nó im lặng

_Hi, thế này tốt rồi – Gen cười pha chút thích chí

...Và gần đó có 1 trái tim nhỏ bị vỡ...

_Kìa!! Dù thế nào chúng ta vẫn xem xon là con cháu trong nhà mà – Bà ngoại hiền từ ôm lấy Myo vỗ về

_Kìa con, còn nhiều người tốt hơn thằng Kan mà – Ông ngoại cũng hiền hậu vỗ Myo

Trong vòng tay ấm áp dịu dàng của ông bà ngoại, Myo nhẹ lòng, khóc như đứa trẻ... khóc 1 trận để... quên hết...

.....

Kan và Sunny nắm tay nhau bước vào nhà trong ánh mắt trêu ghẹo của mọi người khiến cả 2 đỏ mặt...

_Huk... huk... Anh là đồ tồi, tôi ko muốn nhìn thấy anh – Gun giả vờ diễn lại cảnh đó, đánh thùm thụp vào Gen

_khụ khụ khụ – Gen cũng chịu chơi vui vẻ hùa theo giả vờ ho khù khụ

_Á!!! Anh ko sao chứ – Gun làm bộ bày ra vẻ mặt lo lắng nhưng người run lên vì nhin cười, giả giọng Sunny nhão nhọt

_Ừ!!! Ko sao – Gen cười cười nheo mắt y hệt Kan lúc nãy

_Anh... – Gun nheo mắt

Rồi cả 2 giả vờ chu mỏ mút chuột chùn chụt... làm căn phòng nổ vang vì mọi người ôm bụng cười ngặt nghẽo... Còn 2 nhân vật chính thì chưng ra 2 rỏ cà chua chín tận mang tai=))

_Hai anh em bây... Chết chắc rồi – Kan hùng hổ nhào vô kẹp cổ Gen và Gun trong khi cả 2 vẫn còn cười sặc sụa

_Mấy... mấy người – Sunny ngượng ngùng lấp bắp chỉ tay về phía nó và Boo

_Hí hí... chị dâu – Nó xoa tay làm mặt sung sướng gọi Sunny

_Á, vậy em sẽ là em dâu của chị Rain rồi – Boo ôm lấy Rain

Sunny sùng nhào vô trị tội 2 con mém dám chọc nhỏ...=))... Tiếng cười tràn ngập căn phòng mà ko ai nhận ra sự vắng mặt của 1 người...

_Ngày mai chúng ta đi leo núi đi mọi người – nó cười say sưa rồi quay sang nói

_Ok!!! Đc đó – Kan đồng thuận

_Chúng ta đem đồ ăn theo picnic luôn nha – Boo hào hứng

_Ok!! Quyết định vậy đi – Gun hùa theo “vk”=))

.....

Sáng tờ mờ, mọi người đã bắt xe đến chân 1 ngọn núi ko xa nhà ngoại lắm... ai cũng háo hức bắt đầu cuộc hành trình... Nhưng leo gần đc 2 tiếng thì ai cũng đuối, bao nhiêu sung khí bị đê bẹp... Công nhận là dân Thành phố leo cầu thang còn ko nổi mà đòi leo núi=)).... thế là cả bọn đành hạ trại nghỉ chân ăn trưa... dự tính chiều mát tiếp tục hành trình...

_Đề em giúp mọi người dựng trại... – Nó hào hứng nhiệt tình

_KO – 1 tiếng hét đồng thanh của Kan và Sunny khiến cho những người còn lại hơi ngạc nhiên

_Huk...mấy người... – Nó giận phồng má cau mày nhử mắt nhìn bùn cười hết trớn

_Sao vậy? đề Rain giúp đi,cô bé có ý tốt thôi mà – Gen cười dịu dàng lên tiếng bênh nó

Nó cười típ mắt nhìn anh gật gù đồng tình...

_Ko là ko...mày ko biết đâu- Kan đưa ra bộ mặt sợ hãi như gặp ma – Đợt cả nhà tao đi picnic, nó giúp tao làm lều...

....Kan bắt đầu hồi tưởng...

.....

_2 anh em phụ trách dựng lều nhé – Mama nó phân công

_Dạ... – Nó hí hửng dạ rang

_Giờ mày đóng cọc nhá – Kan ra lệnh

_Dạ – Nó sung sức cầm búa lên – 2,3 này – nó giơ cao búa nhắm mắt dồn lực đập mạnh xuống...

.... Bộp...

Bấy giờ êm mới tí hí mắt ra nhìn thành quả của mình...mặt Kan xanh lét chuyển thẳng sang đỏ, người run run giật giật môi mím chặt mắt phồng lên kiểm nén như quả bom đang chuẩn bị phát nổ...

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA – 1 tiếng hét hãi hùng vang lên thê lương

Nó liếc nhìn xuống cây búa... hóa ra nó đóng “nhảm”, đóng cọc ko đóng mà đóng mĩa tay ông Kan... Nó thiếu điều ngậm hết cả bàn tay vào mồm, 1 tay bịt mắt để kiểm chế bức xúc trước cái cảnh ông Kan đang vật vờ ôm bàn tay hết nhẩy dựng tung tung lên thì lạ vật vờ lăn lộn như ai cắt cổ, chọc tiết ổng vậy....

.....

Kan nghĩ tới cảnh sau những gì nó gây ra và thêm gần hơn 2 tháng bó bột, tự nhiên Kan rùng mình 1 cái tay giật giật toát mồ hôi hột...

_Tóm lại, nó ko đc làm... – Kan sau 1 loạt hồi tưởng ngắn gọn phán

_Đúng, ko thể để nó làm gì hết – Sunny gật gù đồng tình...

...Hồi tưởng đến hồi đi cắm trại với lớp năm cấp 2...

....

_Các nhóm chia nhau dựng lều, mau chóng sắp xếp, tự nấu ăn để tối chúng ta cùng nhau đốt lửa trại nhé – Cô giáo chủ nhiệm phân phó

_Dạ – Tất cả học sinh đồng thanh nhận lệnh

_Sunny, tao giúp mày dựng lều – Nó hăng hái làm việc

_Ừa, tao đóng cọc rùi, mày giăng dây lều đi

Nó hí hoải cột cột kéo kéo... kéo căng giữ dây cho Sunny và mĩ bạn còn lại cột

_Rain oi, cậu giúp tớ cho ít bột nắn vào nôi súp với, tớ đang dở tay... – một cô bạn cùng tổ chạy ngang nhò và nó...

_Ok – Nó vui vẻ giúp đỡ

“Ồ bột nắn đâu nhỉ?” – nó ngo ngoang tìm kiếm – “À đây...” – Nó vói tay lấy bịch bột to phía gần bếp trại...

_Rain, mây đang giữa đây sao bỏ đi vậy – Sunny hốt hoảng hét lên

Vừa dứt lời thì...

...Bụp... Veo...

2 tiếng động nhẹ như gió vang lên làm ai cũng xám mặt...Chiếc dây lều bung ra...chiếc lều xiêu vẹo rồi nghiêng xiên 1 bên...tiếp nối là cảnh hoàng tráng của chiếc lều này ngã đè lên chiếc lều kia như chơi Domino hết sức ngoạn mục, mọi người thì toán loạn, pha ít tiếng hét âm ỉ...

_RAIN – 1 tiếng hét thất thanh khác vang lên tên nó

Nó giật mình quay lại... Ay da...tiêu...>”

_Á – Nó giật mình thì cũng là lúc bột rơi xuống ... hạt cuối cùng=))

_Rain ơi, đó là bột nở ko phải bột năng – cô bạn cùng tổ lúc nãy nhờ nó giúp đỡ thoát lên khi vừa chạy vội ra

Mọi người nín thở khi nghe nhỏ đó la lên...mọi ánh mắt đổ dồn về phía cái nôi súp...Ồ!!! Nôi súp đang căng phồng lên 1 quả bóng to...và...

...Bùm...

.....

Sunny tự nhiên giật nẩy mình khi nhớ lại cái cảnh nôi súp nổ tung khi đc nó thả vào đó gần 1kg bột nở... cái cảnh mọi người nhóp nháp toàn súp sau tiếng nổ vang trời khiến nhỏ rùng mình, lắc lắc đầu ko muốn nhớ lại tiếp những ngưỡng cảnh tiếp theo...

_Ko đc cho nó đựng vào gì hết – Sau khi nhớ lại mớ chuyện động trời của nó, Sunny cũng rút gọn 1 câu

_Đó chỉ là sự cố thôi mà – Nó phụng phịu mặt giận khi đc nghe kể tội... – Em sẽ cẩn thận mà. Cho em làm đi mà, anh hai – Nó nài nỉ

_Ko là ko – Kan cương quyết

_Sunny – Nó quay sang làm mặt cún con với Sunny

_Ko – Sunny cũng một mực

Nó chuyển mắt sang những người còn lại nãy giờ còn thoát hồn kinh hãi khi đc nghe chiến tích vĩ đại của nó... bắt gặp ánh mắt của nó, tự nhiên cả bọn cười đơ như đười ươi giật lùi lại cách xa nó cả mét...

_Mấy người thật quá đáng mà – Nó giận dữ hét lên – Anh... – Nó gọi Gen cầu cứu...

_Anh nghỉ hay em ngồi chơi đi, để bọn anh làm đc rồi – Gen nghe xong những câu chuyện bi đát nên cũng thất vía nên cũng hết dám bênh nó nữa mà đành ngọt lịm khuyên nhủ

_A...oaaaaa – Ai cũng ko tin tui hết áh – đáng ghét – Nó hậm hực bỏ đi để Gen lại cười khở

_Nè!! Đi đâu đấy? – Kan hỏi với khi thấy nó bỏ đi

_Đi vòng vòng lùm cùi, ở lại có cho làm gì đâu – Nó giận hờn vu vơ chu mỏ đơm dớp lại Kan

_Ừ!! Đc đấy, cẩn thận kéo lạt đó – Kan nhe răng cười nham nhở

_Bít oy’!! – Nó gần 1 cái thể hiện sự bức dọc làm ai cũng cười ngả nghiêng trước cái bộ dạng quê độ của nó

.....

Nó vừa đi vừa lăm bằm, tay hét vơ bứt lá này lại nhổ cây khác, mỗi chỗ nó đi qua đều xơ xác cây bởi con bực bội trong người người nó trút vào...

“Xấu xí, mình có ý tốt muốn giúp đỡ mà làm cái thái độ đó...đang ghét...huk huk” – Nó lăm nhăm lăm rậm trách móc

_Á!! Con sóc...là con sóc đó – Nó lướt mắt bắt gặp 1 sinh vật nhỏ xinh nhảy lóc chóc trên nhánh cây

.....

Nó thích thú rượt theo con sóc nhỏ mà ko biết mình càng đi càng xa chỗ mọi người...cho đến khi con sóc nhảy phóc vào tổ, lúc này nó mới tiếc nuối quay lại thì...

_Á!! Mình đang ở đâu thế này...- Nó giật mình hoảng loạn – Anh hai...Sunny...Boo oi... – Nó hét gọi

Ko thấy ai trả lời, nó lo sợ lao vút đi... càng chạy nó càng rối...cây cối cứ quất vun vút vào người...Chạy đến khi mệt mỏi, nó lê từng bước nặng trĩu...đói, mệt, cổ họng khô ran...nuốt khan ngậm nước bọt, nó lờ đờ ngồi dựa vào 1 gốc cây... khóc thút thít...gật gù hơn 1 tiếng đồng hồ, trời cũng ngả về chiều... nó đứng dậy đi tiếp, hi vọng tìm đc con đường dẫn xuống núi... đôi mắt hoa lên vì mệt, nó bước đi ko hướng định...bồng...

_Á Á Á Á – Nó trượt chân... mất nhắm tịt...phen này chắc kiếm vốn bán muối chắc luôn... Trong cảm giác nửa mê nửa tỉnh...nó thấy 1 người đang ôm lấy nó, dùng thân người che chắn, bảo vệ nó...cả 2 trượt xuống dốc núi đầy đá và cây cối...

Gần 10p rơi tự do... tất cả chìm trong tĩnh lặng...lúc này nó mới mở mắt hi hí ra nhìn thì thoáng thốt trước cảnh tượng nó đang nhìn thấy...

_Anh...anh Bìn...anh ko sao chứ

Bìn ôm lấy nó, thân hình nó, anh hết va vào đá lại quẹt vào cây khiến anh trầy trụa, gương mặt trắng trẻo baby hằn những vệt máu trầy xước rõ rệt...trên trán chảy dài 1 dòng máu đỏ tươi vì va vào đá... gương mặt anh nhăn lại, răng cắn chặt vào nhau vì đau đớn

_Anh...anh sao thế!!! – nó lo lắng nhìn gương mặt nhợt màu và cái thứ màu đỏ cứ tuôn ra từ người anh

_Ừ...anh ko...ko sao...Em có sao ko – Bìn khó khăn lấy lại nhịp thở ko quên lo cho nó

_Anh...sao anh lại ở đây – Nó rung rung nước mắt biết ơn hỏi Bìn

_Uhm...lúc thấy em bỏ đi anh cũng đi theo, bồng dung thấy em vút chạy theo cái gì đó làm anh bất giác chạy theo nhưng ko đuổi kịp nên lạc mất... – Bìn hít lấy 1 hơi tiếp tục nói – Tìm em khắp nơi thì nghe tiếng em...vừa đến thì thấy em bị trượt chên xuống dốc nên...

Mắt nó ướt lòa, cay xé, nước cứ mặc sức tuôn ra, nó ôm chặt lấy Bìn... ngoài cảm giác biết ơn còn trộn vào 1 cái gì đó ảm áp lên lời, bình yên và

an toàn...Bìn bất ngờ trước hành động của nó...anh ôm siết lấy nó như muốn cái cảm giác này ko bao giờ biến mất, để biết rằng anh ko phải đang mơ... nó đang ở đây, trong vòng tay anh...

Cả 2 ngồi rất lâu...lâu đến nỗi những vệt máu chảy trên gương mặt anh cũng bị gió rừng thổi đông khô lại... trời dần buông chiều rồi tờ mờ tối... Cảm thấy khỏe hơn nhiều...Bìn mới nuôi tiếc buông dần vòng tay...

_Chúng ta phải tìm đường xuống núi trước khi trời tối thôi, buổi tối ở rừng rất nguy hiểm – Bìn nhẹ nhàng nói

_Ừm... – Nó gạt đầu buông Bìn ra cùng anh đứng dậy – Á – nó khụy xuống

_Em sao vậy? – Bìn đỡ lấy nó sốt sắn lo lắng

_Hình như em bị trật chân rồi – Nó hơi nhăn vì đau

Bìn nhìn xuống bàn chân sưng phồng đỏ tấy của nó...lòng anh quặn thắt lại, mắt thoáng về đau...nó đau nhưng hình như anh đau hơn...Bi cúi người xuống...

_Em lên đây, anh cõng em – Bìn nói

_Nhưng...nhưng anh đang bị thương mà – Nó lúng túng

_Anh khỏe rồi...chúng ta nên mau xuống núi tìm mọi người – Bìn thúc nó

Nó đành để anh cõng nó...tay vòng ôm lấy cổ anh, đầu tựa vào bờ vai vững chắc, nó thấy tim đập rộn ràng...khác lắm...khác cái cảm giác nó dành cho Gen...mặt nó hơi ửng hồng, người nóng ran khi sự ảm áp từ lưng ah truyền thẳng vào người nó, mùi hương từ người anh thoảng qua mũi làm nó say say, tĩnh lặng và...hạnh phúc

Cảm nhận trái tim nó đang đập phía sau lưng...anh cũng mong khoảnh khắc này ngừng lại...ahn muốn bên cạnh nó...

2 bóng người đi lên trong tầng cây rậm rạp...cả 2 đều đã mệt mỏi nhưng trong vẻ cả 2 đều đang có 1 sức mạnh nào đó tiếp sức, gương mặt bình yên và nụ cười bình yên đã nói lên tất cả...

...

Bìn lần mò cõng nó đi gần 2 tiếng rồi mà vẫn chưa tìm đc lối ra...đôi chân anh có vẻ đã cạn sức...

_Anh...chúng ta nghỉ 1 chút đi anh – Nó thấy lo khi thấy nét mặt ngày càng nhợt nhạt của Bìn

_Uhm... – Bìn cũng chịu sắp hết nổi nên đành thả nó xuống ngồi nghỉ chân... Dù chỉ mới 6h nhưng khu rừng đãมืด tối... những cơn gió buốt lạnh ko những kéo đến quạt vào da thịt khiến chân tay tê cóng... Nó xoa 2 tay vào nhau người run lên khe khẽ... Bìn nhìn bộ dạng như chú mèo đang run bị bỏ rơi làm anh chạnh lòng...cởi chiếc áo sơ mi ngoài, Bìn khoác lên người nó... Nó sưng lại chút nhưng rồi cúi mặt mỉm cười tủm tỉm...

Dường như chiếc áo mỏng manh không xua đi được cái lạnh hanh hanh của rừng đêm... người nó vẫn run lên, môi mím lại màu... Bin ghé mắt nhìn cái dáng nhỏ cứ run lên khi 1 cơn gió ập qua mà chịu không nổi... anh kéo nó về phía anh, nó bất ngờ ngồi thõm vào lòng anh, anh ôm lấy nó... hơi ấm từ cơ thể anh truyền sang ấm áp hơn 1 chiếc lò sưởi... nó ngập ngừng định vùng ra, nhưng hơi ấm từ anh, vòng tay mạnh mẽ cộng với sự dễ chịu từ... trái tim... nó ngồi lặng... đầu tựa vào lồng ngực rắn chắc... đôi mắt dần trĩu nặng... cơn buồn ngủ chợt kéo đến như bão... mùi hương dịu dịu và hơi ấm ru nó vào mộng... Bin ngồi lặng ngắm nó ngủ thật bình an trong vòng tay anh mà trái tim anh run lên những cung bậc hạnh phúc...

...

_Bin nnnnnnnnnn ơi iiiiiiiii.....Rainnnnnnnnn – 1 giọng quen thuộc vọng đến tai Bin...

Anh giật mình vui không tả nổi... lay lay gọi nó nhưng nó ngủ như chết... đúng là chứng nào tật ấy... Anh đành bế sóc nó trên tay rồi đi theo hướng tiếng gọi vọng đến...

Lần quần mò mẫm trong khu rừng tối... tiếng gọi ngày 1 gần... dù sức lực đã cạn kiệt, mắt hoa lên vì những vết thương hành hạ, nhưng không hiểu sao anh vẫn có động lực bước đi về phía trước...

_Bin – Kan mừng rỡ khi thấy Bin chéch choáng bước ra

_Rain – Sunny và Boo đồng thanh khi thấy Bin bồng nó

_Cả 2 có sao không? – Gun chạy đến lo lắng...

Chỉ có 1 người vẫn đứng lặng lẽ, lòng đầy lên cơn sóng khi thấy nó bình yên trong vòng tay Bin, nụ cười hạnh phúc vẫn còn đọng khóe môi...

_Đề tôi đưa cô ấy về, cậu mệt rồi – Gen bước đến đỡ lấy nó ra khỏi tay Bin, đôi mắt lạnh như tiền hằn vằn giận dữ

Bin sụp mắt, đôi tay buông xuống lòng thất lại khi nó bị đoạt khỏi tay anh, đôi mắt hướng nhìn theo dáng Gen và nó... 1 cảm xúc dâng trào không chỉ 1 mà những 3 trong trái tim... sẽ lấy... sẽ giữ... và... sẽ đổi thay...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Ánh nắng xuyên qua tấm rèm trắng bay nhẹ nhàng trong gió lọt tòm vào khe mắt khiến nó nhũn mảy rồi từ từ mở đôi mắt nặng trĩu... đầu nhúc nhúc như búa bổ... nó trở người thì đập vào mắt nó hình ảnh Gen đang ngồi tựa trên chiếc ghế cạnh giường nó, anh ngủ thật say, gương mặt tinh anh đẹp thuần khiết dù rằng có pha chút nét mệt mỏi, đôi mắt khép 1 đường cong sắc sảo điểm nhấn bằng hàng mi dài cong vút... nhìn anh bình yên đến lạ... nó lặng ngắm nhìn anh như đang chiêm ngưỡng 1 tác phẩm nghệ thuật... bỗng đầu nó buột lên 1 cơn, nó nhũn mảy rồi nhắm mắt khỏi Gen, lấy tay xoa thái dương, hình như nó quên cái gì đó... Mà hình như... hôm qua nó...

_Á – như nhớ ra điều gì, nó bất thốt lên – Bin... anh đâu?

Gen nghe tiếng nó cũng choàng tỉnh giấc... anh thấy nó đang cố ngồi dậy 1 cách khó nhọc nên vội vàng chạy đến đỡ nó lên...

_Em nằm xuống nghỉ thêm đi, em còn yếu lắm, chưa đi được đâu – Gen lo lắng

_Bin... Anh bin bị thương đó anh, anh ấy đâu rồi – mặt nó tái nhợt khi nhớ lại gương mặt với những vết máu dài và nhọt nhọt của Bin bỗng lòng nhói lên lạ lùng

Gen ôm chầm lấy nó, đôi mắt anh như 1 tảng băng lạnh lùng trôi vô định, gương mặt không biểu lộ 1 biểu lộ cảm xúc nào ngoài sự giận dữ ngấm sâu khi thấy nó vừa tỉnh dậy đã hoảng hốt tìm Bin trong khi cả ngày hôm qua anh như điên lên khi thấy nó và Bin mất tích, chưa kể cả 1 đêm anh luôn túc trực ngồi bên chăm sóc đến kiệt sức... vậy mà...

_Anh... anh buông em ra, em phải đi xem anh Bin thế nào, hôm qua vì cứu em mà anh ấy bị thương đấy... – Nó vùng vằng đẩy Gen ra mà không biết rằng mình đang làm tổn thương anh

Gen như không nghe nó nói gì mà càng ghì chặt nó hơn...

_Anh... – Nó càng cố thoát khỏi tay anh thì anh lại siết chặt hơn

_Bin không sao, nó đang ngủ ở phòng bên cạnh, ổn rồi – Gen nói nhỏ với âm sắc trầm buồn

_Thật sao? – Nó reo lên mừng rỡ như 1 nhát dao xoáy vào Gen

Anh buồn lòng vòng tay đối diện nhìn nó...đôi mắt sâu hút như thấu hết tâm tư...

_Em...thích Bin? – Anh trầm mặc hỏi

Nụ cười trên môi bỗng vụt tắt, đầu óc cuồng quay...Phải, nó đang làm gì thế này? Trước mặt Bin mà nó lại nhắc đến người khác... Nó thích Bin ư?... con tim nó đau đau... Nó ko biết cảm giác này là gì... Người nó chợt nhũn ra, đôi mắt đại nhìn Gen chằm chằm, đôi môi khô cứng ko bật thêm đc lời nào...

_Trả lời anh đi, có phải em đã thích Bin? – Gen trầm giọng nghiêm đến lạnh người

_Em...em... – Nó lắp bắp, trái tim và lí trí của nó đang đấu tranh ghê gớm nhưng có vẻ vẫn chưa phân định đc thắng thua

Gen nhìn nó 1 hồi lâu, anh bất giác có cảm giác sợ... sợ sắp mất đi cái gì đó quan trọng lắm... anh mỉm cười, nụ cười vẫn vẹn nguyên như ban đầu anh dành cho nó mà có hay nụ cười đó bây giờ chưa chất lắm

_Anh xin lỗi...anh hồ đồ quá, em nghỉ ngơi đi, anh lấy cháo 1 cho em ăn nhé – anh lại dịu dàng với nó

Gen đi khuất sau cánh cửa, nó nằm dài, cơ thể bất lực, qua mặt vào tường, nó bịt chặt miệng ngăn những con nấc đang dồn nén ở cổ họng...nước mắt lăn dài... Ở ngoài cửa phòng, Gen đứng tựa vào cửa...Anh tuy ko nhìn nhưng dường như thấy hết những gì nó đang chịu đựng... đôi mắt xa xăm buồn da diết...thật sự anh đang mất nó sao?...Anh ko thể...

....

Nó rời bờ như kẻ mất trí... hi vọng những gì nó vừa trải qua chỉ là 1 giấc mộng... vì ngày mai nó sẽ trở về...

....

_Thưa ông ngoại, bà ngoại con về... rãnh con lại về thăm ngoại – Nó ôm ông bà ngoại phụng phịu

_Ừm... mấy đứa này, về chơi đc mấy hôm đã đi rồi – Bà ngoại trách yêu nó

_Con xin lỗi ngoại mà – Nó ôm bà ngoại nũng nịu

_Đc rồi, rãnh lại về thăm ông bà, rãnh học cho tốt nghe chưa – ông ngoại hiền từ vỗ nhẹ vào lưng nó dặn dò

_Dạ, con chào ông ngoại – Nó quay sang ôm ông ngoại thăm thiết

_Dạ, thưa ông bà ngoại tụi con đi – cả bọn đồng thanh lễ phép chào ngoại

_Anh Kanmm – Giọng nói trong trề của Myo phá tan ko khí chia ly

Nhỏ chạy đến chỗ Kan, liếc xéo Sunny 1 cái rồi choàng tay đánh chẹt lên má Kan 1 cái khiến anh giật người =)) còn Sunny thì đầu béc khói mịt mù... Kan bất ngờ vì hành động của Myo nên chết đứng, mắt khê liếc Sunny thì giật thót tinh mộng khi chạm phải ánh mắt hình viên đạn đang cháy như đuốc

_Cô muốn chết hả – Sunny gằn từng tiếng

_Xì!!! Chà thêm, trả cho cô, tui nhường anh Kan cho cô, nhưng nếu cô làm anh ấy buồn hay đau khổ thì tui sẽ giành lại đây – Myo nhăn mặt lè lưỡi trêu Sunny

Sunny nghe Myo nói lòng cũng cảm thấy vui, Myo là cô bé tốt, sống chân thật... Sunny lè lưỡi ôm lấy cánh tay Kan đáp với Myo

_Tôi biết rồi, cảm ơn cô – nhỏ cười típ mắt

Ông bà ngoại và Myo đứng vẫy tay tiễn cả bọn đến khi chiếc xe khuất bóng trong ánh chiều đang dần buông

...

Cả bọn trèo lên xe... cũng như lúc đầu đi, nó ngồi giữa Bin và Gen, nhưng ko cảm giác buồn cười lúc nó ngủ gục lúc lắc như con lật đật nữa... mà ko khí trầm xuống...ngộp ngạt...mỗi người hướng về 1 phía...1 suy nghĩ khác nhau đang quẩn trong đầu mỗi người... nó mệt mỏi tựa lưng vào ghế...lìm đim đôi mắt, sau những tai biến, sức khỏe của nó cũng chưa khôi phục hết... nó bắt đầu chìm vào giấc ngủ, bất giác, nó ngả đầu lên vai Bin, dễ chịu và thoải mái, nó đi sâu hơn vào giấc ngủ... đầu nó gục lên vai anh khiến anh thấy vui lạ... tóc nó bay lất phất trong gió thoảng mùi hoa nhẹ lòng... Đôi mắt Gen hằn những đường gân tức giận... anh kéo nó ngả về phía mình, vòng tay đỡ lấy đầu nó, ôm gọn thân hình bé nhỏ, nó ngủ say sưa, đầu tựa vào lòng Gen... Bin ngồi nhìn chằm chằm nó trong vòng tay Gen mà lòng đầy nỗi cảm xúc, anh ước mình đủ dũng khí để kéo nó về phía mình... siết chặt bàn tay...2 đôi mắt vô hồn đầy phần mộ như thiêu cháy tất cả nhưng cùng 1 trái tim đập vì 1 người...

...

_Rain...về đến nhà rồi...dậy đi em – Gen lay lay gọi nó

_Ừm... – nó dụi mắt say ngủ lơ lơ

Bước xuống xe, nó ngoảnh lại nhìn Bin, từ lúc nó đc anh cứu cho đến giờ vẫn chưa nó chuyện đc với anh câu nào...

_Cám ơn anh hôm trước đã cứu em, nếu ko có anh chắc giờ em thành người thiên cổ rồi -

Nó cười gãi gãi cái đầu khi nhớ cảnh anh ôm nó má ửng hồng ngượng ngùng mà quên mất Gen vẫn còn đứng đó

_Có gì đâu – Bin hạnh phúc nhìn nó trao anh nụ cười

Gen siết chặt bàn tay...

_Em vào nhà nghỉ ngơi đi, mai đến thăm em – Gen từ phía sau đi tới cất tiếng khiến nó giật mình chột nhận ra sự hiện diện của anh

_Dạ...em chào anh – nó quay sang chào Bin rồi chào Gen mà ko dám nhìn thẳng vào anh...rồi chạy vội theo Kan vào nhà

Gun đưa Boo và Sunny về... giờ chỉ còn lại Bin và Gen cùng bầu ko khí khó thở... Bin trầm mặt ko chút biểu cảm đứng nhìn Gen... cả 2 đứng lặng như vậy thật lâu... Bin lạnh lùng quay mặt đi trước...

_Anh đã nói cậu hãy tránh xa Rain ra – Gen cất tiếng níu bước Bin lại

Bin dừng cước bộ khi nghe giọng trầm lạnh của Gen vang lên... Bin xoay lại nhìn thẳng vào mắt Gen...

_Em ko muốn nữa... Em yêu cô ấy và em ko muốn chạy trốn nữa... em sẽ giành lại cô ấy... – Bin lãnh hàn thốt lên sắc như dao tuyên chiến

...Bốp...

Vừa dứt lời, 1 cú đấm nghìn cân giáng thẳng vào mặt Bin đầy tức tối và giận dữ...khóe môi rỉ ra 1 dòng máu đỏ tươi tanh nồng...bờ má tím lại sưng lên... Gen nắm sốc cổ áo Bin lên, từng lời nói anh cất lên sắc nhọn như lưỡi dao sắt bén kề cổ người nghe, đôi mắt căm phẫn, chết chóc như muốn giết người...

_Tao sẽ ko buông tay cô ấy, ko ai đc phép mang cô ấy đi khỏi tay tao kể cả mày... rõ chưa

Nói rồi anh hất Bì ra lạnh lùng bước đi, đôi tay siết chặt, đầu móng tay bấm vào da thịt tứa máu... Bóng tối ôm gọn 2 nhân ảnh, 1 bước đi kiêu hùng đáng mạo thanh tú nhưng mỗi bước chân của anh mang 1 nỗi đau nhán chìm trong bóng đêm... 1 ngòi lạnh, đầu cúi gục nhưng từ người vẫn toát lên 1 vẻ đẹp trầm ưu như pho tượng thần của Hi Lạp...

Gen ngồi cúi mặt trầm trầm hồi lâu mới ngược mặt lên hít 1 trăn hơi khí... mắt đưa nhìn chiếc cửa sổ phòng nó, ánh sáng mờ mờ phảng phất trên chiếc rèm cửa...anh đoán là nó đã ngủ rồi...1 nụ cười thật sâu từ khóe môi nhô ra, nó ấm áp và đẹp đẽ... “Rain!!! Anh sẽ ko chạy trốn nữa, anh sẽ giành lấy em...”

.....

Gen và Gun ko hẹn mà gặp nhau trước cổng nhà, nhìn mặt anh hai mình chắc hẳn có chuyện ko hay nên Gun ko dám hỏi, cậu chàng hiểu anh mình quá mà...

_Sao anh giờ mới về thế, vào nhà thôi – tay mở cổng, Gun cười như cố xóa đi chút “nhiệt” của Gen

Cả 2 bước vào nhà mà ngộp...ko khí sao âm u và có chút biến, căn phòng khách tối om leo loét ánh vàng từ chiếc đèn để bàn...Mẹ anh đang ôm mặt ngồi khóc nức nở, còn ba anh thì vừa trầm tư, mặt u uất vừa nắm lấy tay vợ mình trấn an...

_Ba mẹ, có chuyện gì vậy? – Gun lo lắng hết nhìn mẹ đến nhìn ba hỏi

_Gen ơi, Gun ơi, chúng ta chết thật rồi... – Bà mẹ hét lên thê lương

_Sao...sao, nhưng có chuyện gì mới đc chứ – Gun ôm lấy mẹ ngược mặt nhìn gặng hỏi

_Chúng ta gặp rắc rối rồi... – Ba của cả 2 lên tiếng, lắc đầu đau khổ...

Đã 3 ngày rồi sau khi từ quê lên, nó ko gặp Bin cũng ko gặp Gen... trái tim dường như vẫn chưa xác định đc cái mình muốn, đầu óc nó quay tròn... Nó nghĩ về Bin nhiều hơn, trong giấc mơ hằng đêm cũng chấp chờn hình bóng anh... và mỗi lần như vậy, trái tim nó lại nhói...

...Ring Ring...

_Alo, xin hỏi ai thế ạ? – Nó thấy số lạ nên hỏi

_..... !!! – đầu dây bên kia im lặng

_Alo, alo – Nó thấy lạ – xin lỗi, nếu ko lên tiếng tôi cúp máy đây – Nó bực bội

_Là... là anh đây – 1 giọng thanh trầm vang lên làm tim nó đánh thịch

_Anh... anh Bin – Nó lắp bắp ko dám tin – Sao anh có số của em?

_Ồ!!! Hôm trước lúc em đi ra ngoài ko mang đt nên anh...

_À, thế anh gọi cho em có gì ko ạ?

_Ờ...um... chúng... chúng ta đi chơi nhé – Bin ngập ngừng

Nó thì bối rối ko biết những gì mình đang nghe là thực hay mơ...

_Em... dạ, vậy em đi chuẩn bị, mình gặp nhau ở đâu đây anh? – nó hồi hộp, tim rộn ràng

_Uhm... vậy 30p nữa anh sang đón em

_vâng...

...

Cúp máy... 2 người 2 đầu dây bắt giác cùng đặt tay lên tim mình đi từng nhịp gấp gấp thăm thăm cười... Nó ko biết vì sao mình lại nhận lời và rất vui khi đc Bin mời đi chơi...

Nhảy phóc xuống giường, nó mở toang cái tủ, lục ra bộ cánh đẹp nhất... Đứng sẫm soi mình trong gương, cảm giác hồi hộp, nôn nao sắp đc gặp Bin đến kì lạ, ngay cả gặp Gen nó cũng chưa từng cảm thấy vậy... Gen... nó bỗng giật mình khi nghĩ tới Gen... một cảm giác tội lỗi ủa đến... Nó đang làm gì thế này?...

Nó sẽ vẫn còn đứng lạng ở đó mãi nếu như ko có tiếng chuông điện thoại vang lên...

_Alo

_Anh đang đứng dưới nhà em

Nó chạy vụt đến bên cửa sổ, thấy Bin, môi nó nở 1 nụ cười...mọi u sầu và tội lỗi bỗng chốc tan vào hư vô...nó chạy thật nhanh xuống lầu

_mày đi đâu nữa đấy? – Kan ngồi xem tivi trong phòng khách hỏi với theo nó

_Em đi chơi xúu về – Nó vọng lại

_Mày đi với thằng Gen àh? – Kan hỏi nhưng ko nghe tiếng trả lời, nó đã hút mắt ra cửa...Kan lắc đầu rồi tiếp tục dán mắt vào tivi

....

Nó chạy ra cửa, thấy Bin đang đứng tựa người vào bờ tường... Dáng người thanh thoát trong chiếc áo thun và quần jean rách rất ngẫu, đầu đội mũ lưỡi trai nhưng ko che lấp đc gương mặt baby đẹp lung linh của anh... Nó nhìn anh mà ngất ngây con gà tây...

_Anh đợi em có lâu ko? – nó tiến đến gần nở 1 nụ cười tươi roi rói với Bin

Bin đang chìm trong suy nghĩ giật mình khi nghe tiếng nó... Anh ngẩn ra nhìn nó, chiếc áo cổ thuyền tay dài phối vs chiếc khoác ko tay phọt dài và chiếc quần sort jean đen cùng tông áo khoác làm nó trở nên năng động, mái tóc dài hôm nay ko cột mà để buông xõa tём gọn lên bằng chiếc băng đô băng to màu trắng... ẻm còn điệu đà pha cho mình 1 ít son bóng và má hồng làm nó xinh như búp bê...

_Anh...anh sao vậy? – Nó hươ tay trước mặt Bin làm anh chàng tỉnh mộng

_U...um... chúng ta đi thôi – Bin quay mặt đi che giấu khuôn mặt đỏ ửng, đặt tay lên trái tim kiểm chứng xem nó còn ở đó ko hay đập mạnh quá văng mắt xác ở đâu rồi=))

Bin bắt giác nắm tay nó dặt đi, nó hơi thót 1 cái nhưng ko hiểu sao cũng cứ để yên cho anh nắm... Gió đầu hè mang hơi nóng nhẹ nhẹ mà lòng nó nở hoa tựa mùa xuân...

_Em muốn đi đâu? – Bin quay sang hỏi nó

_Uhm... em ko biết nữa... tùy anh – Nó ngúc ngoác cái đầu

_Ừm... đi chơi game nhé... – Bin nở 1 nụ cười nháy mắt làm nó đỏ mặt

Bin dắt nó tới 1 khu trung tâm lớn, tầng 1 và 2 bày bán đồ như 1 siêu thị, tầng 3 và 4 là gian hàng thời trang và tầng to lớn cuối cùng là phòng game và quầy ẩm thực, phải nói quy mô khu trò chơi này đến choáng, tất cả các máy game và điện tử mới nhất đều hội tụ về đây, nó nhìn mà chóng hết cả mặt, vì từ trước tới giờ nó ko ham thích gì mấy chỗ ồn ào này...

_Đi thôi – Bi hào hứng kéo nó đi – Em đứng đợi anh 1 lúc... – Bin nói rồi chạy hút mắt

10p sau anh quay lại với 1 túi đồng xu là nó tròn xoe đôi mắt...

_Em muốn chơi gì trước? – Bin hỏi nó

_Ừm – nó đảo mắt qua gần trăm trò chơi đủ màu – Cái kia – nó chỉ tay về cái máy gấp thú

_Anh... xem kia, con gấu màu hồng kia – Nói lời Bin đi sên sệt, mắt sáng rỡ chỉ tay về phía con gấu

_Em thích àh, đc, để anh... – Bin xoay ngược cái mũ ra phía sau, liếm mép sẵn tay áo như sắp vào trận...

... 30p sau...

_Yaaaaaaaaa!!! Cái máy chết tiệt – Bin nổi sung khi gần cả tiếng đồng hồ mà cứ gấp lên rồi rút xuống

Nó hồi đầu còn hào hứng nhưng hơn 20 lần Bin gấp mãi ko đc nên nó ngồi ngáp dài... trông anh bây giờ giống như cái lần đầu tiên nó gặp anh... nóng nảy, trẻ con nhưng dễ xuong...

_Thôi, anh cùi bắp quá, né sang 1 bên đi – nó chịu hết nổi

_Cái gì, em ngon nhỉ, làm đi – Bin nổi đóa đưa bịch xu cho nó

Nhét 2 đồng xu vào máy nó xăn tay áo khí thế... Chiếc cần câu đến gần con gấu rồi hạ xuống kéo theo nhóc gấu đến cái lỗ thông ra ngoài và... A lê hấp...

_Kakakaka, phục tở chưa – Nó ôm con gấu cười khoái trá

Bin què độ thấy rõ...

_Xi trò trẻ con, anh ko chấp...

_Kakakaka !!! thua rồi què hà – Nó nheo nheo Bin công kích

_Ai nói, có ngon thì ta thi trò khác... – Bin hung hăng ko kém

_hê hê!! Thích thì chiều – Nó cười gian tà

Thế là cuộc chiến bắt đầu, cả 2 hăng say và vui vẻ như trẻ con, cả 2 bây giờ giống như mới ngày đầu gặp nhau, nhưng ko còn “cô với tôi” và đấu đá bôm bốp nữa, mà họ chơi vui vẻ, anh ghét nó nữa và nó cũng ko sợ anh nữa...

...

_Học học – Bin thờ dốt lấy tay quẹt giọt mồ hôi

_Há há, cùi bắp, nãy giờ ko thắng em nổi 1 ván sao – Nó cười thích chí trước khuôn mặt nhăn nhó tức giận của Bin.

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Review (xem lại) cuộc chiến suốt 3 tiếng vừa rồi nhá...

Hiệp 1: Nó và Bin chọn cái máy ném bóng rổ

Tự tin là 1 tay ném bóng cừ khôi của đội bóng rổ, Bin cười đắc chí và liên tiếp cho vào rổ những cú đẹp mắt... anh liếc sang nó... Phải nói là há hốc mồm, nó liên tay cho vào rổ liên tục như cái máy, điểm thì nhảy vọt hoa cả mắt... Hàm anh há ra muốn rớt rụng đất... mắt hoa lên nhìn nó, tay lạng quaoang ném cú bóng bật vành rổ dội ngược, bay thẳng vào cái mặt đẹp troai của anh chàng làm anh ý xịt cả máu mũi =))

Kết thúc hiệp 1 : 1-0

Hiệp 2:

_Đua xe nhé – Bin thách thức

_Sợ àh – Nó kênh lại

1...2...3... Les't go

Bin điều luyện luôn lách, lác người theo đường đua...lâu lâu lại khẽ liếc nó... trò nay hình như ko hợp với em, em hết đụng zô cây lại lụi vào 2 bên đường đua... Anh nhết mép cười khi tiến gần đến chiến thắng...

...Bốp...

Nó lạng người mất đà nên chân co giờ lên, ai dè sút thẳng vào Bin làm anh bay khỏi xe =))... Anh đang lồm cồm ngồi dậy thì nó tiến về vạch đích...Nó hồ hởi cười ngoác tận mang tai quay sang nhìn Bin ngạc nhiên...

_Ừa? anh là gì mà nằm dưới đó vậy? bộ biết thua em nên ăn vạ àh? – Nó cười đều đều khiến Bin nổi con tan bành

Hiệp 2 kết thúc 2-0 dù biết ảnh xui xẻo...

Hiệp 3:

_Bắn súng – Cả 2 cùng hô lên

Cầm cây súng điện tử trong tay , nó liếc Bin...Bin gườm lại, 2 đôi mắt như những xạ thủ miền viễn tây =))... Cả 2 đeo kính ảo vào, trong thế giới 3D, cả 2 đang nhìn nhau, mắt phóng điện xoèn xoẹt...

1...2... pằng

Nhân vật ảo của Bin ngã gục xuống... Nó win

_Ê...ăn gian... mới đếm tới 2 mà bắn – Bin hàng học ko chịu thua kém như con nít =))

_Anh xạo, 3 rồi, tại anh chậm thôi – Nó lè lưỡi trêu Bin... nhưng thật tâm có áy náy thiệt... đích thị em chơi ăn gian =))

Bin thấy bộ dạng đáng yêu của nó thế nên mọi bực dọc trong lòng cũng xẹp xuống =))

Hiệp 3 kết thúc 3-0 nhờ nó ăn gian... =))

Hiệp 4

_Thi Karaoke – Bin chỉ tay về phòng Karaoke mini

Nó hơi nhũn mảy... về khoản này thì nó hơi bị... =.=

_Cái khác đi, em ko thích hát

_Sợ rùi àh? – Bin cười đắc thắng

_Gì phải sợ, thi thì thi – Nó nói cứng mà mặt méo xệch

Bin bước

c vào bấm bài và cất giọng... giọng hát ngọt ngào và trầm ấm thu hút hết thảy mọi người ở đó, đặc biệt mấy con nhỏ ở đây nhìn anh si mê...

Kết thúc bài hát...bảng điểm hiện lên số 95... Mọi người xung quanh vỗ tay nhiệt liệt, có mấy móa mê zai chạy lại xin chữ kí là quen như gặp sao là nó sôi máu...Nó đi vào bấm bài hát...hít lấy 1 hơi và...

...Àm...âm...é...é...é...

Mọi người như bị giọng nó dội văng cả mét, nhiều người nghe xong tưởng còi báo cháy, có người nhầm tưởng sở thú mới dời về, và vài người yếu tim tim lăn ra ngất vì sợ... Bin hết hồn chết đứng cứng ngắc... Êm quá lợi hại... có thể đem giọng hát giết người được đấy...

Chấm dứt giọng “hét”...bằng điểm chạy điểm xòe xuyệt...

...Tèn tén ten... 100 điểm... ‘Bạn là 1 ca sĩ’...

Bin shock rớt hàm răng...

_Cái...cái quái gì thế...sao sao... – Anh xám xịt cái mặt lấp bắp=))

Nó hơi bị ngạc nhiên ghê... “Wow, vậy hóa ra mình hát hay thế àh? Thế mà nào giờ ai cũng chê làm mình cứ tưởng...”

Nhưng cũng mau chóng lấy lại phong độ người chiến thắng, nó chóng nạnh, vênh cái mặt chiến thắng lên dễ xương...

_Ko...ko đúng...cái máy này hư oy’ – Bin thoát xác vẫn chưa hoàn hồn lấp bắp=))

_Đi thôi, chơi trò khác – Nó lôi anh đi khi mắt anh vẫn còn dán vào cái màn hình vì shock...

Cũng ko lạ, nếu nhìn kĩ 1 chút thì...phòng Karaoke này chấm điểm theo trường độ âm, giọng càng to khỏe thì càng cao điểm...trong khi nó hét như sư tử gầm thì max kill điểm là chí phải=))

Hiệp 4 kết thúc về vang 4-0 nhờ chất giọng vàng oanh

...

Quay lại với hiện tại nó đang đắc thắng và Bin thì mệt nhoài...

_Hừ...hừ... – Bin tức quá nói ko nên lời

_Thôi, nghỉ giải lao 10p “chiến” tiếp – Nó cũng mệt nên “đỉnh chiến” cười thiệt tươi

Bin đang mệt mà trái tim đánh huych 1 cái vì cái nụ cười của nó...

_Em ngồi nghỉ đi, anh đi mua nước cho

_Ok – Nó ôm con gấu bông ngồi xuống nghỉ mệt...

Đang miên man chìm vào suy nghĩ thì má nó bỗng lạnh ngắt... Bin áp chai nước suối ướp lạnh vào má nó...

_Hết cả hồn... – Nó quay lại nói với cả Bin

_Làm gì mà suy nghĩ miên man vậy – Bin cười trước cái bộ dạng ngu ngơ của nó

Nụ cười của anh đẹp thật, nó tinh nghịch, dễ thương, mang lại cho người ta niềm vui và sự nhẹ nhõm...khác với nụ cười dịu dàng của Gen...

Nó tu 1 hơi thiệt dài khả 1 tiếng thích thú...Càng ngắm nó, tim anh càng đập lạc nhịp, càng thích nó hay phải nói là yêu nó nhiều hơn...

_Mình chơi tí đi anh... – Nó lấy lại tinh thần lôi Bin ra

Lần này 2 đứa ko đấu nữa mà chọn mấy trò nhẹ hơn như xúc kẹo, tìm điểm giống nhau, vớt cá... Chơi giáp vòng hơn phân nửa các trò ở đây rồi...nó và anh hạnh phúc cười đùa mà quên rằng còn nhiều mối lo hơn đang chờ...

_Này, tới đây – Bin lôi nó đi

Anh tiến đến chiếc máy nhảy Boom... nó hơi ngạc nhiên...

_Anh biết nhảy ko? – Nó trở mắt hỏi Bin

_Xì!! Coi thường anh quá, em muốn nhảy ko? – Bin nheo mày cười hỏi

_Thôi anh nhảy y – Nó lắc đầu

Bin nhét xu vào... chọn nhạc... và âm điệu bắt đầu trỗi lên... những mũi tên lao lên... Bin chuyển người, đôi chân lướt trên sàn nhảy 1 cách điêu luyện, tất cả cát mũi tên đều dc anh bắt gọn, tư thế khi nhảy và khuôn mặt Baby của anh ánh lên khiến mấy con nhỏ ở đây bu lại ngày càng đông...phải công nhận nhìn Bin như 1 vũ công chuyên nghiệp...

Bản nhạc kết thúc, anh lấy tay chậm rãi quay ang nhìn nó cười... Tất cả bọn con gái bất giác nụ cười đồng loạt phun máu mũi...=))... thấy tình hình coi bộ ko ổn nên anh dắt nó đi lun...

...Chiếc xe lòng vòng gần 40p thì dừng lại... Bin trả tiền rồi mau chóng kéo nó xuống... Nó

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Chương 21

Chiếc xe moto lao vút qua thẳng 1 tiếng gấp gấp làm mọi người đang đi đường phải ngoái lại nhìn...Bin mau chóng né người kịp tránh nhưng cũng ko may mắn mấy khi bị tên lái xe bạt mạng đó quẹt phải làm anh ngã nhào xuống... Tim nó như ngừng đập, mặt ko còn hột máu, tay chân như bị hút hết sức lực... nó run rẩy từng bước loạng choạng chạy đến bên Bin...

_Bin...anh...anh ko sao chứ – Nước mắt nó bỗng lăn dài, miệng nắc nùng con, người run lấy bầy

_Ừ... anh ko sao, bị té trầy trụa chút thôi – Bin xoa xoa cái đầu cười trấn an nó – Kìa, đừng khóc nữa, anh ko sao mà – Bin nhìn nó âu yếm

Nó bỗng ko làm chủ ôm chầm lấy Bin... làm anh chàng vừa bất ngờ vừa hạnh phúc...

_Anh ko đc như vậy nữa nghe chưa, lúc này anh có biết tim em như muốn nổ tung ra ko...anh biết em sợ lắm ko hả – Nó khóc nức lên, lấy tay đánh vào Bin trách móc

Bin như người trên mây khi nghe nó rót từng lời vào tai, anh ngập tràn sung sướng ôm siết lấy nó, trái tim anh nhảy múa phấn khích, lòng dạt dào yêu thương, đôi

môi nở 1 nụ cười hạnh phúc mặc dù thân thể đầy những vết thương...

Nó run...run từng hồi... trong phút chốc nó đã tưởng vụt mất thứ gì đó... Có lẽ nó đã có cho mình 1 câu trả lời...

....

Cả 2 bước nắm tay bước đi bên nhau hạnh phúc trên con đường tối leo lắt ánh đèn đường, tựa vào nhau để cảm nhận sự ấm áp, nó và anh dường như ngập tràn 1 nỗi xúc cảm khó tả...

...

Nó và Bin nhìn nhau thật lâu khi anh đưa nó về đến nhà...

_Hôm nay em rất vui, cảm ơn anh – Nó cuối mặt cười tùm tùm – Nhưng anh ko sao thật chứ. Ko cần đi bệnh viện thật ko? – Nó bỗng lo lắng nhìn những vết bầm tím trên người Bin

_Ừ!! Anh ko sao – Bin cười ấm áp nhìn nó yêu thương...

Gió thoảng nhẹ se mát lòng 2 người...Bin đưa tay khẽ vuốt mấy cọng tóc rối của nó... người nó nóng bừng lên 1 cảm giác ko tên...Quang cảnh giờ đây thật đẹp...êm ả... lắng đọng đến nỗi có thể nghe đc tiếng tim đang đánh lên từng nhịp liên hồi...

_2 người đủ chưa?

Một giọng nói âm trầm lạnh lẽo vang lên phá vỡ ko khí trầm lặng khiến nốt giạt mạnh, tim đánh 1 nhịp đau buốt, chân tay tê cứng, mắt dâng 1 cảm giác sợ hãi...

_Anh...anh Gen...sao...sao anh – Nó run sợ như vừa lỡ giết người vậy, giọng nhỏ lí nhí lắp bắp ko nên lời

Gen tiến đến gần,khuôn mặt anh lãnh đạm, khóe mắt cong toát lên vẻ giận dữ như như muốn giết người, bàn tay nắm lại như quả tạ, cả người ngẹt khí phần nộ... trái tim nó như ai bóp nghẹt theo từng bước chân anh, chân bắt giạt lùi về phía sau, khuôn mặt trắng bệch... Bin liếc nhìn thấy nó đang sợ hãi mà nhói lòng, anh cũng lạnh lùng nhìn Gen rồi nắm lấy tay nó... Nó đang bối rối sợ hãi bỗng giật mình ngạc nhiên khi Bin nắm lấy tay mình...

Ko khí ko còn lạnh mạn đẹp đẽ nữa, mà bây giờ trở nên ngột ngạt, khó thở và đáng sợ...

_Anh...anh – Nó nắm chặt tay run lên bất giác khi Gen đứng trước mặt nó

_Anh cần nói chuyện với em – Gen nhìn nó cười, 1 nụ cười ko phải ấm áp và dịu dàng nữa mà nó lạnh thấu xương

Nói rồi anh nắm tay nó kéo đi... nhưng Bin lại nắm kéo ngược lại...

_Anh, chúng ta cũng cần nói chuyện, có gì thì nói ở đây đi, anh ko thấy Rain đang run sợ sao – Bin trầm mặt cắt từng từ nghiêm nghị sắc bén

_Buông tay Rain ra – Gen hẳn 1 tiếng rất nhẹ nhưng như mảnh băng sắc nhọn đâm thẳng vào tai người nghe

_Ko, em đã nói em sẽ ko chạy trốn nữa, em yêu Rain – Bin thản nhiên nói vô cảm nhìn Gen

....Bốp...

Bin lão đảo té xuống, khóe môi tím bầm rỉ ra 1 dòng máu đỏ...

_Anh... – Nó hoảng hốt hét lên, mắt thất thần căng lên

_Tao cũng đã nói... đừng đến gần người con gái của tao – Gen ném thẳng từng lời như những khối băng lạnh về phía Bin rồi nắm tay nó kéo đi mặc cho nó đang cố vùng ra để chạy đến xem Bin thế nào

Gen kéo nó đi mà đầu cứ ngoái lại nhìn Bin bằng con mắt xót xa... Bin đứng lặng lẽ trong màn đêm, khuôn mặt đau khổ phảng phất dưới ánh đèn vàng dịu hiu... Gen lôi nó đến khu công viên gần nhà... nó tức tối vùng tay ra khỏi anh, khuôn mặt lẫn dài 2 hàng nước mắt...

_Anh... sao anh lại làm vậy? – Nó hét lên

Gen quay lại nhìn nó, khuôn mặt thống khổ đau đớn như đang cam chịu trăm nghìn nhát kim đâm vào... đôi mắt buồn miên man đắm xoáy vào nó...

_Anh... – Nó giật mình lại gọi anh, nhưng là giọng nhỏ đầy xót xa, tội lỗi...

_Em... em có gì muốn nói với anh? – Gen run giọng dè dặt con giận dữ nhẹ nhàng hỏi nó

_Em... em... – Nó cúi đầu lấp bắp ko nên lời...

Gen nhìn nó mà cõi lòng như ai bóp nghẹn... còn nó thì như con chó nhỏ đang run sợ... Nó phải làm gì đây?... Ko... đây ko phải là lúc nó yếu đuối... mà là... đối mặt... Nó nhắm đôi mắt, hình ảnh khuôn mặt Bin lại hiện lên... nụ cười cùng niềm vui hạnh phúc... siết chặt đôi tay... nó phải quyết định... kiềm chế lại sự sợ hãi và cảm giác của sự tội lỗi... nó nuốt 1 ngụm khí lạnh rồi từ từ ngẩng khuôn mặt nhìn Gen... Trái tim nó đập mạnh và đau khi nó biết anh cũng sẽ đau như nó... bất chợt nước mắt lại tuôn trào...

_Anh... em... chúng ta... chúng ta...

Nó khóc nức, cổ họng nghẹn ngào khó khăn cất tiếng...

_Ừm. um. um

Nó giãy giụa bởi Gen đang ôm chặt lấy nó, miệng anh đang nuốt hết những lời nó muốn nói ra... 1 nụ hôn bất ngờ... nhưng... ko ngọt... nó chua, đắng cay và chất... Anh cứ vậy mà hôn nó cuồng nhiệt, như chứng minh sự sở hữu... nỗi đau đớn và... níu giữ

Gương mặt nó đang trắng dần vì thiếu oxy, nhưng Gen vẫn ko có dấu hiệu dừng lại... nó sợ... nó bắt đầu thấy sợ... đôi mày nhíu lại, đôi tay nó đánh vào người anh, phản kháng kịch liệt, cơ thể mềm ra như bị anh hút hết sinh lực... nó sợ... sợ lắm... đây ko phải là Gen... ko phải là Gen mà nó biết... nó ko muốn... ko muốn...

Nước mắt cứ vậy ứa ra, nó cắn vào môi anh... 1 dòng máu tanh chảy vào khoang miệng... anh đau, nhíu mày, buông nhẹ đôi môi... nó xô Gen ra... 1 cái tát chói rít, nóng bỏng trên mặt anh... Nó cũng giật mình trước hành động 1 mình... còn anh, gương mặt ko 1 chút cảm xúc... nhưng đôi mắt thì đau... đau hơn cái đau da thịt...

_Anh... em... em xin lỗi...- nó khóc nức... đôi tay bịt chặt chiếc miệng để ko nỏ tung cảm xúc... mắt nhòe đi vì lệ – Chúng ta... chúng ta... chia tay đi anh – Nó bật ra 1 câu như con dao sắt bén đâm thẳng vào trái tim của Gen... – Em xin lỗi... xin lỗi anh

Nó nức lên rồi quay lưng bỏ chạy... để lại sau lưng 1 dáng người cô đơn lạnh lẽo...

...Rầm...

_Mày phá cửa hả??? – Kan tức giận hét lên khi nó bật tung cánh cửa chạy vào nhà

_Mày sao vậy Rain – Sunny sang nhà nó chơi nhưng ko gặp nên “đành ở lại chơi với Kan đợi nó zì”... Vừa thấy nó đầm đìa nước mắt, nhỏ hốt hoảng chạy lại ôm đỡ lấy nó

_Mày sao vậy? hôm nay mày đi với ai vậy? ko phải Gen sao? Nó tới nhà kiểm mày từ sớm lặn – Kan ngạc nhiên hỏi

_Em... em và anh ấy... chia tay... chia tay rồi... – Nó khóc nức lên

_Tại sao? – Sunny và Kan đồng thanh

_Em... lỗi của em... em làm tổn thương anh ấy... người em yêu là Bin – Nó day dứt nỗi đau xót như mưa

...Bốp...

Một tiếng bạt tai chói lèn, mắt nó tê rần, nước mắt cũng bất chợt ngừng chảy... nó nhìn Kan đôi mắt đầy nước lộ tia nhìn khó hiểu...

_Anh làm gì vậy hả? – Sunny hét lên

_Mày là con ngu... mà biết mày lại đẩy nó vào vực thẳm ko hả? một lần đối với nó là quá đủ rồi, sao mày lại... – Kan nóng giận, khuôn mặt đau đớn

_Anh...anh nói gì...em ko hiểu... – Nó nghen ngào, tay ôm đôi má nóng rất hời

Kan ngồi xuống ghế, tay ôm lấy đầu... những trang kí ức đã lâu đc ngủ yên nay lại lật ngược trở lại.....

5 năm trước...

_Anh Gen, mấy anh đến sớm thế – Một cô bé có vóc dáng nhỏ nhắn, đôi mắt to, chiếc mũi nhỏ và đôi môi tựa cánh đào chạy đến ôm chầm lấy cánh tay của Gen

Cả 2 trao nhau 1 ánh mắt, 1 nụ cười ấm tựa nắng mai...

_Chào em Yumi – Gen cười dịu dàng

_Tại bây có thôi ko? Mới sáng sớm làm tao chứng con mắt quá – Kan xì mặt

_U'... anh này, anh ko sử cách ăn nói mình lại thì ế tới già – Yumi chu chu cái mỏ chúm chím trê Kan

_Con bé này, hôm nay ăn gan hùm à? – Kan sờ tay áo hùng hổ

_Lêu, sợ quá y – Yumi lè lưỡi trêu Kan khiến anh chàng rụt nhỏ chạy vòng vòng trong tiếng cười ngặt của Gen và Bin

Ngày ấy là những tháng ngày đẹp... Yumi và Gen yêu nhau... và Kan và Bin lại rất quý mến Yumi bởi cái tính nhí nhảnh, tinh nghịch và đáng yêu, luôn xem nhỏ như đứa em gái dễ thương... và tháng ngày đó có lẽ sẽ tốt đẹp mãi nếu như...

...

_Gen, con chuẩn bị đi, tối nay cả nhà ta sẽ cùng ăn cơm với 1 người quan trọng – Ba Gen nói khi anh vừa đi học về

_Dạ

...

_Chào ông... -Ba Gen kính cẩn chào người đàn ông đang đứng trước mặt – Ông vẫn khỏe chứ?... àh... còn cháu đây là – Ba Gen mỉm cười hỏi

_Đây là con gái tôi, Mary

_Ồ, tiểu thư quả là xinh xắn, ko biết năm nay cháu bao nhiêu tuổi rồi – Ba Gen lịch sự mỉm cười hỏi

Con Mary héch cái mặt lên ko thèm trả lời... Ba Gen chau mày trước cái thái độ vô phép đó nhưng ko dám lên ý kiến...

_Àh!!! Nó 11t, đang học lớp 8 – Ba Mary thấy thái độ con gái mình vậy nên lắc đầu trả lời thay

_Ồ!! Vậy bằng tuổi con trai tôi rồi... Đây là Gen và cháu út là Gun

_Cháu chào bác... chào em – Gen lễ phép cúi đầu chào, nở 1 nụ cười đẹp như 1 thiên thần

Đó cũng là lần đầu tiên Mary gặp Gen... nụ cười anh, khuôn mặt và cả con người anh đã khiến cho ả rung động ngay từ lần đầu gặp gỡ... Từ sau ngày đó, Mary chuyển đến học cùng trường, cùng lớp với Gen... và cũng là lúc bi kịch xảy ra...

...

_Chuyện gì đã xảy ra? – Sunny hỏi Kan

Ánh mắt Kan buồn da diết... có lẽ nỗi đau này khiến ai cũng bị dày vò, vậy có lẽ Gen là người đau nhất...

_Sau khi tiếp cận Gen... Mary dùng quyền lực của gia đình ép hôn Gen... Ko những vậy, biết đc mối tình của Gen và Yumi, ả đã nhẫn tâm hành hạ Yumi thừa sống thiếu chết – Kan nghen ngào kể lại

....

_Các người, sao lại lôi tôi đến đây? – Yumi co rúm người sợ hãi

Mary đứng khoanh tay kiêu ngạo, gương mặt khó ưa héch lên...

_Tao đã nói với mày, hãy rời xa anh Gen ra – ả quát

_Tại... tại sao – Yumi bé nhỏ đáng thương run rẩy nghen ngào nói

...Bốp...

1 cái tán tái như trời giáng làm gương mặt bé nhỏ của sung phù lên...

_Con khốn, mày còn dám hỏi hả? anh ấy là chồng tao, là của tao -Mary rít lên – Tụi bây, đánh nó cho tao – Mary hất hàm ra lệnh

Cả thầy gồm 8 đứa trai lẫn gái xông lên đánh Yumi... cô bé chỉ còn biết co người hứng chịu trận mưa đòn như trút bão...

....

Người Kan run lên, tay đan nắm chặt vào nhau... Sunny khẽ ôm lấy anh trấn an...

_Khi bọn anh tìm đc Yumi thì chỉ còn lại trước mắt 1 thân hình bé nhỏ bầm dập, tả tơi, máu nhuộm đầy mình... – Kan run giọng tiếp tục kể

....

_Yumi...Yumi – Gen ôm lấy Yumi lay lay nhưng ko có động tĩnh gì

Ngồi trên chiếc xe cấp cứu mà lòng Gen siết lại quặn thắt, nỗi lo dày xéo cứ tăng lên khi nhìn gương mặt nhỏ nhắn của Yumi sưng húp lên, bầm tím...

...

Ngồi bên cạnh giường bệnh của Yumi, Gen nắm chặt nắm đấm, sự căm hận trào lên xoáy vào đôi mắt... Gen đã ko làm chủ đc chính mình đến nhà Mary tìm ả...

_Thưa cô Mary, có cậu Gen tìm cô – quản gia trình trọng đến thông báo

_Sao, anh ấy đến tìm tôi àh – ả mừng ra mặt, vội sửa soạn lại tóc tai rồi tự mình chạy ra mở cửa cho gen

Vừa thấy gen ả mừng hóm, cười toe toét chạy đến...

...Bốp...

Chưa kịp nhận biết đc điều gì thì ả Mary đã lao đảo ngã xuống, trên má in hằn 5 dấu móng tay rất tề...

_Tại...tại sao...anh dám đánh tôi – ả hét lên căm phẫn, khóc m

ắt úa ra nước vì đau

Gen xóc cổ áo ả lên, anh muốn đánh cho ả phải nhập viện như Yumi mới thỏa lòng, nhưng anh ko làm đc... 1 cái tát tai là quá nhẹ... Gen gằn từng tiếng lạnh đến đáng sợ vào mặt Mary

_Nếu cô còn dám đụng đến Yumi thì coi chừng tôi...

Nói rồi anh đẩy ả té xổng xoài ra mặt đất, quay bước anh đầy tức tối, để lại sau lưng lạnh lùng ả Mary với đôi mắt ác hiểm đang vằn lên sự căm tức... ả siết chặt tai, cái đầu nhỏ đầy tà niệm bắt đầu sôi lên...

_Anh dám vì 1 con nhỏ hèn đó mà đánh tôi, tôi sẽ cho anh và cả nó trả giá... – ả rít lên căm phẫn, tay đập mạnh xuống nền gạch sỏi

....

_Đáng lẽ, bọn anh nên ngăn cản gen lúc đó, nếu ko đã ko có thảm kịch đó xảy ra... – Kan ôm đầu mặt xám ngoét

...

Sau đó 1 tuần, ngày Yumi xuất viện cũng là lúc tai học giáng xuống gia đình cô bé... Công ty của ba Yumi bị thế lực nhà Mary làm cho phá sản, ba cô bé bị đẩy đến bước đường cùng đã tự vẫn... gia đình bỗng chốc trong vòng mấy ngày đã tan nát... trong lúc này, Gen là người duy nhất để cô bé dựa vào, Gen hết lòng giúp đỡ, nâng đỡ tinh thần 2 mẹ con Yumi... những hành động đó khiến ả Mary ghen tuông sục sôi... và...3 ngày sau đó...

_Cái gì... Yumi bị bắt cóc – Mẹ Yumi hét lên thất thanh sau cú điện thoại...

Bà choáng váng ngất lịm... Gen vội chạy đến đỡ lấy bà... mặt anh xám lại đầy nỗi lo lắng...

...

_Ừm...um – Yumi kinh hãi khi bị bắt trói, đôi mắt cô bé bị bịt lại, miệng nhét giẻ

Cô bị nhốt trong 1 chiếc thùng xe chở đến 1 nhà kho ngoại thành bị bỏ hoang bên cạnh 1 hồ nước hướng ra bãi cỏ hoang ...

_Mở mắt và lấy giẻ ra khỏi nó – 1 chất giọng ko nhằm lẫn vào đâu đc

_Tại sao cô lại bắt tôi, ko phải cô đã hại gia đình tôi tan nát rồi sao? – Yumi đáng thương run lên bần bật đau khổ vì cái chết của cha chưa nguôi

_Vẫn chưa đâu, mày phải biến mất thì anh Gen mới vĩnh viễn thuộc về tao đc – Mary nghiêng răng rít lên tà ác

_Cô...cô...cô điên rồi – Yumi khóc lóc đáng thương, đôi mắt nhạt nhòa ngập trong làn nước mắt

_Xử nó cho tao – Mary hét lên... hơn 6,7 tên tướng tá bặm trợn vồ vập lấy thân hình mong manh bé nhỏ của Yumi

Nỗi đau uất nghẹn lên tận cổ họng, đau đốn dày xéo cơ thể... Yumi nhỏ bé hét lên 1 tiếng rồi ngất lịm...

_Thưa...thưa cô chủ... cô ta ngất rồi – 1 tên gương mặt chần chịt những vết sẹo đến nói vớ à Mary

_Đem nó quăng xuống hồ cho tỉnh – Á cay nghiệt tàn độc ra lệnh

...

Yumi trong cơn nửa mê nửa tỉnh bỗng thấy cơ thể chìm trong nước, cơ thể đau đốn cào xé ruột gan, hô hấp ngày 1 yếu dần, thấp thoáng trong đáy mắt hình ảnh của Gen hiện lên như 1 thiên sứ... có lẽ... cô bé đang chậm dần đến thiên đường... cơ thể ko còn 1 chút sức lực cứ thế chìm xuống... đôi mắt khép hờ rồi tất cả chìm vào bóng tối... hình ảnh cuối cùng cô bé nhìn thấy là nụ cười của Gen... mọi thứ như 1 thứ như thước phim chiếu chậm về những kỉ niệm đẹp đẽ rồi đến hồi kết...

_Cô... cô chủ... chết rồi... ko lẽ – tên bặm trợn cuống lên khi ko còn thấy bóng Yumi nữa

_Đồ ngu, mau vớt nó lên – Mary run rẩy hét lên

.....

Một giọt nước mắt từ khóe mắt Kan lăn ra, trút 1 tiếng thở dài... Kan chỉ là người anh kết nghĩa của Yumi thôi mà còn đau thể này thì còn từ nào để diễn tả nỗi đau của Gen đây...

Từng giọt, từng giọt nước mắt của nó lăn dài theo câu chuyện đau lòng của Gen...Sunny cũng ôm Kan mà khóc, có lẽ nỗi đau đó khó mà phai nhòa đc...

_Cho đến khi mọi người tìm đc Yumi thì... – Kan nuốt khan ngậm nước bọt tiếp tục câu chuyện...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22

_Yumi, Yumi... Con tôi – Mẹ Yumi thống khổ gào lên thăm thiết ôm lấy thân xác con gái trong phòng bệnh

Bin và Kan cũng ko nén đc nỗi đau mà lăn dài những dòng nước mắt... chỉ có Gen... anh ko khóc...ko khóc hay ko thể khóc đc nữa... vì trái tim anh đã tan nát, 1 người ko có trái tim thì cũng giống như 1 xác chết thôi... ko cảm xúc... Trái tim anh đã chết theo người con gái đang nằm kia...

Yumi nằm đó, đôi mắt nhắm như ngủ, chỉ khác là cô ấy ko thở, cho đến chết, cô vẫn nghĩ về Gen, trên môi cô nở 1 nụ cười nhẹ nhàng như làn gió xuân... cơ thể tả tơi, khuôn mặt đầy những vết thương nhưng ko làm mất đi đc vẻ đẹp thánh thiện và trong sáng của cô... Yumi lúc này đẹp như 1 thiên thần đang say giấc, nhìn cô bé thật bình yên...

...

_Sau cái ngày đó,ko còn ai nhìn thấy mẹ Yumi nữa, có người nói bà ấy vì ko vượt qua 2 cú shock liên tiếp nên đau buồn mà chết, cũng có người nói bà ấy hóa đại, nhưng ko 1 ai gặp lại bà ta kể từ đây...còn Gen... nó tự nhốt mình trong phòng, ko ăn uống, nỗi đau cào xé đánh vật nó 1 thời gian dài... và kể từ đó ko ai nhìn thấy nụ cười nó nữa... – Kan nghẹn ngào với kí ức buồn dù anh ko thể đau bằng Kan nhưng mất đi 1 người bạn cũng là nỗi mất mát quá lớn trong mỗi người....

Căn phòng chìm trong tĩnh lặng, chỉ có tiếng khóc, tiếng lòng thổn thức và sự đau buồn tiếc nuối...

Đã mấy ngày nay nó cứ trầm tư, ít nói, 1 tảng đá đè trong lòng nặng trĩu... .. tội lỗi... đau khổ... mọi cảm xúc hỗn độn cứ vẩn vơ trong lòng... Lựa

chọn của nó có đúng ko?... Khi tưởng chừng Bin sắp vượt khỏi tay nó, trái tim nó đã cho mình 1 câu trả lời... nhưng... sau khi nghe câu chuyện của Gen... trái tim nó lại...đần đờ... dao động

...Ring...ring...

_Alo!!! – Nó chán chường áp điện thoại vào tai

_Anh đây

Nó nghe chất giọng quen thuộc, bật ngồi ngay dậy...

_Anh...anh Bin... – Nó mơ hồ lòng mừng thầm

_Anh đang ở dưới nhà em, anh có thể gặp em 1 chút được ko – Bin nói với giọng khẩn thiết

_nhưng...bây giờ...em...em – Nó ngập ngừng

_Anh xin em – Bin tha thiết

_Vâng, em xuống ngay – Nó ko nỡ khước từ trước sự nồng ấm của anh và... nó thật sự... muốn gặp anh...

...

_Rain – Bin mừng rỡ khi nhìn thấy nó vừa bước ra

_Anh...tìm em có việc gì ko? – Nó hơi thắc mắc

Bin ko nói ko rằng ôm chăm lấy nó...nó bất ngờ... mùi hương nam tính lâu ngày lại vờn qua cánh mũi... nó nhắm mắt hít 1 hơi sâu...nó ko giống...ko giống...với Gen

_Anh...anh... – Nó bối rối

_Anh ko biết những ngày vừa qua em đã xảy ra chuyện gì mà cứ tránh mặt anh...- Bin nghèn nghẹn – Anh...anh nhớ em, nhớ em đến phát điên

Nước mắt nó chực trào... phải...nó đã lựa chọn đúng... nó ko muốn...ko thể...ko thể lừa dối tình cảm mình... nó ko muốn miễn cưỡng để làm ai đau khổ... nó vòng tay ôm lấy anh...

_Em cũng rất nhớ anh – Nó nghẹn lời trong làn nước mắt thủ thi vào tai anh

Bin đẩy nó ra, 2 tay nắm lấy bờ vai nhỏ nhắn, môi anh hiện lên 1 nụ cười hạnh phúc ko thể giấu giếm... anh nhìn thẳng vào đôi mắt nó...

_Em...em thật sự...thật sự chấp nhận anh?

Nó khẽ lau những giọt nước mắt trên bờ má, mỉm cười gật đầu...Bin như muốn hét lên, anh ôm nó thật chặt...cảm nhận nó đang trong vòng tay anh...nó đã là của anh...

_Cả 2 người đang làm gì vậy?

Một tiếng nói vang lên pha chút giận dữ... làm nó giật mình...

_Gun... Boo, Sunny – Nó ngạc nhiên về sự xuất hiện của 3 người

_Anh Gun nó muốn tìm chị...nên em cũng muốn qua thăm chị... – Boo hơi có chút khó xử giải thích

_Tại...tại sao chị...chị – Gun có vẻ tức giận thật sự

_Rain...tao...tao ko hiểu – Sunny cũng ko kiềm chế được xúc cảm

_Tao...tao nhận ra... người tao cần...là...là Bin... tao...tao ko...ko muốn...làm Gen đau khổ thêm...miễn cưỡng ko thể hạnh phúc... – Nó nắc nheo cuối đầu xấu hổ

_Chị...chị thật quá đáng mà, giờ thì tôi đã biết vì sao anh tôi lại như thế...thì ra tất cả là tại chị, chị có biết mấy ngày nay anh ấy cứ nhốt mình trong phòng, ko ăn ko uống...Tại sao, tại sao chị lại làm như vậy – Gun hét lên giận dữ, nắm lấy áo nó lôi xệch lên

_Buông Rain ra – Bin giằng nó ra khỏi tay Gun

Gun nóng giận đấm cho Bin 1 quả làm hàm anh chàng ê lên, ngã nhào...Bin choáng váng hết mấy phút mới định thần lại được...anh trả lại Gun 1 cú ko nhẹ...cả 2 cứ thế hăng máu... kẻ có qua thì người có trả... cuộc hỗn chiến diễn ra...

_Dừng... dừng lại đi anh – Nó lấp bắp

_Gun, dừng lại đi – Boo hét lên

...Bốp...

Sunny chướng mắt chịu hết nổi nên nhào vô cho mỗi tên 1 đấm khiến cả 2 văng ngược ra...cuộc chiến kết thúc

_Ngừng ngay – Sunny hét lên

Boo vội chạy đến đỡ Gun dậy, còn nó chạy vội đến bên Bin...

_Anh ko sao chứ – Nó rung rung nước mắt nhìn Bin

_Ừ!!! Anh ko sao – Bin chùi máu ở mép nhìn nó dịu dàng trấn an

_Các người... các người – Gun tức nghẹn nhìn cảnh 2 người tình tứ – Thật là vô liêm sỉ mà

_Anh ko sao chứ, mình đi thôi anh – Boo đến đỡ Gun dậy lo lắng – Em thất vọng về chị quá – Boo quay lại nhìn nó nói rồi cùng Gun bước đi

Sunny buồn buồn nhìn theo con em rồi quay lại...

_Tao hi vọng mày sẽ ko hối hận về những gì mình đã chọn – Sunny đặt tay lên vai nó cười buồn rồi quay bước

Nó khóc nức nở... Sunny đứng, nó cũng hi vọng nó đã ko chọn sai... nó lại khóc...Bin ôm nó từ phía sau truyền cho nó 1 hơi ấm sức mạnh...phải... đây là điều nó phải đối mặt... nó phải cố gắng cho những gì nó lựa chọn...

....

_Em no rồi – Nó buông đũa khi chén cơm chỉ mới vui được 1 nửa

Kan nhìn nó lắc đầu thờ dài...

Nó lên phòng, ngồi co mình trong bóng tối, nó ko muốn bật đèn, nó muốn suy nghĩ...Cuốn mình lại, nó gục đầu lên đầu gối, chiếc bóng lẳng lẽ đổ dài trên chiếc giường màu hồng nhạt trông thật cô đơn...

“Mình đã làm đúng... mình đã làm đúng... Nếu mình ko làm vậy thì chỉ làm khổ anh Gen thêm thôi, mình làm như vậy chẳng khác nào lừa dối anh ấy...”
– Nó lẩm bẩm tự trấn an chính mình về cảm giác tội lỗi đang dày xéo trong lòng... Từng lời... từng lời của Gun cứ văng vẳng bên tai của nó... dù thế nào... sự thật là... Nó đã làm anh tổn thương...Nước mắt lại lăn xuống thành 1 vệt dài...

...Ring...ring...

Tiếng chuông cắt ngang suy nghĩ của nó... mệt mỏi...nó ko muốn nghe...

...Ring...ring...

Tiếng chuông vẫn cứ vang lên... nó đành vớ tay lấy chiếc điện thoại...màn hình hiện lên cái tên...Bin

_Alo... – Nó vội nghe máy

_Sao em lâu bắt máy thế – Bin trách yêu

_Em xin lỗi, nãy giờ...em trong toilet – Nó ngập ngừng rồi đành nói dối

_Em...em khóc à? – Bin nghe giọng nó trầm trầm

_Ồ...ko...ko có – Nó chối biến

_Rain!!! Anh yêu em...anh biết em đang chịu nỗi đau giằng xé khi cảm giác tội lỗi đối với anh Gen... – Bin trầm ấm nói

_Em...em...ko – nó bật vờ òa khi ko còn đủ khả năng chèn nén cảm xúc được nữa

_Ko sao, anh sẽ bên cạnh bảo vệ em... em có tin anh ko?

_Có...em tin anh – nó nức nở

_Cám ơn em...

Thôi, em ngủ đi, mai bắt đầu đi học lại rồi, sáng mai anh sang đón em nhé

_Dạ – những tiếng nói Bin nghe thật nhẹ tâm hồn

Cúp máy... nó siết chặt ôm chiếc điện thoại vào lòng nó vẫn còn 1 nỗi day dứt nhưng nó sẽ vượt qua được...

....

7h sáng...

...Cách...

_Chào buổi sáng... – Bin mỉm cười khi nó vừa bước ra khỏi nhà

_Chào anh – đón nhận nụ cười thật đẹp, đối với nó hôm nay thật đẹp

_Hai tụi bây...? – Kan tính hỏi gì đó nhưng rồi lại thôi...

_Anh 2 ko cùng đi với tụi em àh? -nó hỏi với theo khi Kan đi về hướng ngược lại đường đến trường...

_Ko – Kan đáp gọn rồi tiếp tục rảo bước

_Anh Kan bận đi đón Sunnt đấy mà – Bin cười cười nói nhỏ vào tai nó

_Àh – nó òa lên 1 tiếng như hiểu ra – Vậy chúng ta đi thôi anh

Bin nắm lấy tay nó, cả 2 bước đi bên nhau thật vui...cảm giác ko giống như bên cạnh Gen...nó vui

_Rain... -Sunny gọi khi nó vừa bước vào trường, phía sau nhỏ là Kan

_Hi!! Trùi!! Mới sáng sớm thấy anh hai phần mắt, tưởng gì, thì ra là đi đón nằng – Nó nheo mắt cười tươi rồi trêu Sun và Kan

_Mày mún ăn đòn huk? – Kan hăm dọa mà nặt ửng đỏ xấu hổ

_Xì!!! Thì cũng như mày thôi...có điều chắc ko có phước bằng mày – Sun lè lưỡi trêu ngược

Nó ú ớ ko biết nói gì đành ngậm bùi hờn làm ngọt...

_Boo đâu? Hôm nay ko đi cùng àh? – nó thắc mắc vì 1 sự vắng mặt

_Nó đi với Gun từ sáng rồi... hôm nay ngày đầu đi học lại nên nó ko muốn đi trễ ấy mà- Sunny nói mà giọng hơi trầm buồn

Nó cũng có thể hiểu đó chỉ là 1 lí do nhỏ...còn lại thì bởi vì...

Nó cụp mắt, hơi buồn... Bin thấy vậy siết lấy tay nó, kéo vào lòng trấn an, vỗ về nó...và hình ảnh âu yếm đó đã lọt vào mắt 1 người...

_Ồ!! Sao trông 2 người thân mật thế... ko lẽ...? – 1 giọng chua chua lâu ngày ko gặp vang lên đến bản tai

_Hừm!! con rắn độc thói tha – Sunny lăm bắm rủa thảm...

Mary bước từng bước điệu đà đến chỗ nó... à ghé mặt gần sát nó nhếch mép, bày ra 1 nụ cười quỷ ghê tởm...

_Vậy hẳn là cô và Gen chia tay rồi... chắc anh ấy chơi chán rồi chứ gì -Ả khinh miệt – Mà cô cũng lợi hại thật, vừa bị Gen đá xong thì vớ ngay Bin... khá nhỉ. cô dùng cái gì mà hay vậy

_Cô... – Sunny giận run

Bin mặt tối sầm, tay siết thành nắm đấm tức tối...

...Bốp...

1 cái tát chói tai vang lên khiến cho cả trường nín thở khi thấy Mary đang lao đảo ngã vật xuống đất...

Kan,Bin và Sunny há hốc gập mình nhìn cảnh vừa diễn ra trước mắt mình...

_Mày dám... – Con Mary cầm phần rống lên

_Cái này là cho Yumi – khuôn mặt nó lạnh căm, 1 nỗi căm hận trào dâng khóe mắt

...Bốp...

Chưa kịp định hình, con Mary lãnh thêm 1 bạt tai như trời giáng nữa...

_Cái này là cho anh Gen – Nó lạnh lùng cất giọng

...Bốp...

Một bạt tai nữa nhanh quá khiến con Mary ko kịp đỡ, máu ứa khóe mép, mặt sưng phù rất tẹt tái, in lằn 5 ngón tay...

_Cái này là do mày dám si nhục tao... cái thứ thói tha như mày ko có quyền nói ai hết, mày đã từng cảm thấy ghê tởm cho chính hành động của mày chưa?... – Nó lạnh nhạt ko 1 xúc cảm quay đi, nó như trở thành con người khác vậy...

Nó rào bước đi...từng lời kể kí ức mà Kan nói cửa thẳng vào trái tim nó...

....

_Còn ả Mary thì sao hả? bộ ko phải trả giá sao? – Sunny căm phẫn rít lên

Siết chặt đôi bàn tay Kan run lên đầy tức hận...

_Nhờ thế lực và tiền của gia đình, ả ko phải chịu 1 mức án nào, tất cả đều chỉ xem đó là 1 tai nạn, mọi trách nhiệm đều đổ cho lũ côn đồ... nhưng sau vài ngày truy bắt, người ta chỉ tìm thấy xác của bọn chúng... tất cả đều đc sắp xếp... và ả nhón nhơ đi du học sau tất cả những gì ả gây ra như ko có gì xảy ra...

...

Dòng hồi ức cắt ngang...1 giọt nước mắt trào ra...tay siết chặt 1 nỗi căm hờn... miệng nó bật ra 2 tiếng ko hay mà chính nó ko ngờ nó có thể thốt ra đc...

_Khốn nạn...

Bin và Sunny lo lắng đi theo nó đến tận lớp... để ả Mary ngồi sống xoài trên đất, tay ả siết chặt, người run lên căm hận, răng nghiến vào nhau, khuôn mặt hết đỏ lại đen xám xịt tức giận...

_Con Khốn, dám đụng đến tao, tao sẽ cho mày sống ko bằng chết

...

_Em ổn chứ? – Bin nói nhỏ vào tai nó khiến nó giật mình...thì ra mình đã đến lớp rồi

Nó cười buồn...

_Em ổn

_Vây 1 chút ra chơi anh sang đi ăn sáng với em nhé – Bin cười ôn nhu bật lên khuôn mặt baby rạng ngời

_Dạ – Nó hơi đỏ mặt dù nụ cười ấy ko mấy xa lạ

Vừa bước vào cửa, 1 ko khí ngột ngạt bao trùm, hàng chục con mắt đổ dồn về phía nó ko mấy thiện cảm...

_Nó vừa chia tay anh Gen là vợ ngay anh Bin... trông khờ khờ vậy mà cáo nhĩ – 1 tiếng thì thào vang lên

_Hừ!! lợi dụng thân phận em anh Kan tiếp cận anh Gen rồi của luôn anh

Bin, sao mà trơ tráo thế ko biết

_Có đẹp gì đâu...hay là...

...Rầm...

_Câm miệng cho tao, tụi bây biết gì mà nói, đứ a nào nói thêm câu nào tao cắt lưỡi hết – Sunny nổi khùng đập bàn quát

Phải công nhân lão bà của đại ca trường Royal có khác, vừa lên tiếng thì cả lũ đã ngậm miệng như hến...

Nó buồn buồn...nhưng nó hiểu, nó đã phải chuẩn bị tinh thần cho chuyện này rồi...Tiếng chuông vào tiết cứu vãn cho nó...

....

Những tiết học cuối cùng cũng trôi qua... Nó như người mất hồn, tâm trạng vẫn hỗn tạp và áp lực từ miệng lưỡi những kẻ ngoài cuộc công kích tạo 1 áp lực nặng nề với nó...

_Ê... ko về hả? – Sunny huýt tay hỏi nó

_Sao cơ? O, hết giờ rồi àh? – nó ngẩn ngơ

_Mây đó, hồn vía cứ để trên mây, anh Bìn đợi mây kia – Sunny hất mặt về phía cửa

_Ừm!!! Về thôi – nó mỉm cười rồi quơai ba lô bước ra cửa

Sunny lặng nhìn theo nó ánh mắt đắm chiều buồn rười rượi “Rain àh? Dù thế nào tao cũng ủng hộ quyết định của mày, cố gắng lên”

_Em ko tính về à? – Kan từ ngoài cửa vọng vào

_Ừ!! Ra ngay – Sunny cau mày vác túi chạy ra – Làm gì hồi ghê thế ko biết

Kan im lặng ko nói... dạo này anh chàng có vẻ ngoan và sợ lão bà ra phết...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

_Kan, anh nghĩ sao về chuyện của Rain và Bìn? – Sunny rầu rầu cúi mặt đắm chiều

_Rain là em gái anh, anh dù thế nào vẫn yêu thương nó hơn hết, mọi quyết định của nó anh ko muốn xen vào, chỉ cần nó hạnh phúc là được... – Kan trầm tĩnh trả lời

_Thế anh Gen phải thế nào hờ anh? – Sunny lo lắng

_Anh biết, tụi anh quen nhau từ cấp 2 đến giờ, tụi anh cũng như anh em, vết thương cũ về Yumi đối với nó vẫn chưa lành, nay con Rain ngốc nghếch lại rạch thêm vào trái tim nó... – Kan trầm trầm giọng buồn tênh cúi gầm mặt... rồi lại ngược lên nhìn trời đánh 1 hơi thở dài... – Biết sao được, chúng ta chỉ là người ngoài, ko thể xen vào chuyện của họ, làm anh...anh ko thể ép Rain phải bên cạnh ai, vì điều đó chỉ làm cho tất cả đều đau khổ

_Anh à? – Sunny rung rung nhìn Kan – chúng ta thật sự ko thể làm gì giúp họ sao

_Chúng ta tốt nhất đừng xen vào, hãy cứ để họ tự giải quyết... cứ bình thường như vậy lại tốt hơn – Kan xoa đầu Sun an ủi

_Ừm... Rain dạo này... cười gượng quá – Sunny cười buồn thờ dài

....

_Em sao vậy? – Bìn hỏi nó

_Ồ!!! Em ko sao – Nó quay lại nhìn Bìn cười gượng gạo

_Em hôm nay cứ như người mất hồn vậy, có chuyện gì cứ nói với anh – Bìn siết tay nó

_Em...ko có gì đâu – nó cười khua khua tay

Bìn nhìn nó triu mến nhưng buồn đến lạ...

_Em ko tin anh sao?

_Ko...em...em – Nó lúng túng trước ánh mắt buồn buồn đầy thất vọng của Bìn

Bìn ôm nó vào lòng...

_Anh thật sự ko đáng để em tin tưởng ư? – Bìn nói với giọng buồn bã nghẹn ngào

_Ko... ko phải – Nó bỗng bật tuôn nước mắt, lắc đầu ngoàỵ nguỵ -

_Nhưng... anh... chúng ta...chúng ta... làm vậy...có đúng ko anh? – Nó khóc nấc lên

_Rain... nhìn anh đi... em thật sự tin anh ko? – Bin buông lơi, nắm lấy bờ vai nhỏ bé, nhìn thẳng vào mắt nó hỏi

Đôi mắt nhạt nhòa nhòe ra vì nước mắt... hình ảnh Bin tuy mờ nhạt nhưng vẫn cảm nhận được sự ảm áp từ người anh toát ra...ánh mắt mạnh mẽ, cương nghị đầy kiêu hãnh, mang đến cho nó 1 niềm tin vững chắc nào đó...

Nó gạt đầu tin tưởng nhìn anh, nở 1 nụ cười hạnh phúc... nụ cười tựa ánh ban mai, nụ cười từ trái tim ko gượng ngập suốt bao ngày qua...

Bin hạnh phúc ôm lấy nó... lòng anh yên bình và hạnh phúc, anh sẽ đem lại cho nó hạnh phúc, dù biết rằng mình có lỗi với Gen, nhưng anh ko thể điều khiển được trái tim... lí trí anh đã gục ngã lòng ích kỷ... anh đã ác lắm phải ko?... nhưng giờ đây anh đang có nó, và anh sẽ giữ chặt lấy nó...

Từ phía xa... 1 ánh mắt đang hướng về nó và Bin...1 ánh mắt chứa đầy nỗi niềm... thống khổ...căm hận... dày vò... đau đớn...

...

_Trời sắp mưa rồi... anh về mau kẻo mắc mưa – Nó mỉm cười nói với Bin

_Ừm...em vào nhà đi – Bin cũng mỉm cười thật đẹp nói với nó

Chỉ khi bóng nó khuất vào nhà anh mới quay lưng bước đi...chiếc bóng ai đó vẫn đứng lặng khuất sau bức tường

...

_Sao về muộn thế hả – Kan hỏi vọng từ phòng khách ra

_Em có chút việc... – Nó đáp gọn rồi lon ton lên phòng

Vòng tay ảm áp của Bin còn đây, cảm giác mệt mỏi suốt mất ngày qua của nó vơi đi vài phần... nhưng tim nó vẫn còn nặng nề lắm cảm giác tội lỗi, nó muốn tìm Gen để xin lỗi anh, nhưng cả tuần qua nó ko gặp được anh, cả hôm nay anh cũng ko đi học...

Bước từ phòng tắm ra... nó cụp đôi mắt buồn... trầm tư bước đến bên cửa sổ...nó vén tấm rèm cửa... mắt nhìn mông lung... Ngoài trời mưa lất phất rồi mạnh dần...

Trong màn mưa trắng xóa...nó giật thót mình khi nhìn thấy 1 thân ảnh đứng chìm trong mưa... 1 dáng người quen thuộc lắm... cái bóng đáng đau khổ đang nhìn về phía nó... Trái tim nó như quặn lại... phần áo ở ngực trái nhún trong bàn tay đang bám siết của nó... nó như ngưng thở...có gì đó đang siết chặt lấy cổ họng làm nó ko thở nổi...

“Ko...ko thể... ko thể nào là anh ấy... ko thể là anh ấy được” – Nó lấy tay ôm lấy đầu... buông chiếc màn... đôi chân nó ko còn đủ sức chống đỡ cả thân người khiến nó trượt xuống ngồi bẹp dưới đất bất lực...

Tiếng mưa ngày 1 to...thời gian chậm chậm trôi qua... nó nửa mơ nửa tỉnh thất thần như vừa gặp ma... run rẩy sợ hãi... dùng hết sức đứng dậy, tay vén tấm màn lên... Đứng...quả thật ko sai...đó là anh... Gen

Nước mắt bắt đầu dâng lên rồi rơi như cơn mưa ngoài kia... nó phải làm sao? Nó ko đủ dũng khí để đối mặt với anh lúc này dù nó đã có ý định tìm anh mấy hôm nay...nhưng ko phải trong hoàn cảnh này... nó phải làm sao đây

Tiếng sét nổ vang rền...gió rít hung hăng... mưa như cào xé vạn vật... báo hiệu 1 cơn giông bão lớn...

Đôi chân run run rồi... nhích 1 bước...1 bước... rồi nó chạy bỏ ra ngoài...

_Mây đi đâu đấy... đang mưa

a bão đó – Kan hét với theo khi nó chạy hộc mạng ra ngoài

....

Gen đứng trong màn mưa... tất cả người anh ướt sũng...chiếc áo sơ mi sũng nước bám víu vào da thịt trong suốt... gương mặt phủ sương lạnh tái... cả thân hình anh đều huyền với màu trắng của mưa... đôi mắt ko gì ngoài đau đớn dày xéo tột cùng... Anh nhìn thấy nó... đôi môi nhợt nhạt nở 1 nụ cười buồn đau da diết...

Nó bị lấy miệng... nước trên mặt ràn rụa ko phân biệt đc đâu là nước mưa đâu là nước mắt... Trông anh lúc này giống như cái đêm nó đã ôm anh và hứa sẽ tin tưởng, yêu anh, bên anh suốt đời vậy... chỉ khác là... nó đã làm anh đau khổ...

_Anh...anh – Nó nghẹn ngào nhìn Gen

Gen kéo lôi nó... ôm nó vào lòng... anh siết chặt đến độ nó ko thể thở nổi... vòng tay mạnh mẽ như đang cố kéo lại thứ gì đó... Nó bị siết đến độ tưởng chừng cơ thể đang bị vỡ ra từng mảnh...

_Anh nhớ em... nhớ em đến phát điên lên được... – trong giọng nói run run pha thập phần nỗi nghẹn ngào đau đớn

_Anh... anh... đừng... đừng như vậy mà anh – Nó khóc nức nở vùng ra khỏi anh

Nó xô anh ra như 1 câu trả lời dứt khoát... đứng đối diện nhìn anh... nó khóc... tay lau mãi ko hết nước trên mặt đc... nó nhìn anh mà đau thất... nó thấy mình thật đáng chết... Anh dùng đôi mắt khẩn thiết nhìn nó như van xin càng làm nó tội lỗi hơn...

_Anh... em xin lỗi... xin lỗi anh... em biết anh đau khổ... nhưng liệu em bên anh có đem cho anh đc hạnh phúc ko khi mà em lỡ yêu 1 người khác... em có lỗi... em thật sự xin lỗi anh... xin anh hãy tha thứ cho em... xin anh – Nó nghẹn ngào khó khăn bật thốt từng câu

Đôi mắt anh xám xịt đau lại thêm đau... Nó ko thể nhìn anh thêm nữa... Nó quay lưng bỏ chạy... nhưng... anh nắm vội bàn tay nó kéo lại... nó ko dám quay lại nhìn anh... anh siết lấy tay nó... Từ khóe mắt tràn 1 giọt lệ... rồi 1 giọt tiếp nổi... lăn dài xuống má rồi huyên vào nước mưa... chảy dài trên khuôn mặt rồi rơi xuống đất vỡ tan như cội lòng anh...

_Rain... xin em... – tiếng anh nhẹ tênh yếu ớt nghẹn ngào...

Nó khóc... khóc nhiều... nhiều lắm... Nó phải làm sao đây... trái tim vụn vỡ đầy thương tích của anh chưa lành thì nó lại đập tan, cào nát nó ra 1 lần nữa... làm sao đây?... làm sao anh chịu đc... Nó ko thể...

Nó lắc đầu rồi vùng tay ra khỏi bàn tay yếu ớt lạnh giá của anh vụt chạy vào nhà... để lại anh 1 mình cô đơn chìm đắm trong đêm và mưa gió... Giọt nước mắt vẫn rơi dài trên khuôn mặt trắng bệch lạnh lẽo... cô liêu...

.....

_Mây sao vậy – Kan lo lắng hỏi nó khi thấy nó ướt sũng chạy vào nhà

Nó ôm chầm lấy Kan khóc nức nở...

_Sao... sao vậy? – Kan ngạc nhiên trước hành động của nó nhưng cũng mau chóng hiểu ra... anh cũng ôm lấy nó vỗ về... dù hay ức hiếp nó, nhưng trong gia đình, anh vẫn là người thương và hiểu nó nhất... Kan đánh 1 hơi thở dài... “ko ngờ con em mình đã lớn rồi... đã biết yêu... và biết đau khổ”

...

_Uống đi... – Anh mang cho nó 1 cốc cacao nóng sau khi nó đã tắm rửa thay đồ xong

_Anh 2... em xin lỗi – Nó quệt đôi mắt ướt cúi gầm mặt nói với Kan

_Ko cần phải xin lỗi tao... người mày phải xin lỗi là Gen kia... Tao tuy ko phản đối sự lựa chọn của mày, nhưng cũng ko thể ko bận tâm đến Gen... -

Kan nhìn nó nói nghiêm nghị

_Em... xin... lỗi – Nước mắt rung rung lại lăn dài

Kan lắc đầu đứng dậy về phòng...

_Hãy làm những gì trái tim mình cho là đúng – Kan nói, đặt tay lên đầu nó...

Nó ngồi lặng trong căn phòng khách... mùi cacao thơm nồng bay phảng phất nóng hổi trong ko khí nhưng ko đủ sức xoa dịu nỗi đau trong lòng...

...

Nắng sớm vờn qua khe cửa, phóng thẳng qua cửa sổ đánh thức hàng mi đang khép kín... nó đưa tay lên che mắt, nhủ mày khó chịu... nó đang nằm trong căn phòng của nó... có lẽ đêm qua nó khóc nhiều đến nỗi kiệt sức ngủ gục lúc nào ko hay và Kan đã đưa nó về phòng...

Đầu nó nặng trĩu, hơi thở khó nhọc, người hơi nóng... Nó mệt mỏi bước vào toilet...

_Mây sao vậy? – Kan tỉnh vào gọi nó dậy thì thấy nó lảo đảo bước ra từ phòng tắm

_Em hơi mệt – Nó nói, mặt sa sầm loạng choạng chúi về phía trước

Kan hoảng hồn đến đỡ lấy nó...

_Trời!!! sao người mày nóng hổi vậy? – Kan hét lên

_Hình như cảm... em ko sao đâu – Nó níu tay Kan gượng dậy

_Hôm nay ở nhà nghỉ đi, tao xin phép cho mày – Kan nói rồi bế thốc nó đặt lên giường

_Nhưng... nhưng... – Nó tính nói gì nữa nhưng thiệt sự nó quá mệt để nói thêm đc gì nữa...

...

_Anh – Bin gọi khi thấy Kan vừa bước ra

_Bin à? Hôm nay con Rain nó bệnh rồi, ko đi học đâu, nhóc đi học trước đi – Kan thờ dãi nói

_Sao? Cô ấy bệnh à? – Bin giật mình hoảng hốt

_Cũng chỉ là cảm thôi, ko sao, thôi đi học đi, chiều về thăm nó – Kan cười nhẹ xoa đầu Bin như con nít

_Nhưng... um, em biết rồi... – Bin ngược nhìn lên phòng nó buồn bã xen lẫn lo lắng rồi rảo bước

...

Đôi mắt nó lim dim nặng nề mở ra... Nó nằm bẹp suốt cả ngày nay... người nóng ran...

_Em dậy rồi à? – Bin từ ngoài mở cửa bước vào thấy nó đang cố ngồi dậy liền chạy đến đặt bát cháo lên bàn vội đỡ lấy nó

_Anh...Sao anh...lại ở đây – Nó thều thào

_Vừa hết tiết là anh đến đây ngay, em sao rồi? – Bin lo lắng nhìn nó

_Em thấy cũng đỡ rồi... – nó cười gượng

_Em ăn chút cháo đi, anh vừa nấu cho em đấy – Bin cười dịu dàng, lấy gối kê đầu giường rồi nhẹ nhàng đỡ nó ngồi tựa vào

Bin bưng bát cháo, thoi từng thìa đút cho nó ăn... khuôn mặt anh lúc này thật hiền và đáng yêu trong làn khói từ bát cháo bốc lên thơm lừng...Cháo đi qua lưỡi lạt lẽo, chảy xuống cổ nóng ẩm, cơ thể nó run lên, đầu óc mơ hồ... nhưng trái tim nó đánh mạnh... ko biết xúc cảm lúc này là thế nào, tình cảm hỗn độn, rồi tỉnh lên... nó nhói về tội lỗi nó, nó hạnh phúc bên Bin, cảm giác dịu êm lúc này nó có đáng được nhận?...

_Em...em sao vậy? – Bin giật mình khi thấy nó bỗng nước mắt chảy dài

Nó lắc đầu nguầy nguậy, 2 tay gạt vội nước mắt...Bin cup mắt buồn buồn...ôm lấy nó vào lòng

_Anh biết em vẫn còn day dứt về việc của anh Gen... hãy tin anh, mọi chuyện sẽ qua mà... – Bin ngẹn ngẹn ôm ghì lấy nó

_Em...em – Nó khóc... lại khóc... nó phải làm gì đây... làm gì ngoài khóc ra

_Hãy tin anh...

Một giọt nước mắt nóng hổi rơi trên bờ vai nó... nó im lặng, mọi giác quan đều ngưng lại...

_Anh...anh

_Anh xin lỗi, nhưng thấy em cứ đau khổ thế này, anh đau khổ lắm – Bin ngẹn ngào...1..2..3 giọt nước mắt cứ kéo nhau rơi ướt vai nó

Nó đã là, m gì thế này... nó đã lựa chọn rồi... tại sao nó vẫn thế này... nó làm Gen đau khổ đã đành... vậy mà ở bên Bin cũng khiến anh đau khổ... nó thật ngốc...ngốc quá mà...

_Anh...em xin lỗi...xin lỗi anh...em sai rồi...em sai rồi- Nó ôm chặt lấy Bin khóc nức nở

Trong vòng tay anh nó hạnh phúc và đôi tay nhỏ nhắn của nó ôm lấy anh 1 niềm vui ấm áp... từ khóe môi...1 nụ cười nở ra từ trái tim...

...

Nó bình yên nép trong vòng tay Bin ngủ thiếp đi... anh nhẹ nhàng đặt nó xuống, kéo chăn đắp ngang người... lặng ngắm nó chìm trong giấc ngủ thật say... tâm hồn bình yên... anh bước nhẹ ra ngoài khép cửa lại... 2 trái tim đã bình ổn...chỉ còn 1...

...

_Mày đi học được thật ko đấy – Kan nheo mắt nhìn nó nghi ngờ

_Hừ!! năm 3,4 ngày em muốn mục xương rồi, giờ em khỏe như trâu ý – Nó quay lại cầu nhau

_Ừm...tùy mày, có gì thì đừng có báo tao àh? – Kan cảnh cáo rồi quay bước đi =))

_Xi!!- Nó lè lưỡi trêu Kan khi anh quay đi...

Bít Kan nói thế thôi chứ anh nó lo lắng...mấy ngày nó nằm chèm bẹp trên giường ngoài Bin và Sunny ngày nào cũng tới thăm nó thì Kan là người túc trực bên nó 24/24... Từ bé đến giờ đã vậy rồi, anh 2 luôn chăm sóc nó hơn cả ba mẹ, vì ba mẹ nó vốn đi công tác suốt, 1 tháng về 2,3 lần là nhiều...

...

...cạch...

_Anh – Nó vừa mở cổng bước ra đã thấy Bin đứng đợi sẵn

_Em thật đã khỏe rồi chưa đây? – Bin lo lắng nhìn nó

_Anh giống anh Kan quá àh? Em khỏe rồi mù – Nó phụng phịu

_Hi...ừ...anh tin... đi học thôi nào – Bin cười tươi siêu kute với nó

Mọi mối tơ vò đã được gỡ sau cái đêm đó... giờ nó đã có thể yên tâm bên cạnh Bin rồi chẳng?... sao vẫn thấy có gì ko ổn... mọi ý nghĩ cũng mau chóng gạt đi khi nó đến trường

_Rain...mày đi học lại được rồi hả? – Sunny từ phía sau chạy lên hỏi

_con nhỏ này, tao đi học mày buồn hả? – Nó cau mày nhìn Sunny tóe lửa

_Trùi, mày nghĩ tao nhớ mún chút chứ bần nổi gì – Sunny nói vờ ôm nó hun chùn chụt... làm nó cứ giăng đầy ra như gặp phải biến thái dê xồm =))

Nó và Sunny đang cười đùa thì 1 dòng điện như xẹt ngang người nó...

_Boo... Gun – Nó ngạc nhiên khi Gun và Boo đang đứng nhìn nó từ lúc nào ko hay

Ánh mắt Gun đầy căm phẫn như muốn giết người, tia nhìn sắc như dao xuyên người nó thành trăm mảnh...

_Trông chị vui quá nhỉ? – Gun nhếch mép cười khinh bỉ

_Thôi, đừng thế anh Gun – Boo chạy ra ngăn Gun lại

Nó nhìn Gun và mọi người... hình như mọi người có gì đang giấu nó...

_Anh...có chuyện gì vậy? – Nó quay sang hỏi Bin

Anh chỉ quay đi tránh ánh mắt nó mà ko nói gì...

_Anh Bin, anh Kan, Sunny, Boo... mọi người nói gì đi chứ, mọi người đang giấu tôi chuyện gì? – Nó hét lên hoang mang

_Để tôi nói cho chị nghe – Gun gầm lên căm giận – Vì chị mà anh ta đổi đầu gia đình Mary, gia đình tôi đang bị ép đến bờ vực phá sản... anh ấy đã đau khổ lắm rồi, chị còn... – Gun nấc lên như sắp khóc

Nó lặng câm... từng lời... từng lời của Gun như sét đánh ngang tai...

_Anh tôi đau lắm...đau lắm chị biết ko??? – Gun siết chặt bàn tay phẫn nộ

_Thôi đủ rồi...

Một tiếng quát từ phía sau như thủy tinh vỡ... Mọi người tròn mắt ngạc nhiên sững sốt... Nó mặt xanh xám, mắt hoang dại...

_Anh...anh Gun – Nó lắp bắp

_Gun!!! Em đi học đi – Gen quay sang nói với Gun

_Anh...anh 2...anh ko sao chứ? – Gun lo lắng nhìn anh mình

_Ừm... em và Boo đi học đi – Gen trả lời

Gun chần chừ rồi cũng bực dọc nắm tay Boo đi... Gen quay lại nhìn nó đang run rẩy sợ hãi bên cạnh Bin... đôi mắt anh đượm buồn... trái tim đau như

vạn kim châm... dù vậy anh mỉm cười... nụ cười dịu dàng và đẹp như 1 thiên sứ, đặt bàn tay vỗ nhẹ đầu nó...

_Em đừng sợ và dẫn vật mình nữa... anh ko trách em đâu... hãy sống hạnh phúc và vui vẻ như chính em

Nó nhìn Gen rung rung... cảm động dâng lên cay xè sống mũi, khóe mắt rồi đổ hết ra ngoài...

_Anh – Nó ôm chặt lấy Gen khóc nức – Em xin lỗi...xin lỗi anh...cám ơn anh

_Được rồi, mọi người nhìn kia, vào lớp đi – Gen đẩy nhẹ nó ra dịu dàng cười hiền nói với nó – Gi

ận rồi kia – Gen nheo mắt hát về phía Bin đang bỏ đi lủi thủi 1 mình

_Hi!! Anh em cảm ơn anh... chào anh – Nó cười tươi chạy theo Bin

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24

_Kia anh!! Sao lại bỏ đi 1 mình vậy? – nó chu mỏ giả vờ dỗi

_Lo ôm người khác quên tui mất rồi ở lại làm gì – Bin cũng giả vờ giận lại

_A!! anh ghen àh? – Nó tí tòn chớp chớp mắt nhìn Bin

_Xi!! Ai thèm chứ – Bin cau mày liếc nó 1 phát rồi giả vờ vô tình

_Thế àh? – Nó bịt miệng cười khúc khích

_Em cười gì chứ? – Bin tự nhiên nổi cáu

_Đồ hết mặt oy’ còn bày đặt xạo...hihihihihi – Nó cười òa ra khiến mặt Bin đỏ hơn

_Em dám trêu anh à? – Bin hét lên rượt theo nó

_Lều...hehehehe. – Nó cười ngất chạy vọt

...

_Mày ko sao thật chứ? – Kan đặt vỗ lên vai Gen

_Ừm... vào lớp thôi – Gen quay sang nói

_Mày làm khá đấy, tối nay đi uống 1 trận cho đã ê... tao mời – Kan khoác vai Gen nhe răng nham nhở nói

_Hôm nay mày mời àh? Chắc ko đi đâu – Gen nheo nheo mắt nhìn Kan nghi hoặc

_Sao vậy? chê rượu tao hả? – Kan nổi cáu

_Tại tao nghi bữa nay trời mưa bão lớn, ko đi đc – Gen lắc đầu giả vờ buồn

_Cái thằng quỷ, cho mày biến đi – Kan thúi cho gen 1 cú vào hông rồi hần học bỏ đi... nhưng lòng anh vui vui khi mọi chuyện có vẻ tốt đẹp

Gen cười xóa cầu hòa rồi nói gót theo kan... tiếng cười trong trẻo của nó đùa nghịch vẫn còn vang vang trong sân trường...chính nụ cười đó, nụ cười khi mới lần đầu gặp...là nó...nó của ngày xưa... anh quay lại ngắm nhìn bóng nó đang cùng Bin và Sun khuất cuối hành lang... mắt tràn ngập nỗi buồn và nhu tình... đánh 1 hơi dài... anh nhắm mắt cảm nhận làn gió xen qua kẽ tóc... anh mong có đủ dũng khí thật sự để xóa dần tình cảm to lớn dành cho nó...và cả 1 người...đã ra đi... “Rain... anh ko thể có em, nhưng anh cũng ko muốn mất em... anh sẽ đau 1 mình, sẽ chỉ đứng nhìn thôi, bên cạnh và nhìn em thôi là đủ rồi...”

Tất cả hành động yêu thương của Gen đã được thu lại qua đôi mắt của 1 con rắn độc... ả đang siết chặt tay như đang siết nát con mồi trong tay bằng thân hình đầy vẩy sần... chiếc lưỡi dài đầy độc thâm hiểm cuốn con mồi nuốt gọn... 1 âm mưu được vạch ra...1 tội ác đang dần dấy... 1 con sóng ngầm đang chực trào khỏi mặt biển...báo hiệu 1 điềm chẳng lành...

“Rain... trước giờ chưa ai đụng đến tao mà vẫn còn sống vui vẻ đc... hãy đợi đấy” – 1 câu tuyên hệ đã được thốt ra đanh thép

....

_ Mọi việc tốt đẹp cả rồi, mày yên tâm chưa – Sunny nháy mắt cười với nó

_ Ừm... Gen đã nói vậy tao vui quá, ko ngờ thật... Giờ tao yên tâm rồi – Nó thờ phào nhẹ nhõm, cười tít mắt hạnh phúc

_ Tao vẫn còn 1 mối lo – Sunny đắm chiêu suy nghĩ

_ Gì nữa chứ? – Nó nhú mày

_ Sao ko thấy à Mary hành động gì? – Sunny trầm giọng

Nó cũng giật mình, tâm trạng đang hưng phấn cũng xẹp đi phân nửa...

_ Mà mày yên tâm đi, bên cạnh mày còn có tao và tụi anh Kan, sợ gì, à ko dám đụng tới mày đâu – Sunny cười vỗ vai nó trấn an

_ Ừm... tao cũng hi vọng thế – Nó cũng bớt lo phần nào

....

...Renggg... renggggg... ..

_ Hoan hô!!! Về thôi – Nó reo lên tung bừng

_ Chà!!! Hôm nay hưng phấn nhi, biết tới giờ về luôn àh? Mọi ngày thần thờ lăm lăm mà – sunny ghẹo

_ Xi!! Ngồi 5 tiết muốn mục xương... người đóng rêu luôn rồi... đi ăn đi- nó quay sang Sunny rủ rê

_ Hôm nay tao và Kan đi đăng kí lớp Karate mới mày đi với tình yêu mày đi – Sunny cười nheo mắt với nó

_ Con nhỏ này, có bỏ quên bạn liền – Nó phồng má làm mặt dỗi

_ Mày thì có đó... mày quen Bin hay Gen gì cũng xếp xó tao mà bày đặt trách hả? Thôi, mau về đi, mấy ánh đợi này giờ kìa – Sunny chỉ ra cửa chỗ Bin và Kan đang đứng...cùng 1 đồng nữ sinh mê zai xung quanh

_ Hừ!!! -Sunny churón mắt đi ra phải Kan...lừ mắt 1 phút...đám nữ sinh già tán chưa đầy 3p =))

Nó pò tay chạy ra chỗ Bin...

_ Đợi lâu ko? – Nó cười hỏi Bin

_ Anh vừa đến... chúng ta đi thôi – Bin cười nắm tay nó đi phía sau Kan và Sun đang chí chóc cãi nhau

_ Anh Gen đâu? Ko cùng về luôn – Nó ngo nghiêng

_ Nó nói nhà có việc nên về trước rồi – Kan quay lại nói

Trên suốt đường về nó đắm chiêu chìm vào suy nghĩ...

_ Anh, liệu nhà anh Gen có sao ko? – Nó lo lắng quay sang hỏi Bin

_ Anh ko rõ nữa, nhưng tình hình ko khả quan lắm -Bin cụp mắt rầu rầu

_ Hik...tại em phải ko anh, nếu em ko bông bột ko khiến Mary nổi giận, ko đẩy gia đình anh Gen đến hoàn cảnh này – Nó rung rung ân hận

_ ko...ko phải lỗi của em mà... – Bin ôm lấy nó trong lòng vỗ về

...

...Kết...

Một chiếc xe Toyota đen đậu trước mặt nó và Bin, 6 người đàn ông lực lưỡng, mặt mày bặm trợn nhìn như dân đầu đường xó chợ từ trên xe bước xuống...

_ Các người muốn gì? -Bin kéo nó về phía sau, lạnh lùng cất tiếng hỏi ko 1 chút xúc cảm

_Ko phải việc của mày, tao chỉ cần con nhỏ đó, muốn sống thì tránh sang 1 bên – 1 tên mặt có 1 vết sẹo dài chạy từ mắt xuống tận cằm bước xông lên

_Mày là... – Bin nhìn hần trên chối chưa kịp thốt hết lời thì đã bị hất cho 1 cú vào bụng đến xảm mặt mày

Nó thì bị chụp thuốc mê ngất lịm... cả 2 bị lôi lên xe chờ đi mất...

_Rain..... – 1 tiếng gọi thất thanh văng vẳng phía sau chiếc xe lăn bánh nhưng ko kịp nín kéo gì

Do chợt nhớ quên chưa đưa đồ cho Rain nên Sunny chạy theo ngã Bin và nó đang đi ko xa... nhưng vừa đến nơi thì thấy cả 2 trong tình trạng mê man bị mây tên lạ mặt lôi lên xe...

Sunny run lên ko biết phải làm sao, lấy tay vuốt lấy ngực cố kiềm chế lại nỗi sợ hãi, Sunny rút điện thoại ra bấm số Kan, đôi tay run lên trắng trợt khó khăn mò mẫm trên bàn phím...

_Anh...anh – Sunny lắp bắp

_Sunny, em sao vậy? – nghe giọng Sunny hoảng loạn Kan đâm lo

_Rain...rai...n và Bin...Rain... – Sunny vẫn chưa lấy lại được bình tĩnh

_Em đang ở đâu? ở yên đó...Anh đến chỗ em – Kan cúp vội máy chạy theo con đường Sunny đi...

....

Gen đang nằm trong phòng, tay gác lên trán. Trông anh lúc này thật cô độc, anh mệt mỏi với hằng đêm chần chọc với cơn đau...đau...đau khắp người...đau từ tim đau ra...đau óc hỗn loạn... và những cơn mê với hình ảnh Yumi và Rain cứ đan xen vào nhau rồi chợt tan biến... cứ thế...mỗi lần như vậy... cảm giác hụt hẫng và đau đớn cứ giằng xé trái tim anh như nhói... có vẻ thuốc an thần cũng ko còn đủ sức giúp anh lành giấc mỗi đêm... anh bị thương quá nặng...

...

...Ring...ring...

...Ring...rinh...

Mê man chìm trong suy nghĩ, tiếng điện thoại khó khăn lắm mới lôi Gen về được với hiện tại... nhủ đôi mày cho đầu óc tỉnh táo... anh với tay lấy chiếc điện thoại một hồi đưa lên tai...

_Alo...thằng quỷ...mày...Cái gì? –Gen nheo mày khi thấy số Kan, vừa tính mở miệng ***** thằng bạn mắc dịch quấy rầy thì ...

Gen vớ chiếc áo chạy vội ra cửa hốt hải như người mất hồn...

_Gen – Kan và Sun từ phía sau chạy lên gọi lớn

Cả 2 gặp người thờ đốc, tay quệt mồ hôi đang chảy ròng ròng thấm ướt cả áo...

_Rain đâu? Chuyện gì xảy ra? – Gen hỏi như hét lên

_Lúc...lúc em đến nơi, thấy 1 toán người lôi Rain và Bin lên xe rồi đi mất – Sunny thở gấp vừa nói

Như tiếng sét đổ ngang trời, cái viễn cảnh như 5 năm trước như đang tái diễn lại làm Gen ngã khụy xuống...

_Gen – Kan và Sunny hét lên khi thấy Gen ngã vật xuống đất

_Sunny, gọi xe cấp cứu – Kan đỡ Gen hét lên – ko kịp đâu, gọi ta-xi đi

Sunny hoảng hốt bắt chiếc ta-xi... cả 2 dìu Gen lên xe...

_Anh...anh ấy ko sao chứ – Sunny run lên như chực muốn khóc... chưa bao giờ cô cảm thấy yếu đuối như bây giờ

_Tệ thật, đáng lẽ anh ko nên gọi cho nó... – Kan ôm đầu rầu rĩ.

_Anh... ko phải lỗi của anh mà – Sunny ôm lấy Kan trấn an

_Anh quên mất, giống như 5 năm trước... – Kan run giọng

_5 năm trước... ko phải là... – Sunny run run tay che miệng sợ hãi

_Phải, ngày Yuni mất, nó đã suy tở tim mà chết... – Kan trầm giọng, đôi mắt mờ đục ko có hồn, gương mặt thất sắc xám xịt

_Vậy...anh ấy... còn Rain...ko... ko lẽ – Sunny thật sự sợ, mắt cô bé bắt đầu trào sóng thật sự

...

Vừa đến bệnh viện... nhân viên y tế túa ra, Gen mau chóng được đưa vào phòng cấp cứu trên chiếc cá thương

...

_Chị...anh Kan

Boo và Gun cũng mau chóng có mặt khi nhận được tin...

_Anh 2 em sao rồi? anh ấy bị gì vậy? – Gun lo lắng, mặt tái mét

Kan và Sun chỉ biết im lặng...

_Nói đi, nói gì đi chứ – Gun hét lên, tay nắm cổ áo Kan ấn mạnh vào tường

... Bốp...

_Mày im đi, có biết đây là bệnh viện ko hả? – Kan nóng giận đâm vào mặt Gun 1 cú khiến anh chàng ngã nhào

_Anh...ko sao chứ – Boo đến đỡ lấy Gun – chị Sunny đâu? Chị ấy ko đến ư? Cả anh Bin nữa – Boo đưa mắt 1 vòng rồi khó chịu với sự vắng mặt 2 người này

_Hừ! chị ta còn mặt mũi nào dám đến đây nữa? ko phải anh tôi như vậy là nhờ “phước” chị ta sao? – Gun khinh bỉ sỉ vả

_Rain và Bin bị bắt cóc rồi, hiện giờ vẫn chưa có tung tích – Sunny người vẫn còn run lên từng cơn, 2 tay đan vào nhau, mặt trắng bệch lạnh lùng nói ko 1 âm sắc

Boo và Gun như đông cứng, đến thờ cũng ngừng lại...

_Tại...tại sao – Gun lắp bắp – ko lẽ...chuyện...chuyện như...như – mặt anh cắt ko hột máu, run lên thất thần

_Đúng... – Kan cũng ko khá hơn lạnh nhạt nói

...cách...

Vừa lúc mọi thứ căng thẳng nhất thì cánh cửa phòng cấp cứu bật mở...

_Bác sĩ... anh cháu thế nào rồi – Gun chạy lại siết lấy vị bác sĩ già chừng 60t, đôi mắt khắc vết chân chim hiền từ...

_Bệnh nhân ko sao... cậu ta bị cú shock mạnh khiến ngã khụy, giờ hãy đưa cậu ta đến phòng phục hồi sức, vài giờ nữa sẽ tỉnh lại thôi – vị bác sĩ nhân từ nói...

Tất cả cùng đánh 1 tiếng thờ phào...

_Nhóc ở lại coi chừng Gen, anh và Sun phải đi tìm Bin và Rain – Kan vỗ vai Gun nói

_Dạ – Gun cúi mặt như ko còn sức sống

_Em đi với anh chị – Boo dạm bước tính đi theo thì Sunny ngăn lại

_Thôi, em ở đây cùng Gun và Gen đi, có gì anh chị gọi điện báo cho – Sunny nói

Boo vâng lời đến đỡ lấy Gun, cả 2 bước về phía phòng phục hồi... Kan và Sun cũng mau chóng rời khỏi bệnh viện...

...

Ở 1 nơi ko xa thành phố...

_Thưa cô chủ... giờ thế nào? – 1 tên lեն phép lên tiếng

...Bốp...

Kèm theo tiếng tát tai nhức óc là 1 giọng nói chua như dấm...

_Đồ ngu, tao nói bắt con nhỏ đó thôi, mày lòi thằng Bin này về đây làm gì?

Tiếng cãi và ầm ĩ khiến nó mơ màng tỉnh lại... nhìn 1 lượt trần nhà rồi dòi mắt xuống xung quanh, nó xác định được là nó đang nằm trong 1 cái nhà kho cũ...

_Mary – trước mắt nó là ả Mary rắn độc – Thì ra là cô bắt tôi...hừm... cũng chẳng lạ gì thứ bản thủ như cô chơi mấy trò này – nó khinh miệt nói...Bốp...

1 bạt Tai giáng ngay lên mặt

nó...

_Dừng tay!!! – 1 giọng hét giận dữ bật lên

_Anh – Nó giật mình khi thấy Bin đang bị trói chặt tay, quần áo xộc xệch, trên mặt còn vài vết bầm tím và đang bị kiềm chặt giữa 2 gã đàn ông thô kệch bặm trợn

_Hừm!!! Mary... vừa nhìn thấy hấn ta là tôi đã nghi rồi, quả ko sai – Bin nhếch mép cười khinh vào bản mặt ả?

_Sao? Nhóc muốn nói Hấn à? Phải, hấn ra tù rồi. Sao vậy, gặp lại người quen àh? – ả cười kiêu ngạo

_Anh...ko lẽ... – Nó tái mặt nhìn Bin

_Chúng nó là lũ đã giết chết Yumi 5 năm về trước – Bin giận dữ nhìn Mary và đồng bọn đầu trâu mặt ngựa

_Câm miệng... con nhỏ đó chết là do nó ngu, đó là tai nạn – Mary tối sầm mặt hấn, giận dữ thét rống lên

_Hừ!!! cái thứ ko bằng chó như mày ko quyền sửa ở đây... – Nó sầm mặt, giọng nói căm phẫn lạnh tanh, nó như thành 1 con người khác

_Mày...mày dám – Mary phẫn nộ giơ tay tát nó thêm 1 cái

Nó vùng vẫy khỏi 2 tên đang kiềm tay...uất ức ko làm gì được, nó co chân đạp thô bạo 1 cái mạnh vào bụng ả Mary khiến ả choáng váng mắt thờ hết mất phút...

_Giết con chó đó cho tao – ả hét lên man rợ

Nó bị 6 gã đàn ông vây lấy thành 1 vòng tròn, gương mặt chứng hiện lên những tia dâm loạn, miệng nhếch lên thèm thuồng như lũ chó đói...

Bin kinh hãi nhìn thấy nó đang gặp nguy, anh co chân đá móc vào bụng tên đang kiềm lấy tay phải khi hấn ko chú ý...nhanh như chớp, anh né cú đâm của tên bên phải và tiện chân tặng hấn 1 cái ngay chỗ “hiểm hốc” khiến hấn nằm lăn ra đất... mau chóng anh tấn công mấy gã đang vây lấy nó...

Bây giờ...nó đang đờng Bin che lấy... 8 tên gồm 6 gã vây lấy nó và 2 gã giữ Bin dòn về 1 phía...

_Bin...chỉ cần mày tránh ra và coi như ko có chuyện gì thì nể tình mày là bạn anh Gen mà tha cho mày lành lặn đi về – Mary nghiêng răng chỉ tay về phía Bin hét lớn

_Hừ!!! Cô tưởng ai cũng thuộc hàng thú như cô chắc – Bin nhếch mép cười phi vào mặt ả

_Giời lắm... vậy tao sẽ cho chúng mày chết cùng nhau – ả rít lên như hoang dại

‘Khi anh nói “chạy” thì em hãy chạy thật nhanh ra cửa nhé’ – Bin nói thì thầm với nó

‘Ko...em ko bỏ anh lại mà chạy đâu’ – nó khóc nức lên lắc đầu nguầy nguậy

‘Pé cóc àh? Em phải chạy đi, mình anh có thể hạ hết lũ này mà... em phải trốn đi thì mới gọi người tới giúp đc chứ’ – Bin cười với nó trấn an, giúp nó vui đi nỗi sợ hãi

Một tên lao lên bị Bin nhanh như cắt xoay người đá móc ngay chân thủy ọc cả nước, mắt trợn ngược té rầm xuống đất... thấy thế, cả bọn có vẻ ngán nên tên đầu đàn có vết sẹo dài vừa hô ‘Lên hết’ thì cả bọn chó hùa ăn hôi nhào lên... Bin tay bị trói, chỉ có thể dùng chân chống đỡ... 1 tên hèn mặt từ sau lưng, đập 1 gậy vào gáy khiến anh loạn choạng té xuống... cả bọn bắt đầu nhào lên hội đồng... người Bin lúc này bị đánh đến bầm dập, mặt mũi sưng vù, máu me bết bết, thương tích khắp người... anh cố gượng chút sức cuối cùng hét lên về phía nó...

_CHẠY.....YYYYYY

Nó run rẩy, nước mắt là chả kinh hãi nhìn Bin...

_Chạy đi Rain... – Bin thống thiết gào lên

Nó thu hết sức...giật lùi 1 bước rồi xoay người chạy vụt ra khỏi cửa...

_Đồ ngu tui bây, đưa nào canh cửa mà ko đóng lại? mặc xác thằng đó, đuổi theo bắt con nhỏ đó về đây cho tao – Mary tức tối hét lên

Cả bọn ngừng đánh Bin rồi chạy rượt theo nó...

...

Tại bệnh viện...

_Um...um

_Anh...anh tỉnh rồi à? – Gun nghe thấy tiếng Gen rên nhẹ, mừng rỡ nắm lấy tay anh lay lay

_Anh...đang ở đâu... – Gen thều thào

_Đây là bệnh viện...anh thấy trong người thế nào rồi? – Gun lo lắng hỏi Gen

_Bệnh viện? sao anh lại ở đây... – Gen nhú mày, tay nhay nhay thái dương

_Anh tự nhiên chạy ra đường... lúc sau em nhận được điện thoại anh Kan là anh ở bệnh viện – Gun giải thích

_Kan...Kan – Gen nhăn mặt đang cố nhớ gì đó – Kan...Rain... – Gen giật mình bật ngồi dậy hét lên

_Anh 2

_Rain, Rain đâu? Cô ấy đâu? – Gen nắm lấy Gun hét lên

_Anh Kan và chị Sunny đi tìm chị ấy rồi – Gun nói

_Alo!! Chị Sunny... Tìm được chị Rain chưa? – vừa lúc đó Sunny gọi cho Boo

...Bật...

Gen vừa nghe thì giật phắt ngay điện thoại của Boo...

_Sunny... Rain đâu? Cô ấy đang ở đâu? – Gen hét như điên vào điện thoại

_Em...em chưa tìm dc – Sunny sợ hãi trả lời

_Chưa? Chưa là thế nào? – Gen siết chặt chiếc điện thoại run bật lên tức giận

_Chúng em tìm từ chiều đến giờ vẫn chưa tìm thấy... Công an cũng đã bắt tay vào tìm kiếm... Anh đừng lo lắng quá – Sunny trấn an Gen

_Ko lo? Ko lo là cái gì? – Gen thô bạo ném chiếc điện thoại của Boo

_Anh...anh 2... bình tĩnh đi anh – Gun khuyên ngăn Gen

_Rain...em ở đâu? – Gen ôm đầu đau khổ

_Chắc chắn ả mary chứ ko ai? – Boo siết 2 tay cằm phẫn, đôi mắt như phóng dc ra điện

_Mary – Gen lẫn Gun giật mình tái mặt nhìn nhau như muốn nói gì

Gen bật dậy, chân loạn choạng, đầu óc vẫn còn quay cuồng lăm...

_Anh 2- Gun đỡ lấy Gen

Gen tay vịn tường, tay vịn vào Gun... chân tỉnh hết mấy phút, răng nghiến vào nhau rồi xô ngã Gun, vụt chạy như điên...

_Anh Gen – Boo hét lớn – Anh Gen sao vậy anh? – Boo đỡ Gun dậy lo lắng hỏi

_Anh biết chị Rain ở đâu – Gun lăm bầm, mặt thất thần

_Sao anh – Boo nhìn Gun lo lắng

_Anh Kan, em đây, chị Rain đang ở... YUMI

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

Nó chạy ra khỏi cửa... trước mặt nó là 1 cánh đồng cỏ lau rộn mênh mông bên cạnh 1 cái hồ nước lớn...

_Nơi này... – Nó thần thờ nhìn mọi thứ xung quanh

_Bắt nó

Tiếng thét man rợ và tiếng bước chân dồn dập làm nó giật mình nhận ra hoàn cảnh và chạy bán sống...

Nó chạy...chạy... chạy... bước chân dần rã rời, ko còn chút sức lực... mắt bắt đầu hoa lên, hơi thở khó nhọc... tai nó chỉ còn tiếng văng vẳng thét gào... nó gần như ngã khụy

_Dồn nó đến bờ hồ rồi bắt nó

Nó chạy ko xác định được phương hướng... nhưng nó ko cho phép mình bỏ cuộc... còn Bin...Bin cần nó... 1 nguồn sức mạnh vô hình giúp nó tiếp tục bước... nhưng trời ko thương kẻ ở hiền... nó bị vây đến bờ hồ... cả đám tạo thành 1 vòng cung dồn nó lại, nó sợ hãi giật lùi về phía sau... bọn cô hồn cứ cười nham nhở tiến từ từ về phía nó như mèo vờn chuột... nó hoảng loạn lùi về thì vấp phải khúc cây ngã nhào... mau chóng lấy lại bình tĩnh... nó thở dồn...mắt căm thù nhìn lũ chó cứ tiến gần... tay quờ quạng chụp lấy khúc cây... nó đứng dậy như 1 võ sĩ kiếm đạo... chúng cứ dồn nó về đến khi sát bờ hồ, nó ko còn đường nào khác để chạy... 1 tên tiến lên tính bắt lấy nó thì bị nó dùng gậy đập thẳng vào đầu bất tỉnh...

_Con khôn – 1 tên khác tức tối bước lên hùng hổ

Nó đập túi bụi ko kịp đỡ rồi đá cho hắn 1 cú... dù nó thế nào thì cũng ko thể chống đỡ nhiều hơn... sau khi chạy trốn đã rút ko ít của nó sức lực... giờ hạ được 2 tên lực lưỡng khiến sức chịu đựng của nó lên đến đỉnh điểm... mắt nó hoa lên... hơi thở càng ngày càng khó khăn...

_Coi bộ mày cũng khá nhì? – Ả Mary cười nửa miệng ngạo mạn từ đằng sau bước lên

_Hừ!!! – nó hừ khinh ả 1 cái ko nói gì

_Bắt nó – Ả hất mặt ra lệnh

Nó sợ hãi giật lùi về phía sau mà quên mất mình đang đứng sát mé hồ...

...Ừm...

1 tiếng roi động của vật nặng chạm vào nước vỡ òa... tất cả như chìm vào im lặng...

_Mau... mau lùi nó lên – Ả Mary run lấy bẫy, tay ôm lấy miệng, chân ko còn chút sức lực ngồi huych xuống... Có vẻ như cảnh tượng vừa rồi nhắc cho ả nhớ đến 1 tội ác mà chính ả ko ngờ tới...

...

Nó cơ hồ...thân thể nhẹ tênh ko chút sức lực... nước tràn vào tai...vào mũi... vào miệng...nó cứ chìm dần...chìm dần... mất lim dim trong làn nước... mọi vật từ từ tối dần...tối dần rồi cuối cùng chỉ còn 1 chấm trắng nhỏ... và biến mất...

_Rain...Rain...tỉnh lại đi con – Mẹ nó nắm tay khóc thảm thiết khi nhìn nó

_Rain, mày tỉnh lại đi- Sunny khóc nức gọi

_Chị Rain... mở mắt nhìn em đi – Boo khóc thút thít nép vào Gun

...

Nó cơ hồ nghe tiếng gọi của mọi người gọi... nhưng mí mắt nặng như đeo chì...khó khăn lắm nó mới mở mắt ra được... ko biết nó đã ngủ bao lâu rồi... đầu óc quay cuồng...mắt khó khăn mở ra thì vội nhắm mắt lại vì ko quen được ánh sáng...

_Rain, con tỉnh rồi à? Thấy trong người thế nào rồi – Mẹ nó mừng rỡ

_um...um – cổ họng nó khô khốc, đau rất ko cắt được lời

_Mây sao rồi? – Sunny đứng cạnh Kan lo lắng hỏi nó

_Chị cảm thấy trong người thế nào? – Gun và Boo hỏi

_Um... tôi... tôi...um... đang ở đâu? – Nó nheo mắt, mặt nhăn nhúm lại khó chịu

_Con đang ở bệnh viện, con bất tỉnh suốt 2 ngày nay rồi... – Mẹ nó nói trong nước mắt

_Bất tỉnh, 2 ngày rồi ư – nó nhũn mày, tay giựt giựt trán... 1 mảng hồi ức mờ mờ như sương đang dần hiện ra...

_Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa – Nó hét lên, tay ôm đầu như nhớ ra tất cả

_Rain...- Mọi người hốt hoảng lo lắng

Nó nhớ...nó nhớ tất cả...tất cả như thước phim chiếu chậm... nó bị đánh...bị rượt đuổi... Nước mắt nó tràn ra sợ hãi, tay ôm lấy đầu lắc mạnh khi cái cảnh nó té xuống hồ... mọi thứ...mọi thứ tràn về...và...

_Anh...anh Bin...anh Bin – Nó lẩm bẩm như kẻ điên – Mẹ...anh Bin...anh Bin đâu...anh ấy bị chảy máu, bị đánh...bị đánh – nó hoảng loạn thất thần

_Kìa con, Bin ko sao? Nó nằm ở phòng bên cạnh thôi, con cứ nghỉ ngơi khỏe rồi qua thăm nó – Mẹ nó nắm tay nói với nó

_Mẹ... con muốn gặp anh ấy...mẹ dìu con qua gặp anh ấy đi mẹ – Nó khóc lóc níu lấy tay mẹ

Mọi người im lặng nhìn nó ko thốt nên lời... Mẹ nó lắc đầu ko đành nhìn con gái như vậy nên nhẹ nhàng đỡ nó dậy, dìu nó bước qua phòng Bin...

Anh nằm trên giường mắt nhắm nghiền, khuôn mặt nhợt nhạt, xanh xao tuy rằng những vết thương chưa lành, vết bầm trên mặt vẫn chưa tan hết, đôi môi khô cần nứt nẻ, ó nhìn anh mà lòng đau chột ko cầm đc nước mắt... Nó run run đến gần giường, nâng bàn tay to mềm luôn bảo vệ nó, nó siết chặt hôn nhẹ lên đó... Trong cơn mơ nửa say nửa mộng, đôi môi ấm nhẹ chạm vào da thịt khiến Bin tỉnh giấc...

_Anh...anh tỉnh rồi à? – Nó run giọng cười nói

Bin cười hiền nhìn nó triều mến...

_Anh tỉnh từ hôm qua, nhưng nghe em vẫn còn mê man chưa dậy, anh rất muốn sang thăm em nhưng ko đc, bây giờ gặp em ah cũng bớt lo rồi

_Anh... – Nó xúc động nhào lên ôm lấy Bin khóc nức nở

Đôi môi khô rát của anh nở 1 nụ cười hạnh phúc... Nhìn thấy con gái hạnh phúc... mẹ nó cũng trút 1 hơi thở nhẹ nhõm

...

_Rain... anh có 1 quyết định – Bin bỗng trầm giọng mang vẻ cương quyết

_Chuyện gì vậy anh – nó ngăn lên

Bin lấy tay lau đi những giọt nước mắt lấm trên má nó...mắt mờ mờ nhìn lên trần nhà trắng xóa...

_Anh muốn em cùng anh đi du học

1 thời gian

Nó tròn xoe mắt, tai ù đi... nó ko biết mình vừa nghe gì...

_Anh... anh nói gì – Nó sững sờ hỏi Bin

_Anh sẽ đi du học 1 thời gian, anh muốn em đi cùng anh, ở đây em sẽ gặp nguy hiểm – Bin nhìn nó, tay nắm siết lại

_Em...em...nhưng... chuyện này...chuyện này đột ngột quá – Nó hoang mang

_ko sao, mẹ thấy Bin nói đúng đấy – mẹ nó từ ngoài bước vào

_Mẹ – nó ngạc nhiên

_Con hãy đi du học cùng Bin đi, mẹ sẽ làm thủ tục cho con... – Mẹ nó cười hiền vuốt nhẹ mái tóc nó

_Con...con... – Nó lấp bắp

Tâm trạng hỗn độn, liệu đây có đúng là giải pháp tốt nhất cho nó bây giờ ko?... ko ai nói cho nó biết nó phải làm gì... Nó đi như vậy có lẽ tốt... lòng nó trống trải và thật sự đang đắn đo, rồi như tờ vò...

_Em hãy làm thế đi... Bìn nói đúng đó

Mọi ánh mắt đổ dồn về phía giọng nói bất ngờ...

_Anh Gen... – Nó bất ngờ, nhìn Gen bước vào cùng Kan và Sunny

_Bìn nói đúng, ở đây em sẽ gặp nguy hiểm nữa, hãy cùng Bìn đi du học đi -

Gen nhìn nó, mặt lạnh thoáng nét buồn

_Anh...

_Tao thấy đúng đó – Kan cũng lên tiếng

_Ừ – Sunny đồng tình

Thấy mọi người đồng tình và đều lo lắng cho nó... nước mắt nó chực trào, nó mỉm cười trong nước mắt gạt đầu đồng ý... Mọi người ai cũng vui cho nó... ko ai phát hiện có 1 người đã âm thầm rời khỏi phòng...

...

Gen bước đi trên hành lang bệnh viện... lòng anh vỡ nát... mang 1 nỗi đau bước đi... anh mỉm cười đau khổ tự an ủi cho mình... anh đã làm đúng... anh phải để nó đi... nó rời xa anh... như vậy anh mới có thể cố quên nó đi... và bảo vệ nó...

...

_Nếu anh rời bỏ cô ta, em sẽ ko gây hại cho cô ta và gia đình anh nữa... Anh hãy suy nghĩ đi – À Mary điều ngoa liếc mắt nham hiểm nói với Gen

...

Từng lời nói của ả vọng lại trong trí nhớ... Gen siết chặt tay, nghiến răng cắn hận rảo bước nhanh hơn...

....

2 tuần sau...

...Cốc...cốc...

_Rain... mẹ vào được ko con

_Dạ...mẹ vào đi – Nó trả lời với ra khi đang loay hoay thu xếp đồ đạc vào va ly

_Con chuẩn bị xong hết chưa? – Mẹ nó đi vào phòng, ngồi xuống giường nhìn đồ đạc của nó bày lung tung trong phòng hỏi

_Ôi!!nhiều đồ quá, con phải làm sao đây? – nó nũng nịu mẹ

Bà ôm con gái vào lòng, khẽ vuốt tóc nó...

_Con gái của mẹ mới đó đã lớn rồi nhì, ko biết mẹ đã khi để con đi thế này hay ko? Nhưng mẹ vui khi thấy có 1 chàng trai thật lòng yêu con – mắt mẹ ngân ngấn, bà sụt sùi

_Mẹ – nó ôm lấy bà như hồi còn bé bỏng lắm – Mẹ, con thương mẹ lắm... Nhưng chính con cũng ko biết con làm vậy có đúng ko?

Mẹ kéo nó ra, ngắm nhìn đứa con gái yêu thương của mình...

_Hãy làm những gì trái tim con mách bảo – bà mỉm cười khuyên nó – Thôi con chuẩn bị đi, ngày mai con có hẹn với các bạn phải ko?

_Dạ, bọn Sunny muốn làm tiệc chia tay

_Ừm...

Mẹ nó cười hiền hậu rồi đứng dậy bước ra...Nó ngồi lặng trên giường, lòng trầm bẽ nhiều nỗi... 3 ngày nữa là nó cùng Bìn đi du học rồi...

...

Hôm nay nó dậy thật sớm, nó muốn làm hết những việc nó muốn làm trước khi rời xa quê hương 1 thời gian dài... Thay 1 bộ đồ thoải mái nhất với chiếc áo thun và chiếc quần bó, nó ra khỏi nhà thật khẽ khàng...

Rảo bước trên con đường ngập nắng... hít sâu lấy 1 hơi căng phồng phổi, mùi sương sớm thật ngọt, những làn gió thổi nhẹ mát lạnh vờn qua đôi má làm nó thích thú...

_ Ừm... giờ mới 6h30, mình hẹn bạn Sunny 8h... – nó đưa tay xem đồng hồ lắm ngắm

Thời gian hãy còn nhiều, nó muốn đi dạo để ngắm nhìn nơi bao nhiêu năm nó sống, khi nó đi rồi nó sẽ nhớ nơi này lắm... Nó đi mà ko biết mình đi đâu, cho đến khi dừng lại nó thấy mình đang đứng ở 1 bờ hồ trong công viên...

Nước hồ sâu lắng, cây liễu rủ là nghiêng nghiêng dưới nắng vàng thật đẹp... nhưng sao nó bỗng rung mình 1 cái... cái cảnh nó chìm dần xuống hồ khiến nó muốn chao lạng... trong cơn mê, nó cảm nhận dc 1 bài tay ấm kéo nó lên, truyền cho nó 1 nguồn sống... nhưng tất cả vẫn là giống như cơn mê...

Nó ngồi tựa ở phiến ghế đá trong công viên ngắm 1 lúc lâu mà quên bồng thời gian đang âm thầm trôi...

...Ring...ring...

Nó giật mình rung theo điện thoại... Nhìn màn hình nó ko khỏi cười khò...

_ Alo – nó nhả mặt trả lời chuẩn bị tinh thần nghe xử

_ Con mấm...mày đang ở đâu hả? – Sunny hét vang dội

_ Ồ xò rí, tao đang trên đường tới chỗ hẹn nok!!! Đừng vội mà – Nó cười xuề xòa

_ Cho mày 5 phút – Sunny phán 1 câu, cúp máy cái rụp làm nó 3 chân 4 cẳng chạy như con điên

...

Nó thực mạng đứng thờ hờn hờn trước cửa tiệm KFC... đây là nơi nó và Gen hay tập vào mỗi khi nó thần kinh bất ổn đi học lúc 5h sáng=))... Nó đứng ngẩn nhìn, chìm vào khoảng lặng...

_ Ê!! Mày tới sao ko vào? – Sunny thấy nó lâu ko tới sốt ruột ra cửa xem thì bất gặp nó đứng tần ngần như con ngốc trước cửa tiệm

Nó giật mình kéo hồn về cười cười chữa gương đi theo Sunny vào trong...

Vừa vào đã thấy Kan và Bin đang chiếm chệch thưởng thức đùi gà chiên...

_ Hay nhỉ, tui chưa tới mà đã vào trận rồi, chơi đẹp nhỉ – Nó phụng phịu mặt ngồi xuống cạnh Bin

_ Hi!!! Sao quên em được – Bin cười đút cho nó miếng gà cười khi khi chạy tội

Nhìn nụ cười anh nó thiệt là bao nhiêu tức giận cũng đành theo miếng gà nuốt xuống bụng...

_ Ủa? Gun, Boo và anh Gen đâu? – Nó đảo mắt phát hiện sự vắng mặt của vài người

Mọi người vừa nghe câu hỏi của nó lập tức im bật, ko cười ko nói nữa, mặt bối rối như đang áy náy, giấu diếm gì đó...

_ Ừm... Boo, Gun và Gen có việc bận ko đến dc – Sun ngại ngùng nói

_ Ừm – nó gượng 1 nụ cười

Nó biết... Gun và Boo giận nó lắm... sau những gì nó đã gây ra cho Gen... thật sự khó tha thứ lắm... Một cảm giác tội lỗi vẫn còn xen lẫn trong lòng nó...

_ Thôi!! chúng ta tạm ly, chúc 2 người đi chuyến này mạnh khỏe – Sunny nâng cốc khơi màu, phá tan bầu ko khí âm ảm...

_ Ừ!! Cảm ơn mày đã mang con em rắc rối của tao đi, tao giao nó lại cho mày đây – Kan nâng cốc hòa theo

_ Gruuu!!! Em gái anh sắp đi mà anh mừng thế àh – Nó nổi sùng

_ Đừng nói thế, sau khi mày đi tao sẽ... – Kan ngân dài, vẻ mặt rầu rầu buồn miên man

Nó long lanh cảm động nhìn anh 2 iu vầu, nó biết anh 2 rất thương nó mà...

_Sẽ nhớ em phải hem? – Nó đan tay vào nhau nhu cầu nguyện nhìn anh 2 iu vầu

_Rảnh... tao sẽ mở tiệc ăn mừng – Kan nói dứt lời cười nắc nẻ

Bin và Sunny nhìn cái mặt quê hàng của nó cũng cười lẫn lộn... Nó giận đối phụng phụ phòng má quay mặt đi, báo hại Bin phải ngồi nắn nỉ suốt cả buổi trời...

Cả bọn chia tay nhau cũng gần trưa rồi... Nó chia tay Kan và Sun rồi cùng Bin nắm tay đi dạo dưới tán cây xanh rì mát mẻ trong công viên... Dừng chân ở 1 ghế đá gần bờ hồ... nó ngồi bên Bin đánh 1 hơi thở dài...

_Em sao vậy? có gì phiền muộn à? – Bin ôm nó vào lòng bất an hỏi

_Ừm... em ko biết chúng ta đã làm đúng hay ko? Em ko hiểu sao trong lòng còn nhiều nỗi băn khoăn chưa dứt... – Nó tựa vào lòng Bin mơ hồ nói

_Em còn gì bận tâm? Ko phải em ko muốn đi cùng anh chứ – Bin kéo nó đối diện với anh hỏi

_Ko, đi cùng anh em cảm thấy rất hạnh phúc, ko muốn nghĩ gì nữa, nhưng đột nhiên xa mọi người, em có chút buồn – Nó lắc đầu nhẹ nói

_KO sao, chúng ta chỉ đi 2,3 năm, ko đi luôn đâu, em ko phải lo... anh sẽ luôn bên em... hãy tin anh -Bin thở phào ko biết vì sao... nhưng 2 ngày nữa nó và anh sẽ rời khỏi đây... Còn 1 việc anh phải giấu nó nên lòng ít nhiều bị dằn vặt...

Nó 1 lòng tin tưởng đặt hết niềm tin vào Bin... Vậy từ nay có lẽ nó đã ko còn vướng bận gì...

....

Sân bay 2 ngày sau đó....

_Em xong hết chưa – Bin sắp xếp hành lý của nó xong quay sang hỏi

_Ok!!! – Nó mỉm cười nhìn anh hứng thú

_Vậy chúng ta chuẩn bị đi thôi

_Khoan, chờ mọi người đã anh – nó níu Bin lại

_Rain!!!! – xa xa 1 giọng vàng oanh mà giữa bề người ko át nổi

_Sunny – Nó mừng rỡ vẫy tay

Sunny cùng Ken chạy hồng hộc đến...

_Xin lỗi... tao tới trễ – Sunny lấy tay lau vội mồ hôi nhễ nhại trên trán

_Ken, Sun, thật tốt khi 2 người tới... Còn... – Nó vừa vui mừng thì chợt cup mắt buồn buồn – Gen và mọi người... ko đến à?

Thoáng chốc Kan, Bin và Sunny vẻ mặt cũng thay đổi sắc độ...

_À... ừm... họ có chút việc bận, ko đến đc – Sunny lấp liếm

_Ba mẹ hôm nay phải đi công tác nên ko tiện mày đc, nếu ko... – Kan gãi gãi đầu nói

_Em hiểu mà anh 2 – Nó nặn 1 nụ cười gượng gạo

_Đc rồi, đi bình an, nhớ liên lạc thường xuyên về – Kan xoa đầu em gái ân cần dặn dò... Dù gì từ nhỏ đến lớn cũng 1 tay anh chăm sóc bảo vệ, nay bảo bối lại lớn khôn rồi đi... làm anh cũng có chút buồn

_Anh 2 – Nó rung rung cay cay khóe mắt ôm chầm lấy Kan.. Nó biết anh thương nó nhiều lắm

_Ừm!! ủa? 2 người đi dự tiệc hay sao ăn mặc trang trọng vậy – Nó ôm Kan hồi lâu buông ra khẽ lau nước mắt khóe mắt... quan sát Kan và Sun rồi hỏi

Sunny và Kan thoáng giật mình, nhìn nhau như muốn nói gì... Bin cũng im lặng trầm ngâm...

_Mọi người sao vậy? – Nó nhìn thái độ cả bọn nghi ngờ

_Ồ... ơ... ko có gì... Tao... tao và Kan chốc nữa đi dự tiệc nhà 1 người bạn – Sunny lấp la lấp lửng nói

_Mọi người đang giấu tôi chuyện gì à? – Lòng nó bất an thật sự

Cả bọn thất kinh khi nghe nó hỏi... đang ko biết nói gì...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

Quý khách đi chuyến bay... Xin mời chuẩn bị... máy bay sắp cất cánh...

_Kia!! Mau đi, máy bay sắp cất cánh – Sunny như gấp cứu nhân vội vàng giục nó giải vây tình thế

_Mình đi thôi em – Bin cũng nắm tay kéo hồi thúc nó

Nó ngập ngừng... nhìn Kan và Sunny đầy lưu luyến... nó ôm chầm 2 người 1 lần nữa mới đi, ko quên ngoảnh lại nhìn chăm chú... Kan và Sun vẫn đứng nhìn theo bóng nó vẫy tay... lòng nó nhộn nhạo 1 cảm xúc khó tả... có chuyện gì?... linh cảm mách bảo cho nó điều đó... nhưng bây giờ nó phải đi... mọi thứ với nó bây giờ ko còn quan trọng nữa... nhưng sao... bước chân nặng nề quá... còn thứ gì đang níu kéo nó????...

_Rain... Rain... em sao vậy? – Bin thấy nó ngần ngại nên lo lắng hỏi

_Ồ!!! Em... – Nó giật mình

_Em mệt à?

_Ko ạ

_Vé em đâu? Chúng ta đi thôi

_Ừm... dạ – Nó loay hoay tìm vé trong giỏ...

...Ring...ring...ring...

Tiếng chuông đổ làm nó giật mình...

_Alo...Boo???? – Người gọi lại là Boo khiến nó có chút ngạc nhiên

_Chị Rain... Nó cắt điện thoại, buông thông tất cả... nó vừa nghe gì?...chuyện gì thế này?... ko...đó ko phải là sự thật...

_Rain – Bin hét gọi tên nó

Nó lao vút đi như gió...mặc kệ phía sau vọng lại tiếng gọi ngạc nhiên sừng sốt của Kan, Bin và Sunny

...

_Taxi!! – Nó chạy ra đường lao đến chặn 1 chiếc taxi đang định lăn bánh khiế

n 1 tiếng thắng xe vang lên chói tai

_Cho tôi đến nhà thờ... Nhanh lên – Nó như hét lên

_Vâng...vâng... – Ông tài xế hải hốt khi bị nó hét bên tai, cho xe đi đến nơi nó yêu cầu

Nó ngồi trầm ngâm, 2 tay đan vào nhau siết lại...người nó run lên từng hồi... lòng se sắt quặn lại...bên tai văng vẳng từng lời của Boo..

‘Chị Rain... Hôm nay là lễ cưới của anh Gen và à Mary... em ko thể nhắm mắt cho qua thế này đc... anh ấy vì chị mà thỏa hiệp đồng ý lấy Mary... Chỉ có chị mới có thể khuyên ngăn anh ấy thôi’

Nó ôm mặt khóc nức nở... Tại sao? Tại sao anh lại làm như vậy?...Nó có thể sao... nó khuyên anh gì đây khi nó là người đẩy anh đến tình cảnh này?...Nó làm sao? Làm sao?...

‘Chi Rain...cái ngày chị bị bắt cóc, anh Gen như gục ngã, anh ấy điên cuồng chạy đi tìm chị... Chính ấy đã cứu chị... đã cứu chị đó...’

‘Phải...phải rồi... lúc mình chìm...chìm xuống...1 bàn tay...1 bàn tay đã níu kéo mình...anh ấy...anh ấy cho mình 1 mạng sống...là anh ấy’

Tại sao?...tại sao?...tại sao?...tại sao nó lại ko cảm nhận được?...Là anh...người nó cần là anh... Sao nó ko nhận ra?... ko nhận ra rằng lúc nào nó cũng nghĩ tới anh... dù bên Bin...nhưng lúc nào nó cũng nghĩ về anh mà... sao nó đã ko nhận ra...ngu ngốc...quá ngu ngốc mà... khi nó chìm xuống bờ vực của cái chết...nó cảm nhận đc 1 luồng sức mạnh...1 luồng sống... .. ngu ngốc quá... anh luôn cho nó hạnh phúc... anh luôn che chở nó...có phải vì như vậy mà nó đã vô tình với tình yêu anh dành cho nó ko?... nó ngốc quá mà...

...

Nhà thờ...

_Anh...anh ổn chứ – Gun nhìn Gen đang ngồi trầm tư trên chiếc ghế phòng nghỉ dành cho chú rể

Thân hình hoàn mỹ như 1 người mẫu toát lên vẻ thanh thoát trong bộ comlet màu trắng...trông anh như 1 vị hoàng tử vậy... nhưng có vẻ ko phải là 1 người hạnh phúc sắp bước vào lễ đường... khuôn mặt trầm, đen xám,lạnh lùng, đôi mắt phù sương lãnh khốc...

_Ừm!!! Anh ko sao – Gen khàn giọng trả lời ko độ âm sắc

_Đến giờ rồi – Gun nhắc

_Ừm!!! Chúng ta đi thôi – Gen đứng dậy mệt mỏi đẩy áp buộc

_Anh!!! Hãy suy nghĩ lại đi anh... Sao anh lại phải vì người con gái đã phản bội mình mà hi sinh hạnh phúc cả đời như vậy? – Gun uất ức nghẹn ngào khuyên nhủ

_Chuyện anh đã quyết, đừng nói nhiều, chỉ cần ả ko đụng đến Rain và gia đình cô ấy thì chuyện này cũng ko đáng gì... – Anh sầm nảo bước đi

Gun nhìn theo dáng bộ đau khổ của anh mình mà nhói lòng ko cầm nổi...

_Anh...chúng ta cũng đi thôi – Boo đến gần nhìn Gun buồn bã

_Anh thật ko cam lòng – Gun ủy khuất

_Anh!!! Tất cả cứ trông vào số phận vậy...em vẫn có lòng tin với chị Rain – Boo khoác tay Gun đi đến lễ đường lòng leo lắt 1 tia hi vọng

...

Lễ đường chật cứng người, nến đèn lung linh, nhạc hòa tấu nhã, hoa trí đẹp mắt... nhưng ai cũng rung mình cảm giác lạnh lẽo khi nhìn Gen...

Tên ten ten ten...

Nhạc nền vang lên... Mary đc ông già ả dắt tay bước vào... phải công nhận là ả đẹp... thân hình có độ cong chữ S thấy rõ, mái tóc nâu xoăn dài... gương mặt mũm miều đúng chất 1 tiểu thư... Thật là “chó đẻ lớp quý”...ý nhầm... “sói đẻ lớp cừu”... Trong mắt ai ả cũng bị vẻ đẹp giả tạo đó che mất... ai ngờ bên trong rỗng toét đc nhồi nhét bằng sự nham hiểm ác độc... Dưới mắt Gen lúc này... nhìn ả chẳng thua gì con...cá sấu đội khăn voan =>)...trông thật buồn nôn

Cuối cùng cái ngày ả mong đợi nhất cũng đến... anh thuộc về ả... ả đã giẫm đạp lên tất cả...trong đó có lòng tự tôn của mình để có đc anh... và giờ... anh đang ở đây... trước mặt ả... ko ai còn có thể ngăn ả đc nữa...ko 1 ai... Trên môi ả nhếch lên 1 nụ cười chiến thắng...

...

....

_Gen...con có đồng ý lấy Mary làm vợ ko?... – Cha sứ sau khi làm 1 lèo dài dòng hỏi

_....

_Gen...Con có muốn lấy Mary làm vợ ko?... – Thấy Gen bất thần im lặng, cha sứ sốt ruột hỏi

_...

Anh vẫn im lặng chìm đắm trong mối suy nghĩ của mình...lòng anh dần vật đau đớn...

Mọi người trong thánh đường như nín thở trước thái độ của Gen...

_Gen...anh Gen...anh sao vậy? – Mary sốt ruột hỏi

Gen thót nhẹ, đưa mắt nhìn Mary đầy nỗi căm tức...

_Anh còn ko mau trả lời – ả khề nhắc, âm điệu mang chút sắc thái đe dọa

Anh siết chặt tay cầm phần, buông 1 lời qua kẽ răng lạnh buốt xương...

_ Con đồng ý

Mọi người thờ phào khi nghe Gen trả lời... À Mary nhếch môi hài lòng...

_ Mary...con có đồng ý lấy Gen làm chồng? – Cha sứ tiếp tục nhiệm vụ

_ Con đồng ý – À mau mắn trả lời, tươi cười rạng rỡ...

Chiếc taxi lao vút đi... nó siết 2 tay vào nhau... lòng chỉ cầu mong mọi thứ ko quá muộn...

“Minh là con ngốc...ngốc lắm rồi bỏ anh ấy... Tình yêu anh ấy dành cho mình quá nhiều... vì quá nhiều mà mình đã ko biết tôn trọng nó, xem là điều hiển nhiên mà ko biết quý trọng... Bìn luôn đem lại cho mình niềm vui, nhưng đến bây giờ mình mới nhận ra người mang đến hạnh phúc cho mình mới là anh...Rain ơi!!! Mày là đồ ngốc... Gen!!!!Gen...anh nhất định... nhất định phải chờ em...nhất định...” – Nó thầm ***** rửa bản thân mình ko ngừng nguyện cầu cho mọi chuyện đừng quá muộn...

Khi nghe Boo nói rằng hôm nay anh ấy sẽ kết hôn... phút chốc nó như ngừng thở, mọi giác quan trên người như ngừng hoạt động... chỉ duy trái tim đang phát ra 1 tiếng gầy vụn... mặt đất dưới chân sụp đổ... giữa cái chết và sự sống chưa đủ làm nó có 1 sự lựa chọn đúng...nhưng...giữa ranh giới sắp mất anh... nó mới biết... mình cần ai... ko phải vì mạng on...ko phải vì anh cứu nó hay nó nợ anh... mà là nó cần anh...Gen

_ Cô ơi!! Đã tới nơi – Tài xế taxi nhắc nó khi xe vừa dừng bánh

_ Tiền đây... – Nó mở cửa lao vút vào trong

_ Cô...tiền thôi – anh chàng tài xế gọi với theo nhưng bóng nó đã khuất dạng

.....

_ Mary...con có đồng ý lấy Gen làm chồng? – Cha sứ tiếp tục nhiệm vụ

_ Con đồng ý – À mau mắn trả lời, tươi cười rạng rỡ...

_ Nếu ai có phản đối thì hãy lên tiếng lúc này...nếu ko hãy chôn vùi mãi mãi – Cha sứ phán hồi 1 câu có lệ cuối cùng trước khi tuyên hệ

...Rầm...

_ KO !!!

1 tiếng cửa mở gấp mạnh bạo kéo sau là giọng nói vang âm khiến mọi người dừng lại dồn hết ánh mắt vào nơi phát ra...

_ Chị Rain – Boo vui mừng đồng thanh với Gun

_ Rain – Gen từng sờ nhìn người con gái trước mặt mình lòng mơ hồ tràn ngập niềm vui khó tả... có phải là mơ

_ Sao...sao cô ta dám... – á tái mặt nhìn nó – Vệ sĩ đầu, người đầu hết rồi... còn ko mau lôi á điên này ra ngoài

Vừa dứt lời... 1 toán vệ sĩ gần 7,8 tên xộc lên lôi lấy nó...

_ Ko!!! Gen... anh ko đc làm vậy... em ko cho anh cười cô ta – Nó vùng vẫy hét lên

...bộp...

_ Boo

Boo bay đến chỗ nó, phi 1 cước giải vây cho nó...

_ Chị...em biết mà... biết chị sẽ đến mà – Boo vui mừng đỡ nó dậy

_ Lôi cả 2 á điên đó đi – À Mary rống lên hoang dại hơn...lòng á ngày càng dày nổi bất an hơn

_ Đầu dễ thế... – Gun cũng ko ngồi yên xem trò vui nữa nhất là bọn đó dám động đến tình yêu của anh nên phi vào tham gia game

Của hỗn chiến giằng co bất phân... nhưng thật ko cân sức, vệ sĩ thì kéo đến càng ngày càng đông... Gun và Boo cũng ko cầm cự đc lâu...Mary đứng phía trên lộ ra nụ cười ma quỷ, bóc bỏ mặt nạ 1 tiểu thư để lộ ra bộ mặt thật của á

...vụ...bộp...

_Gen – Nó sững sờ nhìn người vừa lao xuống ôm lấy nó

_Rain...sao em lại ở đây? – Gen nghẹn ngào... ko thể tin nó đang ở trước mặt anh

_Gen...em xin lỗi... em ko thể... ko thể ko có anh... em biết mình thật ngu ngốc... em đã sai lầm khi rời khỏi anh... em xin lỗi – Nó ôm chặt lấy Gen nước nỏ

_Ko!!! Tốt rồi... – Gen ôm nó vào lòng... thật chặt...anh thật sự ko phải đang mơ

_Gen!!! xin lỗi...em yêu anh – Nó vùi mặt vào ngực Gen thở thê hạnh phúc

_Gen!!! anh đang làm gì hả? – Mary cắn phẫn hết lên

Gen phớt lờ mọi lời nói của ả... Hoắc đôi mắt đầy khinh bỉ về hướng ả...

_Anh ko thể làm như thế – ả siết chặt tay tức giận rít lên – Bà...ba làm gì đi chứ – ả rống lên

_Lời hết tất cả ra ngoài cho ta – Hắn ta mặt đỏ phừng phừng tức giận ko thua gì con gái...vốn là ông kinh tế gia thế như vậy mà hôn nhân con gái cung lại bị 1 lũ nhãi nhép phá hoại ko gì mất mặt hơn nữa

Thêm gần 10 mấy tên nữa lao lên lôi tách nó và Gen ra...

_Ko!!! Gen – nó vùng vằng chống cự

Gun,Boo và Gen cố hết sức phản kháng nhưng vô vọng...

...Bóp...rầm...

_Quên bọn tao rồi

_Anh 2, Sunny – Nó mừng rỡ reo lên khi nhìn thấy 2 người

Kan phi thẳng vào sát cho tên vệ sĩ đang túm nó 1 cú ngã lăn... thêm 2 cao thủ Karate... bọn nó như đc chấp thêm cánh... trong nháy mắt... bọn vệ sĩ voi đi voi hết gần nửa...

_Bọn vô dụng... – Mary nhìn cảnh trước mắt... tay bám vào da thịt tuôn máu, mắt sọc lên tia căm hận điên cuồng, răng nghiến vào nhau phát ra tiếng ken két

_Ken!! Anh ko thể ko kết hôn với em...nếu ko...em sẽ cho cả nhà anh và cả ả chết tiệt kia tàn bại – ả rống lên, mắt trợn ngược đầy đe dọa

Gen siết chặt tay... mắt như hồ báo cắn phẫn ko kém cắn sâu vào ả như muốn bóp chết ả ngay lập tức...

_Có thể... Cuộc hôn nhân sẽ chấm dứt tại đây

Một giọng nói trong đầy uy nghi vang vọng bốn bề nhà thờ... Người phụ nữ đó bước vào kéo theo mọi ánh mắt của mọi người... tất cả dường như nín lại

_Cô là... – Gen ngạc nhiên sững sốt tột cùng

_Bà...bà – Bà ả Mary sững sốt ko kém

_Sao...sao lại là bà...bà sao lại dám...dám... – Mary cắn hàm nhìn người phụ nữ vừa bước vào _Sao...sao lại là bà...bà sao lại dám...dám... – Mary cắn hàm nhìn người phụ nữ vừa bước vào

_Ai cho bà đến đây... tiện nhân – ả Mary miệt thị

_Mary... câm miệng...con ko đc hỗn – Papa ả đập mạnh cây gậy xuống đất giận dữ

_Ba, sao ba vì ả đó mà la con... – ả ko phục bực mình cau gắt

_Im – Bà ả trợn mắt cảnh cáo 1 lần nữa... ả cuối đầu ko dám hó hé

_Sao bà lại đến đây? – Ông ta dịu giọng hơn nhưng vẫn giữ vững 1 sự uy quyền...hành động vừa rồi của con gái hắn làm cho hắn phải ngượng thay

Giương mặt người phụ nữ băng lạnh... Người tòa ra 1 khí thái uy nghiêm ai nhìn vào cũng phải cúi mặt...

_Bà...bà sao thế – papa ả Mary tự nhiên ko rét mà run, nhìn người phụ nữ này có gì đó ko giống như thường ngày...

...

_Đó...đó là ai? – Boo nhìn bà ta hỏi

_Bà ấy là vợ sau của ba Mary... anh có nghe nói đến, chỉ gặp 1 lần nên ấn tượng ko sâu...vì nghe nói trong nhà, bà ấy bị đối xử ko thua gì 1 con ở – Gun thì thầm

_Con ở? Sao có thể? Ko phải là vợ 1 kẻ giàu có sao? – Boo sững sờ nhìn Gun

_Là vợ lẽ...thân phận chỉ ngang hàng kẻ ăn người ở trong nhà... -Gun trầm giọng chút thương xót cho người phụ nữ kia

_Cái gì!! Đúng là lũ bất nhân... cha con nó ko phải là người mà – Boo phẫn uất ko kiềm chế được...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

_Buổi hôn lễ kết thúc tại đây – Người phụ nữ lãnh đạm tuyên bố... mắt phượng sắc sảo chiếu thẳng cha con Mary mà đâm vằm căm hận

_Hồ đồ – Lão ta gầm lên

_Tiện nhân... bà tưởng bà là ai mà dám ngăn ta... – Ả Mary ko chút lễ độ kiêu ngạo nói

_Mau cút khỏi đây – Lão già cũng ko khỏi lo âu nên cố tình tổng cổ người phụ nữ đó đi

Một top vệ sĩ khác kéo đến toan lôi bà đi...Gen nhanh chóng lao lên chắn trước mặt người phụ nữ... lòng anh hiện giờ đang dậy lên từng hồi sóng khó tả...Lũ vệ sĩ ko kiên dè tiếp tục xông lên... nhưng chưa kịp đụng đến thì từ ngoài cửa... 1 đoàn người hùng hổ lao vào...nháy mắt thế cục đảo ngược... Cả khán phòng tròn mắt kinh ngạc... Người phụ nữ lập tức trên khuôn mặt nở ra 1 nụ cười ủy mị...sung sướng... khóe mắt tràn 2 giọt nước ấm...

_Cha con các người... trả giá đi... – Người phụ nữ băng thanh cất tiếng như 1 lời phán xét cho cha con ả Mary

_Cái...cái gì? – Ả Mary sắc mặt từ đỏ chuyển sang xanh mét... – bà...bà...dám phá hôn lễ của ta – Ả lập tức khôi phục khuôn mặt tức giận xông thẳng đến người phụ nữ như muốn xé bà ta ra thành từng mảnh...

_Đứng yên... chúng tôi là cảnh sát – 1 người mặc bộ vest đen bước vào, chìa ra 1 huy hiệu cảnh sát đặc nhiệm

_Cảnh...cảnh sát...sao...sao...sao lại – Lão già mặt tái nhợt lắp bắp... lòng đoán đc sắp có chuyện ko hay

_Lão đại, Mary...Các người đã bị bắt – Viên thanh tra bước đến đồng dạt nói

_Cái...cái gì...bắt...bắt – Mary và lão đại miệng lắp bắp mặt trắng bệch ko còn giọt máu nói

_Tôi đã có đầy đủ chứng cứ về việc hối lộ, trốn thuế, mua bán hàng cấm... và 1 số hành vi phạm tội khác của ông...Ngoài ra còn có chứng cứ về tội giết người của ả 5 năm về trước – Người phụ nữ bước lên kiêu hãnh, lạnh lùng nói

_Bà...bà... tại sao...tạo sao lại phá hoại lễ cưới của ta – Ả Mary mặt tuy thất sắc nhưng ngữ khí vẫn đầy căm hận nhìn bà rống lên mắt tự chủ

_Lễ cưới của người ư?... hahahaha – Bà bắt chợt cười lên man rợ, pha chút nỗi chua xót – Nó vốn ko phải lễ cưới của người...mà là của con gái ta

_Con...con... con gái bà – Ả Mary cứng mặt, trắng dã,người run rẩy sợ hãi – Bà...bà...bà...rốt...rốt cuộc...rốt cuộc là...là ai?

_Là mẹ của Yumi...chắc cô ko quên cái tên này chứ? – Gen lạnh lùng lên tiếng

Mọi người nín thở...độ căng thẳng được đẩy lên tột độ khi cái tên Yumi được Gen âm lãnh thốt lên...

_Đúng...ta đã phải nhẫn nhục hạ mình hầu hạ cho con người suốt bao nhiêu năm hòng thu thập chứng cứ phạm tội...chờ ngày báo thù cho chồng và con gái ta...

Nó nhìn người phụ nữ với gương mặt sưng sưng đầy vẻ khắc khoải... nhưng thời gian ko thể nào che lấp đc cái nét đẹp thanh tao đầy uy nghi... Đôi mắt chất chứa đau khổ đen nhánh bày hết bao nỗi cam chịu... Khóe mắt nó chợt cay và nước mắt chợt rơi vô thức... nó thấy đau...đau cho bà...

Nó vùi mặt vào ngực Gen khóc nức nở, người run lên từng cơn... cảnh tượng trước mắt dường như xảy ra quá nhanh... nhanh đến nỗi nó chỉ có thể nhớ

1 màu khùng đỏ vụt lên rồi biến mất... Gen ôm lấy nó trong vòng tay... viễn cảnh đến rồi đi mang cho anh 1 nỗi cảm xúc ko tên khó tả... có thể gọi là chút thương xót...

...

Nhìn thân thể Mary được khiêng ra khỏi nhà thờ... mỗi người ai cũng mang trong người 1 cảm xúc khác nhau... nhưng ko ai biết rằng chính họ đang có chung 1 dòng thương cảm, vị tha...cho ... kẻ ngốc kia

...

_Gen!!! lâu quá ko gặp cháu – Mẹ Yumi bước đến gần bên Gen

_Cháu chào cô – Gen mỉm cười gượng nhột nhật lễ phép gật đầu chào

Bà nhìn Gen hiền từ như 1 người mẹ... rồi dờn tầm mắt xuống quan sát thân hình nhỏ nhắn vẫn còn sợ hãi đang rúc mình trong lòng Gen...

_Đây là người con gái cháu yêu? – Bà nhẹ nhàng mỉm cười hỏi

_Vâng – Gen ko đắn đo gật đầu

Anh nhìn bà... người phụ nữ từng xuất là mẹ vợ mình trong lòng ko khỏi 1 niềm tội lỗi...

_Cháu thật xin lỗi – Gen cúi đầu

_Sao cháu lại nói vậy?... Đúng là ước mơ của Yumi là được cùng cháu bước lên thánh đường kia... nhưng cô hiểu rõ con gái mình...trên cao...nó luôn cầu mong cháu hạnh phúc... Hãy đến với trái tim của cháu và sống hạnh phúc thay cả phần của Yumi nhé – bà hiền từ cầm lấy tay Gen và nó đặt vào nhau

Nó ngược đời mắt đỏ hoe còn mong nước nhìn bà... người phụ nữ với tấm lòng bao la của người mẹ làm nó ko khỏi xúc động... Nó buông gen ra... ôm lấy bà như 1 đứa con gái... bà hơi bất ngờ... nhưng lại mỉm cười...cười hạnh phúc... ôm lấy nó... những xúc cảm ngày xưa bà vẫn thường ôm Yumi bỗng chốc ùa về sưởi ấm trái tim nhiều năm đau khổ lạnh giá của bà... chúa đã mang con gái bà đi theo người và có lẽ... giờ đây...người lại ban tặng cho bà 1 đứa con gái khác...

...

Gen dìu nó ra khỏi nhà thờ... Ánh nắng vàng mặt nhuộm vàng cả con đường... gió hiu hiu thổi mang hương vị ngọt ngào... Kan,Sunny, Boo, Gun đang chờ nó phía ngoài...

_Chị!! Em biết mà...biết chị sẽ có sự lựa chọn đúng đắn mà – Boo vui mừng

chạy đến nắm lấy tay nó cười vui

_Cám ơn em...nếu ko có em...chị nghĩ mình sẽ tiếp tục đi con đường sai lầm của mình – Nó siết tay Boo âu yếm

_Chúc mừng mày đã tìm đc tình yêu đích thực – Sunny cười vui vẻ nói nó

_Um...cám ơn mày – Nó thật sự cảm động và xấu hổ cho chính mình

_Anh – Nó nhìn kan – Anh...anh Bin đâu ạ? – Nó ngập ngừng hỏi Kan

_Nó đi rồi – Kan cười lắc đầu nói

_Đi? – Nó và mọi người sững sờ ngạc nhiên

_Um!!! Nó đi du học rồi

_Em...em...em lại làm anh ấy đau khổ rồi...Chỉ vì mình ngốc nghếch mà cứ làm hết người này đến người kia phải đau khổ... – Nước mắt nó lại bắt đầu lăn dài

_Được rồi... Bin ko trách mày đâu... – Kan xoa đầu nó an ủi

Ngước mắt lên trời cao... mây trắng như những que kẹo bông lửng lơ trôi trên nền trời xanh thẳm... Nó chỉ biết gửi đến anh 3 từ “Xin lỗi anh”

...

Ngoại truyện

Bin và... : Hạnh phúc cho 1 sự bắt đầu

_Rain – Bin hết gọi tên nó

Nó lao vút đi như gió... mặc kệ phía sau vọng lại tiếng gọi ngạc nhiên sững sốt của Kan, Bin và Sunny

_Nó sao vậy? – Kan hốt hải hỏi

_Hình như... Boo vừa gọi điện cho nó – Sunny nhìn theo bóng nó, ánh mắt dường như thấu hiểu mọi chuyện

_Boo?... ko lẽ nó... – Kan nói lắp lửng

_Chắc cô ấy biết chuyện rồi – Bin từ phí

a sau cười buồn nói... ánh mắt anh hướng nhìn nó chạy khuất dần mà mờ sương

_Bin...mày -Kan áp úng –mày ko sao chứ? – Kan thận trọng quan sát Bin

_Em ko sao... Ngay từ đầu em đã biết rằng sẽ có ngày này mà... em cũng biết bên em cô ấy vẫn luôn nghĩ về anh Gen... Nhưng...em ngốc ngếch nên mới cố níu kéo những gì ko thuộc về mình như vậy... – Bin mắt vẫn vô hồn buồn bã hướng về phía nó chạy đã khuất dạng nói

Kan nhìn tên nhóc mà anh xem như em trai mình cũng ko khỏi rầu... vì con em ngốc ngếch suy nghĩ ko thấu đáo của mình mà lại làm 2 đứa bạn thân của mình đau khổ...

_Đến giờ rồi...em đi đây...chào anh...bye Sun... cho tôi gửi lời chúc đến những người kia nhá... ở lại mạnh khỏe – Bin cười, ôm Sun và Kan 1 cái rồi qua bước kéo vali đi

Kan và Sun đứng nhìn bộ dáng Bin đến khi khuất... tuy rằng mang mác những nét buồn... nhưng người vẫn toát lên vẻ lãng tử kiêu ngạo, khuôn mặt baby cùng mái tóc gọn rối khiến anh chàng đến đâu cũng gây đc sự chú ý như 1 người mẫu...

Anh ngoảnh người nhìn lại quê hương mình sinh ra và lớn lên...cùng 1 tình yêu đầu đời chưa nỡ đã vội tàn...cười khẽ bước lên máy bay...

“Rain!!! Tạm biệt em...mối tình đầu của tôi... Em đến với tôi như 1 cơn mưa...chợt đến...chợt đi... để lại trong tôi 1 khoảng trống lạnh lẽo...biết ko?... vì vậy...em nhất định phải hạnh phúc”

Máy bay cất cánh mang theo 1 người...1 nỗi nhớ...1 tình yêu dang dở...Tất cả bắt đầu xa dần...mọi thứ nhỏ bé đến khi biến mất...

Tựa đầu vào ghế... mắt hướng nhìn ra cửa sổ trắng sương, mây lập lòe trôi nổi như trên người... nhẹ nhàng thổi 1 hơi như muốn trút bỏ hết mọi suy nghĩ... trong ko gian trời xanh bao la... hình như anh nghe được tiếng nó thoảng qua tai thật nhẹ...”Xin lỗi anh”...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28

_Xin lỗi anh...này...anh gì oi... – 1 giọng nói trong trẻo khẽ gọi

Bin nhú mày có hơi giật mình khi nghe ai nói “xin lỗi anh” nhưng vẫn lặng thinh ko cục cựa... cho rằng gọi ai ko phải gọi mình...

_Này...xin lỗi anh... – chủ nhân giọng nói trong trẻo đó lại vang lên, lần này còn lay nhẹ anh nên đích thị ko nhầm dc

_Cái gì? – Bin nhú mày giật dỗi... vốn tâm trạng đã ko tốt lại còn bị phá giấc ngủ khó khăn lắm mới làm tâm trạng ổn định

_Này!!! Anh kia...tôi cần nói chuyện với anh... sao đẹp trai mà bất lịch sự quá vậy – giọng nói trong trẻo có vẻ pha chút tức giận và châm chọc

Lần này Bin ko thể ko ngốc đầu dậy nhìn chủ nhân của giọng nói chết tiệt đó... Đập vào mắt anh là 1 cô gái có mái tóc vàng óng dài chấm lưng, khuôn mặt tròn xinh xắn, đôi mắt xanh lạnh lợi, sáng lấp lánh và làn môi hồng nhỏ dưới chiếc mũi xinh trắng tắp... 1 cô bé xinh xắn ấn tượng ngay từ cái nhìn đầu tiên...

_Anh nhìn đủ chưa? – Cô bé lên tiếng khó chịu hỏi khi thấy Bin cứ ngây ra nhìn mình chòng chọc...đúng là tên bất lịch sự mà

Bin thu hồi ánh mắt... có chút ngượng phốt thoáng qua...nhưng anh nhanh chóng lấy lại khuôn mặt baby bực bội pha chút lạnh băng...

_Có chuyện gì – Anh hỏi lại mà ko thèm nhìn đối phương lấy 1 cái

Cô nóng bừng tức thật sự nha... khinh người quá đáng mà...

_Xin lỗi... hình như anh ngồi nhầm chỗ rồi – Cô bé khoanh tay trước ngực hất mặt nói

Bin quay sang nhìn bộ dáng khinh khinh của cô bé có chút mỉm cười...nhưng ko khỏi khó chịu khi thấy người khác coi thường mình tới vậy

_Cô điên à? – bin lạnh lùng châm biếm hỏi

Rõ ràng số ghế 25 của anh...lầm là làm thế nào đc chứ... muốn gây sự à?...chọn ko đúng lúc rồi

_A!!! anh thật là đồ...đồ – Cô bé ức chế mặt tức đỏ mặt

_Đồ gì... cô đúng là đồ ko biết điều...giờ thì đừng làm phiền tôi nữa – Bin kéo chiếc mũ sụp xuống dựa người ngủ tiếp

_Anh đứng dậy cho tôi...đồ bất lịch sự – Cô bé nói rồi kéo tay Bin 1 cách thô bạo

Nhưng anh chẳng nhích đc tẹo nào... nhìn 1 thân ảnh nhỏ nhắn đang ra hết sức kéo tay anh đúng thật là vô cùng mỉm cười, thật sự là”chầu chầu đá xe”.

_Thưa quý khách...Có chuyện gì vậy? – 1 chị tiếp viên xinh đẹp đến ôn nhu hỏi

_Chị...anh ta ngồi nhầm ghế...ghế 25 của em– Cô bé chỉ tay về phía Bin âm ỉ nói

_Tôi nói cô ta điên rồi mà...đây là ghế của tôi...- Bin nóng giận đứng dậy phản bác

_Phiền quý vị cho tôi xem lại vé – Cô tiếp viên nhẹ nhàng nói

Bin và cô bé cùng chìa chiếc vé ra...

_Thật xin lỗi anh đây... số vé anh là A25... đây là khoang B...ghế đó là ghế B25 ạ – Cô tiếp viên xem xong dịu dàng nói

Bin tròn mắt mất giật phắt 2 chiếc vé trên tay nữ tiếp viên nhìn chòng chọc...đúng là vé của anh là A25...lại nhìn về chiếc ghế mình ngồi... rõ ràng là B25... Ay da!!! Cú này ăn cục quê hơi bị bự nha =>))

_Chị... vậy nhờ chị dời tên điên này biến nhanh hộ em...ở lâu lên con ko khéo cần cả người nữa – Cô bé lên tiếng mỉa mai

Dứt lời... ko những chị tiếp viên mà những hành khách cũng che miệng cười ngặt nghẽo... làm anh chàng tức đỏ mặt...

_Cô...cô... – Anh siết chặt tay như mún đấm tan xác nhỏ chết tiệt trước mặt mình cho hả giận

_Cô cậu gì nữa... ko mau đi cho lẹ giùm... hay muốn đánh tôi? ở đây ai cũng có mắt nhá... rõ ràng là anh sai...ko mau đi – Cô bé đc thể lần lượt

_Mời anh theo tôi...tôi sẽ đưa anh đến ghế của mình

Bin tức lóm...nhưng đành ngậm bồ hòn làm ngọt xách hành lý rồi đi mà ko quên ném lại 1 ánh mắt dao găm sặt mùi chết chóc =>))

‘Hừ!!! đúng là xui xẻo... Đừng để tôi gặp lại cô...nếu ko ngày đó là ngày giỗ của cô đấy’ – Anh lẩm bẩm hậm hực bước đi, máu nóng dồn lên tận đỉnh đầu khi vọng phía sau lưng là tiếng cười lạnh lãnh châm chọc của con nhóc đó =>))

1 chuyến đi thật dài và... “bình yên” đối với Bin nha =>))

...

Trường Hollin... Los angeles

_Em là Bin? Hôm qua vừa đáp máy bay đã đến đây à? Vất vả cho em quá!!! Tôi đã xem hồ sơ của em... Hôm nay em bắt đầu nhập học luôn nhé

_Vâng!!! Cảm ơn thầy hiệu trưởng – Bin lễ phép đứng dậy cúi đầu chào rồi lui ra

...

Nhìn đồng hồ vẫn còn sớm...anh rào bước dạo quanh tham quan trường... ngôi trường này rộng hơn trăm lần trường cũ...nhưng nó mang cho anh những cảm giác xa lạ đến chán nản...

...Ring...Ring...ring...

_Alo mẹ ạ

_ Con đang ở trường à? – Đầu dây bên kia mẹ Bin lo lắng hỏi con

_ Dạ!!! con vừa làm xong thủ tục nhập học – Anh chàng lễ phép đáp...chân vẫn bước dạo chơi thong thả

_ Bây giờ con vẫn ở khách sạn à?

_ Vâng

_ Con sống vậy mẹ lo lắm... Mẹ có liên lạc với 1 người bạn ở bên đó...cô ấy rất vui nếu con đến sống ở nhà cô ấy...

_ Mẹ ơi!!! Ko cần đâu...Con ở khách sạn tốt mà – Bin nhấn nhá

_ Ko đc!!! Con ở ngoài ko ai chăm sóc mẹ lo lắm...Đây là địa chỉ nhà cô ấy... giờ về con có thể dọn đồ đến đó...Cô ấy chờ con...Dù gì cũng là đồng hương với nhau...ở nhà cô ấy con cũng thoải mái...

_ Ok!!đc rồi mẹ...con vào học rồi tạm biệt mẹ nhé

Chưa kịp để bà nói thêm câu nào...anh nhanh nhẩu cúp máy trước khi mẹ anh tiếp tục thao thao bất tuyệt...Chán nản bước đi...Mắt anh dừng lại 1 quãng đất trống rợp cây... nhìn trông rất giống khu tập trung trốn tiết khi còn ở quê hương=))...những tràng hồi ức lại kéo về... anh đứng ngẩn ngơ rồi bước vô thức đến nằm ở 1 gốc cây... tâm trạng lâng lâng 1 nỗi buồn nhớ nhưng khó tả...Kéo sụp chiếc mũ lưỡi trai che khuất gương mặt...anh thả hồn cho nó trôi về tận nơi đâu...anh nhớ cái ngày đầu gặp nó...

...Bịch...bịch...bịch...

Bỗng 1 tiếng bước chân chạy dồn dập... Aizzz!!! Thật giống cái ngày đầu đó...ko ngờ trong mơ mà cũng sống động như thật vậy nha...

...Bốp...

Ặc... sao dụ này cũng giống vậy... ko phải nằm mơ... cái này đau thiệt nha...Ai đó vừa đập lên bụng anh...

_ Sặc...khụ... khụ... khụ – Bin bật ngồi dậy ho sặc sụa

_ Ôi!!! xin lỗi...xin lỗi...anh ko sao chứ...xin lỗi...Tôi đang vội...anh nằm đây tôi ko thấy...nên – 1 giọng nói trong trẻo ngọt như kẹo đường đang rớt rít xin lỗi

_ Ko có mất à? – Bin cúi bâng ngước lên hằm hằm...

_ Cô...?- Bin sừng người nhìn người con gái trước mặt mình

—

Anh?...- cô gái cũng sừng sốt ko kém

_ Con nhỏ chanh chua trên máy bay – Bin sừng sốt chỉ tay về hướng cô bé

_ Tên điên loạn trên máy bay – Cô bé chỉ tay vào mặt Bin hét lên

_ Cái gì chứ? Cô nói ai điên – Bin cúi tiết lên

_ Anh nói ai chanh chua...đồ bất lịch sự kia – Cô bé cũng ko vừa

Cả hai, 4 mắt giận dữ nhìn nhau nổ lửa...

_ Cô có đui ko mà đập lên người ta rồi còn giờ cái giọng đó ra vậy hả? – Bin gầm gừ

_ Chứ ko phải anh tự nhiên nằm giữa đường cho người ta đập lên thế à? Làm sao tôi biết có bọ rác ai vút giữa đường mà né chứ – Cô bé nhếch môi cười đều bộp lại

Bin thoáng giật mình khi nghe cô bé nói...giống giống...

_ Hừ!! tôi ko dạy cô 1 bài học ko đc mà – Anh nhanh chóng phục hồi hiện trạng...xông lên túm lấy cổ áo cô bé

Bất ngờ bị nắm xốc lên...khôn mặt tròn nhỏ nhắn chuyển sang màu xanh nhợt...nhưng đôi mắt vẫn kiên cường chiếu thẳng vào mắt Bin...

...Reng...Reng...

Tiếng chuông vang lên như cứu tinh... Bin giật mình buông lỏng tay liền bị cô nhỏ đá 1 phát vào chân đau điếng...

_ble’!!! cho chết...đồ bất lịch sự – Cô bé trước khi đi ráng quay lại lè lưỡi trêu tức Bin

Bin đầu đón ôm chân rên rỉ...mặt tức đỏ... đến khi tỉnh hồn thì vóc dáng bé nhỏ kia cũng đã mau chóng hòa tan mất...chỉ nghe vang vọng tiếng cười khoái chí...=))

Hận...Hận này anh quyết sẽ trả...Siết chặt tay...anh tự thề với lòng...lòng hậm hực đến lớp

...

..bộp...bộp...

_Các em trật tự – Thầy giáo bước vào gõ thước xuống bàn chân áp lũ nhao nhao như chợ vỡ

Quả là uy lực... tất cả nín thính hướng mặt về phía thầy chủ nhiệm...

_Hôm nay lớp chúng ta có 1 bạn mới...Bạn vừa đáp máy bay đến đây hôm qua...các em hãy giúp đỡ bạn nhé – Thầy mỉm cười nói

Lớp bắt đầu lại lao nhao bàn tán về học sinh mới...

_Em vào đây đi – Thầy vẫy tay ra hiệu Bin bước vào

Bin khí thái bước vào như 1 siêu mẫu...khuôn mặt baby đậm chất Á Đông sáng ngời...mái tóc rối bay nhẹ, khoe môi nhếch lên 1 đường cong hoàn hảo làm ngất ngây mấy con gà tây ngồi phía dưới...

_Chào các bạn...mình là Bin...Xin các bạn giúp đỡ

_AAAAAAAAA !!!! – 1 tiếng hét chói tai tập trung hết ánh mắt mọi người

“Có cần phải hâm mộ dữ vậy ko nhĩ?” -anh trầm nghĩ đắc chí vừa vào lớp đã có Fan...mặc dù tụi con gái vẫn hét ầm lên khi gặp anh...nhưng...hình như đây ko phải tiếng hét của sự vui sướng...mà là...kinh hãi

_Là cô – Bin nhìn chủ nhân giọng hét lạnh lạnh có phần quen quen

_Sao...sao... – Cô bé đứng dậy chỉ về p

hía mặt Bin lấp bắp ko tin vào mắt mình

_Sinz!!! Em và bạn này quen nhau à? – Thầy giáo ngạc nhiên hỏi – Vậy tốt quá...Bin...em đến ngồi cạnh Sinz đi...có gì cứ hỏi bạn ấy nhé

_Thầy...ko phải – Sinz chưa kịp dứt lời đã thấy kẻ trời đánh đứng thù lù trước mặt, ánh mắt tóe lửa...môi nhếch lên cười ma quái

_Chào bạn...từ nay mong bạn ‘chiếu cố’ – Bin cười, rít gần từng tiếng qua kẽ răng...chìa tay ngụ ý làm quen=))

Sinz run 1 con, rùng mình lạnh xương sống...“tên này thật đáng sợ...hình như mình chọc nhầm người rồi”...Nhìn bàn tay hằn và khuôn mặt...“ma lạnh”, Sinz ko khỏi nhúm mày sợ hãi

_Hờ...chào bạn...

Trước mặt cả lớp hấn chủ động chào hỏi mà ko đáp lại sẽ ko ổn nên cô nàng cũng chìa tay bắt 1 cái...ai ngờ vừa chạm vào tay Bin đã bị anh chàng bóp 1 cái tê rần cánh cáo...cô nàng coi bộ đánh hơi đc mùi nguy hiểm đây...tốt nhất là nên cẩn thận

2 tiết học Bin cực kì bận rộn nghe=))...thầy giáo thao thao giảng bài phía trên...Bin phía dưới này ‘bận’...trùng mắt đe dọa con mồi bên cạnh mình...Sinz mồ hôi lạnh đầm đìa...

“Quái, sao hấn nhìn mình hoài vậy nhĩ?” – Sinz khó chịu cực kì...- “2 tiết học rồi hấn cứ trùng mắt nhìn mình như thú săn mồi...chỉ cần con mồi hó hé 1 cái lập tức bị vồ nuốt ngay vào bụng ngay...”

_Hi!!! – ko chịu nổi nữa, cô nàng tích tụ khối bức mình lại làm can đảm quay sang trừng mắt nhìn Bin...ai dè quay sang thấy Bin mặt ‘ngồi ngồi’ sát khí...bao nhiêu khí thái lập tức xep như bong bóng xì hơi...đánh chung ra 1 nụ cười gượng nhăn nhó buồn cười – Xin hỏi bạn Bin đây nhìn gì thế – Sinz đôi tông nói chuyện theo kiểu “lịch sự”

_Hi!!! Trông bạn Sinz thật giống 1 người tớ quen nên nhìn kĩ xem có phải ko ý mà – Bin cũng ‘Lịch sự’ ko kém

_Thế à? Trùng hợp quá, trông bạn Bin cũng giống 1 người mà tớ biết lắm – Thái dương Sinz giật giật...khí nó đồn lên đỉnh đầu

_Thế sao? Thật trùng hợp – Bin giả vờ giật mình ngạc nhiên – Nhưng chắc bạn ko phải con nhỏ mình biết đâu...vì con nhỏ đó chanh chua chịu ko nổi...con gái gì mà loi chơi như con khỉ,hung dữ như bà chằn ý – Bin cười nửa miệng châm ngòi

_Woak!! Cái tên mình gấp cũng ko vừa đầu nghen...hắn quá lắm...làm người ko làm lại thik làm cái bọc rác vứt giữa đường á... còn hậu đầu tới mức leo lên máy bay mà cũng ngồi nhầm chỗ cho đc – Sinz ko vừa thêm xăng vào...

...Phùng...

Wow!!! 1 ngọn lửa bùng lên mãnh liệt...2 đôi mắt rực rỡ hòa diễm son...ko khí xung quanh tự nhiên nóng như lò lửa ==))

...Renggggggggg...

Viễn cảnh như trên đầu trường chắc ko thể chấm dứt nếu ko có tiếng chuông hết tiết...

_2 tiết sau các em đc nghỉ...thầy giáo bộ môn có việc đột xuất ko thể dạy đc – Thầy giáo gõ bàn nói

_Yeahhhhhhhhhh – 1 tiếng phấn khích vỡ òa lên

Sinz và Bin cứ ngồi đó đầu mắt...ánh mắt bao hết từng hành động của đối phương...chỉ cần động đậy là nhào vào liền...Sinz cảm thụ đc điềm nguy hiểm nên tay nắm chặt túi, 1 tay lạng lẽ ôm mấy quyển sách trên bàn...mắt vẫn ko rời khỏi Bin...

_Hi!!! – Sinz mỉm cười 1 cái

Bin nheo mắt cười 1 cái...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

...Cạch...

Sinz lập tức xô ghế chạy thẳng ra ngoài... Bin cầm cặp vụt đuổi theo... “phen này còn lâu mới để cô chạy thoát”

Sinz khóc dở chạy vù vù...đầu ngoái lại thì lại nhìn thấy Bin mỗi ngày 1 gần... Chân ngắn sao so được với chân dài ==))...

...bịch...

_Tôi xem cô chạy đc nữa ko? – Bin túm cổ áo Sinz từ phía sau lôi lại...mặt đỏ phừng phừng thở hồng hộc

_Học học...buông ra...buông tôi ra... – Sinz vùng vẫy

_Dám đập tôi,đá tôi mà đòi chạy à? Lần này cô có chạy đằng trời – Bin xoay nhò lại đối diện nhìn mình,tay giữ chặt đôi vai bé nhỏ găm gè đe dọa

“Huhuhu... đợt này mình chết chắc rồi...phải thoát ra mới đc”

_Tôi xem hôm nay cô bình an thoát thế nào – Bin cười đều nhìn nhò nói khiêu khích

_Hi!!! Cái này là anh nói nhá... có gì tự mình gánh lấy – Sinz nhoen 1 nụ cười ranh mãnh

...phập...

_AAAAAAA – Bin hét lên 1 tiếng ôm lấy tay

_Ble’!!! đồ ngốc – Sinz vừa thoát đc khỏi tay Bin lập tức phấn mất dạng

Bin xi khối lỗ tai nhìn dấu răng in trên ngón tay mà tức muốn điên...

“AAAAAA!!! Thù này ko trả...thề ko phải thắng Bin” – Khối bốc lên cao...1 ngọn núi lửa phun trào...1 lời thề đc mặc định ==))

...

Mang cục tức trở về khách sạn thu dọn đồ đến nhà người bạn của mẹ... miệng anh chàng ko ngừng lẩm bẩm **** rủa “con mèo” kia...

Bắt 1 chiếc taxi đi thẳng đến địa chỉ mama cho... anh chàng đứng ngoài cửa ngắm nhìn ngôi biệt thự màu trắng tinh khôi đẹp mắt ko khỏi xuýt xoa...

...Kính kong...

_Xin hỏi ai vậy? – tiếng 1 người phụ nữ vọng ra từ chiếc chuông

_Cháu là Bin ạ

_A!!Bin hả cháu...vào đi – Người phụ nữ reo mừng nói

...

_Chào cháu...cô là bạn mẹ cháu...thật vui khi cháu đồng ý đến sống ở nhà cô – Người phụ nữ trạc tuổi mama, mái tóc đen chính gốc châu Á, đôi mắt đen hiền dịu niềm nở chào đón anh

_Từ nay cháu làm phiền gia đình rồi ạ – Bin lễ phép cúi đầu chào

_Ko sao...ko sao... ông nhà cô 1 mực bảo cô gọi cháu đến sống cùng đây -

Người phụ nữ vui vẻ nói dắt Bin vào nhà

_Cháu cảm ơn ạ – Bin cười lịch sự đáp

_Nhà cô còn 1 đứa con gái cùng tuổi với cháu... Hai đứa bằng tuổi chắc hợp nhau thôi

_Dạ – Bin cười hiền đáp

_Con!!! Khách đến nhà rồi... mau ra đón khách mau – Bà gọi với vào nhà

_Dạ mẹ – trên lầu vọng xuống 1 giọng trong trẻo kèm theo tiếng bước chân vội vã

Bin loay hoay kéo vali vào nhà...

_Xin chào

_Xin chào – Bin cũng lịch sự đáp lại khi nghe tiếng chào hỏi ngẩng mặt lên...

...xoẹt...đùng...

Nghe như sét đánh ngang tai...

_Đây là con gái cô... nó tên Sinz

Cả cái đất California này bộ ko có góc ngách hẻm hốc nào đi hay sao mà cứ đâm đầu vào đây vậy hả trời... Oan gia ngõ hẹp mà TT ^ TT...

4 con mắt tròn lên muốn văng ra ngoài...

_Cô...cô... – Bin ko thể tin nữa...tối mơ cũng ko tin nổi là lại...

_Anh...anh – thêm 1 người đồng tâm trạng hoảng loạn

_Sao vậy? 2 đứa quen nhau à? – mẹ Sinz ngạc nhiên nhìn thái độ 2 đứa hỏi

_Cô ta... – Bin định nói gì đó...

_Á!!! Xin chào bạn... ‘ lần đầu gặp bạn’...từ nay chúng ta giúp đỡ nhau nhiều nhé – Sinz hét lên ầm trời

Bin tròn mắt ngạc nhiên ko hiểu gì...

_Có chuyện gì sao? Ko phải mày lại gây chuyện gì chứ hả con kia – Mẹ Sinz bẻ 2 tay rôm rốp vào nhau găm gè hỏi khi thấy thái độ bất thường của con gái

Mặt Sinz biến sắc...

_Ko...ko có mà mẹ... con...con có bạn ở cùng nhà nên...nên phấn khích chút đó mà – Sinz chối phăng phất – Con lần đầu tiên gặp cậu ta mà

_Thật ko? – Mẹ Sinz nhìn nhỏ trừng trừng – Có phải ko Bin – Bà cười hỏi Bin

Sinz phóng thẳng 1 cái nhìn chết chóc “gật đầu mau”...Bin bị 2 mẹ con quay đến nhức đầu ko hiểu cái mô tê gì gật đầu như giả vờ... Mẹ Sinz dịu xuống mỉm cười

_Vậy cháu đem đồ lên phòng đi...phòng cháu tầng 2, bên phải – bà niềm nở chỉ dẫn ân cần – Sinz, dẫn Bin lên phòng đi... nếu tao biết mày ở trường gây chuyện gì thì coi chừng – Bà quay lại ra lệnh kèm theo 1 lời hăm dọa ==))

Thấy mama vào bếp rồi Sinz mới thờ phào 1 cái...

_Thì ra cô sợ mẹ – Bin thù lù phía sau nói nhỏ vào tai Sinz

Sinz giật bản mình quay lại nhìn Bin trừng trừng...

_Cánh cáo anh...chuyện ở trường tuyệt đối ko đc để mẹ tôi biết – Sinz hoắc mắt nhìn Bin hăm dọa

Vốn mama cô dữ như cọp...cô nàng lại quậy long trời... nhưng trước mặt mẹ lại phải luôn sắm vai ‘cô gái nhu mì’ nếu ko cô sẽ ko chu toàn đc cái mạng này...Nếu biết việc mình hung hăng thì... ==))

_Còn phải coi thái độ của cô...tôi ko đảm bảo đâu – Bin cười ma quỷ nhìn Sinz

_Anh... – Sinz tức nghẹn họng

_Xách hành lý lên phòng cho tôi – Anh nói tay dứt túi quần thông dong bước lên lầu để lại phía sau nhò kệ nệ hành lý của anh vất vả đi lên

_Học...học...anh dọn hết cái nhà bên đó sang đây sao vậy hả? – Sinz vất vả mồ hôi nhễ nhại phì phò đem hết hành lý của anh quẳng vào phòng

Bin cười khẩy khoái chí nhìn nhò thờ hồng học...

_Cảm ơn cô...Từ này mong cô “giúp đỡ như” – Bin cười ma mãnh nhấn mạnh đầy hàm ý

...Rầm...

Anh chàng công nhận thù dai ác... cô nàng vừa vất vả 1 phen thờ chưa xong đã ko lịch sự đẩy thẳng người ta ra ngoài sập cửa vô tình ==)) làm cho ai kia đứng ngoài cửa mà sôi máu...

_Cái đồ chết dẫm bất lịch sự...chết đc chết đi...sống trên đời còn loại người như mi hả? – Sinz tức tối đá thẳng vào cánh cửa trút giận

_Cái gì thế hả? – Nghe tiếng động...mama Sinz thét vọng lên

_Á!!! Ko có gì mẹ ạ – Sinz hoảng hốt đáp...tức giận bỏ về phòng

Trong này, cái tên “cội nguồn của sự việc” nằm trên giường cười ngặt nghèo...cười đến độ bụng thắt lại vì đau mới từ từ thôi cười...Anh thả mình xuống giường...tay đặt lên trán... mắt nhắm lại để tâm hồn rơi vào khoảng lặng...anh ghét như thế này... mỗi lần yên tĩnh anh lại nhớ nó...

“Haiz...” – đánh 1 hơi dài... lại tự nhiên mỉm cười khi nghĩ tới cái bồn mặt tức giận của Sinz mà thỏa mãn...Hình như nhờ nhò mà anh có thể tạm quên những mối nặng trong lòng...thế cũng tốt...có lẽ vậy...

...

_Sinz...Con lên gọi Bin xuống ăn cơm đi – Mẹ Sinz ra lệnh

_Hừ!!! hần đói tự biết léch xuống ăn, cần gì phải gọi -Sinz vẫn chăm chăm cuốn tạp chí hừ hừ đáp

_Bây giờ mày có đi ko ha? – Mama “trầm giọng” rít qua kẽ răng hỏi kèm theo mí tiếng răng rắc của xương khớp xương

_A!!! phải gọi bạn xuống ăn cơm thôi – Sinz giật giật khóe miệng cười gượng khi khi với mama chạy phẩn

...

...Cộc...cộc...

_Nề!! ăn cơm – Sinz gọi nhỏ

....

...im lặng...

...Cốc cốc..

_Ăn cơm – Sinz gia tăng lực

...

...im lặng...

...Rầm...rầm...

_Com—Sinz đã mất kiên nhẫn =))

...

...im lặng...

...

Siết tay đến nổi gân...sinz giờ chân đạp 1 phát muốn bung cửa...

...Rầm...

“Hả? hần đang ngủ sao?Gọi to như vậy mà ko thức sao...hần thuộc bà con nhà lợn hả trời” – Sinz hung nhìn thấy kẻ mà mình tốn bao công sức mời ăn com đang phè cánh ngủ ko nhúc nhích có hơi bị nổi điên thật...

_Nè...nè...dậy...dậy ăn com – Nhỏ lay lay anh

...soạt...

_Á

Thấy anh cử động...Sinz thờ phào vì vật đc con heo dậy....nhưng chưa kịp mừng thì đã bị kéo ngã nằm gọn trong lòng Bin... anh ôm nhỏ như cái gối ôm...

Mùi hương nam tính huyền diệu xả phòng nhẹ phất qua mũi... mắt nhỏ căng tròn lên dán vào khuôn ngực anh, 2 má bắt đầu ửng hồng rồi dâng lên hết mặt đỏ bừng...Gần 1 phút trôi qua mà nhỏ vẫn chưa hoàn hồn để phản ứng thì Bin lại siết chặt vòng tay hơn, đã

n khuôn mặt nhỏ vào lòng ngực phập phồng của mình... Sinz 1 lần nữa rơi vào trạng thái... đơ như cây cơ...Tim đập hỗn loạn, ko những mặt mà bây giờ cả thân người cũng đỏ như gấc...

_Ra.i.n...Rain...

Trong cơn mơ, Bin cơ hồ gọi tên nó...tiếng thì thảo yếu ớt lọt vào tai nhỏ...tai tim đang run lên từng cơn thoáng chút nhói mơ hồ...

_Cái...cái tên này...đám...đám lợi dụng ôm bốn cô nương à – Sinz siết tay tức tối đạp 1 phát

Bin chỉ kịp nghe cái bốp...chưa kịp tỉnh đã thấy người bay 1 phát lọt thẳng xuống giường...

_Cái...cái gì vậy? – Anh chàng lồm cồm bò dậy, xoa xoa cái đầu cho tỉnh

_Mi...mi là đồ dê xồm – Sinz ngồi trên giường Sinz mặt đỏ bừng chỉ tay về phía Binz run run lấm bắp

Bin nheo mắt nhìn hung thủ vừa cho anh bay khỏi giường có chút bức dọc...

_Sao cô lại vào phòng tôi? Còn ở trên giường tôi nữa? – Bin giương mắt ám chỉ hành động nhỏ hình như ko tốt =))

Trời ơi là trời... ông có mắt ko ngó xuống mà coi...tức...thiệt tức quá mà...tức nghet họng đây nè...

_Anh...anh... – nhỏ ầm ức...đỉnh đầu bốc khói – Rõ ràng anh ngủ mơ kéo tôi ngã, còn ôm tôi... giờ cái thái độ đó là gì hả?

Sinz ức chế chịu ko đc...khóe mắt cay cay...tự nhiên trào ra 2 giọt nước chạy xô ra cửa ko thèm ngoái lại...

Lúc này anh chàng thấy hình như mình hơi quá...trong tâm thấy có chút áy náy, hình như có gì đó bất ổn khi nhìn thấy 2 hàng nước mắt lăn dài trên khuôn mặt đỏ bừng đó... anh nhăn mặt 1 cái vò đầu bức tai khó chịu bước vào toilet...

Nhỏ về phòng rửa mặt... bức tức vốc nước lên mặt cho hạ hỏa... tâm trạng tức giận ko thôi... trong tim có 1 luồng khí lạ len lỏi... là bị ôm mà tức giận hay là...

...

_Bin...Sinz...2 con xuống ăn com đi – Mẹ Sinz lại gọi với lên

...cạch...

2 cánh cửa ngẫu nhiên bật ra... 4 mắt nhìn nhau tóe lửa =>)... nhỏ ko thèm đếm xỉa liếc anh 1 cái rồi đi thẳng... anh cũng ko biết nói gì lặng lẽ bước phía sau... tâm trạng dường như ko tốt đẹp gì hơn...

...

_Hai đứa sao vậy? – mama Sinz thấy nhỏ làm mặt lạnh, ko nói năng gì cả buổi... thật là hiện tượng lạ... còn Bin thì hay liếc trộm nhỏ

_ko sao... Con no rồi... con lên phòng – nhỏ lạnh lùng trả lời bực dọc rồi bàn bước đi

Anh cũng buông đứa nhìn theo nhỏ... lòng nhộn nhào có chút dằn vặt...

Sau khi phụ mama Sinz dọn dẹp... anh bước lên phòng... bất giác nhìn sang cánh cửa phòng đối diện im im mà thần thờ...

...cộc...cộc...cộc...

_Sinz, là tôi... chúng ta nói chuyện 1 chút đc ko... – Anh ko cảm lòng đc nữa mà chủ động sang tìm nhỏ... từ lúc gặp nhỏ lần đầu tiên đến giờ lúc nào nhỏ cũng oang oang... giờ thấy nhỏ giận mình lạnh lùng ko quan tâm anh hình như có chút ko cam tâm

...cộc...cộc...cộc...

Mặc cho tiếng gõ cửa và giọng trầm trầm gọi mình... nhỏ kéo chăn trùm cả đầu, bịt 2 tai lại ko thèm để ý...

_Sinz... tôi biết cô chưa ngủ... chúng ta nói chuyện 1 chút đi – anh đứng lặng 1 lúc lâu nhưng vẫn ko có tiếng trả lời – Sinz... hình như tôi hơi quá... tôi xin lỗi

Nhỏ bật ngồi dậy, có chắc tai mình nghe nhầm ko?... anh vừa xin lỗi nhỏ... xin lỗi 1 cách chân thành... nhỏ căng mắt nhìn cánh cửa vô tri chăm chăm hồi lâu như xác định những gì mình vừa nghe ko phải là giả... phải 1 lúc sau nhỏ ko nghe động tĩnh gì nữa mới rón rén ra hé cửa nhìn ra... anh đã đi rồi, ko còn đứng đó nữa... lại khép cửa lại... 1 tràn tim hỗn loạn lại gõ nhịp liên hồi... đây là cảm giác gì chứ?

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Woak!!! Thiệt dã man... chỉ 1 lời nói của Bin mà làm nhỏ lẫn lộn chập vật đến tận 1h rồi mà vẫn chưa ngủ đc... ngoài trời mưa lất phất lúc nào ko hay... nhỏ rón rén đến bên cửa sổ, vén tấm màn... khung cửa sổ mờ nhạt bởi hàng trăm giọt nước bám víu... gió thổi rít qua khe cửa mát lạnh... làm cho tâm tư nhỏ có vẻ ổn định hơn... đứng ngắm những hạt mưa kéo nhau rơi xuống như những sợi tơ giăng đầy trời... hít 1 hơi... nhỏ quyết định quay lại giường... nhưng chân vừa nhấc thì thấp thoáng dưới mái hiên phòng khách hướng ra vườn hình như có bóng người...

“Quái, giờ này nhà ngủ hết, còn ai nữa đâu nhỉ? Ko nhẽ... ăn trộm?” – Nhỏ thầm nghĩ chợt hốt hoảng- “Làm sao... giờ làm sao? Gọi người dậy sao? ... ko đc... giờ muốn gọi ba mẹ buộc phải đi ngang qua phòng khách... còn tên kia ngủ như heo, giờ gọi hẳn chắc tên trộm nghe đc chạy mất dép” – Nhỏ cuống quýt quay tới quay lui, cái đầu nhỏ nhún hoạt động hết công suất...

Cuối cùng, nhỏ quyết định tự thân vận động, tay cầm cây gậy có thể cho là làm vũ khí đc, nhỏ rón rén xuống nhà và tiếng ra phòng khách... từng bước, từng bước thật nhẹ, rón rén nấp sau bức tường phòng khách... từ từ mới ghé mắt nhìn vào...

“Xời, thì ra là hẩn...” – xác định đc là anh ấy, nhỏ thở phào 1 cái đưa mắt nhìn anh... Trong ánh đèn phảng phất, gương mặt dễ thương như tòa sáng, sóng mũi cao ngược lên trời, mắt nhắm nghiền hưởng thụ từng cơn gió đem theo mưa tạt vào, đôi môi mấp máy quyến rũ, 2 tay chống phía sau, anh bình yên thưởng thức vị ngọt của cơn mưa mưa, dáng điệu thật yên bình và buồn thương... tội nghiệp... Nhỏ nhìn anh mà ngây ngốc... ko gian dường như thu hẹp lại, khoảng cách anh và nhỏ rất gần...

Lí trí mách bảo nhỏ nên trở về phòng, trở về chiếc giường ấm áp ngay lập tức... nhưng nhỏ lại cứ bước đi về phía anh như bị thôi miên...

Nghe tiếng bước chân... anh quay lại ngược nhìn nhỏ... trong màn đêm, mái tóc vàng bay bay trong gió và đôi mắt xanh huyền ảo... vẫy ngu bay bay trong gió... đáng vẻ động lòng người... làm anh chàng phút chốc ko thể rời mắt khỏi thiên thần trước mắt... trái tim rung lên 1 cơn bồi hồi...

_Sao giờ này anh chưa ngủ? – 2 người cứ nhìn nhau như thôi miên... chịu hết nổi ko khí trầm mặc... nhỏ đành lên tiếng trước

Giọng nói trong trẻo đánh thức giác quan đang tê liệt của anh... thu hồi ánh mắt... anh ngáp ngừng gãi gãi mái tóc rối... vài cọng tóc lòa xòa xuống gương mặt nhìn anh thật lạnh lùng...

_Ừm...trái mũi giờ tôi ko ngủ đc... lại mưa...nên... – Anh nói lấp lửng...đưa ánh mắt phóng ra màn mưa dày đặc se se buồn...

Nó nhìn khuôn mặt trầm buồn và ánh mắt vô đại lòng nhỏ lại thêm 1 tia nhói...

_Có phải cô gái anh yêu ko – Nhỏ vịn vẹo ngón tay, cúi thấp giọng hỏi

Bin ngạc nhiên nhìn nhỏ...

_Ý cô nói Rain? – Anh hỏi nhỏ

_Rain?...um...tôi nghe anh gọi tên cô ấy lúc ngủ – nhỏ nói, giọng càng ngày càng nhỏ...giống như có gì chặn lại

_Phải, cô ấy là người tôi yêu nhất...

Lời nói anh thất ra như đang thiêu rụi từng nhịp đập của nhỏ...

_Nhưng cô ấy lại ko thuộc về tôi, trái tim cô ấy thuộc về người, cho dù tôi đã cố níu kéo – anh cúi đầu, cười nhạt nói, giọng thoảng có hơi run run

Nhỏ quay sang nhìn anh ko rời...dường như gương mặt ủy khuất kia đã nói hết lên tất cả...trái tim ah đang rất đau... đau...nhưng anh ko thể khóc...ko thể đem nó ra ngoài...

...bộp...

_A!! cô làm gì vậy hả?

Bin bị đập 1 cú bất ngờ té nhào ra ngoài vườn...lập tức trừng mắt về phía thủ phạm...Nhỏ từ phía trong đứng dậy nhìn ra nở 1 nụ cười thật tươi, thật rạng rỡ...nụ cười đẹp như 1 thiên thần trong đêm...trong phút chốc anh đánh 1 nhịp lạc...

_Hahahaha!!! – Nhỏ híp mắt cười ngặt nghẽo thật thoải mái... – Cô ấy là con mưa của anh đúng ko? Vậy hãy nhờ con mưa này mà rửa hết nỗi phiền muộn kia đi – nhỏ mỉm cười nói

Anh như đông lại trước lời nhỏ...nó như đánh thẳng vào tim anh 1 phát thật đau để anh có thể tỉnh giấc mộng... ngược mắt lên nhìn trời ko ngớt mưa... anh để những giọt nước trời hòa tan nước băng đang tan ra từ khóe mắt... lòng anh lúc này... thật nhẹ...miệng bất giác ko hay biết nở 1 nụ cười

...

Bin tỉnh ngịch liếc mắt về phía nhỏ...thấy nhỏ vẫn ngồi chống tay nhìn anh...khóe môi nhếch lên 1 tia gian xảo,khuôn mặt chung ra nét ranh ma bất giác làm nhỏ rùng mình...anh khẽ nâng đứng lên tiến về phía nhỏ...

Nhỏ giật mình khi thấy anh bỗng tiếng về phía mình...đánh hơi thấy mùi nguy hiểm...Sinz lập tức đứng dậy toan chạy vào nhà...nhưng anh nhanh hơn 1 bước đã tóm lấy cổ tay nhỏ...

_Aaaa!!!

Nhỏ bị kéo mạnh, ngã nhào ra ngoài vườn...

_Anh dám – nhỏ giận dỗi trừng mắt nhìn anh

_Hahahaha!!! – Bin cười ngất

...Xoẹt...

_Ặc, ăn gian

_kaakakaka!!! Đáng đời – Sinz chụp đc cái vòi nước tưới hoa xịt thẳng vào anh lạnh ngắt

_Hừ!!! cô chết chắc – Bin cười gian với lấy cái vòi khác xịt vào người Sinz...

Trong màn đêm đen... 2 tên ngọc tẩm mưa đùa giỡn lúc 1h sáng... 1 tâm hồn thanh thoát...1 trái tim đc giải phóng...

....

_Hắt xì...hik hik – Sinz nhăn nhó khịt mũi

_Trông thế mà dễ bệnh thế à? – Bin đi bệnh cạnh trêu

_Hừ!!! tại ai hả? – nhỏ liếc mắt nhìn anh đầy sát khí

_Chứ ko phải tại cô khiêu trước sao? – Anh cười khi khi, 1 tay ôm sách 1 tay dứt túi quần thong dong bước đi thật bảnh

Cả 2 đi cạnh nhau cãi nhau chí chóe dọc hành lang đến lớp học trước biết bao ánh mắt ngưỡng mộ của nữ sinh...

_Sinz...cậu cặp với hot boy Bin thiệt hả? – 1 nhỏ bạn vừa thấy Sinz vào lớp liền kéo về phía bàn mình tám

_Hai người quen nhau thiệt hả? – 1 nhỏ khác lạnh chanh xáp zô góp mặt

_Nghe nói 2 người sống chung hả? – nhỏ khác cũng chạy tới nhui chiện

...phụt...

Câu này sát thương lớn nha...

_Gi mà sống chung chứ, chỉ là mẹ hần và mẹ tui là bạn nên hần ở nhờ thôi...tui với hần ko là gì hết á – Sinz khủng hoảng hét lên

_Trùi!!! Thì cũng chung nhà oy'!!! sướng quá còn gì... – cô nàng mơ mộng

_Thấy anh ấy mỗi ngày thiệt hạnh phúc đó nha – bệnh mơ lây lan nhanh chóng

Nhỏ thờ dài lắc đầu về chỗ thì thấy Bin đang ôm miệng cười đến run người...

_Cười gì mà cười chứ – Phóng 1 nhát dáo từ mắt, nhỏ hừ lạnh ko thèn để ý anh nữa...

Mấy lời con bạn thiệt là báo đời mà...báo hại nàng suốt 3 tiết hồn xiêu phách lạc 9 tầng mây hay lang thang thơ thẩn dưới âm phủ mà lời thầy giáo như “thì thắm mùa xuân”, “giò thoảng mây bay” ko còn 1 vết tích trong đầu...

_Sinz...đi ăn sáng thôi – con bạn thân kéo nhỏ phóng ra khỏi lớp

Anh loay hoay cắt sác hxong ngược lên thì đã thấy nhỏ đi mất... thờ dài 1 tiếng có chút chán chán...vốn định rủ nhỏ xuống căn-tin...ai dè ==))... Thôi đành lui thủi đi ra... Thiệt là may mắn ngen...vừa xuống đến hành lang dần hướng đến căn-tin thì thấy nhỏ với con bạn đang thần thờ nhìn cái gì đó... Tò mò hướng theo tia nhìn của nhỏ...

_Là con trai? – Bin nhíu mày lăm lăm

Hần có vóc dáng vạm vỡ, rất giống 1 siêu mẫu...mái tóc vàng và gương mặt khá là Men...trông rất bắt mắt...

...

_nè!!! Bà thích Nike hả? – Con bạn thấy nhỏ bạn mình say mê nhìn anh chàng huýt tay chọc nhỏ

_Hả? Gì – Nhỏ bị con bạn làm giật mình,kéo hồn về

_Bà thích Nike hả? – Nhỏ bạn lại hỏi trêu

_Làm...làm...làm gì có – Nhỏ lúng túng lấy tay che ngang mặt đang đỏ dần lên

_Còn chối...mặt bà đỏ lên rồi kìa – con bạn nheo mắt tiếp tục trêu nhỏ

_Ko...ko có... – Nhỏ hét lên rồi chạy đi mất, để lại con bạn “tốt bụng” đang cười ngặt nghẽo phía sau

...

Mọi hành động và lời nói đều thu gọn trong đáy mắt anh chàng... ko hiểu sao thấy khó chịu trong lòng lạ... thuận tay anh kéo thẳng bạn cùng lớp lại...

_Nè!!! Tên kia là ai vậy? – Bin hất mặt về phía Nike hỏi

_Đó là Nike, trước khi cậu đến đây hần là Hot boy duy nhất trong trường... nhưng tớ ko thích hần, tính tình lằng nhằng, chơi bảnh...- Cậu bạn thao thao bất tuyệt, có bao nhiêu sung khí bày ra hết

Bin nhìn tên Nike 1 cái thật sắc rồi dứt tay vào túi quần bước đi...

...

Đã mấy ngày rồi anh cứ né tránh nhỏ... nhỏ cố tình bắt chuyện anh ko làm lơ thì khước từ bận việc... mặt mày hầm hầm khó chịu...làm nhỏ cứ thối nắc nắc ko biết mình gây nên tội gì mà hần cứ phớt lờ mình...thật là tức mà... bình thường đụng mặt là lại chí chóe...vậy mà mấy hôm nay, cứ đi học về là hần lại ở lì trong phòng, ko còn sang tìm nhỏ quây phá khiến cãi nhau nữa... ko khí bình yên này lại làm cho nhỏ cảm thấy thật sự bức bối...

...

Nhỏ vừa đi vừa ngắm nghĩ trên hành lang “Hừ!!! 3 ngày nay hấn cứ cố hình ảnh mặt mình, tới 1 câu cũng ko nói, hấn sao thế chứ” – nhỏ dậm chân bực bội bước đi thì thấy anh đang đi phía trước...

_Bin – Nhỏ gọi to

Nhưng anh vẫn bước thản nhiên như ko có chuyện gì...bực dọc...nhỏ chạy đến chắn trước mặt anh...

_Nè...anh sao vậy hả...tôi có chuyện muốn nói với anh – nhỏ trừng mắt nhìn anh

_chuyện gì? – Anh hờ hững nhìn nhỏ đáp lạnh

_Thái độ của anh là sao hả? có chuyện gì mà anh giận ko thèm nói chuyện với tôi câu nào vậy hả? – nhỏ tức mình nói

_Tại cô... – anh khó chịu nói nhưng câu chưa vụt hết ra thì đã hối hận ko rút lại đc

_Tại tôi? – nhỏ chỉ vài mình – Tôi đã làm gì

Anh né ánh mắt nhỏ đang nhìn anh...phải!!! chính anh còn ko biết anh đang giận chuyện gì...vì sao lại giận nhỏ nữa... nhưng chỉ biết là giận... là giận... hay là... sợ?

_Tôi...

_Anh Bin

Bin vừa mở miệng tính nói gì đó thì 1 giọng nói ngọt như mía lùi,nhào như cháo từ phía sau gọi lên cắt ngang câu chuyện của họ...

“Đây ko phải là Ira, hoa khôi của trường sao?” – nhỏ nheo mắt nhìn người con gái vừa gọi Bin

Ira là lướt từng bước yếu điệu đến gần Bin, 1 tay đặt trên vai...nhường người cổ tình cọ người, áp sát vào Bin rót mật vào tai...

_Em có chuyện muốn nói với anh

Bin nhướng mày nhìn cô ả mắt xanh mỏ đỏ lòe loẹt,nước hoa nồng nặc,ả như keo dính chuột dán vào người mình nhũn mảy khó chịu...

Ả mỉm cười 1 cái kéo Bin đi, cổ tình liếc nhỏ 1 cái khiêu khích, kiểu như kẻ chiến thắng...còn cổ tình đụng vào vai nhỏ khi đi ngang qua...

Sinz đứng nhìn theo Ira và Bin đi phía trước...lòng bỗng nặng trĩu thấy nhức nhối kì lạ...trái tim như đang muốn nói gì đó...

_Em là Sinz?

Từ phía sau lại có 1 giọng nói khác vang lên... nhỏ quay nhìn lại...

_Nike – nhỏ run run...ko ngờ anh lại đến tìm nhỏ

_Anh có thể nói chuyện với em 1 chút ko? – Hấn mỉm cười dụ dỗ nhỏ

Nhỏ ko biết Nike tìm nhỏ có chuyện gì nên gật đầu đi theo gã...

_Đây là... – Sinz ngạc nhiên ko hiểu vì sao Nike lại dẫn nhỏ đến khu phòng học cũ bỏ hoang sau trường này

_Em là bạn gái của tên Bin phải ko?

Nike cất tiếng phá đi dòng suy nghĩ của nhỏ...

_Sao ạ? – nhỏ ngạc nhiên nhìn khuôn mặt nham nhở của Nike đang tiến về phía mình

Từ gã toát lên mùi nguy hiểm... khuôn mặt lộ liễu bày ra khuôn mặt kẻ tiểu nhân... nó bắt giác rùn mình, tay chân run rẩy lùi dần về phía sau...

_Em là bạn gái tên Bin? – Nike hỏi lại, nhe răng cười gớm ghiếc

_Ko...ko phải...hình như em hiểu lầm rồi? – nó xanh mặt, phẩy phẩy tay nói

Bức tường ngày 1 gần sát mà tên Nike ko có vẻ gì có điểm dừng...da đầu nhỏ bắt đầu căng lên lo sợ...

Chớp mắt...nhỏ bị hấn giữ 2 tay dán vào tường...Tên đồn mặt tổng bừa cái lưỡi nhơ nhuốc của gã vào miệng nhỏ...bất ngờ...nhỏ căng tròn mắt ko dám tin chuyện gì đang xảy ra...cảm giác gớm ghiếc, buồn nôn đi từ ngón chân lên đến đỉnh đầu tê liệt...Sinz vùng vẫy kịch liệt...nhưng thân nhỏ đã bị

hắn đè chế vào tường...

Hết hơi...hắn ngừng hôn nhỏ... nhỏ mặt trắng bệch thở hồng hộc...

_Buông...buông tôi...ra...Tại...tại sao...lại làm vậy – từng giọt nước mắt sợ hãi lăn dài... đôi môi bị hắn cắn đến rướm máu run run hỏi

_Có trách...thì trách thằng bạn trai em... đáng lẽ hắn ko nên xuất hiện trong trường này cướp đi danh hiệu hot boy của anh... – Hắn cười kinh tởm nói -

Anh chỉ muốn đem em cảnh cáo hắn thôi... nhưng... – Hắn đảo đôi mắt d.â.m dục lên cơ thể nhỏ – Ko ngờ em cũng tuyệt quá...có lẽ anh ko thể ko đc – Hắn liếm môi thề thốt phun ra mấy từ dơ bẩn

_KO

Nhỏ thét lên khi bị bàn tay thô bạo của hắn xe đôi chiếc áo liền váy trên người...

_KO!!! – Nhỏ kinh hoàn hét lên, bàn tay hắn thô bạo đang chuẩn bị di chuyển lên người nhỏ...bàn tay bé nhỏ ko đủ sức đẩy tên cuồng điên này ra... nhỏ sợ hãi thật sự...

_Buông ra... Bìn oi!!!! – Trong cơn hoảng loạn...bỗng trong đầu nhỏ hiện lên duy nhất hình ảnh của Bìn... trong vô vọng...nhỏ co rúm người gọi tên anh...

...Rầm...

1 tiếng đập cửa thô bạo,chiếc cửa cũ kĩ ko chịu nổi sức mạnh kia bung khỏi bản lề 1 tiếng vang trời...

_Bìn – Nhỏ mừng rỡ khi nhìn thấy người đang đứng trước mặt mình là Bìn

Mặt anh nhìn nhỏ mà tối sầm...đáy mắt dâng lên sự giận dữ...tay siết chặt nổi gân xanh...đã lâu anh chưa nổi điên đến như vậy...

...Bốp...

Nhanh như chớp... Bìn đấm thẳng 1 cú vào mặt tên bỉ ổi kia... nhỏ run rẩy,mắt đầm đìa nước nhưng miệng vẫn nở 1 nụ cười hạnh phúc khi nhìn thấy anh...

Anh dịu dàng cõng áo khoác lên người nhỏ...nhìn nhỏ mà đau thắt cả lòng...Con giận lên đến cực điểm...anh quay lại nhìn tên khốn kia, ko kiềm nổi cơn tức mà nhào lên đập tên đó đến chết dờ, mặt mày sưng như trái banh, răng rụng vài cái, máu me đầy mặt mới thấy vui bởi phần nào con thịnh nộ mà dùng...anh đến bên nhỏ... nhẹ nhàng bế nhỏ bước đi như 1 chàng hiệp sĩ dũng mãnh...nhỏ ko nói câu nào mà nhẹ nhàng tựa lòng anh.

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

Buổi tối kết thúc cho 1 ngày kinh khủng... Bìn ngồi dưới hiên hướng ra vườn mộng lung nhìn trời... hôm nay là 1 ngày kinh khủng đối với nhỏ và cả anh...khi đang bị cơn ả mắt xanh mờ đỏ kéo đi, anh vô tình nghe đc cuộc nói chuyện của 2 tên bạn của gã về việc bắt nhỏ để ui hiếp anh...Trái tim phút chốc 1 lần nữa như mất mát thứ gì đó... Anh sợ...

_Bìn – Sinz từ phía sau tiến đến Bìn nhẹ nhàng ngồi xuống cạnh anh – Hôm nay rất cảm ơn anh...nếu ko có anh...tôi... – nhỏ ngập ngừng...

_KO có gì đâu...cô ko sao là tốt rồi...- Bìn mỉm cười yếu ớt nhìn nhỏ... tâm trạng anh vẫn còn rồi bời...

Hình như trong anh có chút gì thay đổi... thời gian anh bên nhỏ giúp anh quên đi nỗi buồn về nó... nhỏ như 1 làn gió mới thổi vào lòng anh...

_Tôi...thật sự cảm ơn anh – nhỏ then thùng cuối đầu lí nhí

Anh nhìn nhỏ thật lâu...nhìn cái dáng điệu mắc cỡ đáng yêu, nhìn khuôn mặt tròn tròn đang đỏ hồng lên...ánh mắt dừng lại ở cánh môi bị trầy mà lòng xót xót... anh vô thức đưa tay chạm vào cánh môi mềm...nhỏ tròn mắt nhìn anh kinh ngạc, người nhỏ cứng đờ... Anh như bị thôi miên, mặt cứ tiến gần tới mặt nhỏ... nhỏ kinh hô vô cùng...nhưng dường như người mình cứ bị ánh mắt anh hút hết sinh lực mà ngồi yên ko động đậy...chờ đợi...

Môi anh chạm khẽ vào môi nhỏ...rồi thật sâu...thật sâu hôn nhỏ dịu dàng... nhỏ nhắm mắt cảm nhận vị ngọt đầu lưỡi anh trao...đến khi cả 2 ko còn thể thở đc nữa anh mới rời môi mình đi...

_Anh... – Nhỏ rung rung đôi mắt nhìn anh

_Anh biết... anh chưa thể quên Rain ngay được...nhưng anh nghĩ em có thể giúp anh làm điều đó... – Bin nhìn Sinz ngọt ngào nói

Nhỏ như tan ra...là anh đang tỏ tình...trái tim rung lên như dây đàn...tạo thành từng tiếng thanh nhã...

Trong màn đêm của bầu trời cao vút... 2 trái tim run lên những cung bậc hạnh phúc...hạnh phúc cho 1 sự bắt đầu...

Ngoại truyện

Boo và Gun : Niềm tin

Giờ chơi trường Sky

_Lina!!! Xuống căn tin với tớ ko? – Boo tươi cười rủ rê nhỏ bạn

_Xi!!! Chẳng đâu mà hôm nay ‘chiều cổ’ đến con bạn này vậy – Lina hờn dỗi phồng má giả vờ liếc Boo 1 cái

_Hi!!! Thầy gọi hán lên văn phòng có việc rồi – Boo nhe răng trắng tinh cười nói

_Vậy giờ mới nhớ tới con bạn này đấy hờ

_Hi hi!! Ko có mà... đi đi...hôm nay Boo đi – con pé làm nũng

_Hừm... tha cho lần này đó – Lina pó tay trước cái bộ mặt cún con ko chê vào đâu đc

_Yeah!! Lestgo – con pé đưa nắm đấm lên trời nhí nhảnh lời con bạn đi

...

Tại căn tin

_Oa!!! Đông quá, tìm chỗ ngồi đi Lina – con bé nhăn nhó kệ nên khây đồ ăn tự phục vụ đảo mắt tìm chỗ trống

_Bên kia kia Boo – Lina cười tươi hất đầu ra hiệu

_Oak!! Ok – nó mừng rỡ sải bước thật nhanh

...xoạt...

_Á

...Rầm...

_Boo!!! Ko sao chứ

Sau khi nghe tiếng động âm vang đĩnh kèm chất giọng vàng oanh...Lina vội vàng quay lại thì thấy nhỏ đang nằm đo đất...đồ ăn vương đầy sàn lập tức chạy đến lo lắng đỡ nhỏ...

_Ay da!!! Đau quá... – Boo lồm cồm ngồi dậy xuyết xoa

_Ko sao chứ? – Lina lo lắng phui phui bụi trên người Boo hỏi han

_Hừ!!! thật là dơ quá đi

Từ chiếc bàn bên cạnh phía sau vang lên 1 chất giọng chua lè... Cả bọn quay lại nhìn “trái chanh” đó

_Ồ!!! Đó là Sisi, hoa khôi khối 8 -Lina nhìn nhìn 1 lúc nói

_Hừ!! là cô ả vừa gạt chân tớ – Boo tức giận nói

Boo đứng lên trừng mắt về phía con nhỏ có bề ngoài khá xinh, nhưng bộ mặt chắc phải cả kí son phấn...Boo thầm nghĩ “Ko biết con nhỏ này có thể thô đc khi vác cả kí bột trên mặt như thế nhĩ?”... phía sau con nhỏ còn có mấy đứa khác nhìn qua cũng ko kém bột trác tứ bề như con Sisi... lấy xà-beng nạy hết bột trên mặt mấy con này chắc làm đc cả ổ bánh kem to ko chừng=))

_Mày vừa nói gì? – nhỏ trừng mắt nhìn con Sisi

_Hừ!! tao khó hiểu vì sao anh Gun lại đi thích cái thứ dơ dáy,hậu đậu như mày – con nhỏ Sisi khề run trước cái khí thái Boo, nhưng i mình nhiều người hơn nên nhanh chóng lấy lại phong độ hếch mắt khinh thường nói

_Hahahaha!!! Thế hóa ra Gun ko để ý tới mày nên tức quá đi tìm tao tr

út giận hả? – Boo cười ngạo nghễ hất mặt nói

Con Sisi bị chột trúng tim đen tức bầm gan...mặt đỏ gất lên dù cả kí phần cũng che ko đc

_Mày...mày... – con Sisi nghiêng răng nghiêng lối rít từng hơi mà ko nói đc câu nào

_Mày gì? Tôi nghe ko rõ – pé Boo vẫn khí thế hiên ngang, cười nửa miệng đầy khiêu khích chậm rãi tiếng về phía con Sisi – Để tôi nói cho cô biết vì sao Gun ko thèm để ý tới cô nhé... vì tôi ko có khả năng trát xi-măng lên mặt như cô...- Boo cúi người giả vờ nói vào tai ả...nhưng ai cũng nghe đc rất rõ =>))

_Mày...mày... đồ con quỷ cái này... – Sisi tức giận nghiêng răng rửa – Tụi bây, dạy nó 1 bài học cho tao

Vừa dứt lời, mấy con mắt xanh mờ đỏ từ phía sau nhảy lên giương thế võ mèo bay vào Boo... pé Boo cười hừ 1 cái liếc lủ chơi bản đánh hội đồng khinh bỉ...cứ nhỏ nào lao đến thì con bé cứ né sang để tụi nó ngã nhào..nhanh chóng đã đứng trước mặt con Sisi

_Và còn 1 chuyện nữa Gun dị ứng với...đồ giả... – Boo cười nhếch lên...tay vớ nhanh 1 cái bánh trên bàn đập thẳng vào khuôn mặt khả ố của con Sisi, ‘tiện tay’ vớ luôn chai sữa vốc thẳng lên đầu con Sisi... nhìn con Sisi bây giờ thật ... tàn tạ

Mặt con nhỏ tái mét, kinh hãi...

_Boo – 1 giọng nói quen thuộc vang lên – Em làm gì vậy

Mọi người đổ dồn về hướng chủ nhân giọng nói...

_Gun...tại vì mấy nhỏ này... – Boo thấy Gun mặt mày nhăn nhó đang tính mở miệng giải thích...thì...

_Anh Gun...- con Sisi lao đến ôm chầm lấy Gun – Anh xem, bạn gái anh tự nhiên gây sự với em thế này...còn đánh em

Gun nhìn Sisi như bánh mì nhúng nước có hơi nhũn mày...

_Cái gì? Rõ ràng... – Boo tức điên tính lao lên nắm đầu dạy cho cô ả kia 1 trận

_Á!!! Anh xem, em chỉ lỡ đụng cô ấy ngã thôi mà lại đánh em như vậy... -

Ả mắt lưng tròng lú rú nói...mình mềm ngoặc từa vào Gun

_Đúng đó, còn hung hăng đánh cả chúng em nữa – bọn ăn hôi lúc này bị Boo dạy cho bài học chó hòa theo

Gun cụp mắt nhìn đồ ăn tung tóe, lại nhìn ‘nạn nhân’, liếc mắt nhìn nhỏ mặt đang hầm hầm như muốn ăn thịt người đến nơi...

_Boo, em hơi quá đáng rồi đấy – Anh vô tâm trách 1 câu khiến nhỏ đau nhói

_Gun...anh...anh...Anh là đồ ngốc – Nhỏ tức giận hét lên...khóe mắt cay cay tràn ra 2 giọt nóng... quay lưng bỏ chạy

Gun giật mình khi nhìn thấy đôi mắt vừa tức giận,vừa đau buồn ngấn nước chột nhói...

_Boo – Anh gọi với phía sau toan chạy theo,nhưng ko đi được khi bị 1 con khí gió đang nín lấy

Liếc mắt nhìn con Sisi...nó chưng ra 1 bộ mặt vô tội,ngây thơ... anh thở dài đẩy nhẹ ả ra...

_Xin lỗi...tôi nghĩ cô cần đến phòng thay đồ – Gun lạnh lùng nói mà ko thèm liếc nhìn con đó 1 cái, mắt nhìn theo hướng pé Boo đi mà lòng ko khỏi nặng nề...

Con Sisi thấy thế tức điên máu, nhưng đành ngậm miệng đến phòng thay đồ nữ của trường...

_Anh thật là ngốc

Gun nghe thấy 1 giọng nói quay lại nhìn... thì ra là Lina, cô bé có vẻ giận...

_Sao? – Gun nhún mày nhìn Lina hỏi

_Là con nhỏ đó gạt chân Boo, còn nói xấu đánh Boo trước, vậy mà anh ko thèm nghe con nhỏ giải thích gì đã vội trách nó... – Lina bực bội trách Gun

_Sao? Vậy tại sao...? – Anh giật mình...rõ ràng lúc này mấy nhỏ kia...

_Hừ!!! uống cho cái đầu đẹp trai sáng lạng của anh...nhìn vào cũng biết tụi nó cùng hội cùng thuyền... ko tin anh có thể hỏi những người ở đây – Lina mạnh giọng

Gun nhìn những người xung quanh đang gật gù cái đầu ko khỏi hoang mang...1 cảm giác hồi hận dâng trào... anh nhắm hướng Boo đi mà chạy theo...

...

_Hừ!!! Gun ngốc, dám mắng mình...đồ ngốc Gun... – Boo chạy mệt lại đi lang thang, vừa đi vừa đá mấy hòn sỏi cho bỏ ghét, miệng lẩm bẩm rủa thầm...

...cách...

Đang cúi đầu đi thì đột nhiên nhỏ dừng lại trước 1 mũi giày...ngước lên thì thấy 2 con bạn của con nhỏ Sisi lúc này... Boo nhìn tụi nó nhưu mày khinh bỉ...

_Muốn gì? Muốn ăn đập nữa hả? – Nhỏ hừ lạnh nói

2 con kia nghe được cũng thấy lạnh gáy...nhưng cũng mau chóng khôi phục dáng vẻ chảnh chẻ

_Tao tới khuyên mày 1 câu...chia tay với Gun đi – 1 con nhỏ gan to bước lên hếch mặt nói

_Mày nghĩ mày là ai mà bảo tao làm vậy? – Boo liếc mắt như dao găm về phía tụi nó

_Tao...tao muốn tốt cho mày thôi – con nhỏ bị ánh mắt Boo làm run cả người – Sisi là hot girl, ko ai thoát đc bàn tay nhỏ đâu, kể cả anh Gun – Nhỏ cười thâm ma nói

_Hừ!!! mày chán sống rồi hả – Boo khinh thường liếc tụi nó

_ko...ko tin...đi theo tụi tao là biết... – Con nhỏ run sợ nhưng vẫn cười đắc chí

...

Trong lúc đó 1 nơi khác...

_Anh Gun!!! – 1 con nhỏ tóc ngắn, mặt lỏm loẹt gọi Gun

Gun đang vội tìm kiếm bóng dáng nhỏ nên ko thèm để ý tới...

_Anh ơi... có 1 chị tên Boo nhờ em nhắn anh đến phòng tập bóng rổ- trước sự phớt lờ của anh, con nhỏ này có hơi tức nhưng vẫn nuốt xuống nói típ

_Sao cơ? – Nghe nhắc đến tên nhỏ anh lập tức quay sang nhìn ngay

_Chị đó nói chỉ cần nói tên Boo là anh biết, anh mau đến phòng tập bóng rổ

_Cám ơn em – Gun mừng hóm chạy vụt đi mà ko để ý...con nhỏ này lúc này đi cùng Sisi

...

Trong phòng tập bóng rổ...

_Boo – Gun chạy vụt vào nhưng ko thấy ai

“chưa tới à?” – anh có chút buồn đứng ngẩn ngơ

Từ phía sau 1 thân người nhỏ nhắn ôm lấy anh... anh cười nhẹ...vòng tay ôm lấy cánh tay đang ôm mình trước bụng... Cứ nghĩ đó là nhỏ anh cứ thế mà mỉm cười...nghĩ rằng nhỏ đã tha thứ cho anh...mà ko biết rằng đó là...

_Gun

Từ phía trên chỗ dành cho người xem phát ra 1 giọng nói quen thuộc có phần căm phẫn... lập tức anh ngước nhìn...bắt gặp 1 khuôn mặt đang đỏ hồng vì giận dữ... Xoay người về phía sau thấy ko phải là nhỏ...mà chính là Sisi... Đầu anh bắt đầu sáng ra...

Nhỏ tức tối chạy vụt đi... ko thể đứng nhìn thêm cái cảnh churong mắt này nữa... rõ ràng khi nghe lũ kia nói, nhỏ đã 1 mực tin tưởng anh...vậy mà... ko những khi con quỷ đó ôm anh...anh phản kháng mà còn vui vẻ tiếp nhận... tức quá mà... trong lòng đau như ai dầy xéo,nước mắt ứa ra ko ngừng...

...

Phòng bóng rổ...

_Buông ra – Gun nạt lớn...

_Anh Gun...em...em... – Sisi giả vờ thút thít

_Thì ra tất cả là âm mưu của cô – Gun đẩy cô ả té nhào ra đất

_Anh...anh...em thích anh mà... ko lẽ xinh đẹp như em anh ko để mất tới 1 cái sao? – cô ả tức giận nói

_Hừ!!! tốt nhất đừng để tôi gặp lại cô, nếu ko tôi đánh chết cô – Gun tức giận chỉ vào mặt ả nói...rồi quay chạy đuổi theo nhỏ...

_Boo – Anh chạy đuổi gọi theo nhỏ

Nghe thấy tiếng anh nhỏ ko những ko dừng lại mà còn chạy nhanh hơn...

_Boo- Anh chạy kịp nắm lấy tay nhỏ kéo về phía mình

...bịch...

Bất ngờ bị lôi,nhỏ ngã về phía sau... anh vội ôm đỡ lấy khiến cả 2 té phịch xuống thảm cỏ...

_Buông...buông tôi ra... – nhỏ vùng vẫy rút tay ra khỏi tay anh

_Boo...nghe anh nói...- Gun ôm lấy nhỏ chán an

_Buông ra...tôi ko nghe...ko nghe – Nhỏ khóc hét lên nhưng người ko còn vùng vẫy nữa mà cứ để mặc cho anh ôm vào lòng

_Hiểu lầm rồi... ko phải như em nghĩ đâu – Gun thì thầm vào tai nhỏ

_Hiểu lầm?...chính mắt tôi trông thấy còn hiểu lầm đc ư? – nhỏ xoay người lại nhìn anh ghen uất,đẩy anh ra nói

Gun nhủ mày trước sự kháng cự mạnh mẽ của nhỏ nổi lên 1 lần nữa... anh kéo mạnh nhỏ 1 cái... Tiếng khóc bỗng im bất... 1 luồng ngọt ngào chảy vào cô thể...miệng anh nuốt hết sự tức giận,uất ức...và sinh khí của nhỏ...đến khi xác định nhỏ ko còn kháng cự đc nữa anh mới nhẹ nhàng rời môi đi...

_Là anh tưởng đó là em nên ko phản kháng... – Gun dịu dàng nhìn nhỏ nói

Nhỏ mở to đôi mắt nhìn anh... đôi má ửng hồng hồng hoi ửng đỏ...là nhỏ hiểu lầm anh?...Nếu suy nghĩ kĩ 1 chút là thấy ngay đó là trò của Sisi... vậy mà còn ngu ngốc để con nhỏ chết tiệt đó lừa... ngốc thật...

...

_Gun...em xin lỗi – nhỏ cúi đầu lí nhí

_Nhỏ ngốc này... em phải tin anh chứ – Gun mân mê đôi má hồng trắng mịn cười nói

_Chính anh cũng ko tin em – Nhỏ giận dỗi phồng 2 má phàn băt

_Anh xin lỗi – Gun cũng cúi đầu hối lỗi

_Chàng ngốc này – Boo mỉm cười 2 tay xoa xoa bẹo mặt anh

Dưới bầu trời xanh cao vút...có 2 kẻ ngọt ngào trao nhau nụ hôn đắm thiết... 1 niềm tin đc xây dựng vững chắc...

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32

Sunny và Kan: Yêu bằng trái tim...

_Sunny!!!về thôi...làm gì thần thờ vậy? mấy anh đến rước kìa – nó lay lay Sun

_Hả? ừm – nhỏ giật mình nhìn ra cửa... Kan và Gen đang đứng chờ 2 đứa thật

_Anh – Nó tươi cười chạy đến bên Gen nắm tay tình tứ bước đi...

Sau nhiều chuyện xảy đạo đó... nó xác định đc tình cảm của mình và cả 2 qua đó mà trở nên sâu đậm hơn...

Nhỏ nhìn nó tay trong tay với người yêu hạnh phúc ngồi ngồi... lại liếc sang nhìn Kan... anh dứt 2 tay trong túi quần thông dong bước đi... nhỏ và anh đi cạnh nhau như người xa lạ... thật là ghen tỵ với nó và Gen quá... nhỏ đánh 1 cái thờ dài chán nản... Trừ lúc anh hôn tỏ tình với nhỏ ở vườn nho đến giờ ko hề thấy có 1 hành động lãng mạn nào khác... nhiều khi nhỏ nghi ngại ko biết có phải anh chán nhỏ rồi ko... Nhỏ liếc anh 1 cái hờn dỗi bước nhanh đi... cả quãng đường dài ko ai nói với ai câu nào cho đến về tận nhà nhỏ...

_Em vào nhà đi – Kan nhìn nhỏ nói rồi xoay người bước đi

“Giữ chứ? Đưa bạn gái về nhà là nghĩa vụ hay sao mà lại tỏ thái độ đó...thật tức quá mà” – Nhỏ ầm ức bỏ vào nhà

....

...Phịch...

Sun thô bạo ném chiếc cặp lên giường rồi ngã người lười biếng...

_Hehehe!!! Chị lại cãi nhau với anh kan hả? – Boo từ trong phòng tắm bước ra nhìn Sun trêu ghẹo

_hừ!!! – Sun ko thèm để ý Boo hừ lạnh 2 tiếng rồi úp mặt xuống gối

...Ring...ring...

Tỉnh chọc chị tiếp nhưng nghe có đt nên Boo đành tha cho Sun

_Alo!!!Gun – Boo rạng rỡ nhận đt ox =))

“Huk!!! Sao ai có bạn trai cũng đều hạnh phúc vậy chứ...anh em nhà Gun thật biết cách yêu chiều bạn gái...” – Sunny thàn than phàn ngưỡng mộ anh em nhà Gun

Ai như tên kia... lâu lâu vài tin nhắn...chưa lấy 1 lần alo hàn huyên tâm sự...Aizzzzzz!!! Càng nghĩ càng bức bối... Chán nản...nhỏ bỏ vào phòng tắm gội rửa mọi bức bối...

...

_Sunny – Nó cùng Gen đến trường gặp nhỏ đang vào

Nhỏ quay lại nhìn con bạn đang tay trong tay với tình yêu nó ko khỏi liếc nhìn Kan 1 cái thiết lạnh...

_Chiều nay về đi ăn kem nhak. Tao và Gen vừa phát hiện 1 quán kem rất ngon đó – nó hào hứng rủ rê

_Ko đc... Chiều bọn anh đi tập võ rồi – Kan xen vào

_Èo!! Tiếc quá, vậy thôi...

_Đi!! Anh đưa em đến lớp – Gen nắm tay nó kéo đi

Nó lúi thúi chạy theo...ngoái lại nhìn Kan đang trở mặt nhìn mà lòng hậm hực

...

Giờ về...

_Sunny, anh K

an đến đón mày kia... Tao về trước nha – Nó lạnh lẽ chạy ra

chỗ Gen rồi 2 vk ck phẩn mắt dạng

Nhỏ theo anh đến lớp học võ...đầu óc miên man suy nghĩ... Hình như ngoài đến lớp võ ra anh chẳng dẫn nó đi đâu cả...chả bù gì với Rain...Haizzzzzzz

....

Lớp võ ...

...Bốp...

_A aa

...Bốp...

_Em ko sao chứ?

Mãi suy nghĩ mà mắt tập trung, nhỏ bị đối phương đánh ngã nhào... Đang xuyết xoa cái mông... 1 giọng nói trầm ấm kèm bàn tay với những ngón thon dài chìa ra trước mặt nhỏ... Lúc này nhỏ mới ngóc đầu dậy nhìn đối phương...

_Tiền bối Shen – nhỏ tròn mắt nhìn người trước mặt... đồng thời tay vô thức đón nhận sự giúp đỡ của anh

_Đừng nói này giờ hồn em để đâu đâu ko biết đối thủ mình là ai đấy nhé – Shen cười nói – Thôi... em có vẻ mệt rồi... nghỉ chút đi...

Shen vừa quay đi thì mí cô nàng bạn đồng môn ủa đến vậy lấy nhỏ...

_Sunny... đó là Shen đó... Bạn quen anh ấy à? – 1 cô bé có mái tóc dài cột búi phía sau

_Woak!!! Thích quá vậy, mình chỉ dám đứng từ xa nhìn anh ấy thôi đó – cô bé khác có mái tóc ngắn nói với giọng ngưỡng mộ

_Anh ấy là trường môn... vừa giỏi vừa đẹp trai lại là con nhà giàu, tính tình lại tốt... thật là làm người ta ngưỡng mộ – cô nàng có mái tóc ngắn cùn nhìn theo mơ mộng

“Ừm... anh Shen đúng là thần tượng của các cô gái... những nữ học môn đến đây đa số cũng là vì anh ấy mà” – nó lắc đầu đánh bài chùn trong khi cả bọn con gái vẫn còn ngây ngốc nhìn theo anh si dại

Nhỏ tự nhiên rùng mình có cảm giá như ai đang nhìn nhỏ chằm chằm... ngược mắt nhìn xung quanh cũng chẳng thấy ai... nhỏ lắc lắc cái đầu cho tỉnh táo bước ra ngoài rửa mặt...

Ở 1 góc khuất cuối phòng... 1 đôi mắt nhìn nhỏ nỏ lửa đầy nét ghen tuông=))

...

Những giọt nước mát lạnh làm nhỏ tỉnh táo hơn đôi chút... dạo gần đây tâm tình nhỏ ko đc tốt nên mọi chuyện xung quanh đều cảm thấy thật khó chịu...

...lao xao...lao xao...

Vừa bước lại vào lớp thì thấy mọi người đang nháo nhào tập trung lại giữa sân tập hồ hào xôn xao...

_Chuyện gì vậy? – nó tò mò hỏi cô nàng đang hào hứng chen vào xem

_Kan tự nhiên đánh anh Shen, bây giờ bọn học đang quyết đấu đó – Cô nàng hào hứng, miệng nói mà mắt cứ dán vào trung tâm trận đấu

_Cái gì? – Nhỏ tròn mắt ngạc nhiên

Kan tuy rằng rất mạnh... nhưng về kĩ thuật và lại là người mới nhập môn... tính ra sao có thể bằng Shen tiền bối đc... nhỏ lo lắng chen vào xem...

Tình hình là kan khá bầm dập... anh cứ lao đến lại bị Shen 1 cước đá ngã khụy...

_Tôi thấy đủ rồi... cậu có vẻ kiệt sức rồi đấy – Shen lên tiếng

_Hừ – Kan hừ lạnh tiếp tục lao lên

...Bốp...

Kan ngã vật xuống sân nhưng vật cổ gượng dậy muốn tiếp tục lao đến...

_Dừng lại – Sunny hét lên

Mọi ánh mắt đổ dồn về nhỏ... Nhỏ chạy đến đỡ Kan dậy, nhưng anh lại vô tình đẩy nó ra... anh đứng dậy bước về phía phòng nghỉ... 1 bộ dáng cô đơn...

Nó đứng lặng nhìn anh... nhưng rồi cũng bước theo... ko cam lòng nhìn anh bị thương như vậy...

_Em giúp anh – nhỏ ngồi xuống bên cạnh anh khi anh đang cố 1 tay băng bó vết thương...

Ko khí nặng nề bao trùm... 1 cái gì đó vô hình đang đẩy cả hai 1 khoảng cách...

_Sao anh lại tự nhiên gây sự như vậy? – Sunny nghiêm giọng hỏi anh

_Gây sự? em nghĩ anh là kẻ gây chuyện trước à? – Kan sầm mặt nhìn trần trời hỏi nhỏ

_Còn ko phải anh thì ai chứ? Hừ , xong rồi – Nhỏ đứng dậy lạnh lùng cất hộp thuốc

...Rầm...

Kan đâm thẳng vào tường 1 cú thô bạo, tay chảy ra tứa máu. ... mắt anh nổi lửa, mặt đen nhura bao công nhìn nhỏ...

_Anh điên à? – nhỏ nhìn anh phẫn nộ

_Anh nói anh ko có lỗi là ko có...em ko tin anh? – Kan gần từng tiếng đầy sát khí

_Hừ!!! anh tưởng anh là ai? Cái gì anh nói cũng phải nghe sao... rõ ràng anh gây sự trước còn cho mình đúng hả? đồ bướng như anh tôi ko cần – Nhỏ lạnh lùng quay đi... trên mắt nhoe cay cay...

...

Buổi tập hôm nay kết thúc...mọi người có thể về...

Thầy dứt lời, phía dưới các học sư đồng thanh hô lên 1 tiếng rồi tản ra...

Nhỏ cả buổi đã ko thèm nhìn đến anh... bực dọc bỏ vào phòng để đồ...

_Sunny, phiên em nán lại 1 chút dọn dẹp dụng cụ nhé... hôm nay là phiên em trực – 1 đàn anh khác phân phó

_Dạ...

Hiện mọi người đã về hết...cũng ko thấy anh đâu...nhỏ chán nản... ko muốn nghĩ nữa...

_Sunny

Từ phía sau vọng lại 1 giọng trầm ấm...

_Anh Shen...Anh chưa về à? – nó ngạc nhiên

_Ừm...anh có chuyện tìm em – Shen mỉm cười có hơi chút ủy dĩ

_Tìm em...

_Àh...thật ra...anh đã để ý em từ lâu...mong em nhận lời làm bạn gái anh -

Anh lại cười nhìn nhỏ

_Sao cơ? – nó tròn mắt sững sốt...

Còn gì ngạc nhiên hơn nữa chứ...1 người con trai hoàn mỹ đang tỏ tình với nhỏ..

_Em...em...chuyện này... – nhỏ lúng túng ko biết nói gì...chân tay luống cuống

Chưa kịp hoàn hồn thì anh đã tiến đến gần nhỏ, 1 tay vòng qua ôm lấy eo nhỏ...

_Chuyện...chuyện hơi đường đột...nhưng...em...em – trong đầu nhỏ lúc này lại nghĩ về anh... – Em xin lỗi...

Shen nhún mảy tỏ ra khó chịu...

_Em đang từ chối tôi?

_Em xin lỗi...em...em có bạn trai rồi ạ – nhỏ vận người né đi vòng tay Shen

_Bạn trai em? là tên bất tài vô dụng đó ư? – lời nói Shen có chút gì ko bình thường

_Dạ? – nó xoay lại nhìn Shen

...bộp...

Vừa quay lại đã bị hấn dùng 1 cước khóa người đề đi xuống sàn nhà...

_Anh làm gì vậy? buông tôi ra

Lúc này hấn gỡ bỏ mặt nạ hoàn hảo... lộ ra bộ mặt giảo hoạt...

_Chưa có 1 cô gái nào dám từ chối tôi...ko đc phép từ chối tôi -Hấn cười khanh khách kinh tởm

_Anh là đồ điên, buông tôi ra nếu ko tôi la lên đấy – Nhỏ vùng vẫy

_Em muốn hét cứ việc, bây giờ mọi người đã về hết, bên ngoài còn có người của anh canh chừng...hôm nay em ko thoát đc đâu...ngoan ngoãn phục vụ bọn thiếu gia đi – hấn nham nhở nói

...

Kan đứng chờ hơn 40p rồi mà vẫn chưa thấy nhỏ ra...lòng thấp thỏm nóng như lửa...ko biết có phải nhỏ giận anh ko?...dù trực nhật cắt đạo cụ thì cũng ko tới 40p như vậy... Vốn ko phải người kiên nhẫn...40p là cả 1 sự cố gắng rồi... ko suy nghĩ thêm...anh chạy vội vào trường...

Mọi người đều đã về hết...ko thấy bóng nhỏ đâu...ko lẽ nhỏ về rồi?... ko đúng...anh đã đợi ở cổng hơn 40p mà...đang chạy tới chạy lui thì anh thấy có bóng người ở phòng tập...

“Đó ko phải là tên đã kêu Sun ở lại trực sao? Bọn chúng là bạn của tên Shen mà...ko lẽ...”

...

_Buông ra...buông tôi ra – nhỏ vùng vẫy kháng cự quyết liệt

...Bốp...

_Yên lặng – Hấn cúi tiết trước 1 con mèo hoang ko chịu nghe lời ko ngần ngại vũ phu tát thẳng vào mặt nhỏ 1 cái choáng váng

Nhỏ thân xác mệt mỏi, đầu óc bắt đầu ong ong mơ hồ...1 giọt nước mắt lăn dài...

_Ko...Kan ơi... – Nhỏ gọi thầm tên anh

_Hahahaha...gọi tên đó làm quái gì, thằng ngu đó... chỉ cần khiêu khích vài câu đã nổi sung mất hết lí trí...đúng là đồ ăn hại – Hấn cười hả hê nhớ lại cảnh hấn nói với anh rằng “Con bỏ mấy trứng ngon đấy” thế là anh nhào vô ko ngần ngại đánh hấn mà ko xem lại thực lực của mình...

_Cái...cái gì??? – Nhỏ lấp bắp

Trời ơi...nhỏ trách lầm anh rồi... sao nhỏ có thể ngu ngốc như vậy?...anh luôn âm thầm theo dõi, bảo vệ nhỏ... anh ko thể hiện...ko phải hành động... nhưng anh yêu nhỏ bằng trái tim... Nhỏ hối hận, vô vọng bỏ cuộc...buông xuôi mọi chuyện...

...Rầm...

_AAAAaaaaaa – 1 tiếng thét đồng thanh vang lên, cánh cửa bật ra 2 tên mặt mũi bầm dập ngã nhào xuống

Hấn giật mình ngược nhìn kẻ quấy rầy hứng thú của mình...

...Bốp...

Một quả đấm bất ngờ bốp gã bay lên té vật xuống... chưa kịp định hình, lại thêm 1 cú nữa...đòn đập hồi lâu...Anh quay lại nhìn nhỏ, cái má trắng nõn in hằn dấu tay mà máu dồn lên não lao đến đập tới khi hấn ngất lịm anh mới dừng tay...

_Kan...sao lại? – Nhỏ m rầy nhìn anh...ko phải lúc này anh ko thể đánh lại hấn sao?...tại sao?...tại sao bây giờ?... ko những Shen mà còn 2 tên đàn anh khác...Sao anh có thể làm đc như thế?

Anh ko nói gì, ngồi xuống ôm chăm lấy nhỏ...

_Xin lỗi...anh xin lỗi – Kan thủ thi bên tai nhỏ

Nhỏ căng tròn mắt rồi nhòe đi bằng nước mắt...

_Kan...em xin lỗi...xin lỗi... – nhỏ ôm chăm lấy anh

....

Trên con đường trải ngập đèn vàng... 1 cô gái cúi đầu, đôi má ửng hồng thẹn thùng bước lạng lẽ...1 chàng trai 2 tay đút vào túi quần bước đi dáng vẻ

mạnh mẽ, gương mặt nghiêm nghị đầy khí thái sòng bước bên cạnh... ko khí buổi tối nhẹ thổi làm lòng họ nhẹ nhàng... Anh chàng lên lút nhìn cô nàng đang cúi đầu đi cạnh mình... 1 tay rút ra khỏi túi quần, chàng nhẹ nắm bàn tay nhỏ nhắn nàng... đôi mắt nàng to tròn nhìn anh ngạc nhiên nhưng ko

giấu nổi niềm hạnh phúc tràn dâng mỉm cười tủm tỉm...

Đoạn kết

Sân bay...

_Hừ!! tên ngốc Bin đó ko nói bay chuyến mấy giờ sao? – Kan bực dọc cau mày lâu bầu

_Anh à? Anh nói câu này lần thứ 101 rồi đó... chắc anh cũng sắp đến rồi... – Nó nhăn mặt như khi nói Kan

...Cốp...

_Đồ nhiều chuyện – Kan cốc nó 1 cái cảnh cáo cái miệng lanh chanh

_Oaaaa!!!! Gen oi... Kan ăn hiếp em – Nó méo méo cái mặt chạy đến ôm chầm lấy Gen những nhéo

_Hi!!! Ngoan nào... anh sẽ trị tội nó – Gen cười hi hi xoa đầu nó

Nó nũng nịu ôm chầm lấy Gen... ai nhìn vào cũng ngưỡng mộ mà cười khi khi...

_A!!! Anh Bin kia – Từ cửa sân bay 1 dáng người quen thuộc đáng điệu như người mẫu, chiếc kính râm đen ko những che đi gương mặt tuấn mĩ mà còn làm nó thêm đẹp rạng ngời... đang đẩy hành lý bước ra...

_Bin – Nó reo lên mừng rỡ chạy phóng đến chỗ anh nhảy phóc lên ôm cổ anh như đứa trẻ 3t mừng baba đi làm về vậy

Bin mỉm cười ngọt củi người vòng tay ôm lấy thân người bé nhỏ của nó... 1 mùi hương quen thuộc thoảng qua mũi làm anh dễ chịu...

_Pé ngốc này, vẫn ko thay đổi nhỉ? – Bin nói tay mình cười nhìn nó nói

_Anh cũng chẳng thay đổi gì... đc cái cao thêm vài phân – nó cười híp mắt nói

_Đẹp trai ra nhiều nữa chứ – Bin nhăn mũi cười mặt hê

_Woak!!! Ko những vậy mà bệnh tự tin tăng thêm vài bậc đó nha – Nó lè lưỡi trêu anh

...

_Nè nè... đủ chưa hả? ở đây có 2 người thôi sao? – Gen thấy nó và Bin cứ tính từ ôm nhau mà phát bực, ko nhịn nổi nên đến phá bầu ko khí kéo nó ra

Nó cười hê hê vòng tay qua lưng anh biểu lộ sự hối lỗi nãy giờ lơ mất chàng... Bin nhìn mà cười ngất...

_Cái thằng này – Kan và Gen xông lên ôm cổ đè đầu thằng đàn em iu vấu mới về nước là lo gái quên mất anh em... thật là tức mà

_Mày tính ở lại bao lâu đây? – Kan vừa ấn đầu Bin vừa hỏi

_Hà hà!!! Em về 1 tháng rồi đi – Bin vừa cười vừa nói

_Ko ở lâu đc à? – nó nhìn nhìn anh hỏi

_Ừm... anh đc nghỉ hè 1 tháng – anh xoa đầu nó trả lời

_Thế mày tĩ ở bên luôn à? – Gen cũng cười trầm hỏi

_Ko, xong chương trình phổ thông em sẽ về đằm cỡ 2 năm nữa

...

Mọi người xum họp cười đùa vui vẻ... Gen bỗng liếc thấy bóng nhỏ lấp ló phía sau Bin...

_Nè!!! Ko định giới thiệu ai đây sao – anh cười cười nhìn Bin nói

_À!!! Quên mất – Bin giật mình quay sang kéo cái bóng nhỏ phía sau lên khoác vai tình tứ, mặt cười xòa xòa nhìn nhỏ hối lỗi nãy giờ lo vui về mà quên mất – Đây là con gái người bạn thân của mẹ em... cũng là... – Anh chàng gãi gãi đầu ngượng ngịu

_Là bạn gái mày chứ gì – Kan nhanh nhẩu chen xô nói giúp

_ Hi, chào mọi người, mình tên Sinz – Sinz mỉm cười chào mọi người thân thiện

_ Chào chị... em là Rain – Nó cười tươi chào Sinz

_ Oak!!! Em là Rain à? Chị nghe anh Bin nhắc em mãi, dễ thương quá – Sinz thoải mái đứng chất hiếu khách của người Mỹ ôm nó hôn chóc 1 cái làm nó ngẩn ra

_ Đây là Sun và Boo phải ko? – Sinz nhanh mắt bắt hình 2 người đứng phía sau nó – chị nghe anh Bin kể về các em nhiều lắm – ko ngần ngại Sinz ôm hôn chào Boo và Sun 1 cái

Boo và Sun chỉ mỉm cười, họ có vẻ thích cô bạn mới dễ thương này nên ko chấp nhật phong cách chào hỏi của nàng...

_ Chào em anh tên Gen – Gen cười lắc đầu... ko ngờ Bin tìm đc cô nàng giống hệt tính mình... ko nói cũng chắc mắt họ có cả 1 thời gian “yêu” “sôi động”...

Sinz nhìn Gen đánh giá quan sát... phải công nhận anh đẹp trai phải biết... nhỏ vui vẻ kiễng chân tính dùng miệng chào 1 cái như thói quen thì...

_ Á á á !!! – Bin la lên đến kéo nhỏ ra – Nè!! Em ko còn ở Mỹ đâu, ko đc chào như vậy – Bin nhăn mặt gắt

_ Sao vậy, lúc này Rain, Sunny và Boo em cũng chào vậy thôi mà – Sinz phòng má bất bình

_ Họ khác... nói chung là ko đc – Bin nhăn mặt

Cả bọn nhìn anh mà cười lẫn lộn... ôi, thật là mất hình tượng mà...

Gen nén cười, hốc mắt ứa ra 1 giọt nước... chìa tay về phía Sinz ngụ ý bắt tay chào hỏi...

_ Rất vui khi đc biết anh – Sinz vui vẻ bắt tay anh ko thèm để ý đến Bin

_ Nghe Bin nói về em nhiều, công nhận ko sai, em dễ thương thật – Gen cười nói lịch sự

Nụ cười chói lọi làm Sinz thiệt ko kịp kích ứng mà choáng cả đầu... tuy rằng bên cạnh cũng luôn có 1 hot boy nhưng sức miễn kháng trai đẹp vẫn ko đủ xài cho 3 chàng hoa vương này...

...

_ Hey, chào đủ chưa? 2 người tính nắm tay tới bao giờ nữa hả – Bin chọt ngang phá bầu ko khí

Gen nhìn cái mặt nhăn nhúm như *** khi của Bin mà nhin ko đc nữa cười thành tiếng... Mọi người cũng trêu Bin cười theo...

_ hahahaha!!! Anh mà nhớ trước kia sức chịu đựng mầy cao lắm mà Bin – Kan phụ họa

_ Ko ngờ nha, chưa chịu ko nổi nhen Bin – Sunny hòa cười ngạc nhiên

_ Hừ!!! về – Bin quē độ 1 tay kéo hành lý, 1 tay ôm kéo Sinz theo bước ra xe... mọi người cũng cười khò lắc đầu bước theo...

.....

2 năm sau...

_ Nè mày xong chưa Rain? – Sunny đứng trước gương ngẩng nhìn hỏi

_ Ừ... cái váy này luộm thuộm quá – nó khó nhọc bước từ phòng thay đồ ra

_ Để chị giúp em – Sinz vội chạy đến giúp nó – Ok!!! Trông 2 đứa xinh quá

_ Chị kém gì... – Sun và nó ôm chầm lấy Sinz cười vui

...Rầm...

_ Các chị xong chưa vậy? – Boo xô cửa bước vào – Woak!!! Mấy chị đẹp quá – nhỏ tròn mắt nhìn suýt xoa

_ Mấy cô dâu xong chưa?... các chú rể của chúng ta sắp sốt ruột mà chết rồi đó

Một giọng nói trầm dịu vang lên...

_ Mẹ nuôi – Nó hô lên cười tươi chạy đến ôm chầm lấy người phụ nữ vừa bước vào

_ Con bé này, lấy chồng rồi mà còn nhõng nhẽo – bà cốc nhẹ lên trán nó trách yêu

_ Hi!!! – Nó cười hi hi. . .

_ Mọi người xong chưa, ra thôi, khách khứa đến đủ rồi – Gun mặc bộ comlet màu trắng bước vào

_ Thôi, mau lên – bà giục cả bọn

_ A!!! – Máy nạng dẫu của chúng ta giật mình luống cuống chỉnh chu 1 lần nữa bắt đầu bước ra đi đến lễ đường

_ Oak!!! Các chị đẹp quá – Boo nhìn theo ngưỡng mộ, tựa người vào Gun

_ Em cũng đẹp ko thua kém gì dẫu – Gun cười hi hi nhìn nhỏ

_ Em cũng muốn đám cưới tập thể như các chị. . . hạnh phúc quá đi – Nhỏ nũng nịu nói

_ Thế sẵn hôm nay làm lễ đính hôn luôn nhé – Gun cúi xuống hôn nhẹ lên môi nhỏ cười ranh ma nói

_ Anh này – nhỏ đỏ mặt đánh tay Gun 1 cái. . .

_ Hai đứa cũng mau đi, lễ cưới cũng ko trọn vẹn nếu thiếu phù dâu và rể phụ đâu – Người phụ nữ thúc giục

_ A!!! quên mất, đi thôi anh, con đi trước, má nuôi ra luôn đi nha – Boo vội kéo Gun đi cười nói với theo

Từ cái ngày định mệnh đó, nó nhận bà – mẹ Yumi là mẹ nuôi, bà hết mực thương yêu nó như con ruột, cả bọn cũng xem bà là người mẹ thứ 2 nên ai cũng gọi là mẹ nuôi. . . Nhìn theo các con bé bỗng chằng mấy chốc đã có thể vương cánh đến với khung trời riêng. . . bà lấy tay lau đi những giọt nước mắt hạnh phúc mỉm cười. . .

“Yumi. . . hôm nay là 1 ngày hạnh phúc. . . Gen cũng rất hạnh phúc. . . trên ấy con cũng vậy phải ko?” – Bà trầm nghĩ rảo bước đến thánh đường đang làm lễ. . .

Ngoài trời xanh cao vợi vợi ngân lên những tiếng chuông hạnh phúc. . . khép lại những buồn đau. . . mở ra những hạnh phúc. . . đó là kết quả sau bao khó khăn. . . “Khi những kẻ ngốc yêu” . . .

HẾT

Bạn đang đọc truyện *Khi Những Kẻ Ngốc Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.